ตารางที่ 6.26 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมการตลาดของเกษตรกรเฉลี่ยต่อราย

						เนวยเปนบาทตอฤดูกาล
อุปกรณ์	จำนวน	มูลค่ารวม	อายุใช้งาน	สัดส่วน	ค่าเสื่อม	ค่าเสียโอกาสเงิน
ลงทุน	(หน่วย)	(บาท)	(ปี)	ใช้กับเงาะ	(บาทต่อ	ลงทุน
					ฤดูกาล)¹′	(บาทต ่ อฤดูกาล) ^{/2/}
ภาพรวม (n	=95)					
รถยนต์	0.45	188,105.27	10.95	3.47%	596.10	530.86
ตาชั่ง	0.99	888.02	6.64	100%	133.74	72.22
ผ้ารอง	0.80	239.26	2.05	100%	116.71	19.46
รวม		189,232.55			846.55	622.54
เกษตรกรราย	ยใหญ่ (n=54)					
รถยนต์	0.57	237,592.59	11.29	3.63%	763.92	701.44
ตาชั่ง	1.02	985.93	6.70	100%	147.15	80.19
ผ้ารอง	1.06	350.06	2.00	100%	175.03	28.47
รวม		238,928.58			1,086.10	810.10
เกษตรกรราย	ยเล็ก (n=41)					
รถยนต์	0.29	122,926.83	10.08	3.07%	374.39	306.93
ตาชั่ง	0.95	754.16	6.57	100%	114.79	61.34
ผ้ารอง	0.46	94.00	2.17	100%	43.32	7.65
รวม		123,774.99			532.50	375.91

หมายเหต

- ^{1/} คำนวณจาก (มูลค่ารวมสินทรัพย์ * สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ)/ อายุสินทรัพย์
- ² คำนวณจากมูลค่ารวมสินทรัพย์ *สัคส่วนที่ใช้กับเงาะต่อปี * อัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR) ร้อยละ 8.13325 ต่อปี (ค่าเฉลี่ยของอัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ ไทย 15 แห่ง ในช่วงเดือนมิถุนายน กันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย 2551)

ข) ต้นทุนผันแปร ประกอบด้วย ต้นทุนค่าคัดเกรด ค่าขนส่ง ค่าเผื่อน้ำหนักเงาะของ เกษตรกรต่อตะกร้า และค่าเสียโอกาสเงินลงทุนหมุนเวียน

ต้นทุนค่าคัดเกรด ประกอบด้วยต้นทุนทั้งส่วนที่เป็นเงินสดสำหรับการจ้างคัด และส่วนที่ ไม่เป็นเงินสดสำหรับแรงงานการคัดเกรดเองโดยเกษตรกร คิดค่าแรงงานวันละ 200 บาท

ต้นทุนค่าขนส่ง ประกอบด้วยต้นทุนทั้งส่วนที่เป็นเงินสดสำหรับการจ้างขนส่ง และส่วน ที่ไม่เป็นเงินสดสำหรับการขนส่งเองโดยเกษตรกร คือค่าน้ำมัน คิดอัตราการใช้น้ำมัน 10 กิโลเมตร ต่อลิตร ราคาน้ำมันลิตรละ 27 บาท

ต้นทุนการเผื่อน้ำหนักให้พ่อค้า เนื่องจากในการขายเงาะตะกร้า เกษตรกรต้องมีการรดน้ำ เพื่อรักษาความสดของเงาะ ดังนั้นจึงต้องมีการเผื่อน้ำหนักประมาณครึ่งกิโลต่อตะกร้าบรรจุขาย 20 กิโลกรัมหรือคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของน้ำหนักเงาะที่ขาย โดยคิดราคาขายเงาะเฉลี่ยกิโลกรัมละ 7. 11 บาท (เป็นราคาขายเฉลี่ยที่เกษตรกรได้รับตลอดฤดูกาลปี 2550)

ต้นทุนค่าเสียโอกาสเงาะที่ขายไม่ได้ จากปัญหาการสูญเสียเงาะคุณภาพหลังเก็บเกี่ยวจาก ปัญหาเงาะล้นตลาด (แสดงใน*ตารางที่ 6.25)* ทำให้เกษตรกรที่เก็บเกี่ยวเงาะคุณภาพพร้อมขาย แต่ ไม่สามารถขายผลผลิตได้เนื่องจากพ่อค้าไม่มารับตามตกลงกันไว้ หรือไม่มีพ่อค้าต้องการรับซื้อ เกิดค่าเสียโอกาสในการขายเงาะไม่ได้ คิดเป็นปริมาณเงาะที่สูญเสียเพราะขายไม่ได้ในอัตราร้อยละ 1.09 ของปริมาณเงาะที่ขายได้

ค่าเสียโอกาสเงินทุนหมุนเวียน จากการนำเงินสดมาลงทุนหมุนเวียนเพื่อใช้จ่ายด้านการ ตลาดเงาะ คิดเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินสด เช่น ค่าจ้างคัดเกรด ค่าจ้างขนส่ง โดยคิดอัตราดอกเบี้ย เท่ากับ ร้อยละ 8.13 ระยะเวลาตลอดฤดูกาลเท่ากับ 4 เดือน

ตารางที่ 6.27 ต้นทุนการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=95 คน)

	ต้นทุ	นบาทต่อฤดุ	ุกาล	ต้นทุน	เบาทต่อกิโล	กรัม¹′	ร้อยละของ
#20102#	์ ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	์ ต้นทุน
รายการ	เงินสด	ไม่เป็น	รวม	เงินสด	ไม่เป็น	รวม	
		เงินสด			เงินสด		
ต้นทุนคงที่		1469.09	1469.09		0.15	0.15	14.91
ค่าเสื่อมราคารถ		596.10	596.10		0.06	0.06	6.05
ค่าเสื่อมราคาตาชั่ง		133.74	133.74		0.01	0.01	1.36
ค่าเสื่อมราคาผ้ารอง		116.71	116.71		0.01	0.01	1.18
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนอุป	กรณ์	622.54	622.54		0.06	0.06	6.32
ต้นทุนผันแปร	5513.52	2871.06	8384.57	0.56	0.29	0.85	85.09
ค่าคัดเกรด	4349.59	180.19	4529.78	0.44	0.02	0.46	45.97
ค่าจ้างขนส่ง	989.47		989.47	0.10	0.00	0.10	10.04
ค่าน้ำมัน	174.45		174.45	0.02	0.00	0.02	1.77
ค่าน้ำหนักเผื่อให้พ่อค้า		1760.29	1760.29		0.18	0.18	17.86
ค่าเสียโอกาสขาย		785.84	785.84		0.08	0.08	7.98
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน		144.74	144.74		0.01	0.01	1.47
หมุนเวียน							
รวม	5513.52	4340.15	9853.66	0.56	0.44	1.00	100.00
ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยตลอด	ฤดูกาล	9903.16					

หมายเหตุ ¹⁷ จำนวนกิโลกรัมเงาะที่ขายเป็นกิโลกรัมตลอดฤดูกาลเท่ากับ 940,800 กิโลกรัม เฉลี่ยรายละ 9,903.16 กก.ต่อราย

ตารางที่ 6.28 ต้นทุนการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกเงาะรายใหญ่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=54 คน)

	ต้นา	ทุนบาทต่อฤดุ	ุกาล	ต้นทุ	าุนบาทต่อกิโล	กรัม ^{1/}	ร้อยดะ
	ต้นทุน	ต้นทุนไม่	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุนไม่	ต้นทุน	ของ
รายการ	เงินสด	เป็นเงิน	รวม	เงินสด	เป็นเงิน	รวม	ต้นทุน
		สด			สด		
ต้นทุนคงที่		1896.20	1896.20		0.14	0.14	14.98
ค่าเสื่อมราคารถ		763.92	763.92		0.06	0.06	6.04
ค่าเสื่อมราคาตาชั่ง		147.15	147.15		0.01	0.01	1.16
ค่าเสื่อมราคาผ้ารอง		175.03	175.03		0.01	0.01	1.38
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนย	อุปกรณ์	810.10	810.10		0.06	0.06	6.40
ต้นทุนผันแปร	7196.59	3564.94	10761.53	0.53	0.26	0.80	85.02
ค่าคัดเกรด	5481.77	175.27	5657.04	0.41	0.01	0.42	44.69
ค่าจ้างขนส่ง	1472.22		1472.22	0.11	0.00	0.11	11.63
ค่าน้ำมัน	242.60		242.60	0.02	0.00	0.02	1.92
ค่าน้ำหนักเผื่อให้พ่อค้า		2397.98	2397.98	0.00	0.18	0.18	18.94
ค่าเสียโอกาสขาย		803.17	803.17	0.00	0.06	0.06	6.35
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนา	หมุนเวียน	188.52	188.52	0.00	0.01	0.01	1.49
รวม	7196.59	5461.13	12657.73	0.53	0.40	0.94	100.00
ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยตล	 อคฤคูกาล		13,491				

หมายเหตุ ¹⁷ จำนวนกิโลกรัมเงาะที่ขายเป็นกิโลกรัมตลอดฤดูกาลเท่ากับ 728,500 กิโลกรัม เฉลี่ยรายละ 13,491 กก.ต่อราย

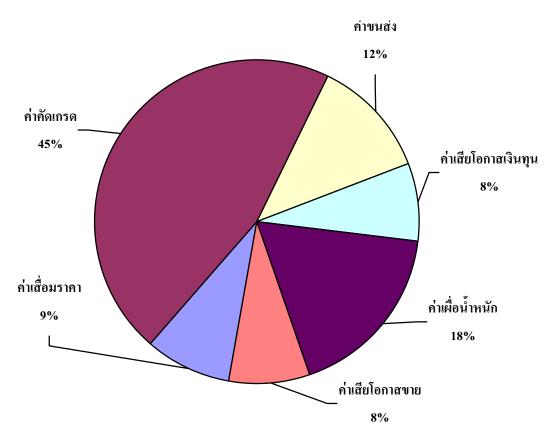
ตารางที่ 6.29 ต้นทุนการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกเงาะรายเล็กจังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=41 คน)

	ต้นทุ	ุนบาทต่อฤ	ดูกาล	ต้นทุ	าุนบาทต่อกิโลเ	ารัม¹′	ร้อยละ
6381036	์ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ของ
รายการ	เงินสด	ไม่เป็น	รวม	เงินสด	ไม่เป็นเงิน	รวม	ต้นทุน
		เงินสด			สด		
ต้นทุนคงที่		908.41	908.41		0.18	0.18	12.29
ค่าเสื่อมราคารถ		374.39	374.39		0.07	0.07	5.06
ค่าเสื่อมราคาตาชั่ง		114.79	114.79		0.02	0.02	1.55
ค่าเสื่อมราคาผ้ารอง		43.32	43.32		0.01	0.01	0.59
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนอุปเ	ารณ์	375.91	375.91		0.07	0.07	5.08
ต้นทุนผันแปร	4594.44	1891.29	6485.74	0.89	0.37	1.25	87.71
ค่าคัดเกรด	4156.09	85.61	4241.71	0.80	0.02	0.82	57.37

ตารางที่ 6.29 ต้นทุนการตลาดของเกษตรกรผู้ปลูกเงาะรายเล็กจังหวัดสุราษฎร์ธานี (n=41 คน) (ต่อ)

	ต้นทุ	นบาทต่อฤดุ	กูกาล	ต้นทุ	นบาทต่อกิโลก	ารัม¹′	ร้อยละ _	
g20102g	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ต้นทุน	ของ	
รายการ	เงินสด	ไม่เป็น	รวม	เงินสด	ไม่เป็นเงิน	รวม	ต้นทุน	
		เงินสด			สด			
ค่าจ้างขนส่ง	353.66		353.66	0.07	0.00	0.07	4.78	
ค่าน้ำมัน	84.69		84.69	0.02	0.00	0.02	1.15	
ค่าน้ำหนักเผื่อให้พ่อค้า		920.40	920.40	0.00	0.18	0.18	12.45	
ค่าเสียโอกาสขาย		763.02	763.02	0.00	0.15	0.15	10.32	
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนหมุ	นเวียน	122.26	122.26	0.00	0.02	0.02	1.65	
รวม	4594.44	2799.70	7394.14	0.89	0.54	1.43	100.00	
ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยตลอด	ฤคูกาล	5178.0)5					

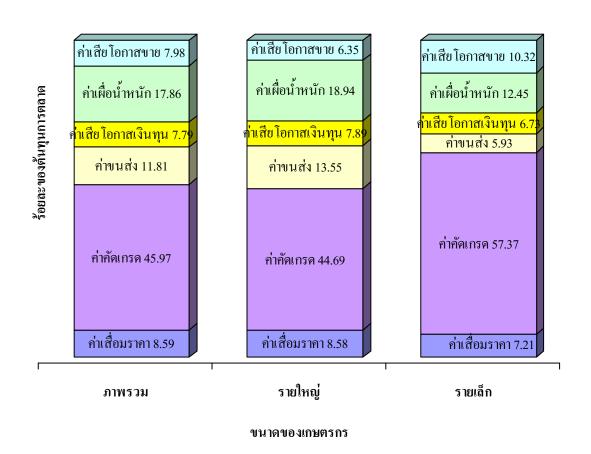
หมายเหตุ ^{1/} จำนวนกิโลกรัมเงาะที่ขายเป็นกิโลกรัมตลอดฤดูกาลเท่ากับ 212,300 กิโลกรัม เฉลี่ยรายละ 5,178 กก.ต่อราย

กราฟที่ 6.1 สัดส่วนของต้นทุนการตลาดเงาะของเกษตรกรที่ศึกษา

ที่มา: จากการคำนวณ *(ตารางที่ 6.27)*

จากตารางที่ 6.27 และกราฟที่ 6.1 จะเห็นได้ว่า ในภาพรวม ต้นทุนการตลาดของ เกษตรกรผู้ปลูกเงาะ เฉลี่ยกิโลกรัมละ 1 บาท ประกอบด้วยต้นทุนหลักที่สูงที่สุดคือต้นทุนค่าคัด เกรดมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45 ของต้นทุนการตลาดรวม รองลงไปคือ ค่าเผื่อน้ำหนักเงาะ ที่เกษตรกรต้องเผื่อให้พ่อค้าในแต่ละตะกร้าที่ขาย ร้อยละ 18 และค่าขนส่งเงาะออกจากสวน ร้อยละ 12 และเมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการตลาดของเกษตรกรรายใหญ่คิดเป็นกิโลกรัมละ 0.94 บาท และ รายเล็กกิโลกรัมละ 1.43 บาท เมื่อเทียบสัดส่วนของต้นทุนแต่ละประเภทของเกษตรกรขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ดังแสดงในกราฟที่ 6.2

กราฟที่ 6.2 เปรียบเทียบต้นทุนการตลาดของเกษตรกรแยกตามขนาดพื้นที่ปลูก

ที่มา : จากการคำนวณ *(ตารางที่ 6.27-6.29*)

จากร้อยละของต้นทุนการตลาดแต่ละประเภทแยกตามขนาดพื้นที่ปลูกเงาะของเกษตรกร แสดงในกราฟที่ 6.2 พบว่า เกษตรกรรายเล็กจะมีสัดส่วนของต้นทุนค่าคัดเกรดร้อยละ 57 สูงกว่า เกษตรกรรายใหญ่ซึ่งมีต้นทุนค่าคัดเกรดประมาณร้อยละ 45 เนื่องจากเกษตรกรรายเล็กมีปริมาณ เงาะน้อย จึงต้องจ่ายค่าจ้างคัดเกรดต่อกิโลกรัมเงาะสูงกว่า นอกจากนี้เกษตรกรรายเล็กยังต้องจ่ายค่า เสียโอกาสขาย ซึ่งเกิดจากการที่ขายเงาะไม่ได้ เนื่องจากเก็บเกี่ยวแล้วแต่ไม่มีพ่อค้ารับซื้อ สูงกว่า เกษตรกรรายใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องเกษตรกรรายเล็กไม่มีทางเลือกในการนำสินค้าไปขาย อย่างไรก็ ตาม สำหรับต้นทุนการตลาดที่เกษตรกรรายใหญ่ต้องใช้จ่ายสูงกว่าเกษตรกรรายเล็กได้แก่ ค่าเสื่อม ราคาอุปกรณ์ ค่าขนส่ง ค่าเสียโอกาสเงินทุนนำและค่าเผื่อน้ำหนัก เนื่องจากมีการลงทุนในการขาย สูงกว่า เช่นการมีรถของตนเองและขายเงาะปริมาณมากจึงต้องเผื่อน้ำหนักเงาะให้พ่อค้ามากขึ้น

6.19 ประเด็นปัญหาสถานการณ์การผลิตและการตลาดเงาะของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรทั้งในด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม การจัดการด้านการตลาดและ ปัญหาอุปสรรคด้านการผลิตและการตลาดโดยใช้แบบสอบถาม สามารถสรุปประเด็นที่น่าสนใจ เกี่ยวกับปัญหาด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรเงาะได้ ดังนี้

- 1) เกษตรกรผู้ปลูกเงาะส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ คนรุ่นใหม่ไม่นิยมปลูกเงาะ ส่วนใหญ่ปลูก เงาะเป็นอาชีพเสริม ทำให้เกษตรกรไม่สนใจในการพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพ จะใส่ปุ๋ยเมื่อเงาะ มีราคาดีเท่านั้น
- 2) จากการที่ยาง ปาล์ม เป็นพืชให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า ประกอบกับราคาเงาะตกต่ำมา หลายปี และ ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน อีกทั้งอายุเฉลี่ยเงาะที่ปลูกมีอายุค่อนข้างมากแล้ว ระหว่าง 17 18 ปี ทำให้เกษตรกร ไม่ต้องการขยายพื้นที่ปลูกเงาะ ในทางตรงกันข้ามเกิดแรงจูงใจที่จะ เปลี่ยนแปลงพื้นที่ปลูกเงาะ ไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า ในขณะที่เกษตรกรบางส่วน ต้องการรักษาพื้นที่ปลูกเงาะไว้ ด้วยสาเหตุจากความเหมาะสมของพื้นที่และเงาะเป็นผลไม้ที่มี ชื่อเสียงของอำเภอนาสาร ดังนั้นแนวโน้มพื้นที่ปลูกเงาะของจังหวัดจะลดลงอีกอย่างต่อเนื่อง หาก ราคาที่เกษตรกรได้รับนั้นยังต่ำอย่างที่เป็นอยู่ หนทางเลือกสำหรับการคงอยู่ของสวนเงาะ คือการที่ เงาะมีราคาขายสูงขึ้น หรือผู้บริโภครับรู้คุณภาพและยอมรับในชื่อเสียงของเงาะนาสาร หาก สามารถทำให้ตลาดรับรู้จุดเด่นและความแตกต่างของเงาะนาสารที่ต่างจากเงาะโรงเรียนที่ปลูกพื้นที่ อื่นได้ ก็น่าจะทำให้ราคาขายเงาะสูงขึ้น และเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรรักษาพื้นที่ปลูกเงาะให้คงอยู่ ต่อไป
- 3) คุณภาพของผลผลิตขึ้นกับการเก็บเกี่ยว ซึ่งเงาะที่นำออกขายจะถูกเก็บเกี่ยวโดยการจ้าง ถึงร้อยละ 89 ดังนั้นการให้ความรู้ด้านการเก็บเกี่ยวแก่แรงงานรับจ้างเก็บเกี่ยว จะส่งผลต่อคุณภาพ เงาะเป็นอย่างมาก

- 4) การทำสวนเงาะคุณภาพมีต้นทุนสูง โดยเฉพาะการทำเงาะส่งออก หรือ เงาะ GAP ต้อง ใช้ต้นทุนสูงทั้งในรูปของเงินและแรงงาน แต่ราคาที่ได้รับไม่แตกต่างกับเงาะทั่วไปมากนัก เช่น เงาะส่งออก เกษตรกรได้รับราคา รับซื้อสูงกว่าเงาะธรรมดา 1 บาทต่อกิโลกรัม ทำให้เกษตรกรขาด แรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพเงาะหรือเข้าร่วมโครงการผลิตเงาะคุณภาพดังกล่าว
- 5) ต้นทุนการตลาดที่สำคัญของเกษตรกรคือค่าจ้างคัดเกรด รองลงไปคือค่าเผื่อน้ำหนัก ให้พ่อค้าและค่าขนส่งตามลำดับ เกษตรกรรายเล็กจะมีต้นทุนการตลาดสูงกว่าเกษตรกรรายใหญ่ เนื่องจากต้องจ่ายค่าคัดเกรด ค่าขนส่งต่อกิโลกรัมเงาะสูงกว่าเกษตรกรรายใหญ่ เนื่องจากมีเงาะ ปริมาณน้อยขาดอำนาจในการต่อรองราคาค่าจ้าง
- 6) ราคาขายเงาะถูกกำหนดจากความต้องการของตลาดเป็นเกณฑ์ แต่ไม่สะท้อนต้นทุนใน การผลิต ราคาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาด เช่น ราคาผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ เฉลี่ยตลอดฤดูกาล 17.94 บาทต่อกิโลกรัม ราคาเฉลี่ยในช่วงออกมาก 8.5 บาทต่อกิโลกรัม ทำให้ เกษตรกรประสบปัญหาขาดทุนแต่ก็ต้องขาย
- 7) เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันขายน้อย ส่วนใหญ่จะขายผลผลิตให้พ่อค้ำคนกลาง จาก การศึกษาจากกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างพบว่าไม่มีผู้ใดเป็นสมาชิก สกก. หรือ สกต.
- 8) เกษตรกรยังขาดความรู้ในเรื่องราคาขายและแหล่งขาย ร้อยละ 50 ระบุว่าตนเองไม่เคย รับทราบราคาก่อนขาย จะรู้ก็เมื่อนำสินค้ามาส่งขายให้พ่อค้าเท่านั้น และนอกเหนือจากเจ้าประจำที่ ขายกันอยู่ ร้อยละ 61 ของเกษตรกรระบุว่าไม่รู้จะนำไปขายที่อื่นใดอีก จึงเห็นได้ว่าความรู้ด้าน การตลาดของเกษตรกรในเรื่องราคาและแหล่งจำหน่าย มีค่อนข้างจำกัด
- 9) ผลการศึกษาระบุว่าราคาขายและความสะดวกในการขนส่งนับเป็นปัจจัยหลักที่ เกษตรกรพิจารณาในการขายเงาะให้พ่อค้า ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า เกษตรกร จะนำเงาะไปส่งขายในระยะทางห่างจากสวนประมาณ 5-6 กิโลเมตร โดยปริมาณเงาะที่เกษตรกร ขนส่งเองมีมากถึงร้อยละ 68 ของปริมาณผลผลิตเงาะทั้งหมดที่มีการขายตลอดฤดูกาล ดังนั้น การ จัดพื้นที่เพื่อใช้รวบรวมและรับซื้อผลผลิตควรตั้งอยู่ในพื้นที่ อีกทั้งการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรเพื่อ รวมกันขาย ควรพิจารณาการให้บริการเรื่องรับซื้อถึงสวน เพื่อให้บริการเก็บเกี่ยว ขนส่ง ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ สกก. และสกต. ขณะนี้มีบริการเพียงเป็นจุดรับซื้อตามฤดูกาลเท่านั้น
- 10) ปัจจัยการผลิตมีราคาแพงและมีปัญหาขาดแคลนแรงงานในการดูแลรักษาสวน และ เก็บเกี่ยว นอกจากนี้อุตสาหกรรมแปรรูปเงาะยังขาดแรงงานในการจัดการแปรรูปเบื้องต้น (ปอก และคว้านเงาะ)
 - 11) การระบาดของโรคแมลงศัตรูเงาะที่สำคัญ เช่น โรคราแป้ง เพลี้ยแป้ง
- 12) การขาดแคลนน้ำในแหล่งปลูกเงาะบางพื้นที่และบางปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ เงาะกำลัง ติดผล

าเทที่ 7

ระบบการตลาดและต้นทุนทางการตลาด

สำหรับบทนี้จะเป็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับลักษณะของพ่อค้ำคนกลาง วิถีการตลาดและต้นทุนการตลาดเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยข้อมูลทั้งหมดที่นำเสนอนี้เป็น ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์กลุ่มพ่อค้ำคนกลางที่ซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกร และพ่อค้าที่เต็มใจ ให้ข้อมูล ทั้งในส่วนที่ดำเนินธุรกิจในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและกรุงเทพมหานคร

7.1 ประเภทของคนกลาง

จากการเก็บข้อมูลพ่อค้าคนกลางจำนวนรวม 56 ราย ที่รับซื้อเงาะจากเกษตรกรที่ ทำการศึกษา สามารถแบ่งพ่อค้าคนกลางได้เป็น 8 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1. พ่อค้ารวบท้องถิ่น คือ พ่อค้าที่เป็นคนในท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำการรวบรวม สินค้าจากชาวสวนในแต่ละท้องถิ่นแต่ละหมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอ โดยนำตะกร้าไปวางไว้ที่ สวนของเกษตรกรที่ได้ทำการตกลงซื้อขายกันในตอนเช้ามืด และในตอนบ่ายก็ไปเก็บตะกร้าที่ บรรจุเงาะ แล้วนำไปส่งต่อให้กับกลุ่มคนกลางอื่นๆ ต่อไป เช่น ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต หรือ พ่อค้าปลีก
- 2. ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง คือ บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากพ่อค้าขายส่ง ตลาดปลายทางให้มาเป็นตัวแทนในการรับซื้อเงาะในท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยตัวแทน กลุ่มนี้จะขึ้นตรงกับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางในเรื่องราคา คุณภาพ และปริมาณที่รับซื้อจะเป็น คำสั่งโดยตรง
- 3. ตัวแทนโรงงาน คือ บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากโรงงานผลิต / แปรรูปเงาะให้มาเป็น ตัวแทนในการรับซื้อเงาะในท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยตัวแทนกลุ่มนี้ จะขึ้นตรงกับโรงงาน โดยตรง ในเรื่องราคา คุณภาพ และปริมาณการรับซื้อจะเป็นคำสั่งโดยตรง
- 4. พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต คือ บุคคลที่ทำหน้าที่ในการรับซื้อเงาะทั้งชาวสวนและพ่อค้า รวบท้องถิ่น โดยตั้งจุดรับซื้อในท้องถิ่น และส่งต่อเงาะให้กับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ผู้ส่งออก และพ่อค้าปลีก ซึ่งพ่อค้ากลุ่มนี้อาจจะเป็นคนในท้องถิ่นเองหรือมาจากต่างถิ่นก็ได้

- 5. พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง คือ กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่รับซื้อเงาะจากคนกลางประเภท ต่าง ๆที่อยู่ในท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรืออื่น ๆ ซึ่งพ่อค้ากลุ่มนี้จะอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล เช่น ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดสี่แยกมหานาค ปากคลองตลาด ฯลฯ
- 6. พ่อค้าปลีก คือ กลุ่มบุคคลที่มีการรับซื้อสินค้าจากกลุ่มคนกลางประเภทต่าง ๆ ซึ่ง วัตถุประสงค์ในการซื้อไปนั้นเพื่อการขายต่อให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย
- 7. โรงงาน คือ กลุ่มธุรกิจที่ซื้อสินค้าไปเพื่อการผลิต/แปรรูป เป็นสินค้าสำเร็จรูปกระป้อง เพื่อการขายต่อยังกลุ่มผู้บริโภค โดยโรงงานจะได้รับสินค้าจากตัวแทนที่ไปทำการรับซื้อ
- 8. ผู้ส่งออก คือ กลุ่มธุรกิจที่ซื้อสินค้าไปเพื่อขายต่อยังต่างประเทศ ซึ่งผ่านกระบวนการ คัดแยก คัดเลือก ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ บรรจุภัณฑ์เพื่อการส่งขายต่อยังตลาดต่างประเทศ โดย ผู้ส่งออกจะได้รับสินค้าจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ที่ทำการติดต่อซื้อขายกันเป็นประจำ

ซึ่งจำนวนพ่อค้าคนกลางแต่ละประเภทที่ได้จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปแสดงใน*ตารางที่ 7.1*

ตารางที่ 7.1 ประเภทของพ่อค้าคนกลางในตลาดเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ศึกษา ปี 2550

	ประเภทของคนกลาง	จำนวน	ร้อยละ
1	พ่อค้ารวบท้องถิ่น (รวบท้องถิ่น)	9	16.1
2	ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง (ตัวแทนขายส่งตลาดปลายทาง)	7	12.5
3	ตัวแทนโรงงาน	6	10.7
4	พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต (ขายส่งแหล่งผลิต)	11	19.6
5	พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง(ขายส่งตลาดปลายทาง)	10	17.9
6	พ่อค้าปลีก (ปลีก)	11	19.6
7	โรงงาน	1	1.8
8	ผู้ส่งออก	1	1.8
	รวม	56	100

จากตารางที่ 7.1 ประเภทของคนกลางที่เก็บตัวอย่างได้จำนวนมากที่สุดคือ พ่อค้าขายส่ง แหล่งผลิต และพ่อค้าปลีก มีจำนวนประเภทละ 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 ของจำนวนคนกลางที่ ทำการสัมภาษณ์ ซึ่งพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตเป็นพ่อค้าที่อยู่ในท้องถิ่นที่ตั้งจุดรับซื้อเงาะจากชาวสวน และพ่อค้ารวบท้องถิ่น รองลงมาคือ พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง มีจำนวนประเภทละ 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.9 ของจำนวนคนกลางที่ทำการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นพ่อค้าขายส่งขนาดใหญ่ตลาด ปลายทางในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล และ พ่อค้าค้ารวบท้องถิ่น มีจำนวน 9 รายคิดเป็นร้อยละ 16.1 ซึ่ง เป็นพ่อค้าที่รับซื้อเงาะอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยทำการซื้อและรวบรวมเงาะจากเกษตรกรไป ขายส่งต่อให้กับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง

ตารางที่ 7.2 รูปแบบธุรกิจ เพศ และชนิดของผลไม้ที่ทำนอกเหนือจากเงาะ ของคนกลางที่ศึกษา ปี 2550

รายการ			ประเภทฯ	บองพ่อค้าคา	นกลาง (ร้อย	ງຄະ)		
	รวบ	ตัวแทน	ขายส่ง	ปลีก	ขายส่ง	ตัวแทน	โรง	ผู้ส่ง
	ท้อง	ขายส่ง	แหล่ง		ฅลาด	โรงงาน	งาน	ออก
	ถิ่น	ฅลาด	ผลิต		ปลาย			
		ปลายทาง			ทาง			
	(n=9)	(n=7)	(n=11)	(n=11)	(n=10)	(n=6)	(n=1)	(n=1)
รูปแบบธุรกิจ								
ธุรกิจเจ้าของคนเคียว	100	100	72.7	100		100	-	-
บริษัทจำกัด	-	-	-	-	100	-	100	100
สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรจด	-	-	27.3	-	-	-	-	-
ทะเบียน								
เพศ					-			
ชาย	66.7	71.4	54.5	9.1	10	16.7	-	100
អญิง	33.3	28.6	45.5	90.9	90	83.3	100	-
ผลไม้ที่ทำนอกเหนือจากเงาะ								
ทุเรียน	8.3	-	-	24.4	-	-	-	33.3
มังคุด	41.7	42.9	47.4	26.8	-	-	50	33.3
ลองกอง	41.7	42.9	47.4	26.8	40	-	50	-
อื่น ๆ (แตงโม มะม่วง ฯลฯ)	8.3	14.2	5.2	22	40	100	-	33.4

จากตารางที่ 7.2 รูปแบบของธุรกิจ ที่คนกลางดำเนินการ ส่วนใหญ่อยู่ในรูปธุรกิจเจ้าของ คนเดียว ซึ่งประกอบไปด้วย พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้ารวบท้องถิ่น ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าปลีก และตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง มีเพียงโรงงานและผู้ส่งออกที่คำเนินธุรกิจใน รูปบริษัท ส่วนพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต มีบางส่วนที่อยู่ในรูปสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรจดทะเบียน

<u>เพศ</u> คนกลางประเภทตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้า ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ส่วนพ่อค้าประเภทพ่อค้ารวบท้องถิ่น ตัวแทนขายส่งตลาดปลายทาง ขายส่งแหล่งผลิต และผู้ส่งออก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

ชนิดของผลไม้ ที่ทำนอกเหนือจากเงาะ ที่มีมากที่สุดคือ มังคุด และลองกอง ส่วนผลไม้ ชนิดอื่น ๆ เช่น แตงโม มะม่วง มะละกอ สัปปะรด แก้วมังกร องุ่น ลำไย ส้ม และผลไม้อื่น ๆ ตาม ฤดูกาล

ตารางที่ 7.3 ธุรกิจหลัก และช่วงเดือนที่รับซื้อเงาะของคนกลางที่ศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550

	ประเภทของพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)									
รายการ	รวบ ท้อง	ตัวแทน ขายส่ง	ขายส่ง แหล่ง	ปลิก	ขายส ่ ง ตลาด	ตัวแทน โรงงาน	โรง งาน	ผู้ส่ง ออก		
	ถิ่น	ต ลาด	ผลิต		ปลายทาง					
		ปลายทาง								
	(n=9)	(n=7)	(n=11)	(n=11)	(n=10)	(n=6)	(n=1)	(n=1)		
ธุรกิจหลัก										
เงาะ	22.2	28.6	36.4	-	30	16.7	-	-		
ยางพารา	11.1	-	9.1	-	-	16.7	-	-		
รับซื้อผลไม้ตามฤดูกาล หรือทำสวนผลไม้)	66.7	71.4	54.5	100	70	66.7	100	100		
ช่วงเดือนที่รับซื้อเงาะ										
มิถุนายน – กันยายน	66.67	28.57	72.72	9.1	-	16.67	-	-		
สิงหาคม - ตุลาคม	-	-	-	-	-	16.67	-	-		
กรกฎาคม – กันยายน	33.33	42.86	27.28	90.9	-	33.32	-	-		
เมษายน - มิถุนายน	-	28.57	-	-	-	16.67	-	-		
มีนาคม - กันยายน	-	-	-	-	100	16.67	100	100		

จากตารางที่ 7.3 ธุรกิจหลัก จากการสอบถามพ่อค้าคนกลางเกี่ยวกับธุรกิจหลัก พบว่าพ่อค้า คนกลางที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีธุรกิจหลักคือ รับซื้อผลไม้ตามฤดูกาล เช่น แตงโม มะละกอ มะม่วง ส้ม ส้มโอ ลำไย ทุเรียน ลองกอง และผลไม้อื่น ๆ ตามฤดูกาล หรือทำสวนผลไม้ด้วย ซึ่งคิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 54.5 – 100 ของพ่อค้าที่สัมภาษณ์ ส่วนอาชีพหลักที่สำคัญรองลงไปของพ่อค้าคือ การทำธุรกิจรับซื้อเงาะ โดยพบว่ามีพ่อค้าคนกลางร้อยละ 16.7 – 36.4 ของพ่อค้าที่สัมภาษณ์ หาก พิจารณาคนกลางในแหล่งผลิตและนอกแหล่งผลิต จะพบว่าคนกลางในแหล่งผลิต ซึ่งประกอบด้วย พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และตัวแทนโรงงาน จะมีธุรกิจหลักที่สำคัญอีกอย่าง คือ การทำสวนยางพารา สวนผลไม้ และรับซื้อเงาะ ส่วนคนกลางนอกแหล่งผลิต เช่นพ่อค้าปลีก พ่อค้า ขายส่งตลาดปลายทาง โรงงานและผู้ส่งออกนั้นไม่มีรายใดที่ทำเงาะเป็นธุรกิจหลัก แต่จะเป็นการค้า ขายผลไม้ตามฤดูกาลเป็นธุรกิจหลัก

ช่วงเคือนที่รับซื้อเงาะ ของพ่อค้าคนกลางที่สัมภาษณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะแตกต่าง ไปตามประเภทของพ่อค้าคนกลาง กล่าวคือ พ่อค้ารวบท้องถิ่น และพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต มักจะ คำเนินการรับซื้อเงาะในช่วง มิถุนายน – กันยายน ส่วนพ่อค้าปลีก ตัวแทนโรงงาน และ ตัวแทนพ่อ ค้าขายส่งตลาดปลายทางจะรับซื้อเงาะในช่วง กรกฎาคม – กันยายน ในขณะที่พ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง โรงงาน และผู้ส่งออก จะคำเนินการรับซื้อเงาะในช่วง มีนาคม – กันยายน

จากช่วงระยะเวลาของการรับซื้อเงาะของพ่อค้าคนกลางในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ พ่อค้ารวบท้องถิ่น ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และพ่อค้าปลีก จะ รับซื้อในช่วงเดือน มิถุนายน – กันยายน เพราะในช่วงคังกล่าวเป็นช่วงของการออกผลผลิตของเงาะ ทางภาคใต้ เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง กระบี่ พังงา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ส่วนกลุ่มพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ผู้ส่งออก ตัวแทนโรงงาน และโรงงาน จะมีช่วงของการรับ ซื้อเงาะคือ มีนาคม – กันยายน เพราะพ่อค้าคนกลางเหล่านี้จะทำการรับซื้อเงาะเกือบตลอดทั้งปี โดย รับซื้อเงาะทั้งในภาคใต้ และภาคตะวันออก เช่น จ.จันทบุรี และตราด

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านการรับซื้อเงาะจากพ่อค้าคนกลางแต่ละประเภท ดังสถานที่ ที่รับซื้อเงาะในแต่ละช่วงเวลาของปีพบรายละเอียดแสดงใน*ตารางที่ 7.4*

,	ı y	y ·
a	ୟା ୦ ରଥ୍ୟ ଗ	୬ ଶା
ตารางท 7 4	ระยะเวลาและสถานที่ในการทำธรกิจรับซีอเงาะของคนกลางในภาพร	เวมตลคดทงาเ
11101411 / • T	3000 301 1000 0 0 1 10 110 110 110 11 1 1 1	3041101011111410

ช่วงเดือนที่ทำธุรกิจเงาะ	จังหวัด	ภาค
มิถุนายน-กันยายน	สุราษฎร์ธานี	ใต้
สิงหาคม-ตุลาคม	นครศรีธรรมราช/พัทลุง	ใต้
กรกฎาคม-กันยายน	ยะลา/ปัตตานี/นราธิวาส	ใต้
มิถุนายน-กันยายน	ชุมพร/พังงา/กระบี่	ใต้
เมษายน-มิถุนายน	ตราค/จันทบุรี	ตะวันออก

จาก*ตารางที่ 7.4* ระยะเวลาและสถานที่ในการรับซื้อเงาะภาพรวมตลอดทั้งปีของพ่อค้าคน กลางที่ทำการสัมภาษณ์พบว่า

ในช่วงระยะเวลาการรับซื้อเงาะหรือการออกของผลผลิตเงาะในช่วงตลอดทั้งปี จะมี 3 ช่วง คือ <u>ในช่วงที่ 1</u> ภาคตะวันออก ในจังหวัด ตราด และจันทบุรี จะเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตของเงาะออก ก่อนในช่วงเดือน เมษายน — มิถุนายน <u>ในช่วงที่ 2</u> จะเป็นเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเป็นช่วง เดือนมิถุนายน — กันยายน ซึ่งจะมีช่วงระยะเวลา 1 เดือนคือ มิถุนายน ที่มีส่วนคาบเกี่ยวกัน ระหว่างเงาะสุราษฎร์ธานีกับเงาะภาคตะวันออก และ<u>ในช่วงที่ 3</u> ก็จะเป็นช่วงการออกผลผลิตของ เงาะในจังหวัด นครศรีธรรมราช พัทลุง ซึ่งจะออกพร้อม ๆ กันกับ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ซึ่ง ในช่วงที่ 3 ที่มีการออกผลผลิตในเดือนสิงหาคม - ตุลาคม นั้นก็จะมีช่วงเดือนที่คาบเกี่ยวกับช่วงที่ 2 คือเดือน สิงหาคม และกันยายน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่นเดียวกัน

ช่วงระยะเวลาของการรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเป็นช่วงที่มีส่วนคาบเกี่ยวใน ช่วงปลายของช่วงที่ 1 ภาคตะวันออก และมีส่วนคาบเกี่ยวในช่วงต้นของช่วงที่ 3 ของ จังหวัด นครศรีธรรมราช พัทลุง ยะลา ปัตตานี และ นราธิวาส ซึ่งในช่วงที่คาบเกี่ยวผลผลิตจะออกมาใน ปริมาณมากส่งผลต่อราคาเงาะที่ลดลง และในช่วงที่ผลผลิตของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีออกนั้นก็ เป็นช่วงที่ผลผลิตของลำไยทางภาคเหนือออกเช่นเดียวกัน โดยลำไยที่เป็นผลไม้ที่มีรสชาติหวาน กว่าเงาะ จึงเป็นผลไม้ที่สามารถทดแทนกันได้ ซึ่งก็จะส่งผลต่อราคาของเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ลดลงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 7.5 อายุ และประสบการณ์ในการทำธุรกิจเงาะของคนกลางที่สัมภาษณ์ ปี 2550

	ประเภทของพ่อค้ำคนกลาง									
•	รวบ	ตัวแทน	ขายส่ง	ปลีก	ตัวแทน	ขายส่งตลาด	โรงงาน	ผู้ส่ง ออก		
รายการ	ท้องถิ่น	ขายส่งตลาด	แหล่งผลิต		โรงงาน	ปลายทาง				
		ปลายทาง								
	(n=9)	(n=7)	(n=11)	(n=11)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)		
	50.4	33.7	46.8	42.9	52.1	44.4	44	56		
อายุเฉลี่ย (ปี)	(74, 36)	(54, 41)	(63, 27)	(57, 34)	(67, 40)	(55, 32)	(44, 44)	(56, 56)		
ประสบการณ์ทำ	16.9	18.3	11.8	9.7	20	15.7	15	20		
ธุรกิจเงาะ (ปี)	(40,7)	(30,10)	(25,3)	(25,1)	(30,5)	(30,6)	(15,15)	(20,20)		

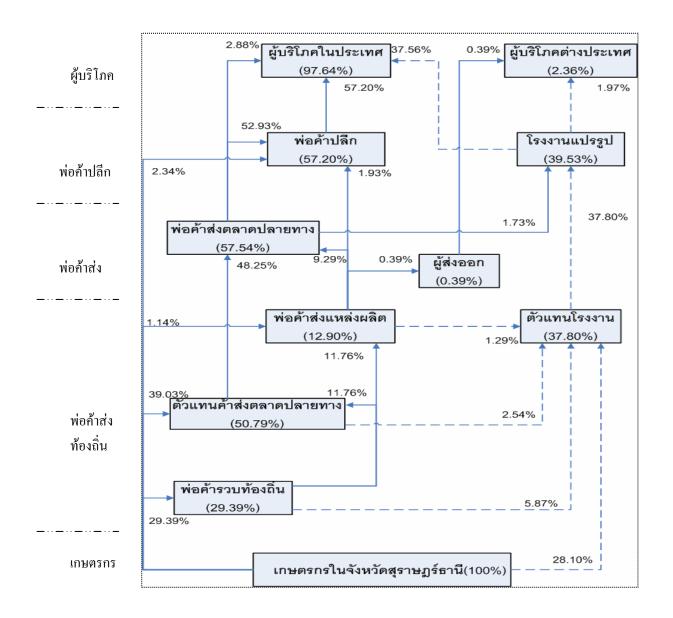
หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บหมายถึง ค่าสูงสุด ต่ำสุดตามลำดับ

จาก*ตารางที่ 7.5* <u>อายุ</u> ของพ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และพ่อค้าขาย ส่งแหล่งผลิต พ่อค้าปลีก และ โรงงาน มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ส่วนผู้ส่งออก ตัวแทนโรงงาน มีอายุ ระหว่าง 51- 60 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ได้มีการเริ่มทำธุรกิจมานานหรือมีการประกอบอาชีพอื่น ๆ มา ก่อนที่จะมาทำธุรกิจรับซื้อเงาะ

<u>ประสบการณ์ในการทำธุรกิจเงาะ</u> ของพ่อค้าคนกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 10 – 20 ปี เมื่อ วิเคราะห์แล้วสอดคล้องกับอายุของคนกลางส่วนใหญ่อยู่ที่ระหว่าง 41 – 60 ปี

7.2 วิถีการตลาดเงาะของเกษตรกรที่ทำการศึกษา

วิถีการตลาดเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เกษตรกรและพ่อค้ำคนกลางในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเป็นการศึกษาช่องทางการจัดจำหน่าย หรือการกระจายผลผลิตเงาะสดไปยังผู้บริโภค จากเกษตรกร 50 รายที่ศึกษา มีการผ่านคนกลาง ประเภทใดบ้างและผ่านคนกลางกี่ระดับ โดยคนกลางแต่ละประเภทมีการขายส่งต่อให้กับกลุ่มคน กลางใดต่อบ้างจนกว่าจะถึงมือผู้บริโภค ซึ่งในแต่ละประเภทของคนกลางมีสัดส่วนในการรับซื้อ เงาะของแต่ละช่องทางเท่าไร

ภาพที่ 7.1 วิถีการตลาดเงาะของเกษตรกรที่ศึกษา ปี 2550

ที่มา : จากการคำนวณปริมาณผลผลิตของเกษตรกรตัวอย่าง ที่ขายเงาะตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม

จากภาพที่ 7.1 แสดงถึงวิถีการตลาดเงาะของเกษตรกรที่ศึกษาเฉพาะรายที่ขายตามน้ำหนัก เป็นกิโลกรัมเท่านั้น โดยแสดงค่าเป็นร้อยละของปริมาณเงาะที่เกษตรกรส่งขายให้กับกลุ่มพ่อค้าคน กลางในแต่ละช่องทางการจัดจำหน่าย มีรายละเอียดดังนี้ เมื่อผลผลิตเงาะออกจากสวนของเกษตรกร จะมีช่องทางการจัดจำหน่ายเงาะและสัดส่วน ของปริมาณผลผลิตเงาะไปยังพ่อค้าคนกลางประเภทต่าง ๆ คือ

- 1. พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น สัคส่วนร้อยละ 29.39 ของปริมาณผลิต
- 2. พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต หรือ สหกรณ์ ฯ สัดส่วนร้อยละ 1.14
- 3. ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาคปลายทาง สัคส่วนร้อยละ 39.03
- 4. ตัวแทนโรงงาน สัดส่วนร้อยละ 28.10
- 5. พ่อค้าปลีก สัคส่วนร้อยละ 2.34

หลังจากที่ผลผลิตเงาะได้กระจายไปยังกลุ่มพ่อค้ำคนกลางในประเภทต่าง ๆ แล้ว พ่อค้ำ คนกลางแต่ละประเภทมีการกระจายผลผลิตเงาะต่อไปยังพ่อค้ำระดับต่างๆ ตามลำดับคือ

- 1. <u>พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น</u> หลังจากได้รับซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกรแล้วก็มีการขาย ต่อไปยังคนกลางอีก 3 ประเภทดังนี้คือ
 - พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต หรือ สหกรณ์ ร้อยละ 11.76
 - ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาคปลายทาง ร้อยละ 11.76
 - ตัวแทนโรงงาน ร้อยละ 5.87
- 2. <u>พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต หรือ สหกรณ์ ๆ</u> หลังจากได้รับซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกร และพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นรวมเป็นร้อยละ 12.90 แล้วก็มีการขายต่อไปยังคนกลางอีก 4 ประเภท ดังนี้คือ
 - ผู้ส่งออก ร้อยละ 0.39
 - พ่อค้าปลีก ร้อยละ 1.93
 - พ่อค้าส่งตลาดปลายทาง ร้อยละ 9.29
 - ตัวแทนโรงงาน ร้อยละ 1.29
- 3. <u>ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง</u> หลังจากได้รับซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกรและพ่อค้า รวมรวบท้องถิ่นรวมเป็นร้อยละ 50.79 แล้วก็มีการขายต่อไปยังคนกลางอีก 2 ประเภทดังนี้คือ
 - พ่อค้าส่งตลาดปลายทาง ร้อยละ 48.25 ซึ่งพ่อค้าส่งประเภทนี้ก็จะขายต่อผลผลิต เงาะให้กับพ่อค้าปลีก ร้อยละ 52.93 ผู้บริโภค ร้อยละ 2.88 และโรงงานแปรรูป ร้อยละ 1.73
 - ตัวแทนโรงงาน ร้อยละ 2.54
- 4. <u>ตัวแทนโรงงาน</u> หลังจากได้รับซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกร พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตหรือสหกรณ์ และ ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางแล้วก็มีการส่งต่อไป ยังโรงงานที่ได้ทำการตกลงซื้อขายกันแล้ว ร้อยละ 37.80 และมีสัดส่วนจากพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทางอีก ร้อยละ 1.73 เนื่องจากเงาะเมื่อออกมาเป็นปริมาณมาก ๆ ระบายออกไม่ทันก็ส่งผลต่อ

ผิวภายนอกทำให้ขนมีสีดำ จึงขายไม่ได้ราคาหรือไม่เป็นที่ต้องการของตลาด จึงต้องส่งเข้าโรงงาน แทน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อย และเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก มักจะเกิดขึ้นในช่วงเงาะออกมาปริมาณมาก ๆ

5. พ่อค้าปลีก หลังจากได้รับซื้อผลผลิตเงาะจากเกษตรกร พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และ พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง แล้วก็มีการขายต่อไปยังผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นทั้งผู้บริโภคในจังหวัด สุราษฎร์ธานี และกรุงเทพฯ และปริมณฑล และทั่วประเทศ

กล่าวโดยสรุป ปริมาณผลผลิตเงาะที่มีการขายตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม มีการขายผ่าน พ่อค้าคนกลาง 8 ประเภท คือ พ่อค้าปลีก พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อ ค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง โรงงาน และผู้ส่งออก โดย หากพิจารณาสัดส่วนของปริมาณเงาะที่ผ่านคนกลางแต่ละประเภท มีสัดส่วนร้อยละ 58, 30, 13, 51, 38, 58, 40, และ 0.4 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่า เงาะที่ผลิตโดยเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วน ใหญ่ร้อยละ 60 จะถูกใช้เพื่อการบริโภคผลสดภายในประเทศ ที่เหลือร้อยละ 40 จะถูกส่งเข้า โรงงานแปรรูปโดยโรงงานผลไม้กระป้องของเอกชน โดยเงาะแปรรูปดังกล่าว ร้อยละ 38 จะถูกใช้ สำหรับการบริโภคในประเทศ มีเพียงร้อยละ 2 ที่ส่งออกไปขายต่างประเทศในรูปผลิตภัณฑ์เงาะ กระป้อง สำหรับการส่งออกเงาะสด พบว่ามีการส่งเงาะสดโดยบริษัทผู้ส่งออก เพียงร้อยละ 0.4 ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษาเท่านั้น

ตารางที่ 7.6 การรับซื้อเงาะจากแหล่งต่างๆ ของพ่อค้าคนกลาง ที่ศึกษา ปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)								
ا ، و ا	รวบ	ขายส่ง	ปลีก	ตัวแทน	ตัว	ขายส่ง	โรง	ผู้ส่ง	
รูปแบบการรับซื้อ	ท้อง	แหล่ง		ขายส่ง	แทน	ฅถาด	งาน	ออก	
	ถิ่น	ผลิต		ตลาด	โรง	ปลาย			
				ปลายทาง	งาน	ทาง			
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)	
รับซื้อเงาะจากชาวสวน	100	70	70	76.4	81.67	-	-		
รับซื้อเงาะจากชาวพ่อค้า รวบท้องถิ่น	-	30	10	23.6	10.33	-	-		
รับซื้อเงาะจากพ่อค้าขาย ส่งขนาดเล็กแหล่งผลิต	-	-	20	-	3.44	30	-	100	
รับซื้อจากตัวแทนพ่อค้า ขายส่งตลาดปลายทาง	-	-	-	-	4.56	70	-		
รับซื้อจากตัวแทน โรงงาน	-	-	-	-	-	-	100		

จากตารางที่ 7.6 แสดงร้อยละของจำนวนพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อเงาะจากแหล่งต่างๆ เช่น พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าปลีก พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และ ตัวแทนโรงงานจะรับซื้อเงาะจากชาวสวนเป็นหลักเฉลี่ยร้อยละ 70 – 100 ส่วนพ่อค้าปลีก พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและตัวแทนโรงงาน บางส่วนจะรับ ซื้อเงาะจากพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นในสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 20 – 50 ส่วนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง จะรับซื้อเงาะจากตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและตัวแทนขายส่งแหล่งผลิตเท่านั้น โรงงาน จะรับซื้อเงาะจากตัวแทนโรงงานเป็นหลัก และ ผู้ส่งออก รับซื้อเงาะจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตที่ ทำการซื้อขายกันเป็นขาประจำ

แหล่งรับซื้อเงาะ อำเภอนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอำเภออันดับ 1 ที่พ่อค้าคนกลาง นิยมไปรับซื้อเงาะมากที่สุด ซึ่งเมื่อคิดเป็นสัดส่วนปริมาณในการรับซื้ออยู่ที่ประมาณร้อยละ 70-100 รองลงมาคือ อำเภอนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นสัดส่วนปริมาณในการรับซื้ออยู่ที่ ประมาณร้อยละ 20 – 30 ส่วนอำเภอเวียงสระและอำเภออื่นๆ เป็นแหล่งรับซื้อ อันดับ 3 คิดเป็น ร้อยละ 5 - 10 อำเภอนาสาร จึงเป็นจุดสูนย์กลางของการรับซื้อเงาะ เป็นจุดสูนย์กลางของการ ขนถ่ายสินค้าจากที่อื่นมายังนาสารและส่งต่อไปยังตลาดปลายทาง และเป็นอำเภอที่มีปริมาณเงาะ มากที่สุด ซึ่งมีพ่อค้าจำนวนมากที่สุดมาตั้งจุดรับซื้อ ส่วนสินค้าที่มาจากที่อื่น ๆ เช่น เป็นสินค้า ที่มาจากต่างอำเภอ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ พระแสง คีรีรัฐนิคม พนม และเป็นสินค้ามาจาก ต่างจังหวัด คือ นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ชุมพร ซึ่งสินค้าที่มาจากที่เหล่านี้ก็มาขนถ่ายยังจุด รับซื้อใหญ่ที่อำเภอนาสาร เพื่อขนส่งไปยังตลาดปลายทาง

7.3 วิธีปฏิบัติก่อนขายและวิธีขายเงาะของคนกลางที่สัมภาษณ์

<u>วิธีปฏิบัติก่อนขาย</u> เป็นการศึกษาในเรื่อง

- 1) กระบวนการของวิธีการจัดหาหรือติดต่อซื้อขายเงาะ โดยเป็นการอธิบายขั้นตอนและ กระบวนการของการจัดหาหรือติดต่อซื้อเงาะของพ่อค้าแต่ละประเภท *(ตารางที่ 7.7)*
- 2) ปัจจัยที่มีความสำคัญในการตกลงรับซื้อเงาะกับผู้ขาย ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่พ่อค้าคนกลาง แต่ละประเภทใช้เป็นเงื่อนไขในการตกลงซื้อขายที่แตกต่างกัน *(ตารางที่ 7.8)*
- 3) ระยะเวลาในการรอรับสินค้าหลังจากมีการติดต่อซื้อขายแล้ว พ่อค้าแต่ละประเภทใช้ ระยะเวลาในการรอรับเงาะกี่วัน *(ตารางที่ 7.9)*

วิธีการขายเงาะ เป็นการศึกษาในเรื่อง

1) รูปแบบการรับซื้อเงาะของพ่อค้าคนกลางแต่ละประเภทก็จะมีความแตกต่าง*กัน (ตาราง* ที่ 7.10)

- 2) การจัดเตรียมเงาะก่อนนำส่งขายของพ่อค้าคนกลาง เมื่อรับซื้อเงาะมาแล้วมีการจัดเตรียม เงาะก่อนขายหรือไม่ *(ตารางที่ 7.11)*
- 3) การสูญเสียน้ำหนักของเงาะในระหว่างการเดินทางของเงาะจากเกษตรกร/พ่อค้าคนกลาง ไปยังพ่อค้าคนกลาง/ผู้บริโภค *(ตารางที่ 7.12)*
- 4) รูปแบบการชำระเงินของพ่อค้าคนกลางแต่ละรายว่ามีการชำระเงินสด เงินเชื่อ ร้อยละ เท่าไร *(ตารางที่ 7.13)*
- 5) ลักษณะการซื้อของพ่อค้า เป็นรูปแบบของการรับซื้อเหมาสวนและซื้อตามน้ำหนักเป็น กิโลกรัมของพ่อค้าคนกลางแต่ละราย *(ตารางที่ 7.14)*

ตารางที่ 7.7 วิธีการติดต่อซื้อขายเงาะระหว่างคนกลางและผู้ขายในจังหวัดสุราษฎร์ชานี ปี 2550

ประเภทคนกลาง	วิธีการจัดหา หรือ ติดต่อซื้อขายเงาะ
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	ชาวสวนจะเป็นคนติดต่อมาเองหรือพ่อค้ารวบท้องถิ่นจะเป็นคนติดต่อไปยังชาวสวน ล่วงหน้า 15 วันก่อนที่เก็บเกี่ยวผลผลิต หลังจากนั้นพ่อค้ารวบท้องถิ่นจะสำรวจผลผลิต ในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ และเมื่อถึงวันเก็บเกี่ยวก็จะมีการตกลงในราคากันอีกครั้ง ซึ่งมี การตกลงกันแบบวันต่อวัน
ตัวแทนพ่อค้าขาย ส่งตลาดปลายทาง	ผู้ขาย(ชาวสวนหรือพ่อค้ารวบท้องถิ่น)จะเป็นผู้ติดต่อมาเอง โดยจะซื้อขายกันเป็น ประจำล่วงหน้า 15 วัน ผู้ขายจะเป็นผู้บอกว่าให้มาตั้งจุดรับซื้อเงาะได้ในช่วงระยะเวลา วันไหน เพราะคนกลางประเภทนี้เป็นตัวแทนที่ไม่ใช่คนในท้องถิ่น โดยมีการตกลงใน เรื่องราคา ปริมาณการรับซื้อวันต่อวัน ส่วนเรื่องคุณภาพผู้ขายจะเป็นที่รู้กันแล้ว
ตัวแทนโรงงาน	ผู้ขายจะเป็นผู้ติดต่อมาซึ่งจะเป็นชาวสวนหรือพ่อค้ารวบท้องถิ่นที่ซื้อขายกันเป็นประจำ ล่วงหน้า 1 วัน โดยมีการตกลงในเรื่องราคา ปริมาณการรับซื้อวันต่อวัน ส่วนเรื่อง คุณภาพผู้ขายจะเป็นที่รู้กันแล้ว
พ่อค้าขายส่งแหล่ง ผลิต	ผู้ขายจะเป็นผู้ติดต่อมาซึ่งจะเป็นชาวสวนหรือพ่อค้ารวบท้องถิ่นที่ซื้อขายกันเป็นประจำ ล่วงหน้า 3 วัน โดยมีการตกลงในเรื่องราคา ปริมาณการรับซื้อวันต่อวัน
พ่อค้าปลีก	พ่อค้าปลีกจะติดต่อไปยังชาวสวนล่วงหน้าก่อนการเก็บเกี่ยว 15 วันเพื่อดูคุณภาพของ สินค้าและเมื่อถึงวันเก็บเกี่ยวก็จะมารับซื้อโดยราคาที่รับซื้อจะอิงจากราคาตลาด
พ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง	ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตจะเป็นผู้โทรติดต่อมา ล่วงหน้าก่อนเงาะเก็บเกี่ยวประมาณ 15 วันซึ่งจะมีการตกลงในเงื่อนไขราคาและ ปริมาณ แบบวันต่อวัน
โรงงาน	โรงงานจะติดต่อมายังตัวแทนโรงงานล่วงหน้า 3 วันโดยมีการตกลงเงื่อนใขด้าน ปริมาณ ราคา คุณภาพ และวันเวลาที่ส่งมอบ
ผู้ส่งออก	ผู้ส่งออกจะโทรติดต่อมาล่วงหน้าก่อนการเก็บเกี่ยวเงาะกับพ่อค้าคนกลางในพื้นที่ ประมาณ 15 วัน โดยจะมีการตกลงในเรื่องราคาและคุณภาพเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นเจ้าประจำทุกปีที่ทำการซื้อขาย

ตารางที่ 7.8 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการตกลงรับซื้อเงาะของพ่อค้าคนกลางระดับต่างๆ ปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)								
ปัจจัย	รวบ ท้อง ถิ่น	ตัวแทน ขายส่ง	ปลีก	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ตัว แทน โรง	ขายส่ง ตลาด ปลาย	โรง งาน	ผู้ส่ง ออก	
	ยน (n = 9)	ตลาด ปลายทาง (n=7)	(n=11)	พถท (n=11)	งาน (n=6)	ทาง (n=10)	(n=1)	(n=1)	
ราคา	77.8	57.1	90.9	72.7	66.7	80	100	100	
ปริมาณ	44.4	57.1	36.4	63.6	83.3	70	100	100	
คุณภาพ	77.8	57.1	81.8	90.9	50	50	100	100	
วันเวลาที่ส่งมอบ	11.1	42.9	18.2	90.9	66.7	-	100	100	
สถานที่ส่งมอบ	-	-	9.1	18.2	-	-	-	-	
อื่น ๆ	33.3	42.9	-	27.3	16.7	10	-	100	

หมายเหตุ ร้อยละรวมมากกว่า 100 เนื่องมาจากสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย

จากตารางที่ 7.8 จากเงื่อนใบในการตกลงซื้อขายเงาะ คนกลางที่รับซื้อเงาะจะให้ ความสำคัญกับราคาของเงาะมากที่สุด เพราะราคาเป็นเงื่อนใบที่มีการตกลงกันวันต่อวัน จึงเป็น ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด รองลงมา คือ ปริมาณและคุณภาพของสินค้า ซึ่งคนกลางจะให้ ความสำคัญอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งถ้าสินค้ามีคุณภาพดี ก็จะมีราคาสูง อีกปัจจัยหนึ่งก็คือ ปริมาณในการรับซื้อ ซึ่งพ่อค้าแต่ละรายมีอำนาจในการซื้อในปริมาณที่แตกต่างกันจึงต้องมีการตก ลงกันเรื่องปริมาณนี้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อราคาด้วย เพราะปีนี้ผลผลิตเงาะออกมาเป็น จำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาเงาะล้นตลาดประกอบกับอำนาจซื้อของ ผู้บริโภคมีน้อย จากผลกระทบ จากเศรษฐกิจจึงส่งผลให้ราคาเงาะในปีนี้ (2550) อยู่ในระดับราคาต่ำกว่าปีที่แล้ว

ตารางที่ 7.9 ระยะในการรอรับสินค้าเงาะของพ่อค้าคนกลาง ปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)									
ระยะเวลาในการรอรับ	รวบ	ขายส่ง	ปลิก	ตัวแทน	ตัว	ขายส่ง	โรง	ผู้ส่ง		
สินค้า (วัน)	ท้อง ถิ่น	แหล่ง ผลิต		ขายส่ง	แทน โรง	ตลาด ปลาย	งาน	ออก		
	นน	Mahi		ตลาด ปลายทาง	งาน	ทาง				
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)		
ครึ่งวัน	-	20	-	14.3	-	-	-	-		
1 วัน	100	60	100	85.7	83.3	100	-	100		
2 วัน	-	10	-	-	-	-	-	-		
3 วัน	-	10	-	-	-	-	100	-		
8 วัน	-	-	-	-	16.7	-	-	-		

จากตารางที่ 7.9 พบว่าหลังจากมีการติดต่อตกลงซื้อขายกัน พ่อค้าคนกลางส่วนใหญ่จะ ได้รับเงาะภายใน 1 วัน ตัวอย่างเช่น มีการติดต่อตกลงกันวันนี้ พรุ่งนี้ก็สามารถนำเงาะมาจัดส่งได้ ทันที เนื่องจากการเดินทางมีความสะดวกทั้งในเขตพื้นที่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและเส้นทางที่ สินค้าจะถูกขนส่งไปยังตลาดปลายทาง

ตารางที่ 7.10 รูปแบบการรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานีของพ่อค้าคนกลางประเภทต่างๆ ในปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)									
รูปแบบการรับซื้อ	ท้อง แหล่ง ขาย ถิ่น ผลิต ตล		ตัวแทน ขายส่ง ตลาด	ตัว แทน โรง	ขายส่ง ตลาด ปลาย	โรง งาน	ผู้ส่ง ออก			
				ปลายทาง	งาน	ทาง				
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)		
รับซื้อเจ้าประจำทุกปี	77.8	90.9	63.6	100	66.7	100	100	100		
รับซื้อเจ้าประจำทุกปี										
บางส่วน	11.1	9.1	-	-	33.3	-	-	-		
รับซื้อเจ้าไม่ประจำ										
(ขาจร)	11.1	-	36.4	-	-	-	-	-		
- ร้อยละ 50	100	-	100	-	50	-	-	-		
- ร้อยละ 80	-	100	-	-	50	-	-	-		

จากตารางที่ 7.10 เป็นรูปแบบการรับซื้อเงาะของพ่อค้าคนกลาง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการรับ ซื้อจากเจ้าประจำกันทุกปี เพราะพ่อค้าเหล่านี้มีปริมาณซื้อเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงต้องการความ มั่นใจและเชื่อใจในคุณภาพของผู้ที่นำเงาะมาขายในรูปแบบขาประจำ แต่มีพ่อค้าคนกลางบางส่วน คือ พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต พ่อค้ารวบท้องถิ่น และตัวแทนโรงงาน จะมีการรับซื้อเงาะเจ้าประจำแต่ บางส่วนเท่านั้น หรือรับซื้อจากขาจร โดยในการรับซื้อบางส่วนนี้เป็นการรับซื้อ จากเจ้าประจำและ บางส่วนก็จะรับซื้อจากลูกค้าขาจรที่หมุนเวียนเปลี่ยนผู้รับซื้อ ซึ่งอาจจะต้องการขายในราคาที่สูง กว่า ได้แก่ ร้อยละ 50 จะมีพ่อค้าคนกลางคือ พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าปลีก และตัวแทนโรงงาน และรับซื้อบางส่วนร้อยละ 80 จะเป็นกลุ่มพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และตัวแทนโรงงาน

ตารางที่ 7.11 การเตรียมเงาะของคนกลางก่อนน้ำส่งขายต่อคนกลางระดับต่อไป ปี 2550

	จำนวนพ่อค้ำคนกลาง (ร้อยละ)									
การเตรียมเงาะก่อนขาย	รวบ ท้อง ถิ่น	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ปลีก	ตัวแทน ขายส่ง ตลาด	ตัว แทน โรง	ขายส่ง ตลาด ปลาย	โรง งาน	ผู้ส่ง ออก		
				ปลายทาง	งาน	ทาง				
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)		
มีการเตรียม	50	45.5	27.3	42.9	-	20	100	100		
ไม่มีการเตรียม	50	54.5	72.7	57.1	100	80	-	-		

จากตารางที่ 7.11 ลักษณะการเตรียมเงาะก่อนส่งขายนั้น ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้ารวบท้องถิ่น ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต พ่อค้าปลีก และพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทางที่รับซื้อเพื่อส่งขายจะต้องมีการเตรียมเงาะก่อนนำส่งขาย ด้วยการแช่น้ำ ทำความสะอาด ผลและคัดเกรดใหม่อีกครั้ง แต่ก็เป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของการขายแบบไม่มี การเตรียมเงาะก่อนขาย ยกเว้นโรงงานและผู้ส่งออก เพราะโรงงาน จะต้องมีการเตรียมเงาะก่อน แปรรูป คือ มีการคัดเงาะในส่วนที่เน่าเสียออกก่อนที่จะนำเข้าสู่กระบวนการผลิต และผู้ส่งออก จะต้องมีการเตรียมคัดขนาดของผลไม้ ตรวจสอบคุณภาพก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต

ส่วนคนกลางที่ไม่มีการเตรียมเงาะก่อนขาย ได้แก่ พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่ง ผลิต พ่อค้าปลีก ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน และพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง เนื่องจากชาวสวนและพ่อค้ารวบท้องถิ่นมีการคัดแยกเกรด ขนาด และชั่งน้ำหนักมาเป็น ที่เรียบร้อยแล้ว จึงไม่จำเป็นการเตรียมการใด ๆ อีก นอกจากการรดน้ำเพื่อรักษาความสดอย่าง สม่ำเสมอและ สามารถยกขึ้นรถบรรทุกเพื่อส่งขายยังปลายทางได้ โดยทั้ง 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีการ เตรียมเงาะก่อนขาย จะต้องมีการรดน้ำเพื่อรักษาให้เงาะมีความ สดอยู่เสมอ

ตารางที่ 7.12 การสูญเสียน้ำหนักของเงาะในการขนส่งไปยังพ่อค้ำคนกลางระดับต่างๆ

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)								
<u>-</u>	รวบ	ขายส่ง	ปลีก	ตัวแทน	ตัว	ขายส่ง	โรง	ผู้ส่ง	
ประเภทคนกลาง	ท้อง	แหล่ง		ขายส่ง	แทน	ฅลาด	งาน	ออก	
	ถิ่น	ผถิต		ฅลาด	โรง	ปลาย			
				ปลายทาง	งาน	ทาง			
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)	
ไม่มีการสูญเสีย (ร้อยละ)	77.78	63.64	100	100	33.33	100	100	100	
ร้อยละของคนกลางที่มี									
การสูญเสีย	22.22	36.36	-	-	66.67	-	-	-	
ปริมาณที่สูญเสียเฉลี่ย									
ต่อราย (กก.)	3.50	3.50	-	-	2.75	-	-	-	
ร้อยละของการสูญเสีย									
ต่อปริมาณซื้อ	0.04	0.01	-	-	0.01	-	-	-	

จากตารางที่ 7.12 การสูญเสียน้ำหนักของเงาะนั้นเกิดขึ้นกับพ่อค้าคนกลาง 3 ประเภท ประกอบด้วย พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และตัวแทนโรงงาน เมื่อพิจารณาสัดส่วน ของพ่อค้าคนกลางในแต่ละระดับที่มีการสูญเสียน้ำหนักของเงาะระหว่างการขนส่ง พบว่า พ่อค้าที่ เป็นตัวแทนโรงงานจะพบปัญหาการสูญเสียน้ำหนักของเงาะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67 ของ ตัวแทนโรงงานที่สัมภาษณ์ รองลงไปคือ พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต พบปัญหาดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 36 ของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตที่สัมภาษณ์ และกลุ่มสุดท้ายคือพ่อค้ารวบท้องถิ่น พบว่าร้อยละ 22 ของพ่อค้ารวบ จะพบปัญหาการสูญเสียน้ำหนักเงาะระหว่างการขนส่ง สำหรับรายละเอียดการ สูญเสียน้ำหนักเงาะ ระหว่างการขนส่งของพ่อค้าคนกลางทั้ง 3 กลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

- 1. พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น มีการสูญเสียน้ำหนักเงาะคิดเป็นร้อยละ 0.04 ของปริมาณเงาะที่ รับซื้อ ซึ่งเป็นการสูญเสียที่เกิดจากเกษตรกรส่งสินค้ามายังพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น โดยสาเหตุของ การสูญเสียเกิดจากการชั่งน้ำหนักที่ผิดพลาดของผู้ขายหรือการดูแลไม่ทั่วถึงของเกษตรกรเจ้าของ สวน(บางราย)ในการเก็บเกี่ยวของผู้ที่ทำการเก็บเกี่ยว(ซึ่งเป็นลูกจ้างที่ชาวสวนได้จ้างมาเก็บเกี่ยว ผลผลิต) หรือเกิดจากความไม่ซื่อสัตย์ของเกษตรกรหรือผู้ที่ทำหน้าที่ขนส่ง
- 2. พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต มีการสูญเสียน้ำหนักเงาะคิดเป็นร้อยละ 0.01 ของน้ำหนักเงาะที่ รับซื้อ ซึ่งเป็นการสูญเสียที่เกิดจากพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นและเกษตรกรส่งสินค้ามาขายให้พ่อค้า ขายส่งแหล่งผลิต โดยสาเหตุของการสูญเสียนั้นก็เป็นสาเหตุเดียวกันที่สืบเนื่องมาจากเกษตรกรส่ง สินค้ามายังพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น และพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นส่งสินค้ามายังตัวแทนขายส่งแหล่ง ผลิต

3. ตัวแทนโรงงาน พบว่าจะมีการสูญเสียน้ำหนักเงาะประมาณ ร้อยละ 0.01 ต่อปริมาณการ ซื้อรวม ซึ่งสาเหตุนั้นก็เป็นสาเหตุเดียวกันที่สืบเนื่องมาจากเกษตรกรส่งสินค้ามายังตัวแทนโรงงาน ซึ่งการสูญเสียน้ำหนักมีจำนวนรายน้อย เพราะในการชั่งน้ำหนักของเงาะในแต่ละตะกร้านั้นมีการ ชั่งน้ำหนักเผื่อ ไว้ด้วย ประกอบกับระยะเวลาในการขนส่งจากตัวแทนรับซื้อเงาะถึงยังปลายทาง โรงงานผลิตเงาะใช้ระยะเวลาประมาณ 1 วัน ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาสั้นจึงเกิดการสูญเสียน้ำหนักน้อย ส่วนในการรับซื้อเงาะของตัวแทนโรงงานจากกลุ่มพ่อค้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่เกษตรกรนั้นเป็นการรับซื้อ ในปริมาณที่น้อย เพราะกลุ่มพ่อค้าเหล่านี้ชื้อขายเฉพาะเงาะตะกร้าเท่านั้น มีเพียงส่วนน้อยที่รับซื้อ เงาะโรงงาน ซึ่งเงาะที่นำมาขายให้กับตัวแทนโรงงาน ไม่ได้เป็นเงาะคุณภาพที่คัดเกรดจากเงาะตะกร้า และเกรดเงาะโรงงาน มาขายให้กับตัวแทนโรงงานโดยจะมีการชั่งน้ำหนักก่อนการขาย ซึ่งจะไม่เหมือนกับกลุ่มเกษตรกรที่นำเงาะมาขายให้กับตัวแทนโรงงานจะมีการชั่งน้ำหนักก่อนการขาย ซึ่งจะไม่เหมือนกับกลุ่มเกษตรกรที่นำเงาะมาขายให้กับตัวแทนโรงงานจะมีการชั่งน้ำหนักก่อนการขาย เงาะโรงงานมาจากสวนเรียบร้อยแล้วโดยยกขายทั้งตะกร้า ซึ่งในส่วนนี้จะเกิดความผิดพลาดในน้ำหนักได้ง่าย

จากสาเหตุของการสูญเสียน้ำหนักของกลุ่มพ่อค้ำดังกล่าวนั้น มีสาเหตุหลักมาจากกลุ่ม เกษตรกรซึ่งเกิดขึ้นในกลุ่มเกษตรกรบางกลุ่มเท่านั้นที่มีความผิดพลาดหรือขาดการเอาใจใส่ดูแลใน การทำงานของลูกจ้าง แต่โดยภาพรวมส่วนใหญ่แล้วกลุ่มเกษตรกรจะไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องการ สูญเสียน้ำหนักเพราะจะทำให้เสียชื่อเสียง และส่งผลต่อการซื้อขายครั้งต่อไปด้วย

ส่วนพ่อค้าคนกลางที่ไม่พบปัญหาการสูญเสียน้ำหนักของเงาะได้แก่ ระดับพ่อค้าปลีกที่รับ สินค้ามาจากเกษตรกร ระดับตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางที่รับสินค้ามาจากเกษตรกรและ พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น ระดับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางรับสินค้ามาจากตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง ระดับโรงงานรับสินค้ามาจากเกษตรกร พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และตัวแทนโรงงาน และระดับผู้ส่งออกรับสินค้ามาจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ซึ่งสาเหตุที่กลุ่ม พ่อค้าข้างต้นไม่พบปัญหาการสูญเสียน้ำหนักเงาะ อาจมีสาเหตุจากเกษตรกรได้มีการเผื่อน้ำหนัก ไว้ในแต่ละตะกร้าแล้ว ประกอบกับการเดินทางเพียงแค่ 5 – 12 ชั่วโมง สินค้ายังคงความสด ไม่ สูญเสียน้ำหนัก

จากการสูญเสียน้ำหนัก หรือ ไม่มีการสูญเสียน้ำหนักของพ่อค้าคนกลางระดับต่าง ๆ นั้น สาเหตุหลักเกิดมาจากเกษตรกรและผู้ทำหน้าที่ขนส่ง ดังนั้นเมื่อกลุ่มพ่อค้าระดับต่าง ๆ พบปัญหา การสูญเสียน้ำหนักเกิดขึ้นใน ก็จะทำการเตือนไปยังกลุ่มเกษตรกรที่ทำการรับซื้อ เพื่อให้มีการ ปรับปรุงในเรื่องมาตรฐานของน้ำหนักในการส่งขายในคราวต่อไป หากยังเกิดความผิดพลาดขึ้น พ่อค้าคนกลางก็จะยกเลิกการซื้อในคราวต่อไป

ตารางที่ 7.13 รูปแบบการชำระเงินค่าเงาะให้กับผู้ขายของพ่อค้ำคนกลางระดับต่างๆ ปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)									
ประเภทคนกลาง	รวบ ท้อง ถิ่น	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ปลีก	ตัวแทน ขายส่ง ตลาด ปลายทาง	ตัว แทน โรง งาน	ขายส่ง ตลาด ปลาย ทาง	โรง งาน	ผู้ส่ง ออก		
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)		
เงินสด (ร้อยละ)	88.89	81.82	100	100	75	100	100	100		
เงินเชื่อ (ร้อยละ)	11.11	18.18	-	-	25	-	-	-		
ระยะเวลาค้างเงินเชื่อ (วัน)	75	42			47					
	(60,90)	(30,120)	-	-	(3,90)	-	-	-		

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงค่าต่ำสุดและสูงสุดตามลำดับ

จากตารางที่ 7.13 รูปแบบการชำระเงินในการซื้อสินค้าของคนกลางส่วนใหญ่เป็นการชำระ ค้วยเงินสด ซึ่งจะมีความสะควกและคล่องตัวสำหรับผู้ที่นำเงาะมาขาย คนกลางที่ชำระเงินสด 100% ได้แก่ พ่อค้าปลีก ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง โรงงานและ ผู้ส่งออก เพราะธุรกิจหลักคือรับซื้อผลไม้ตามฤดูกาลตลอดทั้งปี จึงมีเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้สำหรับ การรับซื้อเงาะและผลไม้อื่น ๆ ตามฤดูกาล ส่วนคนกลางที่ชำระเงินแบบเชื่อ ได้แก่ พ่อค้ารวบ ท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และตัวแทนโรงงาน แต่สัดส่วนของผู้ชำระเงินเชื่อมีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ประมาณ 11, 18 และ 25 ของคนกลางแต่ละประเภทตามลำดับ ระยะเวลาที่เชื่อโดย เฉลี่ย 42 – 75 วัน พ่อค้าเหล่านี้มีความจำเป็นที่ต้องใช้ระบบเงินเชื่อ เพราะบางช่วงของการรับซื้อ เงาะ เงินทุนอาจจะไม่เพียงพอโดยเฉพาะในช่วงที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดในปริมาณมาก จึงต้องใช้ ระบบซื้อเชื่อเป็นตัวช่วย

ตารางที่ 7.14 ลักษณะการซื้อเงาะของพ่อค้าคนกลางระดับต่างๆ ที่ศึกษา ปี 2550

	จำนวนพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)								
รูปแบบการซื้อเงาะ	รวบท้อง ขายส่ง ถิ่น แหล่ง ผลิต		ปลีก	ตัวแทนขาย ส่งตลาด ปลายทาง	ตัว แทนโรง งาน	ขายส่งตลาด ปลาย ทาง			
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)			
เหมาสวน	44.44	27.27	-	-	33.33	-			
ตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม	55.56	72.73	100	100	66.67	100			

หมายเหตุ ผู้ส่งออก และ โรงงานจะรับซื้อเงาะจากตัวแทนจึง ไม่มีรูปแบบการซื้อแบบเหมาสวน

จากตารางที่ 7.14 พ่อค้าคนกลางส่วนใหญ่จะรับซื้อเงาะตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม เพราะ การเหมาสวนมีความเสี่ยงสูงจากความไม่แน่นอนทางค้านราคาในแต่ละวันของเงาะที่เปลี่ยนแปลง ขึ้นลงทุกวัน ซึ่งในการเหมาสวน ผู้รับเหมาจะต้องเข้าไปสำรวจปริมาณและคุณภาพกับเจ้าของสวน ก่อนแล้วจึงกำหนดราคา และหลังจากนั้นรอระยะ เวลาในการที่จะเข้าไปเก็บ ซึ่งวันที่ไปเก็บนั้นถ้า ราคาต่ำกว่าวันที่ตกลงกันจะทำให้เกิดการขาดทุน ซึ่งเกิดภาวะเสี่ยงสูงในด้านราคาสินค้า

<u>วิธีการเหมาสวน</u> ส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้ารวบท้องถิ่นหรือพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตที่นิยมจะ เหมาซื้อทั้งสวนจากเกษตรกรเจ้าประจำ ซึ่งเจ้าของสวนจะโทรศัพท์นัดให้ผู้รับเหมาเข้ามาดูเงาะ และตกลงซื้อขายก่อนล่วงหน้าประมาณ 15 วัน โดยผู้รับเหมาจะทำการนับจำนวนต้นเงาะ ประมาณ น้ำหนักของเงาะแต่ละต้น และคุณภาพ (เกรด) ของเงาะ เมื่อทำการสำรวจเรียบร้อยแล้วจะมีการ ตกลงเรื่องราคาโดยอิงจากราคาตลาด ณ ปัจจุบัน กำหนดวันที่จะมาเก็บเกี่ยว และวางเงินมัดจำ ประมาณ 30-50% ในวันที่ตกลงซื้อขายกัน และในวันที่เข้าเก็บเงาะจะมีการจ่ายเงินในส่วนที่คงค้าง ทั้งหมด ซึ่งการเข้าเก็บเงาะนี้ในแต่ละสวนผู้รับเหมาจะต้องเข้าเก็บ สวนละประมาณ 2 – 3 ครั้ง จึง จะหมดเพราะเงาะที่ออกมามีหลายรุ่นหลายขนาด

7.4 การกำหนดราคาและคุณภาพเงาะของคนกลาง

คำถามเกี่ยวกับการกำหนคราคาและคุณภาพของเงาะ ประกอบด้วย

- 1) เกณฑ์การกำหนดราคาเงาะในแต่ละวันอิงจากราคาตลาดที่ใด
- 2) กระบวนการในการทราบถึงราคาเงาะว่ากลุ่มผู้ซื้อและผู้ขายมีการติดต่อกันอย่างไร
- 3) ผู้กำหนดราคาและเกณฑ์ในการกำหนดราคาซื้อขายเงาะ
- 4) ระดับราคาเงาะ
- 5) เกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของเงาะ ใช้เกณฑ์ใดในการกำหนด
- 6) การแบ่งเกรดของเงาะและการรับซื้อเงาะในแต่ละเกรดของพ่อค้ำคนกลาง

7.4.1 เกณฑ์การกำหนดราคาเงาะ

ตารางที่ 7.15 เกณฑ์การกำหนดราคาในการรับซื้อเงาะในแต่ละวันของคนกลางที่สัมภาษณ์ ปี 2550

	ประเภทพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)									
เกณฑ์ในการกำหนดราคา	รวบ ท้อง ถิ่น	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ปลีก	ตัวแทนขาย ส่งตลาด ปลายทาง	ตัว แทนโรง งาน	ขายส่งตลาด ปลาย ทาง				
	(n = 9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)				
ราคาตลาดในจ.สุราษฎร์	-	-	91.9	-	-	-				
ราคาตลาคกทม. (ปลายทาง)	44.4	100	9.1	100	-	100				
โรงงาน	-	-	-	-	100	-				
จุดรับซื้อ	55.6	-	-	-	-	-				

จากตารางที่ 7.15 การกำหนดราคาในการรับซื้อเงาะในแต่ละวันนั้นจะอิงจากราคาตลาด รับซื้อในกรุงเทพฯ คือ ตลาดไท ตลาดสิ่มุมเมือง ตลาดสี่แยกมหานาคและปากคลองตลาด ซึ่งเป็น ตลาดปลายทาง มากที่สุด เพราะตลาดปลายทางจะเป็นตัวกำหนดให้ราคาในแต่ละวัน โดยพ่อค้าขาย ส่งขนาดใหญ่ตลาดปลายทางจะวิเคราะห์ปริมาณการซื้อในแต่ละวัน ขายดีหรือไม่ มีปริมาณการซื้อ มากน้อยแก่ไหน ซึ่งถ้าวันใดมีสินค้าคงเหลือ ในวันรุ่งขึ้นก็จะสั่งลดปริมาณการสั่งซื้อลงและลด ราคาที่ให้รับซื้อด้วย แต่ก็มีพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นที่มีการกำหนดราคารับซื้อโดยอิงจากราคาทั้งใน ตลาดปลายทางและจุดรับซื้อในพื้นที่ เพราะพ่อค้ารวบท้องถิ่นเมื่อรับซื้อเงาะจากชาวสวนแล้วก็นำ เงาะนั้นมาขายต่อยังจุดรับซื้อซึ่งจะประกอบด้วยพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตและตัวแทนพ่อค้าขายส่ง ตลาดปลายทาง ซึ่งพ่อค้าคนกลางเหล่านี้ก็มีการขายเงาะในพื้นที่ จะมีการกำหนดราคารับซื้อโดยอิง จากราคาตลาดที่กรุงเทพฯ เช่นเดียวกัน ส่วนพ่อค้าปลีกที่มีการกำหนดราคาขายในตลาดนั้นก็จะอิง จากตลาดท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนกลุ่มผู้ส่งออก ใช้เกณฑ์ในการกำหนดราคาโดยใช้สัญญาซื้อขายส่งออกเป็นเกณฑ์ใน การกำหนดราคา ซึ่งคำนวณจากราคาที่ทำสัญญา หักต้นทุนที่เกิดขึ้นและกำไรที่ต้องการ ส่วนที่ เหลือคือราคาที่รับซื้อเงาะ และโรงงานใช้เกณฑ์ในการกำหนดราคาโดยสอบถามจากชาวสวน

7.4.2 กระบวนการในการทราบราคา ของคนกลางทางการตลาด

จากการสัมภาษณ์คนกลางระดับต่างๆ พบว่าคนกลางส่วนใหญ่จะทราบราคาโดยการ โทรศัพท์เช็คราคากับตลาดกรุงเทพฯ (ปลายทาง) ในตอนเช้า และใช้ราคาดังกล่าวรับซื้อในตอนบ่าย ซึ่งราคาจะมีการเปลี่ยนแปลงทุกวัน จึงต้องมีการเช็คราคากันทุกวัน วันต่อวัน ส่วนตัวแทนโรงงาน แปรรูปและพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตและกลุ่มสหกรณ์ที่ส่งห้างสรรพสินค้า จะมีการทำสัญญา 7 วัน ต่อครั้ง ดังนั้น ราคาในแต่ละวันใน 1 สัปดาห์จะค่อนข้างคงที่ ซึ่งทางโรงงานและห้างสรรพสินค้าจะ เป็นผู้กำหนดราคาเงาะเอง

7.4.3 การกำหนดราคาและปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดราคา

ตารางที่ 7.16 การกำหนดราคาซื้อขายเงาะของคนกลาง ปี 2550

			ประเภท	ของพ่อค้าเ	านกลาง(ร้อ	ยดะ)		
กำหนดราคาซื้อ ขายเงาะ	รวบรวม ท้องถิ่น	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ตัวแทน ขายส่ง ตลาด ปลายทาง	ปลีก	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่ง ตลาด ปลาย	ผู้ ส่งออก	โรง งาน
y ୟ	(n=9)	(n=11)	(n=7)	(n=11)	(n=6)	nn (n=10)	(n=1)	(n=1)
ผู้ชื่อ ผู้ขาย	55.6	54.5	42.9	72.7	50 16.7	10	100	100
ราคาตลาด กทม. (ปลายทาง)	33.3	45.5	57.1	27.3	33.3	80	-	-
ราคาต่อรองระหว่าง ผู้ซื้อและผู้ขาย	11.1	-	-	-		10	-	-

จากตารางที่ 7.16 การกำหนดราคาซื้อขายเงาะ ผู้ซื้อเป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดราคา ซื้อขายมากที่สุด เพราะผู้ซื้อจะทราบกล โกของระบบตลาดเงาะเป็นอย่างดีว่า ในแต่ละวัน แต่ละ ช่วงเวลา ปริมาณความต้องการซื้อของผู้บริโภคอยู่ในระดับเท่าไร ปริมาณที่ผู้บริโภคซื้อนี้ก็เป็น ปัจจัยในการกำหนดราคาของผู้ที่รับซื้อเงาะเช่นเดียวกัน เพราะผู้ซื้อมีความเสี่ยงหากสินค้าขายไม่ หมด ดังนั้นจึงต้องตั้งราคาให้คุ้มทุน และได้กำไร และอยู่ในระดับที่สามารถรับกับความเสี่ยงได้ ซึ่งผู้ซื้อส่วนใหญ่ก็มีการนำสินค้าเงาะไปขายต่อให้กับคนกลางในระดับต่อไปหรือผู้บริโภค และ รองลงมาสำหรับกลุ่มที่มีบทบาทในการกำหนดราคาซื้อขายคือ กลุ่มพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำหนดราคาตลาดปลายทางกรุงเทพฯ เป็นกลไกในการกำหนดราคาเงาะเช่นเดียวกัน

จากการสอบถามพ่อค้ำคนกลางแต่ละระดับ เกี่ยวกับปัจจัยที่พ่อค้ำให้ความสำคัญในการ กำหนดราคาเงาะ โดยให้เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่กำหนด ได้แก่ ปัจจัยด้ำนคุณภาพ ช่วงเวลา ขนาดเงาะ ปริมาณเงาะ และภาวการณ์แข่งขัน โดยปัจจัยที่ได้รับความสำคัญอันดับ 1 คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด ผลการเรียงลำดับแสดงในตารางที่ 7.17

ตารางที่ 7.17 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคาเงาะของคนกลาง ปี 2550

ปัจจัยที่มีผลต ่อการกำหนดราคาเงาะ	จำนวน		ร้อยละ		ดัชนี
บงจยทมผลตอการกาหนดราคาเงาะ	(ราย)	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	ดชน
พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น (n=9)					
คุณภาพ	6	66.67	16.67	16.67	15
ปริมาณ	5	40.00	40.00	20.00	11
ช่วงเวลา	5	20.00	60.00	20.00	10
ขนาด	1	0.00	100.00	0.00	2
ภาวการณ์แข่งขัน	1	0.00	0.00	100.00	1
อื่นๆ (ราคาขณะนั้น, ความต้องการผู้บริโภค)	2	100.00	0.00	0.00	6
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต (n=11)					
คุณภาพ	11	63.64	27.27	9.09	28
ปริมาณ	5	40.00	40.00	20.00	11
ช่วงเวลา	7	0.00	57.14	42.86	11
ขนาด	2	0.00	50.00	50.00	3
ภาวการณ์แข่งขัน	2	0.00	50.00	50.00	3
อื่นๆ (ราคาตลาด, ระยะทาง, ต้นทุนการจัดการ) 4	50.00	0.00	50.00	8
พ่อค้าปลีก (n=11)					
ช่วงเวลา	9	88.89	11.11	0.00	26
คุณภาพ	10	20.00	20.00	60.00	16
ขนาด	4	0.00	75.00	25.00	7
ภาวการณ์แข่งขัน	4	0.00	75.00	25.00	7
ปริมาณ	1	0.00	0.00	100.00	1
อื่นๆ (ราคาตลาด)	1	100.00	0.00	0.00	3
ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง (n=7)					
คุณภาพ	7	42.86	42.86	14.29	16
ภาวการณ์แข่งขัน	4	25.00	50.00	25.00	8
ช่วงเวลา	4	25.00	50.00	25.00	8
ปริมาณ	2	50.00	0.00	50.00	4
อื่นๆ (สภาพตลาครับซื้อปลายทาง, ต้นทุน)	2	100.00	0.00	0.00	6
ตัวแทนโรงงาน (n=6)					
คุณภาพ	5	60.00	40.00	0.00	13
ปริมาณ	4	0.00	50.00	50.00	6
ภาวการณ์แข่งขัน	2	50.00	50.00	0.00	5
ช่วงเวลา	3	33.33	0.00	66.67	5

ตารางที่ 7.17 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคาเงาะของคนกลาง ปี 2550 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต ่อการกำหนดราคาเงาะ	จำนวน		ร้อยละ		ดัชนี
บองยทมผสตอก เรก เพนตร เค แง เร	(ราย)	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	ดชน
อื่นๆ (ราคาโรงงาน)	1	100.00	0.00	0.00	3
พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง (n=10)					
ปริมาณ	8	37.50	25.00	37.50	16
คุณภาพ	4	75.00	25.00	0.00	11
ช่วงเวลา	3	0.00	66.67	33.33	5
ภาวการณ์แข่งขัน	2	0.00	100.00	0.00	4
อื่นๆ (กำลังซื้อผู้บริโภค, ผลไม้อื่น, นโยบาย รัฐ, ช่วงเวลาเก็บเกี่ยว, ปัจจัยเศรษฐกิจ	8	50.00	25.00	25.00	18
ผู้ส่งออก (n=1)					
ปริมาณ	1	100.00	0.00	0.00	3
คุณภาพ	1	0.00	100.00	0.00	2
โรงงาน (n=1)					
ภาวการณ์แข่งขัน	1	100.00	0.00	0.00	3
ภาพรวม (n=56)					
คุณภาพ	44	50.00	29.55	20.45	101
ช่วงเวลา	31	35.48	35.48	29.03	64
ปริมาณ	26	34.62	30.77	34.62	52
อื่นๆ	18	66.67	11.11	22.22	44
ภาวการณ์แข่งขัน	16	18.75	56.25	25.00	31
ขนาด	10	60.00	30.00	10.00	25

หมายเหตุ : ดัชนี = (จำนวนผู้เลือกอันดับ 1*3) + (จำนวนผู้เลือกอันดับ 2*2) + (จำนวนผู้เลือกอันดับ 3*1)

จาก*ตารางที่ 7.17* ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดราคาเงาะของกลุ่มพ่อค้ำคนกลาง ดังนี้

1. พ่อค้ำรวบรวมท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณภาพสูงสุด (ค่าดัชนีเท่ากับ 16) โดยเงาะคุณภาพที่พ่อค้าต้องการ จะพิจารณาจากสีของผลเงาะมีสามสี ปลายขนสีเขียว ไม่มีเชื้อราหรือตำหนิ สะอาด ไม่มีมด (ตารางที่ 7.24) ซึ่งจะเป็นเงาะคุณภาพที่ได้รับราคาสูงกว่า เงาะทั่วไป ปัจจัยสำคัญอันดับรองลงไปที่มีผลต่อการกำหนดราคาเงาะของพ่อค้ำคือ ปริมาณ (ค่า ดัชนีคำนวณเท่ากับ 11) โดยพบว่าในช่วงเวลาที่เงาะมีปริมาณมากหรือในช่วงฤดูกาลราคาเงาะจะ ตกต่ำ

2. พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ปัจจัยด้านคุณภาพสูงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการกำหนด ราคาเงาะ (ค่าดัชนีเท่ากับ 28) รองลงไปคือ ปัจจัยด้านปริมาณและช่วงเวลา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ กล้ายกลึงกับพ่อก้ารวบรวมท้องถิ่น สำหรับปัจจัยด้านช่วงเวลา พบว่า หากเป็นช่วงต้นฤดูหรือปลาย ฤดูกาล เงาะมีปริมาณน้อยราคาเงาะจะสูง แต่หากในช่วงกลางฤดูเงาะมีปริมาณมาก ราคาก็จะต่ำลง อย่างไรก็ตาม ในบางปีหากช่วงต้นฤดูกาลดังกล่าวไปทับซ้อนกับฤดูเงาะของเมืองจันทบุรี-ตราด ก็จะส่งผลให้ราคาเงาะลดลงเช่นกัน

- 3. พ่อค้าปลีก พบว่าให้ความสำคัญกับปัจจัยค้านช่วงเวลามากที่สุด (ค่าดัชนีเท่ากับ 26) โดยในช่วงต้นฤดูเงาะจะมีราคาแพง และลดต่ำลงเมื่อเข้าสู่กลางฤดูกาลจากนั้นจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อใกล้ จะหมดฤดูกาล รองลงไปคือปัจจัยค้านคุณภาพ ที่สามารถจะทำให้ราคาเงาะเพิ่มสูงขึ้น และปัจจัย ค้านขนาด ซึ่งขนาดเงาะที่ได้รับราคาดีคือเงาะขนาด 28-30 ผลต่อกก.31-32 ผลต่อกก. และ 33 ผล ขึ้นไปต่อกิโลกรัม (ตารางที่ 7.24)
- 4. ตัวแทนพ่อล้าขายส่งตลาดปลายทาง ให้ความสำคัญสูงสุดกับปัจจัยด้านคุณภาพเงาะ (ค่าดัชนีเท่ากับ 16) รองลงไปคือภาวการณ์แข่งขันระหว่างเงาะกับผลไม้อื่นที่ออกมาในช่วงเวลา เดียวกัน เช่น ลำไย หากเป็นช่วงเวลาที่มีผลไม้อื่นออกมาด้วยก็จะทำให้ราคาเงาะลดต่ำลง ตลอดจน ช่วงเวลาที่เงาะออก หากเป็นช่วงที่ผลผลิตเงาะมีน้อย ราคาเงาะก็จะสูง
- 5. ตัวแทนโรงงาน ให้ความสำคัญสูงสุดกับปัจจัยด้านคุณภาพเช่นเดียวกับพ่อค้ากลุ่มอื่นๆ รองลงไปคือปัจจัยด้านปริมาณ เนื่องจากตัวแทนโรงงานจะนิยมเริ่มรับซื้อเงาะเข้าโรงงานในช่วง กลางฤดูเงาะที่มีเงาะในท้องตลาดมาก แต่จะไม่ค่อยซื้อเงาะต้นฤดูหรือปลายฤดูเข้าโรงงานเพราะจะ มีราคาแพง
- 6. พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ให้ความสำคัญสูงสุดกับปัจจัยด้านปริมาณ ในการกำหนด ราคารับซื้อเงาะ(ค่าดัชนีเท่ากับ 16) โดยพบว่าในช่วงเวลาที่เงาะมีปริมาณมากหรือในช่วงฤดูกาล ราคาเงาะจะตกต่ำ รองลงไปคือปัจจัยด้านคุณภาพ (ค่าดัชนีเท่ากับ 11)
- 7. ผู้ส่งออก ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านปริมาณสูงสุด รองลงไปคือคุณภาพเงาะ อย่างไรก็ ตามเนื่องจากปริมาณพ่อค้าในกลุ่มผู้ส่งออก มีเพียง 1 ราย ดังนั้นคำตอบที่ได้จึงไม่อาจใช้เป็นตัว แทนที่ดีของพ่อค้าในกลุ่มนี้ได้
- 8. โรงงาน ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวการณ์แข่งขันระหว่างเงาะกับผลไม้อื่นที่ออกมา ในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น หากเป็นช่วงเวลาที่มีผลไม้อื่นออกมาด้วยก็จะทำให้รับซื้อเงาะในการลด ต่ำลง

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในภาพรวม ปัจจัยที่พ่อค้ากลุ่มต่างๆ ใช้ในการกำหนดราคาเงาะ นั้น คือปัจจัยค้านคุณภาพ ช่วงเวลาและปริมาณตามลำดับ เมื่อสินค้ามีคุณภาพคีราคาสินค้าก็สูง แต่ถ้าสินค้าคุณภาพไม่ดีก็ส่งผลต่อราคาที่ต่ำไปตามคุณภาพ ส่วนเรื่องปริมาณนั้นก็ส่งผลต่อราคา เนื่องจากเมื่อสินค้ามีปริมาณน้อยก็ส่งผลต่อราคาที่สูงแต่เมื่อสินค้ามีปริมาณมากก็ส่งผลต่อราคา สินค้าที่ต่ำ ซึ่งปัจจัยนี้เป็นไปตามกฎของอุปสงค์และอุปทาน 7.4.4 ระดับราคาเงาะ จะพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของราคาสูงสุดและต่ำสุดของเงาะ ตะกร้าและเงาะแปรรูป ตลอดจนจำนวนเงินที่บวกเพิ่ม ปริมาณและมูลค่าการซื้อเงาะของคนกลาง ทางการตลาดในแต่ละระดับ

ตารางที่ 7.18 ราคาสูงสุดเงาะตะกร้าที่คนกลางประเภทต่างๆ รับซื้อปี 2550 และปี 2549

	ราคาสูงสุดเงาะตะกร้า (บาทต่อกิโลกรัม)							
ประเภทของคนกลาง	ราคา	เฉลี่ย	ช่วงพิสัย	ราคาสูงสุด	ความแตกต่าง ระหว่างราคาเฉลี่ย			
	ปี2550	ปี2549	ปี2550	ปี2549	ระหว่างปีนี้& ปีที่แล้ว			
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	12.3	12.9	6-18	6.5-18	- 0.6			
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	12.3	15.5	8-18	7-25	- 3.2			
พ่อค้าปลีก	13.2	15.8	4-25	6-25	-2.6			
ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง	11.7	14.3	8-18	12-18	-2.6			
พ่อค้าขายส่งฅลาดปลายทาง	13.5	15.4	6-23	10-20	- 1.9			

หมายเหตุ ตัวแทนโรงงาน และโรงงาน จะเป็นกลุ่มที่รับซื้อเฉพาะเงาะโรงงานเท่านั้น จึงไม่มีราคาการ รับซื้อเงาะตะกร้าปรากฏ

จากตารางที่ 7.18 ราคาเงาะตะกร้าที่รับซื้อในระดับสูงสุดปี 2550 อยู่ที่ 11-13 บาท ส่วนปี 2549 สูงสุดอยู่ที่ 13-15 บาท ดังนั้น ราคาเฉลี่ยงองคนกลางในแต่ละประเภทแล้วในปี 2549 มีระดับ ราคาสูงกว่าปี 2550 เพราะปริมาณของผลผลิตของเงาะในปี 2550 ออกมาเป็นปริมาณมากกว่าปี 2549 ประกอบกับช่วงระยะเวลาที่ผลผลิตออกสู่ตลาดไปตรงกับลำไยที่เป็นสินค้าใหม่ในรอบปี และมีรสชาติหวานกว่า และในช่วงต้นฤดูเงาะทางใต้ยังไปซ้อนทับกับช่วงปลายฤดูของเงาะในภาค ตะวันออก ส่วนเงาะช่วงปลายและกลางฤดูของจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ไปซ้อนทับกับเงาะในจังหวัด อื่นๆ ของภาคใต้

ตารางที่ 7.19 ราคาต่ำสุดเงาะตะกร้าที่คนกลางประเภทต่างๆ รับซื้อปี 2550 และปี 2549

	ราคาต่ำสุดเงาะตะกร้า (บาทต่อกิโลกรัม)							
ประเภทของคนกลาง	ราคาเฉลี่ย		ช่วงพิสัยราคาต่ำสุด		ความแตกต่าง			
	ปี2550	ปี2549	ปี2550	ปี2549	ระหว่างราคาเฉลี่ย ระหว่างปีนี้& ปีที่แล้ว			
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	4.4	7.7	1-9	3-13	- 3.3			
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	5.1	8.5	3-7	5-14	- 3.4			
พ่อค้าปลีก	4.2	8.3	2-5	4-15	-4.1			
ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาคปลายทาง	5.2	7.2	4-8	5-12	-2			
พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง	5.8	7.3	3.5-9	5-10	- 1.5			

หมายเหตุ ตัวแทนโรงงาน และโรงงาน จะเป็นกลุ่มที่รับซื้อเฉพาะเงาะโรงงานเท่านั้น จึงไม่มีราคาการรับ ซื้อเงาะตะกร้าปรากฏ

จาก**ตารางที่ 7.19** ราคาเงาะตะกร้าที่รับซื้อในระดับต่ำสุดปี 2550 อยู่ที่ 4 - 5 บาท ส่วนปีที่ แล้ว (2549) ราคาต่ำสุดอยู่ที่ระดับ 7 – 8 บาท ดังนั้น ราคาเฉลี่ยที่คนกลางในแต่ละประเภทรับซื้อ เงาะตะกร้าในปี 2549 มีระดับราคาสูงกว่าปี 2550 อันเนื่องมาจากเหตุผลดังได้กล่าวมาแล้ว

ตารางที่ 7.20 ราคาเงาะสูงสุดที่โรงงานแปรรูปเงาะรับซื้อในปี 2550 และปี 2549

		ราคาสูงสุดเงาะโรงงาน (บาทต่อกิโลกรัม)						
ประเภทของคนกลาง 	ราคา	ราคาเฉลี่ย ช่วงพิสัย		ราคาสูงสุด	ความแตกต่างระหว่าง ราคาเฉลี่ยระหว่างปีนี้&			
	ปี2550	ปี2549	ปี2550	ปี2549	า เพาะนอบ ระ ท วาง บน ฉ ปีที่แล้ว			
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	5.3	7	4-7	7	- 1.7			
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	6.8	8	6-7	16-10	- 1.2			
ตัวแทนโรงงาน	7.6	10.7	5-11	9-13	- 3.1			

หมายเหตุ พ่อค้าปลีก พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และผู้ส่งออก จะรับซื้อเฉพาะเงาะตะกร้าเท่านั้น จึงไม่มี ราคาการรับซื้อเงาะตะกร้าปรากฏ

จาก*ตารางที่ 7.20* ราคาเงาะที่โรงงานรับซื้อในระดับสูงสุดปี 2550 อยู่ที่ กก.ละ 5 - 8 บาท ส่วนปี 2549 ระดับราคาสูงสุดอยู่ที่ กก.ละ 7 -11 บาท ดังนั้น ราคาเงาะที่โรงงานรับซื้อในปี 2549 จึงสูงกว่าปี 2550 ทั้งนี้เนื่องจากปี 2550 มีปริมาณผลผลิตเงาะออกเป็นจำนวนมากกว่าในปี 2549

ตารางที่ 7.21 ราคาเงาะต่ำสุดที่โรงงานแปรรูปเงาะรับซื้อในปี 2550 และปี 2549

		ราคาต่ำสุดเงาะโรงงาน (บาทต่อกิโลกรัม)						
ประเภทของคนกลาง	ราคาเฉลี่ย		ช่วงพิสัย	ราคาต่ำสุด	ความแตกต่างระหว่าง			
	ปี2550	ปี2549	ปี2550	ปี2549	ั ราคาเฉลี่ยระหว่างปีนึ้&ปี ที่แล้ว			
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	2.8	5	2.5-3	5	- 2.2			
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	3.6	5.6	3-4.5	3-7	- 2			
ตัวแทนโรงงาน	3.7	10.7	3.5-4	9-13	- 7			

หมายเหตุ พ่อค้าปลีก พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และผู้ส่งออก รับซื้อเฉพาะเงาะตะกร้าเท่านั้น จึงไม่มีราคา การรับซื้อเงาะตะกร้าปรากฏในตาราง 7.21

จาก**ตารางที่ 7.21** ราคาเงาะโรงงานที่รับซื้อในระดับต่ำสุดปี 2550 อยู่ที่ กก.ละ 2 - 4 บาท ส่วนปี 2549 ราคาต่ำสุดอยู่ที่ระดับราคา 5 - 10 บาทต่อ กก. เพราะฉะนั้น ระดับราคาต่ำสุดของเงาะ โรงงานในปี 2549 มีระดับราคาที่สูงกว่าในปี 2550 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ปี 2550 ระดับราคา เงาะโรงงานต่ำกว่าปี 2549

ตารางที่ 7.22 จำนวนเงินที่บวกเพิ่มจากราคาเงาะที่รับซื้อจากต้นทางไปยังปลายทางของคนกลางประเภทต่างๆ ในปี 2550

ประเภทของคนกลาง		จำนวนเงินที่บวกเพิ่ม	
การทานกดนหนายา	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	1.4	3	0.5
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	1.5	4	0.5
พ่อค้าปลีก	5.6	15	2
ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาคปลายทาง	1.6	3	0.5
พ่อค้าขายส่งตลาคปลายทาง	2.9	4	1
ตัวแทน โรงงาน	1.8	4	1

จาก*ตารางที่ 7.22* จำนวนเงินที่บวกเพิ่มสำหรับคนกลางมีมูลค่าเฉลี่ยอยู่ที่ กก.ละ 1 – 3 บาท สำหรับพ่อค้ารวบรวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และตัวแทนโรงงาน ซึ่งจำนวนเงินที่บวกเพิ่มเข้าไปนี้ประกอบด้วย ค่า ขนส่ง ค่าคำเนินการ และกำไรที่พ่อค้าคนกลางแต่ละประเภทจะได้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนของพ่อค้า

ปลีกจะมีจำนวนเงินที่บวกเพิ่มเฉลี่ย กก.ละ 5.60 บาท ซึ่งจะสูงกว่าคนกลางประเภทอื่น ๆ เพราะ นอกจากจะบวกเพิ่มเข้าไปในส่วนค่าขนส่ง ค่าดำเนินการ และกำไรแล้ว ยังต้องบวกส่วนต้นทุนใน การสูญเสียราคา และน้ำหนักเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 10 ของราคาขาย เนื่องจากพ่อค้าปลีกจะมี ระยะเวลาในการระบายเงาะที่นานกว่าคนกลางประเภทอื่น ๆ เพราะเมื่อซื้อสินค้ามาแล้วบางรายไม่ สามารถที่จะขายเงาะได้หมดภายใน 1 วัน จึงส่งผลให้เงาะนั้นมีคุณภาพที่ลดลง น้ำหนักลดลง และ บางส่วนเน่าเสียไม่สามารถที่จะขายได้

ตารางที่ 7.23 ปริมาณและมูลค่าการซื้อเงาะเฉลี่ยต่อรายของคนกลางประเภทต่าง ๆ ปี 2550

ประเภทคนกลาง	ปริมาณการ ซื้อเฉลี่ยต่อ	ราคา เฉลี่ย	มูลค่าการ ซื้อต่อวัน	จำนวน วันที่รับ	ปริมาณการ ซื้อทั้งปี(กก.)	มูลค่าการ ซื้อทั้งปี
	วัน(กก.)	(บาท)	(บาท)	ซื้อเงาะ		(บาท)
ตัวแทนพ่อค้าตลาคปลายทาง	17,428.57	8.43	146,922.85	74.29	1,294,768.47	96,188,350
พ่อค้ารวบท้องถิ่น	9,222.22	6.47	59,667.76	63.33	584,043.19	36,987,455
พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต	23,818.18	7.41	176,492.71	73.89	1,759,925.32	130,040,882
ตัวแทนโรงงาน	31,333.33	5.17	161,993.32	85.83	2,689,339.71	230,826,027
พ่อค้าปลีก	850.37	8.36	7,109.09	55.73	47,391.12	2,641,107
พ่อค้าขายส่งตลาคปลายทาง	26,880.00	9.41	252,940.80	84.50	2,271,360	191,929,920

จาก**ตารางที่ 7.23** จากปริมาณการซื้อทั้งปี รวม 8,646,827.81 กิโลกรัมต่อปี คิดเป็น 8,646.83 ตัน ต่อปี ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มพ่อค้าคนกลาง ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบ กับปริมาณของผลผลิตเงาะทั้งหมดทั้งปี 50.748 ตันต่อปี คิดเป็นร้อยละ 17.02

ปริมาณการซื้อของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนโรงงาน ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง และพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง มีปริมาณซื้อมากที่สุด ประมาณ 17,000 – 25,000 กก. ต่อวัน ราคาซื้อเฉลี่ยต่อ กก. จะอยู่ที่ประมาณ 5 – 10 บาท ซึ่งจะมีราคาที่เพิ่มสูงขึ้นตามระดับของ ช่องทางการตลาดที่กระจายไป และจำนวนวันที่รับซื้อเงาะในแต่ละประเภทของกลุ่มคนกลาง เฉลี่ย จะอยู่ที่ 60 ถึง 82 วัน

7.4.5 เกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพเงาะ

ตารางที่ 7.24 การกำหนดคุณภาพของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีของคนกลางประเภทต่างๆ ปี 2550

	ประเภทของพ่อค้าคนกลาง(ร้อยละ)							
เกณฑ์ในการ กำหนดคุณภาพ	รวบรวม ท้องถิ่น	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	ปลีก	ตัวแทน ขายส่ง ตลาด	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่ง ตลาด ปลาย	โรง งาน	ผู้ ส่งออก
				ปลายทาง		ทาง		
	(n=9)	(n=11)	(n=11)	(n=7)	(n=6)	(n=10)	(n=1)	(n=1)
ขนาดของผล	88.9	100	100	100	100	100	100	83.3
สีของผล	100	100	88.9	85.7	66.7	100	-	100
อื่นๆ	33.3	54.5	9.1	57.1	33.3	100	-	100

คุณภาพ	ลักษณะ
ขนาดของผล	28-30 ผล/กก. , 31-32 ผล/กก. , 33 ผลขึ้น ไป/กก.
สีของผล	สามสี
ลักษณะอื่น ๆ	ปลายขนสีเขียว , ไม่มีเชื้อรา/ตำหนิ , สะอาค , ไม่มีมด

จากตารางที่ 7.24 การกำหนดคุณภาพของเงาะส่วนใหญ่กลุ่มพ่อค้าจะให้ความสำคัญกับ ขนาดของผลและสีของผลตามลำดับ เพราะขนาดและสีของผลที่แตกต่างกันก็ส่งผลให้ราคา แตกต่างกัน ซึ่งคนกลางให้ความสำคัญกับ 2 ปัจจัยนี้เป็นหลัก เพราะต้องส่งเงาะไปขายให้กับคน กลางในระดับต่อไปหรือผู้บริโภค ส่วนตัวแทนของโรงงานให้ความสำคัญกับสีของผลเงาะน้อย เพราะเงาะจะต้องผ่านการแปรรูปอีกครั้งหนึ่ง ส่วนลักษณะอื่น ๆ ที่โรงงงานพิจารณา เช่น ปลาย ขนสีเขียว ไม่มีเชื้อรา/ตำหนิ สะอาด และไม่มีมด โดยภาพรวม ทั้ง 3 คุณลักษณะของเงาะมี ผลกระทบต่อราคาเหมือนกัน เพราะเมื่อพิจารณาคุณภาพของเงาะก็จะใช้ปัจจัยด้านคุณภาพทั้ง 3 ด้านประกอบการพิจารณาราคา

7.4.6 เกรดเงาะและการรับซื้อเงาะแต่ละเกรดของพ่อค้า

การแบ่งเกรคของเงาะ สามารถแบ่งได้เป็น 5 เกรค ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ คนกลางที่รับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ

- 1. <u>เงาะตะกร้าคัดพิเศษ</u> เป็นเงาะที่ส่งออกต่างประเทศ มีการคัดเลือกอย่างพิเศษ โดยมี ขนาด 22 - 24 ผลต่อกิโลกรัม ลักษณะของผลมีสามสี ไม่มีตำหนิ ไม่มีเชื้อรา ปลายขน สีเขียว ไม่มีมดหรือแมลง ลักษณะการตัดโดยการตัดที่ปลายขั้วให้เหลือกิ่งเอาไว้ เพื่อ คงความสดไว้ เรียกว่า เงาะคัดพิเศษ
- 2. <u>เงาะตะกร้าใบตอง</u> เป็นเงาะที่ส่งห้างสรรพสินค้า เช่น เดอะมอลล์ ท็อปซุปเปอร์ มาเก็ต เทสโก้โลตัส แม็คโคร มีการคัดเลือกพิเศษ โดยมีการรองใบตอง ขนาด 26-28 ผล ต่อกิโลกรัม ลักษณะของผลมี 3 สี ไม่มีตำหนิ ไม่มีเชื้อรา ปลายขนสีเขียว ไม่มีมด แมลง เรียกว่า เงาะใบตอง
- เงาะตะกร้าปกติ เป็นเงาะเกรดปกติ (เกรดดี) ส่งขายตามท้องตลาดทั่วไป โดยมีขนาด
 28 30 ผลต่อกิโลกรัม ลักษณะของผลมี 3 สี ไม่มีตำหนิ ไม่มีเชื้อรา ปลายขนสีเขียว
 เรียกว่า เงาะปกติ
- 4. <u>เงาะโรงงาน</u> เป็นเงาะที่ส่งเข้าโรงงานเพื่อผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปประเภทกระป้อง โดย มีขนาดปกติ คือ 31 32 ผลต่อกิโลกรัม หรือ 33 ผลขึ้นไปต่อกิโลกรัม ซึ่งผลต้องมี ลักษณะที่คว้านเมล็ดออกมาได้ ซึ่งเงาะโรงงานนี้จะไม่คำนึงถึงรูปลักษณะของผล ภายนอก เพียงแต่ผลยังมีความสด และขนาดผลใหญ่เพียงพอที่จะสามารถคว้านเมล็ด ออกมาได้ เรียกว่า เงาะโรงงาน
- 5. <u>เศษเงาะ</u> เป็นเงาะที่เหลือเศษจากการคัดเลือกทั้ง 4 เกรด ซึ่งขนาดของผลมีขนาดเล็ก ไม่มีความสมบูรณ์ และรูปลักษณะภายนอกมีตำหนิ มีเชื้อรา มีมด ซึ่งเศษเงาะนี้ส่วน ใหญ่จะทิ้ง หรือเก็บไว้สำหรับทำปุ๋ย หรือพ่อค้าปลีกจะรับซื้อจากชาวสวน พ่อค้ารวบ ท้องถิ่น หรือพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต มาเร่ขายปลีกให้กับผู้บริโภคในราคาถูก เรียกว่า เศษเงาะ

การรับซื้อเงาะแต่ละเกรดของคนกลางประเภทต่างๆ

- 1. <u>เงาะตะกร้าคัดพิเศษ</u> เป็นเงาะที่พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตเป็นผู้รับซื้อ ซึ่งเป็นการรับซื้อ และมีการขายต่อให้กับผู้ส่งออก โดยพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตจะทำการตกลงเงื่อนไข และคุณภาพต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยก่อนที่มีการซื้อขายกัน ส่วนใหญ่ก็จะรับซื้อกันเป็น เจ้าประจำทุกปี
- 2. เงาะตะกร้าใบตอง เป็นเงาะที่พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น รับซื้อกันมากเพราะเป็นเงาะที่คัดเลือกพิเศษ เมื่อรับซื้อมาแล้วก็จะขายต่อให้กับ ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และคนกลางประเภทอื่นในระดับต่อไป เงาะเกรดนี้จะมีระดับ ราคาที่สูงที่สุดในตลาดบริโภคในประเทศ

- 3. <u>เงาะตะกร้าปกติ</u> เป็นเงาะที่พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น ตัวแทนพ่อ ค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าปลีก และพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางเป็นผู้รับซื้อ เป็น เกรดของเงาะที่มีคนกลางรับซื้อมากที่สุด เมื่อรับซื้อมาแล้วก็จะขายต่อให้กับผู้บริโภค และคนกลางประเภทอื่นในระดับต่อไป
- 4. <u>เงาะโรงงาน</u> เป็นเงาะที่ตัวแทนโรงงาน และพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตเป็นผู้รับซื้อ แล้ว ขายต่อให้กับโรงงานโดยตรง
- 5. <u>เศษเงาะ</u> ส่วนใหญ่เป็นเงาะที่พ่อค้าปลีกมารับซื้อจากชาวสวน พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต เพื่อไปขายต่อยังผู้บริโภค ซึ่งเป็นเงาะไม่ได้คุณภาพ จากเงาะใน เกรคอื่น ๆ

7.5 ลักษณะการขนส่งเงาะของคนกลางจากจังหวัดสุราษฎร์ชานี ปี 2550

ตารางที่ 7.25 รูปแบบการขนส่งเงาะจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปยังตลาดปลายทางของคนกลาง ประเภทต่างๆ ปี 2550

รูปแบบการขนส่ง	ประเภทพ่อค้าคนกลาง (ร้อยละ)								
	ปลีก	ตัวแทน ขายส่งตลาด ปลายทาง	ขายส่ง แหล่งผลิต	รวบ ท้องถิ่น	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่งตลาด ปลายทาง			
	(n=11)	(n=7)	(n=11)	(n=9)	(n=6)	(n=10)			
จัดขนส่งเอง	90.9	28.6	9.1	44.4	-	10			
จ้างบริษัทขนส่ง	-	-	54.5	11.1	50	60			
ทั้งจ้างรถขนส่งและขนส่งเอง	-	42.9	27.3	22.2	33.3	20			
อื่น ๆ	9.1	28.6	9.1	22.2	16.7	10			

หมายเหตุ : สำหรับโรงงานและผู้ส่งออก เป็นคนกลางในระดับปลายทางจึงไม่มีข้อมูลปรากฏ

จากตารางที่ 7.25 รูปแบบในการขนส่งเงาะไปยังปลายทางจะมีทั้งการจัดส่งเอง จ้างขนส่ง หรือทั้ง 2 อย่างรวมกัน สำหรับการจัดส่งเองในรูปแบบของการขนส่งเองนี้กลุ่มพ่อค้ำคนกลางจะทำ หน้าที่ในการจัดการขนส่งเองโดยมีรถที่ใช้ในการขนส่งเป็นของตนเอง ส่วนจ้างบริษัทขนส่งเป็น การจ้างบริษัทเอกชนที่รับจ้างขนส่งสินค้า ส่วนทั้งจ้างรถขนส่งและขนส่งเองจะเกิดขึ้นกับกลุ่ม พ่อค้าที่รับซื้อเงาะเป็นจำนวนมากจึงมีรถขนส่งเองไม่เพียงพอกับปริมาณจึงต้องมีการจ้างเพิ่มด้วย

ส่วนรูปแบบการขนส่งอื่น ๆ นั้นคือ เป็นรูปแบบของกลุ่มพ่อค้าที่รับซื้อปลายทางเป็น ผู้จัดการให้เรียบร้อยโดยที่กลุ่มพ่อค้าคนกลางใน จ.สุราษฎร์ธานีไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ

- 1. <u>พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น</u> จะมีปริมาณรับซื้อไม่มากนักจึงสามารถที่จะใช้รถยนต์ส่วนตัว ขนาดเล็กใช้ในการขนส่งเองได้หรือพ่อค้ารายใดไม่มีรถยนต์ก็จะจ้างบริษัทขนส่ง
- 2. <u>พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตและตัวแทนโรงงาน</u> จะมีสัดส่วนของการจ้างบริษัทขนส่ง มากกว่าการขนส่งเอง เพราะมีปริมาณการรับซื้อเป็นจำนวนมาก จึงต้องอาศัยรถสิบล้อหรือหกล้อที่ สามารถบรรทุกเงาะได้ในปริมาณมาก ๆ ซึ่งคนกลางประเภทนี้มีน้อยรายที่จะมีรถสิบล้อหรือหกล้อ เป็นของตนเอง จึงใช้การจ้างบริษัทขนส่งจะสะดวกกว่าการขนส่งเอง
- 3. <u>พ่อค้าปลีก</u> จะมีสัดส่วนของการขนส่งเองที่มากที่สุด เนื่องจากเป็นการขนส่งใน ระยะทางใกล้และมีความสะดวก รวดเร็วกว่า และปริมาณการซื้อมีจำนวนไม่มากนัก จึงสามารถที่ จะใช้รถยนต์ส่วนตัวขนส่งเองได้
- 4. <u>ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง</u> จะมีสัดส่วนใน การจัดขนส่งเอง และจ้างบริษัทขนส่งให้สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เพราะมีการรับซื้อผลไม้ชนิดต่าง ๆ ตลอดทั้งปี จึงมีรถสิบล้อหรือหกล้อเป็นของตนเองที่ใช้ในการขนส่งผลไม้ตลอดทั้งฤดูกาล หาก จำนวนรถไม่เพียงพอต่อปริมาณการขนส่งจึงจ้างบริษัทขนส่ง

7.6 ต้นทุนการตลาด

การศึกษาต้นทุนการตลาดของคนกลางในธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อ คำนวณหารายได้ เงินลงทุน ต้นทุน และส่วนเหลื่อมการตลาดของคนกลางในตลาด จำนวน 6 ประเภทได้แก่

- 1. พ่อค้าส่งตลาดปลายทาง
- 2. ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง
- พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต
- 4. ตัวแทนโรงงาน
- 5. พ่อค้ารวบท้องถิ่น และ
- 6. พ่อค้าปลีก โดยมีผลการศึกษาดังนี้

7.6.1 เงินลงทุน

เงินลงทุน ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญได้แก่ เงินลงทุนในสินทรัพย์ และเงินทุนหมุนเวียน

ก) เงินลงทุนในสินทรัพย์

เงินลงทุนในสินทรัพย์ หมายถึง เงินทุนที่ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ที่ผู้ประกอบการใน ระบบการตลาดเงาะจำเป็นต้องมีไว้เพื่อใช้ในการรับซื้อ-ขายเงาะ โดยมีอายุสินทรัพย์มากกว่า 1 ปี ขึ้นไป ซึ่งใน*ตารางที่ 7.26* เงินลงทุนในสินทรัพย์ ผู้วิจัยได้แสดงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจาก สินทรัพย์ นั้นๆ ประกอบด้วย อันได้แก่ ค่าเสื่อมราคา ค่าซ่อม และค่าเสียโอกาส โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 7.26 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทางเฉลี่ยต่อราย ปี 2550 (n = 10)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุ	ค่าเสื่อม	ค่า	ค่าเสีย
.1			งานจริง	ใช้กับเงาะ	สินทรัพย์ 1/	ราคา ^{2/}	ซ่อม	โอกาส³′
ประเภท	(หน่วย)	(บาท)	(i l)	(%)	(1)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤดูกาล)	ฤดูกาล)	ฤคูกาล)
อาคาร	2.20	291,000.00	2.20	6%	20	873.00	0	1420.07
เต็นท์	0.90	1,780.00	1.50	21%	3	124.60	0	30.40
รถสิบล้อ	0.80	2,200,000.00	11.00	20%	10	44,000.00	108,000	35786.30
รถหกล้อ	0.50	600,000.00	1.50	5%	10	3,000.00	25,000	2439.98
รถกระบะ	0.30	138,000.00	0.50	4%	7	788.57	2,000	448.96
รถเข็น	2.20	2,250.00	3.40	25%	5	112.50	0	45.75
ตะกร้า	19,530.00	1,941,150.00	1.15	60%	2	582,345.00	0	94727.15
ตาชั่ง	0.40	500.00	0.80	3%	3	5.00	0	1.22
ระบบไฟ	5.50	2,841.00	1.20	15%	5	85.23	0	34.66
รวม		5,177,521.00				631,333.90	135,000	134,934.49

- หมายเหตุ ¹⁷ เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี ทางบัญชี
 - ² คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
 - คำนวณจาก เงินลงทุน x อัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น ค่าเฉลี่ยของอัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเคือน มิถุนายน – เคือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัคส่วนที่ใช้กับ เงาะ

จากการรวบรวมข้อมูลเงินลงทุนในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะ จากพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง จำนวน 10 ราย ดังแสดงใน*ตารางที่ 7.26* พบว่าผู้ประกอบการค้าส่งเงาะที่ตลาดปลายทาง ต้องใช้เงินลงทุนขั้นต่ำเฉลี่ยรายละ 5,177,521 บาท เพื่อเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ เป็นคนกลางในระบบ การตลาดเงาะที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงมากที่สุด แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบการขายส่งตลาดปลายทางนั้น สามารถดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะได้นานถึง 8 เดือน เนื่องจากสามารถรับซื้อเงาะจากภาคตะวันออก ได้ด้วย

เงินลงทุนที่สำคัญ สำหรับผู้ประกอบการค้าส่งเงาะตลาดปลายทาง ได้แก่ การลงทุนในรถ สิบล้อที่ใช้ในการขนส่งเงาะ มีเงินลงทุนเฉลี่ย 2.2 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 42 ของเงินลงทุน ทั้งหมด แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า รถบรรทุกไม่ใช่รายการสินทรัพย์ที่จำเป็นต้องลงทุนเองเสมอไป เนื่องจากในจำนวนผู้ประกอบการที่ไปสัมภาษณ์ 10 รายนั้น มีเพียง 2 รายเท่านั้นที่มีการลงทุนใน รถบรรทุกเอง โดยผู้ ประกอบการส่วนใหญ่จะดำเนินการขนส่งเงาะ โดยการจัดจ้างแบบเหมาเที่ยว เนื่องจากมีภาระรับผิดชอบต่ำกว่า นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายในการขนส่งระหว่างการลงทุนในรถบรรทุก และการจัดจ้างค่อนข้างใกล้เคียงกัน และจากข้อมูลที่ได้สอบถามมา พบว่าผู้ประกอบการที่มี รถบรรทุกเป็นของตนเองนั้น เนื่องจากได้ลงทุนในรถบรรทุกมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปีแล้วจึงยังคง ดำเนินการขนส่งเงาะเอง

เงินลงทุนที่สำคัญ และผู้ประกอบการค้าส่งเงาะตลาดปลายทางทุกรายต้องลงทุนในปริมาณ สูง ได้แก่ ตะกร้าสำหรับบรรจุเงาะ โดยผู้ประกอบการจะต้องมีตะกร้าอย่างน้อยเฉลี่ยรายละ 19,530 ใบ กิดเป็นมูลค่าการลงทุน 1.94 ล้านบาท เนื่องจากตะกร้าบรรจุเงาะมีต้นทุนตั้งแต่ 85 – 120 บาท ต่อตะกร้า 1 ใบ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของพลาสติกที่ต้องการ และปริมาณในการสั่งชื้อต่อครั้ง เหตุที่ พ่อค้าส่งเงาะตลาดปลายทางจะด้องนำตะกร้าเงาะในปริมาณที่สูง เนื่องจากในการซื้อขายเงาะ พ่อค้าส่งเงาะตลาดปลายทางจะด้องนำตะกร้าส่งไปยังแหล่งผลิตเพื่อให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวและบรรจุ เงาะลงในตะกร้าเพื่อขนส่งมายังตลาดปลายทางที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล จากนั้นพ่อค้าส่งตลาด ปลายทางจะจำหน่ายเงาะต่อไปยังพ่อค้าส่งรายย่อย และพ่อค้าปลีกต่อไป โดยไม่มีการเปลี่ยนถ่าย บรรจุภัณฑ์เพื่อป้องกันไม่ให้ผลเงาะบอบซ้ำจากการถ่ายโอน บรรจุภัณฑ์ พ่อค้าส่งรายย่อย และ พ่อค้าปลีกนำเงาะพร้อมตะกร้าไปจำหน่ายต่อให้แก่ผู้บริโภคจนหมด จึงนำตะกร้ากลับมาคืนให้แก่ พ่อค้าส่งตลาดปลายทางจึง ได้รับตะกร้ากลับมาใช้หมุนเวียนต่ออีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ ตะกร้ายังเป็นสินทรพย์ที่พ่อค้าส่งตลาด ปลายทางต้องลงทุนทุกปี เนื่องจากจะมีตะกร้ากว่าร้อยละ 30 ที่สูญหาย ไม่หมุนเวียนกลับมาด้วย เหตุผลนานาประการ

เงินลงทุนรายการสำคัญประการต่อมา ได้แก่ เงินลงทุนในรถหกล้อและรถกระบะ ณ ระดับ เงินลงทุนเฉลี่ยที่ 600,000 บาท และ138,000 บาท ตามลำดับ และเช่นเดียวกับรถบรรทุกสิบล้อ ที่มี ผู้ประกอบการลงทุนในรถหกล้อ และรถกระบะเพียง 1 รายเท่านั้น จากจำนวนผู้ประกอบการที่ สัมภาษณ์ 10 ราย ทั้งนี้ผู้ประกอบการค้าส่งไม่จำเป็นต้องลงทุนในรถบรรทุกเอง เนื่องจากสามารถ ใช้บริการขนส่งที่มีบริการทั่วไปได้ในต้นทุนที่ไม่แตกต่างกัน

ในส่วนของการลงทุนในอาคาร ผู้ประกอบการค้าส่งตลาดปลายทางไม่จำเป็นต้องลงทุน เอง เนื่องจากปัจจุบันมีตลาดขายส่งสินค้าเกษตร ที่ให้บริการค้านสถานที่ ไม่ว่าจะเป็น ตลาดไท ตลาดสิ่มุมเมือง ปากคลองตลาด หรือ ตลาดปฐมมงคล โดยเฉพาะเงาะซึ่งเป็นสินค้าฤดูกาล ตลาด ขายส่งขนาดใหญ่ ได้แก่ตลาดสิ่มุมเมือง และตลาดไทได้จัดพื้นที่สำหรับให้ผู้ประกอบการเข้าไปเช่า พื้นที่เฉพาะฤดูค้าเงาะโดยเฉพาะ โดยผู้ประกอบการไม่ต้องลงทุนเอง แต่จะจ่ายเป็นค่าเช่ารายวัน หรือค่าเช่ารายเดือนแทนตามแต่ตลาดขายส่งจะกำหนด

ตารางที่ 7.27 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของตัวแทนพ่อค้าขายส่ง ตลาดปลายทางเฉลี่ยต่อรายที่เข้าไปซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 7)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุสิน-	ค่าเสื่อม	ค่าซ่อม	ค่าเสีย
			งาน	ใช้กับเงาะ	ทรัพย์ ^{1/}	ราคา ^{2/}		โอกาส ^{3/}
ประเภท			จริง					
	(หน่วย)	(บาท)	(ปี)	(%)	(ปี)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤคูกาล)	ฤคูกาล)	ฤดูกาล)
อาคาร	0.43	38,857.14	1.43	20%	20	388.57	0.00	632.07
เต็นท์	0.14	2,285.71	0.43	100%	3	761.90	0.00	185.90
รถกระบะ	0.86	211,428.60	10.29	25%	7	7,551.02	7,142.86	4,299.00
รถหกล้อ	0.29	300,000.00	2.57	30%	10	9,000.00	5,000.00	7,319.93
รถสิบล้อ	0.29	457,142.90	n.a.	35%	10	16,000.00	14,285.71	13,013.20
ตะกร้า/								
เข่ง	5,142.86	617,142.86	0.54	76%	2	234,514.29	0.00	38,147.27
ตาชั่ง	1.29	1,650.00	1.33	20%	3	110.00	0.00	26.84
ระบบน้ำ	0.71	6,000.00	2.86	45%	5	540.00	285.71	219.60
กรรไกร/ผ้าใบ	2.86	1,000.00	0.29	73%	2	365.00	0.00	59.37
รวม		1,635,507.21				269,230.78	26,714.28	63,903.18

หมายเหตุ ¹ เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี ทางบัญชี

- ² คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัคส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
- คำนวณจาก เงินลงทุน x อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น ค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเดือน มิถุนายน – เดือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัดส่วนที่ใช้กับ เงาะ

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 7.27 พบว่า ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางต้องใช้เงินลงทุนขั้นต่ำเฉลี่ยรายละ 1,635,507.21 บาท โดยกว่าร้อยละ 60 ของเงินลงทุนนี้ เป็นการลงทุนซื้อรถสำหรับบรรทุกเงาะ ไม่ ว่าจะเป็นรถสิบล้อ รถหกล้อ หรือรถกระบะ และมีผู้ประกอบการจำนวน 5 รายที่ลงทุนใน รถบรรทุกอย่างน้อยหนึ่งชนิด ถึงกระนั้นผู้ประกอบการเหล่านี้ยังคงใช้บริการจากรถบรรทุกรับจ้าง ด้วย เนื่องจากรถที่ลงทุนไว้นั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ โดยเฉพาะในช่วงกลางฤดูที่ผลผลิต เงาะออกมาพร้อม ๆ กัน

เงินลงทุนที่สำคัญในลำคับรองมา ได้แก่ เงินลงทุนในตะกร้า ซึ่งมีค่าการลงทุนเฉลี่ยรายละ 617,142.86 บาท หรือคิดเป็นจำนวนเฉลี่ย 5,143 ใบ จะพบว่าราคาตะกร้าเฉลี่ยต่อใบที่ตัวแทนพ่อค้า ส่งตลาดปลายทางซื้อ มีราคาสูงกว่าราคาที่พ่อค้าตลาดปลายทางซื้อ เนื่องจากปริมาณการสั่งซื้อที่ แตกต่างกัน และพบว่าตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง มีการลงทุนในตะกร้าเพียง 4 ราย หรือคิด เป็นร้อยละ 57 เหตุที่ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางต้องมีการลงทุนในตะกร้าเพิ่มเติมอีก เนื่องจาก ตะกร้าที่ได้รับมาจากพ่อค้าตลาดปลายทางไม่เพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะในช่วงกลางฤดูที่มี ผลผลิตเงาะออกมามาก ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางบางส่วนจึงลงทุนซื้อตะกร้ามาเพื่อให้ เพียงพอกับการรองรับปริมาณผลผลิตเงาะของชาวสวน ส่วนการลงทุนในอาการค่อนข้างค่ำ เนื่องจากโดยส่วนใหญ่ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางจะคำเนินการในลักษณะการขอใช้พื้นที่ และ สาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบน้ำ ระบบไฟฟ้า เป็นต้น ของชาวสวนในท้องถิ่นแล้วให้ ค่าตอบแทนต่อฤดูกาลแทนการลงทุนสร้างอาการเอง ส่วนเงินลงทุนด้านอื่นๆ อาทิ การลงทุน ในระบบน้ำ ตาชั่ง กรรไกร เต็นท์ เป็นต้น มีปริมาณไม่สูงมาก มีมูลค่าไม่เกินร้อยละ 2 ของเงิน ลงทุนทั้งหมด

ตารางที่ 7.28 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของพ่อค้าขายส่ง แหล่งผลิตเฉลี่ยต่อรายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 11)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุสิน-	ค่าเสื่อม	ค่าซ่อม	ค่าเสีย
			งาน	ใช้กับเงาะ	ทรัพย์ 1/	ราคา ^{2/}		โอกาส ^{3/}
ประเภท			จริง					
	(หน่วย)	(บาท)	(1)	(%)	(ปี)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤคูกาล)	ฤคูกาล)	ฤคูกาล)
อาคาร	0.82	791,818.18	4.82	27%	20	10,689.54	2,727.27	17,388.15
เต็นท์	0.09	454.55	0.18	9%	3	13.64	0.00	3.33
รถสิบถ้อ	0.09	63,636.36	1.82	6%	10	381.82	4,545.45	310.54
รถกระบะ	0.73	285,909.09	3.27	8%	7	2,287.27	5,909.09	1,860.30
ตะกร้า/								
เข่ง	4,812.73	527,236.36	1.36	57%	2	150,262.36	0.00	24,442.43
ตาชั่ง	2.36	21,254.55	2.50	23%	3	1,629.52	0.00	397.60
ระบบน้ำ	0.45	29,090.91	1.09	14%	5	814.55	0.00	331.25
กรรไกร/								
ผ้าใบ	3.82	2,068.18	0.41	36%	2	372.27	18.18	60.56
อุปกรณ์								
สำนักงาน	0.09	3,636.36	0.64	3%	5	21.82	0.00	8.87
รถยก	0.09	67,272.73	0.27	3%	10	201.82	0.00	164.14
รวม		1,792,377.27		٩		166,674.61	13,199.99	44,967.17

หมายเหตุ

- เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี ทางบัญชี
- ^{2'} คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
- คำนวณจาก เงินลงทุน x อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น ค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเดือน มิถุนายน – เดือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัดส่วนที่ใช้กับ เงาะ

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 7.28 พบว่า พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตต้องใช้เงินลงทุนเบื้องต้นอย่างน้อยเฉลี่ย รายละ 1,792,377.27 บาท เงินลงทุนที่สูงที่สุด คือตัวอาคาร เป็นจำนวนเงิน 791,818.18 บาท หรือ กิดเป็นร้อยละ 44 ของเงินลงทุนสุทธิ ทั้งนี้ เงินลงทุนดังกล่าวเกิดขึ้นจากการลงทุนของสหกรณ์ การเกษตรบ้านนาสาร ที่ได้ก่อสร้างอาคารเพื่อจัดทำเป็นตลาดกลางในการซื้อขายผลไม้ และผลิตผล การเกษตรในพื้นที่ เฉพาะสหกรณ์การเกษตรบ้านนาสารเพียงรายเดียวมีมูลค่าสูงถึง 6.6 ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณาจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตอีกสิบรายที่เหลือ จะมีมูลค่าการลงทุนเฉลี่ยเพียง 191,818.18 บาทเท่านั้น เงินลงทุนนี้โดยมากเป็นการลงทุนปรับปรุงพื้นที่ให้สามารถรองรับ รถบรรทุกเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตทั้งหมดเป็นคนในพื้นที่ ประกอบอาชีพรับ ซื้อเงาะเป็นอาชีพเสริมเฉพาะช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น จึงทำการดัดแปลงพื้นที่บริเวณบ้านของตนเอง มาเป็นจุดรับซื้อเงาะ แต่ทั้งนี้พบว่ามีพ่อค้าส่งจำนวนถึง 8 ราย จากจำนวนที่สัมภาษณ์ 11 ราย ที่มี การลงทุนในอาคาร และมีอีก 1 รายที่แม้ไม่ได้ลงทุนในอาคาร แต่ต้องลงทุนซื้อเด็นท์ เพื่อใช้รองรับ สำหรับการรับซื้อเงาะอีกด้วย

เงินลงทุนที่สำคัญอีกกลุ่ม ได้แก่ เงินลงทุนในตะกร้าบรรจุเงาะ ต้องใช้เงินลงทุนอย่างน้อย 527,236.36 บาท กิดเป็นร้อยละ 29 ของเงินลงทุนทั้งหมด หรือกิดเป็นจำนวนตะกร้า 4,813 ใบ เหตุผลที่พ่อก้าขายส่งแหล่งผลิตจำเป็นต้องลงทุนตะกร้า ทั้งที่คนกลางกลุ่มนี้ จะได้ตะกร้ามาจาก พ่อก้าขายส่งแหล่งผลิตอยู่แล้วนั้น เนื่องจากพ่อก้าขายส่งแหล่งผลิตเหล่านี้ มีชาวสวนที่นำผลผลิต เงาะมาจำหน่ายให้เป็นประจำทุกปี ในบางช่วงที่พ่อก้าขายส่งตลาดปลายทางยังไม่เปิดรับซื้อเงาะ จากภากใต้ แต่พ่อก้าขายส่งแหล่งผลิตก็ยังจำเป็นต้องช่วยรับซื้อเงาะจากชาวสวน พ่อก้าขายส่งแหล่งผลิตจึงมีความจำเป็นต้องลงทุนซื้อตะกร้าเพื่อใช้รับซื้อเงาะในช่วงเวลาดังกล่าว

ยานพาหนะที่ใช้ในการบรรทุกเงาะ เป็นเงินลงทุนที่มีปริมาณสูงเป็นอันดับที่ 3 เงินลงทุน เฉลี่ยรายละ 349,545.45 บาท โดยแบ่งเป็นเงินลงทุนในรถกระบะ 285,909.09 บาท และเป็นเงิน ลงทุนในรถสิบล้อ 63,636.36 บาท และพบว่ามีผู้ประกอบการจำนวน 7 ราย จากจำนวน ผู้ประกอบการที่สัมภาษณ์ 11 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 64 ที่มีการลงทุนในรถบรรทุก ส่วนใหญ่จะ นิยมลงทุนในรถกระบะ ในจำนวนนี้ มีเพียงรายเดียวเท่านั้นที่ลงทุนในรถสิบล้อ

นอกจากนี้ ผู้ค้าส่งแหล่งผลิต ยังมีความจำเป็นต้องลงทุนในตาชั่ง เพื่อใช้สุ่มตรวจเงาะ ตะกร้าที่ไม่เชื่อมั่นในน้ำหนัก และการลงทุนในระบบน้ำ เนื่องจากเงาะมีความต้องการน้ำในปริมาณ มาก เพื่อรักษาความสดใหม่ของเงาะ และเพื่อใช้ไล่มด แมลงที่เกาะอยู่ตามผลเงาะออกด้วย แม้เงิน ลงทุนที่ใช้ไม่ใช่ปริมาณที่สูงมาก แต่เป็นสินทรัพย์ที่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องลงทุน

ตารางที่ 7.29 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของตัวแทนโรงงานเฉลี่ย ต่อรายในจังหวัดสราษฎร์ชานี ปี 2550 (n = 6)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุสิน-	ค่าเสื่อม	ค่าซ่อม	ค่าเสีย
.1			งานจริง	ใช้กับเงาะ	ทรัพย์ 1/	ราคา ^{2/}		โอกาส³/
ประเภท	(หน่วย)	(บาท)	(ปี)	(%)	(ปี)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤคูกาล)	ฤดูกาล)	ฤดูกาล)
อาคาร	0.33	22,500.00	2.33	22%	20	247.50	0.00	402.60
รถกระบะ	0.50	266,666.67	2.67	22%	7	8,380.95	5,000.00	4,771.51
ตะกร้ำ /								
เข่ง	58.33	6,400.00	1.50	83%	2	2,656.00	0.00	432.04
ตาชั่ง	1.00	1,366.67	0.67	17%	3	77.44	0.00	18.90
ระบบน้ำ	0.16	1,333.33	0.67	13%	5	34.67	0.00	14.10
กรรไกร/								
ผ้าใบ	1.67	583.33	0.50	100%	2	96.25	0.00	47.44
เครื่อง								
ลำเลียงเงาะ	0.33	16,666.67	1.67	100%	10	1,666.67	1,666.67	1,355.54
รวม		315,516.67				13,159.48	6,666.67	7,042.13

หมายเหตุ " เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์
โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี
ทางบัญชี

- ² คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
- ³⁷ คำนวณจาก เงินลงทุน x อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น ค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเดือน มิถุนายน – เดือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัดส่วนที่ใช้กับ เงาะ

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

จาก*ตารางที่ 7.29* พบว่าผู้ประกอบการประเภทตัวแทน โรงงาน มีการลงทุนเพียง 315,516.67 บาทเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นเงินลงทุนที่ต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับพ่อค้าคนกลางประเภท อื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากในการให้ข้อมูล ตัวแทนโรงงานโดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเต็มใจให้ข้อมูลแก่ทีม นักวิจัย จึงเป็นเหตุผลที่ได้ข้อมูลต้นทุนต่ำกว่าพ่อค้าคนกลางประเภทอื่น ๆ มาก

ตารางที่ 7.29 แสดงให้เห็นว่ารายการสินทรัพย์ที่ตัวแทนโรงงานต้องใช้ลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ รถกระบะ เป็นมูลค่า 266,666.67 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 84 ของเงินลงทุนทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เครื่องลำเลียงเงาะ ตะกร้า ตาชั่ง และระบบน้ำ ตามลำดับ

ตารางที่ 7.30 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของพ่อค้ารวบท้องถิ่น เฉลี่ยต่อรายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 9)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุสิน-	ค่าเสื่อม	ค่าซ่อม	ค่าเสีย
ประเภท			งานจริง	ใช้กับเงาะ	ทรัพย์ 1/	ราคา ^{2/}		โอกาส ^{3/}
กระเทเ	(หน่วย)	(บาท)	(1)	(%)	(1)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤคูกาล)	ฤดูกาล)	ฤดูกาล)
เต็นท์	0.33	1,166.67	n.a.	35%	3	291.67	0.00	33.21
รถกระบะ	1.11	591,111.11	7.33	23%	7	19,422.22	7,222.22	11,057.61
ตาชั่ง	1.44	1,544.44	1.89	35%	3	180.18	0.00	43.96
กรรไกร/ ผ้าใบ	7.56	1,778.89	1.67	44%	2	391.36	0.00	63.66
รวม		595,601.11				20,285.43	7,222.22	11,198.44

หมายเหตุ ¹ เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี

- ² คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
- คำนวณจาก เงินลงทุน x อัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น
 ค่าเฉลี่ยของอัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเคือน
 มิถุนายน เคือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัคส่วนที่ใช้กับ
 เงาะ

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

เงินลงทุนของพ่อค้ารวบท้องถิ่นจำนวน 9 ราย ดังแสดงในตารางที่ 7.30 ใช้เงินลงทุนเฉลี่ย รายละ 595,601.11 บาท มีการลงทุนในสินทรัพย์สำคัญเพียง 4 รายการเท่านั้น ได้แก่ รถกระบะ ด้วยมูลค่าการลงทุน 591,111.11 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 99 ของเงินลงทุนทั้งหมด รถกระบะถือ เป็นสินทรัพย์ที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะของพ่อค้ารวบท้องถิ่น เนื่องจากพ่อค้ารวบ ท้องถิ่นมักทำหน้าที่ในการรับตะกร้าเงาะจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต หรือตัวแทนพ่อค้าขายส่ง ตลาดปลายทางไปแจกจ่ายให้แก่ชาวสวน แล้วทำการรวบรวมผลผลิตที่ชาวสวนเก็บเกี่ยวได้เพื่อ นำไปจำหน่ายให้แก่พ่อค้าที่ตนไปรับตะกร้ามา ดังนั้นรถกระบะจึงเป็นเสมือนเครื่องมือในการทำมา หากินที่สำคัญของพ่อค้าคนกลางประเภทนี้

นอกจากนี้ พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นยังต้องลงทุนซื้อตาชั่งเพื่อใช้ตรวจสอบน้ำหนักโดยเฉพาะ ผู้ที่ไปรับซื้อเงาะแบบเหมาสวน ที่ต้องมีการลงทุนทั้งในตาชั่ง ผ้าใบ และกรรไกรสำหรับเก็บเกี่ยว ผลผลิตเงาะ แต่ไม่มีความจำเป็นในการลงทุนอาคาร เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีพื้นที่สำหรับจัดวาง เงาะแต่อย่างใด และไม่จำเป็นต้องลงทุนตะกร้าบรรจุเงาะ เนื่องจากจะไปรับตะกร้ามาจากพ่อค้าขาย ส่งแหล่งผลิต และตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางมาอีกทอดหนึ่ง

ตารางที่ 7.31 การลงทุนในสินทรัพย์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ของพ่อค้าปลีกเฉลี่ยต่อราย ปี 2550 (n = 11)

	จำนวน	มูลค่า	อายุใช้	สัดส่วน	อายุสิน-	ค่าเสื่อม	ค่าซ่อม	ค่าเสีย
ประเภท			งานจริง	ใช้กับเงาะ	ทรัพย์ ^{1/}	ราคา ^{2/}		โอกาส $^{3/}$
กวะเทเ	(หน่วย)	(บาท)	(ปี)	(%)	(ปี)	(บาทต่อ	(บาทต่อ	(บาทต่อ
						ฤดูกาล)	ฤดูกาล)	ฤดูกาล)
เต็นท์	0.09	590.91	n.a.	3%	3	5.91	0.00	1.44
รถกระบะ	0.55	223,636.36	3.18	13%	7	4,153.25	0.00	2,364.56
ตะกร้า/เข่ง	1.82	181.82	0.09	5%	2	4.55	0.00	0.74
ตาชั่ง	1.00	652.73	1.82	16%	3	34.81	0.00	8.49
ถังน้ำ	0.09	2.27	0.04	1%	5	0.00	0.00	0.00
กรรไกร								
ตัดแต่ง	0.09	10.91	0.27	2.73	2	14.89	0.00	2.42
ร่มผ้าใบ	1.00	522.73	1.18	12%	3	20.91	0.00	5.10
รวม		225,597.73				4,234.32	0.00	2,382.75

หมายเหตุ

- เป็นอายุสินทรัพย์ที่ผู้วิจัยได้ประมาณการขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากอายุใช้งานจริงของสินทรัพย์นั้น ประกอบกับหลักการตัดค่าเสื่อมราคาตามวิธี ทางบัญชี
- ^{2/} คำนวณจาก (เงินลงทุน x สัดส่วนที่ใช้กับเงาะ) / อายุสินทรัพย์
- ³⁷ คำนวณจาก เงินถงทุน x อัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็น ค่าเฉลี่ยของอัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเคือน มิถุนายน – เคือนกันยายน 2550 (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551) x สัคส่วนที่ใช้กับ เงาะ

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ยเงินลงทุนสำหรับพ่อค้าปลีกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 11 ราย ดังตารางที่
7.31 พบว่า พ่อค้าปลีกต้องใช้เงินลงทุนเฉลี่ยรายละ 225,597.73 บาท ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในรถ
กระบะ เฉลี่ยแล้วกว่าร้อยละ 50 ของการลงทุนทั้งหมด จะมีรถกระบะเป็นของตนเอง นอกจากนี้
ผู้ค้าปลีกเกือบทุกรายจำเป็นต้องลงทุน ตาชั่ง และร่มผ้าใบ สังเกตได้ว่าตาชั่งที่ผู้ประกอบการค้าปลีก
มีมูลค่าต่ำกว่าตาชั่งของตัวกลางการตลาดประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณที่ผู้ค้าปลีกใช้ชั่ง
น้ำหนักต่อครั้ง ต่ำกว่าคนกลางประเภทอื่น และยังเป็นที่สังเกตอีกว่า ผู้ค้าปลีกไม่มีการลงทุนใน

อาคารเลย มักจะนำผลผลิตไปจำหน่ายยังตลาด หรือพื้นที่ใกล้แหล่งผู้บริโภคโดยไม่จำเป็นต้อง ลงทุนในอาคารเองแต่อย่างใด แต่จะใช้การเช่าพื้นที่ในลักษณะรายวัน หรือรายเดือน ตามความ เหมาะสม

ในส่วนของเข่ง และตะกร้า แม้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว พ่อค้าปลีกสามารถนำตะกร้าจากพ่อค้า ส่ง เพื่อนำมาใช้งานได้บางส่วนก็จริง แต่ด้วยต้นทุนที่สูงขึ้นของตะกร้าในปัจจุบัน พ่อค้าส่งบาง รายได้ทำการเรียกค่ามัดจำตะกร้า และพ่อค้าส่งบางรายใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่ในการบรรจุ ผลผลิตเงาะให้พ่อค้าปลีก แทนการให้ใช้ตะกร้าที่มีต้นทุนสูง ดังนั้น พ่อค้าปลีกจึงมีความจำเป็นต้อง จัดหาตะกร้ามาใช้เอง แต่เป็นจำนวนไม่มาก ดังปรากฏในตารางที่ 7.31 ว่ามีการลงทุนในเข่ง/ตะกร้า เพียงจำนวน 1-2 ใบต่อพ่อค้าปลีกรายหนึ่ง ๆ เท่านั้นเอง

ข) เงินทุนหมุนเวียน

เงินทุนหมุนเวียน หมายถึง เงินทุนที่ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ชั่วคราว ได้แก่ เงินสด ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะ

จากการสัมภาษณ์พ่อค้าคนกลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เงินทุนหมุนเวียนที่พ่อค้าคนกลางใช้ในการรับซื้อเงาะนั้น พ่อค้าคนกลางจะจัดหาเงินทุนคงที่ จำนวนหนึ่งเพื่อใช้ตั้งต้นในการหมุนเวียนรับซื้อเงาะจากเกษตรกร โดยจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่ จัดเตรียมไว้นี้จะครอบคลุมต้นทุนในการรับซื้อเงาะต่อวันของพ่อค้าคนกลางรายนั้น ๆ รวมกับ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อาทิ ค่าขนส่ง ค่าแรงงาน เป็นต้น เนื่องจากธรรมเนียมการค้าในธุรกิจเงาะ มักทำการ ซื้อขายด้วยเงินสด จึงมีการหมุนเวียนของเงินสดกลับเข้ามาใช้วันต่อวัน

ตารางที่ 7.32 และ 7.33 ได้แสดงเงินทุนหมุนเวียน และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจาก เงินทุนหมุนเวียน ได้แก่ คอกเบี้ย และค่าเสียโอกาสเงินทุนหมุนเวียนแยกตามประเภทของพ่อค้าคน กลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ตารางที่ 7.32 เงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้า คนกลาง ปี 2550

รายการ	ขายส ่ ง ตลาด	ตัวแทน ขายส่งตลาด	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่งแหล่ง ผลิต	รวบ ท้องถิ่น	ปลีก
	ปลายทาง	ปลายทาง				
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราช)
จำนวนวันที่รับซื้อเงาะต่อ	84.50	74.29	85.83	73.89	63.33	55.73
ฤดูกาล (3 เดือนต่อปี) 1/						
มูลค่าการซื้อต่อวัน (บาท) 1/	252,940.80	146,922.85	161,993.32	176,492.71	59,667.76	7,109.09
ทุนหมุนเวียนที่ใช้ต่อวัน	280,000.00	138,571.43	250,000.00	147,575.76	33,074.07	5,724.55
สัดส่วนเงินทุน (%)						
- เงินทุนตนเอง	93.00%	100%	75.00%	81.82%	88.89%	100.00%
- เงินกู้ยืม	7.00%	0%	25.00%	18.18%	11.11%	0.00%
ระยะเวลาที่กู้ (วัน)	60	-	47	42	75	-
ค่าเสียโอกาสเงินทุนหมุน	4,903.08	2,293.90	3,586.01	1,988.07	414.88	71.09
เวียน (บาทต่อฤดูกาล)²′						

หมายเหตุ

- ^{1/} ข้อมูลจาก**ตารางที่ 7.23**
- ²⁷ คำนวณจาก (เงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ต่อวัน x สัดส่วนเงินทุนของตนเอง x จำนวนวันที่รับซื้อ เงาะ x อัตราคอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้น (MOR)ร้อยละ 8.13325 ต่อปี เป็นค่าเฉลี่ยของอัตรา คอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 แห่ง ในช่วงเคือนมิถุนายน เคือน กันยายน 2550 อัตรา (ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

จากข้อมูลในตารางที่ 7.32 พบว่าพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางใช้เงินทุนหมุนเวียนในการรับ ซื้อเงาะเฉลี่ยวันละ 280,000 บาท เปรียบเทียบกับมูลค่าการรับซื้อเงาะเฉลี่ยวันละ 252,940.80 บาท ค่อนข้างมีค่าใกล้เคียง และมีเงินหมุนเวียนเหลือบางส่วนสำหรับใช้จ่ายอื่น ๆ อาทิ ค่าขนส่ง ค่าแรง คนงาน เป็นต้น และพบว่าพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางใช้เงินทุนหมุนเวียน โดยส่วนใหญ่จาก เงินทุนของตนเอง มีเพียงสัดส่วนร้อยละ 7 ของเงินลงทุนที่ต้องกู้ยืม โดยแหล่งเงินกู้ที่สำคัญ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ มีระยะเวลาในการกู้ยืมเฉลี่ย 60 วัน เปรียบเทียบกับระยะเวลารับซื้อเงาะในจังหวัด สุราษฎร์ธานีเฉลี่ย 84.50 วัน เหตุที่ระยะเวลากู้ยืม สั้นกว่าระยะเวลารับซื้อเงาะเฉลี่ย คาดว่าเกิดจาก ผู้ประกอบมีกำไรจากการรับซื้อเงาะ และนำค่าตอบแทนที่ได้รับมาใช้ในการดำเนินธุรกิจในช่วงต่าง ของระยะเวลา

ในส่วนของตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง ใช้เงินทุนหมุนเวียนในการรับซื้อเงาะเฉลี่ย วันละ 138,571.43 บาท เปรียบเทียบกับมูลค่าการรับซื้อเงาะเฉลี่ยวันละ 146,922.85 บาท เหตุที่ ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง ใช้เงินทุนหมุนเวียนต่อวันในมูลค่าที่ต่ำกว่า มูลค่าการรับซื้อเงาะ ต่อวัน เนื่องจากกลุ่มเกษตรกรที่นำผลไม้มาจำหน่ายให้เป็นลูกค้าประจำ จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินสด ให้แก่ชาวสวนทุกราย โดยได้รับระยะเวลาในการชำระเงิน 1-5 วันตามการตกลงระหว่างกัน ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางไม่ต้องกู้ยืมเงินมาใช้ในการรับซื้อเงาะ เพราะเมื่อขาดแคลนเงินทุน สามารถยืมเงินของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางมาใช้ก่อนโดยไม่มีคอกเบี้ย หรืออาจขอยืดระยะเวลา ในการจ่ายหนี้แก่ชาวสวนออกไป 1 หรือ 2 วันได้ จึงไม่มีภาระดอกเบี้ยเกิดขึ้นแต่อย่างใด

พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ใช้เงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยวันละ 147,575.76 บาท ค่อนข้างต่ำเมื่อ เปรียบเทียบกับมูลค่าการซื้อขายเงาะเฉลี่ยวันละ 176,492.71 บาท หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 83 ของ มูลค่าการซื้อขายเงาะ ทั้งนี้เนื่องจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต เป็นบุคคลในท้องถิ่น และได้รับการ ยอมรับนับถือ หรือเชื่อถือจากชาวสวนและพ่อค้ารวบท้องถิ่นที่นำเงาะมาขายให้ จึงไม่จำเป็นต้อง จ่ายเงินสดให้แก่ชาวสวนทุกราย หากเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอก็สามารถขอผ่อนผันการจ่ายเงิน ได้ แต่กระนั้น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตบางส่วนก็ยังคงต้องใช้เงินกู้ยืมถึงร้อยละ 18.18 ของเงินทุน หมุนเวียนทั้งหมด โดยแหล่งเงินกู้ยืมที่สำคัญ ได้แก่ ญาติ หรือเพื่อนบ้าน โดยการยืมในระยะเวลา สั้น ๆ 3 – 5 วันเท่านั้น ในช่วงที่มีผลผลิตเงาะออกมากไม่สามารถหมุนเงินได้ทัน ยกเว้นสหกรณ์ การเกษตรบ้านนาสารที่มีแหล่งเงินกู้เพื่อใช้หมุนเวียนในการรับซื้อเงาะจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ และพ่อค้าส่งแหล่งผลิตบางรายที่กู้ยืมจากสหกรณ์การเกษตร หรือจากธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์

ตัวแทนโรงงานใช้เงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยวันละ 250,000 บาท เพื่อใช้ในการรับซื้อเงาะเฉลี่ย วันละ 161,993.32 บาท เป็นการใช้เงินทุนหมุนเวียนที่ค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณรับซื้อ เงาะ เนื่องจากตัวแทนโรงงานรับซื้อผลผลิตเงาะด้วยเงินสด แต่จำหน่ายเงาะให้แก่โรงงานด้วยเงิน เชื่อระยะเวลา 7 – 15 วันตามแต่ข้อกำหนดของโรงงานแต่ละแห่ง ตัวแทนโรงงานใช้เงินทุนตัวเอง เฉลี่ยร้อยละ 75 และกู้ยืมจากโรงงาน ญาติและเพื่อนบ้าน ซึ่งจัดเป็นเงินกู้นอกระบบ เฉลี่ยร้อยละ 25 ของเงินทุนหมุนเวียนทั้งหมด

สำหรับพ่อค้าปลีก ใช้เงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ยวันละ 5,724.55 บาท ซึ่งเป็นเงินทุนหมุนเวียน ที่ต่ำที่สุด ในขณะเดียวกันมีมูลค่าการรับซื้อเงาะเฉลี่ยวันละ 7,109.09 บาท ทั้งนี้ เนื่องจากพ่อค้าปลีก โดยส่วนมากจะ ทำการซื้อเงาะสัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง หรือซื้อเฉลี่ย 3 วันต่อครั้ง ซึ่งในช่วงเวลา ดังกล่าวพ่อค้าปลีกสามารถนำผลตอบแทนที่ได้จากการขายมาเป็นเงินทุนในการรับซื้อเงาะในครั้ง ต่อไปได้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเงินทุนหมุนเวียนที่พ่อค้าปลีกนำมาใช้ในการซื้อขายเงาะเป็นเงินทุน ของพ่อค้าปลีกเองทั้งหมด ไม่มีการกู้ยืมเงินเลย ทั้งนี้อาจเนื่องจากปริมาณเงินทุนที่ต้องการไม่สูง มากนั่นเลง

ตารางที่ 7.33 ดอกเบี้ยเงินกู้ต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ของเงินทุนหมุนเวียนที่ในการ ดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550

	ขายส่ง	ตัวแทนขายส่ง	ตัวแทน	ขายส่ง	รวบ	ปลีก
รายดาร	ฅลาด	ฅลาด	โรงงาน	แหล่งผลิต	ท้องถิ่น	
รายการ	ปลายทาง	ปลายทาง				
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
ทุนหมุนเวียนที่ใช้	280,000.00	138,571.43	250,000.00	147,575.76	33,074.07	5,724.55
(บาทต่อวัน)						
สัดส่วนเงินทุน (%)						
- เงินทุนตนเอง	93.00%	100%	75.00%	81.82%	88.89%	100.00%
- เงินกู้ยืม	7.00%	0%	25.00%	18.18%	11.11%	0.00%
จำนวนเงินกู้รวมเฉลี่ยต่อ	19,600	0	62,500	26,829.27	3,674.53	0
ราย (บาท)						
เงินกู้ธนาคารพาณิชย์						
- จำนวนเงินกู้เฉลี่ยต่อ	19,600.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ราย (บาท)						
- อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย	7.00	-	-	-	-	-
(ร้อยละต่อปี)						
- จำนวนวันที่ขอกู้เฉลี่ย	60.00	-	-	-	-	-
- ค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยเฉลี่ย	226.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ต่อราย (บาท) ^{1/}						
เงินกู้กรมส่งเสริมสหกรณ์	/ การค้าภายใ	น				
- เงินกู้เฉลี่ยต่อราย (บาท)	0.00	0.00	0.00	26,586.87	0.00	0.00
- อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย	_	_	-	1.00	_	_
(ร้อยละต่อปี)						
- จำนวนวันที่ขอกู้เฉลี่ย	-	-	-	42.00	-	-
- ค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยเฉลี่ย	0.00	0.00	0.00	30.59	0.00	0.00
ต่อราย (บาท) ^{1/}						
เงินกู้เพื่อน ญาติ						
 เงินกู้เฉลี่ยต่อราย(บาท) 	0.00	0.00	62,500	242.40	2,177.72	0.00
- อัตราคอกเบี้ยเฉลี่ย	_	_	36.00	0.00	60.00	
- อพา เพยาแบบแนนอ (ร้อยละต่อปี)	-	_	50.00	0.00	00.00	-
- จำนวนวันที่ขอกู้เฉลี่ย	_	_	47.00	13.00	60	_
- ค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยเฉลี่ย	0.00	0.00				0.00
	0.00	0.00	2,919.00	0.00	214.79	0.00
ต่อราย (บาท) 1/						

ตารางที่ 7.33 ดอกเบี้ยเงินกู้ต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ของเงินทุนหมุนเวียนที่ในการดำเนิน ชุรกิจ รับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550 (ต่อ)

a	ขายส่ง	ตัวแทนขายส่ง	ตัวแทน	ขายส่ง	รวบ	ปลีก
	ตลาด	ฅลาด	โรงงาน	แหล่งผลิต	ท้องถิ่น	
รายการ	ปลายทาง	ปลายทาง				
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
- อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย	-	-	-	-	120.00	-
(ร้อยละต่อปี)						
- จำนวนวันที่ขอกู้เฉลี่ย	-	-	-	-	75	-
- ค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยเฉลี่ย	0.00	0.00	0.00	0.00	369.08	0.00
ต่อราย (บาท) 1/						
รวมค่าดอกเบี้ยเฉลี่ย	226.00	0.00	2,919.00	30.59	583.87	0.00
(บาทต่อรายต่อฤดูกาล)						

หมายเหตุ $^{1/}$ คำนวณจาก (เงินกู้เฉลี่ยต่อราย x อัตราดอกเบี้ยต่อปี x จำนวนวันที่ขอกู้ \div 365)

จากข้อมลแหล่งเงินทนหมนเวียน สัคส่วนเงินก้ อัตราคอกเบี้ย จำนวนวันในการขอก้ และ ค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล ใน*ตารางที่ 7.33* พบว่า ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาคปลายทาง และพ่อค้าปลีก ไม่มีค่าใช้จ่ายคอกเบี้ยของเงินทนหมนเวียน เนื่องจากไม่มีการก้ยืมเงินเพื่อมาใช้เป็น ในขณะที่พ่อค้าส่งตลาดปลายทางมีต้นทุนคอกเบี้ยเฉลี่ยต่อรายปีละ เงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ 226.00 บาท ตัวแทนโรงงานมีต้นทนคอกเบี้ยเฉลี่ยต่อรายปีละ 2.919.00 บาท พ่อค้าขายส่งแหล่ง ผลิตมีต้นทุนคอกเบี้ยเฉลี่ยต่อรายปีละ 30.59 บาท และพ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนคอกเบี้ยเฉลี่ยต่อ รายปีละ 583.87 บาท ทั้งนี้พบว่าแม้พ่อค้ารวบท้องถิ่นถูกเรียกเก็บคอกเบี้ยในอัตราที่สูงมากถึงร้อย ละ 60 และ 120 ต่อปี สำหรับเงินก้ยืมจากญาติ และเงินก้ยืมนอกระบบ แต่มีค่าใช้คอกเบี้ยที่ไม่สง นั้น เนื่องจากสัดส่วนการกู้ยืมต่อเงินทุนหมุนเวียนของพ่อค้ากลุ่มนี้มีเพียงร้อยละ 11 เท่านั้น และมี รายเท่านั้นที่ทำการกู้ยืมจากแหล่งคังกล่าว ในขณะที่ตัวแทนโรงงานมีค่าใช้จ่าย คอกเบี้ยสูงที่สุด เนื่องมาจากสัดส่วนที่กู้สูงถึงร้อยละ 25 ของเงินทุนหมุนเวียน และพ่อค้า 4 รายจาก ทั้งสิ้น 6 รายที่ต้องกู้ยืมเงินมาใช้เป็นเงินหมุนเวียน ในส่วนของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตซึ่งมีจำนวน เงินกู้ยืมเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด แต่กลับมีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากเงินกู้เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนต่ำ เนื่องจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตมีต้นทุนเงินกู้ที่ต่ำเพียงร้อยละ 1 ต่อปี จากหน่วยงานของรัฐ อาทิ กรมส่งเสริมสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน สนับสนุน

7.6.2 ต้นทุนการตลาดในการทำธุรกิจเงาะของคนกลางประเภทต่างๆ ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ปี 2550

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้จัดแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ตามประเภทของต้นทุน การตลาด ได้แก่ ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร และต้นทุนรวม ดังนี้

ก) ต้นทุนคงที่ทางการตลาด

ต้นทุนคงที่ทางการตลาด หมายถึง ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายการตลาดที่มีจำนวน แน่นอน ไม่เปลี่ยนแปลงตามจำนวน ไม่ว่าจะทำการผลิตหรือไม่ จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในจำนวนหนึ่ง คงที่เสมอ ได้แก่ ค่าเช่าอาคาร ค่าซ่อมบำรุงสินทรัพย์ เงินเดือนพนักงานประจำ ค่าเสื่อมราคา สิ่งก่อสร้าง โดยคิดค่าเสื่อมด้วยวิธีเส้นตรง ดอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียน และค่าเสียโอกาสเงินทุน ตนเองที่เป็นเงินสด โดยประเมินจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดง ในตารางที่ 7.34 ดังนี้

ตารางที่ 7.34 ต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ที่ใช้ในการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้ำคนกลาง ปี 2550

					หน่วย : 1	ภาทต่อฤดูกาล
	ขายส่ง	ตัวแทน ขายส <i>่</i> ง	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่ง แหล่ง	รวบ ท้องถิ่น	ปลิก
4 9/	ต ลาด		1244111		มองยห	
ประเภทต้นทุน	ปลายทาง	ฅลาด		ผลิต		
		ปลายทาง		(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)			
ค่าเช่าสถานที่	91,073.00	5,286.00	20,167.00	4,091.00	722.00	472.73
ค่าเช่าเต็นท์	0.00	0.00	0.00	455.00	0.00	0.00
ค่าซ่อมบำรุงอาคาร ระบบ และอุปกรณ์ ¹⁷	0.00	285.71	1,666.67	2,745.45	0.00	0.00
ค่าซ่อมบำรุงรถ¹′	135,000.00	26,428.57	5,000.00	10,454.54	7,222.22	0.00
ค่าแรงคงที่ เช่น เงินเดือน เสมียน แม่บ้าน ^{ร/}	4,500.00	0.00	0.00	21,682.00	0.00	0.00
ภาษีบำรุงท้องถิ่น	0.00	57.00	643.00	80.00	56.00	0.00
ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ 1/	631,333.90	269,230.78	13,159.48	166,674.61	20,285.43	4,234.32
คอกเบี้ยเงินกู้เงินทุน	226.00	0.00	2,919.00	30.59	583.87	0.00
หมุนเวียน 2/						
ต้นทุนค่าเสียโอกาส						
- เงินลงทุนในสินทรัพย์ ^{3/}	134,934.49	63,903.18	7,042.13	44,967.17	11,198.44	2,382.75

ตารางที่ 7.34 ต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจรับซื้อ เงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้ำคนกลาง ปี 2550 (ต่อ)

					หน่วย : บา	เทต่อฤดูกาล
	ขายส่ง	ตัวแทน	ตัวแทน	ขายส่ง	รวบ	ปลีก
	ตลาด	ขายส่ง	โรงงาน	แหล่ง	ท้องถิ่น	
ประเภทต้นทุน	ปลายทาง	ฅลาด		ผลิต		
		ปลายทาง		(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)			
- เงินทุนหมุนเวียน ^{4/}	4,903.08	2,293.90	3,586.01	1,988.07	414.88	71.09
รวมต้นทุนคงที่	1,001,970.47	367,485.14	54,183.29	253,168.43	40,482.84	7,160.89
ปริมาณรับซื้อเงาะเฉลี่ยต่อ	1,294,768.47	2,689,339.71	1,759,925.32	584,043.19	47,391.12	1,294,768.47
ฤดูกาลต่อราย (กก.)						
ต้นทุนคงที่บาทต่อกก.	0.44	0.28	0.02	0.14	0.07	0.15

หมายเหตุ

- ¹⁷ รายละเอียดในตารางเงินลงทุนในสินทรัพย์ *(ตารางที่ 7.26 7.31)*
- ^{2/} รายละเอียดในตารางที่ 7.33
- ^{3/} จากค่าเสียโอกาสจากเงินลงทุนในสินทรัพย์ *(ตารางที่ 7.26 7.31)*
- ⁴ จากค่าเสียโอกาสเงินทุนหมุนเวียน *(ตารางที่ 7.32)*
- ั้ เงินเดือนประจำของกลุ่มพ่อค้าคนกลาง จากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่กลุ่มพ่อค้าคนกลาง ไม่ได้มีการประเมินผลตอบแทนเป็นเงินเดือนให้กับตนเอง จึงไม่มีข้อมูลด้านเงินเดือน ประจำของกลุ่มพ่อค้าคนกลางปรากฏ

ที่มา: คำนวณจากแบบสอบถาม

จากข้อมูลต้นทุนคงที่ ใน*ตารางที่ 7.34* พบว่าต้นทุนคงที่ ที่มีจำนวนเงินสูงมากที่สุด ได้แก่ ค่าเสื่อมราคา ต้นทุนค่าเสียโอกาสเงินทุน และค่าซ่อมบำรุง ตามลำดับ และพบว่าพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทางมีต้นทุนคงที่สูงที่สุด โดยเฉลี่ยมีต้นทุนคงที่กว่าล้านบาทต่อฤดูกาล หรือคิดเป็นต้นทุน เฉลี่ย 0.44 บาทต่อผลผลิตเงาะที่จำหน่ายได้ 1 กิโลกรัม ในขณะที่ตัวแทนโรงงานมีต้นทุนคงที่ต่อ ผลผลิตเงาะต่ำที่สุดที่ระดับ 0.02 บาทต่อกิโลกรัมเท่านั้น

รายละเอียดเพิ่มเติมของต้นทุนคงที่บางรายการ

- **ค่าเช่าสถานที่** ในส่วนของพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง จะใช้พื้นที่ของตลาดกลางค้าส่ง เช่น ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง ซึ่งต้องเสียค่าเช่าตามข้อกำหนดของตลาด ในส่วนของพ่อค้าประเภท อื่น เนื่องจากฤดูกาลเงาะมีระยะเวลาเพียง 3 เดือน พ่อค้าคนกลางโดยมากจึงไม่ลงทุนอาคารด้วย ตนเอง แต่จะมาขอเช่าพื้นที่จากคนในท้องถิ่นเพื่อจัดทำลานรับซื้อเงาะ โดยจ่ายค่าเช่าตามแต่ตกลง กัน

- **ค่าเช่าเต็นท์** เนื่องจากพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตโดยส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น ซึ่งจะ เปิดบริเวณบ้านของตนเองเป็นจุดรับซื้อ จึงต้องมีการเช่าเต็นท์มาเพื่อเป็นจุดพักผลไม้ และบริการ ผู้ค้า
- **ค่าซ่อมบำรุง** เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกรณีที่พ่อค้าคนกลางบางราย มีความจำเป็นต้อง ลงทุนในอาคาร อุปกรณ์ ระบบ และยานพาหนะของตนเอง

ข) ต้นทุนผันแปร

ต้นทุนผันแปรทางการตลาด หมายถึง ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายการตลาดที่ เปลี่ยนแปลงไปตามจำนวน หรือปริมาณธุรกิจ ถ้าปริมาณธุรกิจ หรือค้าขายมาก ค่าใช้จ่ายประเภทนี้ จะสูง ในทางตรงข้าม ถ้าค้าขายน้อย ค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะลดลง ได้แก่ ค่าขนส่ง ค่าแรงงานคัดแยก และขนย้าย ค่าวัสคุสิ้นเปลือง ค่าเผื่อการสูญเสียน้ำหนักเงาะ เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 7.35

ตารางที่ 7.35 ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ที่ใช้ในการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550

หน่วย : บาทต่อฤดูกาล ตัวแทนค้า ตัวแทน าไล็ก ขายส่ง ขายส่ง รวบ ท้องถิ่น ส่งตลาด โรงงาน แหล่งผลิต ฅลาด ประเภทต้นทุน ปลายทาง ปลายทาง (11 ราย) (10 ราย) (7 ราย) (6 ราย) (11 ราย) (9 ราย) ค่าแรง – ขนเงาะ 308,925.00 298,857.00 14,667.00 0.00 261,250.00 351,318.00 ค่าแรง – คัดแยก 0.00 0.00 12,000.00 1,636.00 172,083.00 0.00 ค่าตอบแทนตัวแทน 948,500.00 0.00 0.00 0.00 0.00 0.00 ค่าเช่ารถ 0.00 3,434,250.00 435,000.00 2,064,167.00 1,683,636.00 26,667.00 ค่าเข้าพื้นที่ / ตลาด 22,500.00 0.00 60,000.00 0.00 0.00 0.00 ค่าน้ำมันรถ 0.00 423,714.00 29,167.00 11,409.00 29,333.00 7,158.18 ค่าประกันสินค้าใน 48,300.00 0.00 13,163.00 0.00 0.00 0.00 การขนส่ง ค่าอาหารคนงาน 16,920.00 25,417.00 0.00 13,714.00 17,773.00 2,000.00 ค่าน้ำ-ไฟ 40,930.00 5,643.00 6,467.00 6,336.00 1,689.00 354.19 ค่าโทรศัพท์ 19,900.00 4,929.00 12,150.00 8,636.00 3,578.00 500.48 ค่าขนย้ายเครื่อง 0.00 0.00 5,000.00 0.00 0.00 0.00 ลำเลียงเงาะ

ตารางที่ 7.35 ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ที่ใช้ในการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อฤดูกาล

					ии 10 ; пти	
	ขายส่งตลาด	ตัวแทนค้า	ตัวแทน	ขายส่ง	รวบ	ปลีก
ประเภทต้นทุน	ปลายทาง	ส่งตลาด	โรงงาน	แหล่งผลิต	ท้องถิ่น	
บระเมทตนทุน		ปลายทาง				
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	8,452.00	1,429.00	0.00	136.00	0.00	1,378.18
ค่าสารเคมี	0.00	0.00	0.00	136.00	328.00	0.00
ค่าเผื่อการสูญเสีย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	65,068.01
น้ำหนักเงาะ						
รวมต้นทุนผันแปร	4,848,677.00	1,183,286.00	2,488,781.00	2,081,016.00	250,345.00	74,459.04
ปริมาณรับซื้อเงาะ	2,271,360.00	1,294,768.47	2,689,339.71	1,759,925.32	584,043.19	47,391.12
เฉลี่ยต่อฤดูกาลต่อ						
ราย (กก.)						
ต้นทุนผันแปรต่อกก.	2.13	0.91	0.93	1.18	0.43	1.57

ที่มา: คำนวณจากแบบสอบถาม

จากข้อมูลด้นทุนผันแปรของพ่อค้าคนกลางทั้ง 6 ประเภท ในตารางที่ 7.35 พบว่าพ่อค้าขาย ส่งตลาดปลายทาง ยังคงเป็นคนกลางที่มีต้นทุนผันแปรสูงที่สุดอีกเช่นเดียวกับต้นทุนคงที่ โดยมีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อราย 4.85 ล้านบาท หรือเทียบเป็น 2.13 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่พ่อค้าปลีก มีต้นทุนผันแปรรวมเฉลี่ยต่อรายต่ำที่สุดที่ 74,459.04 บาท หรือเท่ากับ 1.57 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่พ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อกิโลกรัมต่ำที่สุดเพียง 0.43 บาท นอกจากนี้ยัง พบว่าพ่อค้าคนกลางในระบบตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีต้นทุนที่เกี่ยวกับการขนส่งเงาะ ใค้แก่ ค่าเช่ารถ และค่าน้ำมันรถ เป็นต้นทุนผันแปรที่สำคัญ มีสัดส่วนสูงเกินกว่าร้อยละ 70 ของ ต้นทุนผันแปรรวม รองมาได้แก่ต้นทุนในการจ้างแรงงาน ได้แก่ ค่าแรงขนเงาะ ค่าแรงคัดแยก และ ค่าอาหารคนงาน ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 10 - 20 ของต้นทุนผันแปรรวม จะมีเพียงพ่อค้าปลีกเท่านั้นที่มีต้นทุนค่าเผื่อการสูญเสียน้ำหนักเงาะประมาณร้อยละ 10 ของราคาขาย (จากตารางที่ 7.22) หรือคิด เป็นร้อยละ 87.39 ของต้นทุนผันแปร

รายละเอียคเพิ่มเติมของต้นทุนผันแปรบางประเภท

- **ค่าตอบแทนตัวแทน** เป็นค่าใช้จ่ายที่พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางจ่ายเป็นค่าดำเนินการ ให้แก่ตัวแทนค้าส่ง และ/หรือ พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตบางรายที่มอบหมายให้ทำหน้าที่รับซื้อเงาะ ภายใต้ชื่อตะกร้าของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางเฉพาะรายเท่านั้น
- ค่าเช่ารถ เป็นค่าเช่ารถเพื่อขนส่งผลผลิตเงาะจากแหล่งผลิตไปยังตลาดปลายทาง นิยม ใช้รถ บรรทุก 6 ล้อ หรือรถบรรทุก 10 ล้อ ขึ้นกับปริมาณการรับซื้อเงาะของพ่อค้าในแต่ละวัน โดย รถบรรทุกหกล้อ สามารถรับน้ำหนักบรรทุกได้คันละ 6 – 8 ตัน ในขณะที่รถบรรทุก 10 ล้อ สามารถ รับน้ำหนักบรรทุกได้ 10 – 13 ตัน
- **ค่าเข้าพื้นที่** ประกอบด้วย ค่าเข้าพื้นที่ตลาดกลางค้าส่ง ได้แก่ ตลาดไท ตลาดสิ่มุม เมือง ที่มีการเก็บค่าผ่านทางสำหรับรถบรรทุกทุกประเภทที่ขนส่งสินค้าเข้าในพื้นที่ตลาด และค่าเข้า พื้นที่ในส่วนของเงาะโรงงาน ที่จะต้องจ่ายค่าหัวคิวในการนำส่งเงาะเข้าโรงงาน
- ค่าวัสดุสิ้นเปลืองที่สำคัญ ได้แก่ กระดาษขาวเทาขนาด 1 x 2 ตารางนิ้ว สำหรับทำป้าย ชื่อเกษตรกรติดตะกร้า เนื่องจากเงาะเป็นผลไม้ที่บอบช้ำง่าย ในการรับซื้อจึงไม่มีการตรวจสอบ อย่างละเอียด แต่จะใช้การติดป้ายชื่อเกษตรกรไว้แทน โดยพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และพ่อค้า ปลีกจะเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ และแจ้งผลกลับมายังพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นเพื่อปรับลดราคารับ ซื้อ หรืองครับซื้อเงาะจากเกษตรกรรายนั้น ในการรับซื้อครั้งต่อไป
- ค่าสารเคมี ประกอบด้วย สารเคมีที่ใช้เพื่อกำจัดมด ที่พ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นจะต้อง นำเงาะผ่านน้ำผสมสารเคมี เพื่อลดปริมาณมดที่ปะปนมากับผลผลิตเงาะ และสารเคมีที่พ่อค้ารวบ ท้องถิ่นต้องใช้ในระหว่างการจัดเก็บ โดยเฉพาะในกรณีที่มีการเหมาสวน เพื่อกำจัดมด และ ฆ่าเชื้อรา

ค) ต้นทุนรวม

จากข้อมูลต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล ที่ใช้ในการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550 สามารถนำมาสรุป เป็นต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล ตามประเภทพ่อค้าคนกลางได้ดัง*ตารางที่ 7.36* ดังนี้

ตารางที่ 7.36 ต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน) ที่ใช้ในการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้ำคนกลาง ปี 2550

 ต้นทุน	ขายส่งตลาด	ตัวแทนค้าส่ง	ตัวแทนโรงงาน	ขายส่งแหล่ง	รวบ	ปลิก
ทนทุน เฉลี่ยต่อราย	ปลายทาง	ตลาดปลายทาง		ผลิต	ท้องถิ่น	
เนตยท่อว เย	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
ต้นทุนต่อฤดูกาล (บา	าท)					
ต้นทุนคงที่	1,001,970.47	367,485.14	54,183.29	253,168.43	40,482.84	7,160.89
ต้นทุนผันแปร	4,848,677.00	1,183,286.00	2,488,781.00	2,081,016.00	250,345.00	74,459.04
รวมบาทต่อฤดูกาล	5,850,647.47	1,550,771.14	2,542,964.29	2,334,184.43	290,827.84	81,619.93
ต้นทุนต่อกิโลกรัมเงา	ะ (บาทต่อกก.)					
ต้นทุนคงที่	0.44	0.28	0.02	0.14	0.07	0.15
ต้นทุนผันแปร	2.13	0.91	0.93	1.18	0.43	1.57
รวมบาทต่อกิโลกรัม	2.58	1.20	0.95	1.32	0.50	1.72
สัดส่วนร้อยละของต้	นทุนรวม (%)					
ต้นทุนคงที่	17.13	23.70	2.13	10.85	13.92	8.72
ต้นทุนผันแปร	82.87	76.30	97.87	89.15	86.08	91.28
ต้นทุนรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 7.36 พบว่าต้นทุนของพ่อค้าคนกลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ ธานี โดยส่วนใหญ่ เป็นต้นทุนผันแปรกว่าร้อยละ 75 ของต้นทุนรวม โดยเฉพาะตัวแทนโรงงาน และพ่อค้าปลีกที่มีต้นทุนผันแปรสูงกว่าร้อยละ 90 ของต้นทุนรวม เมื่อพิจารณาข้อมูลต้นทุนคงที่ เฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล ในตารางที่ 7.34 ร่วมกับข้อมูลต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาล ใน ตารางที่ 7.35 พบว่าต้นทุนที่มีสัดส่วนที่สูงมาก ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งเงาะไปยัง ตลาดปลายทาง ได้แก่ ค่าเช่ารถ ค่าน้ำมัน ค่าเสื่อมราคารถบรรทุก และค่าซ่อมบำรุงรถบรรทุก ยกเว้นในส่วนของพ่อค้าปลีก ที่มีต้นทุนค่าเผื่อการสูญเสียน้ำหนักเงาะระหว่างการรอจำหน่ายสูงถึง ร้อยละ 79.72 ของต้นทุนรวม

7.6.3 รายได้ และต้นทุนสินค้าขายในธุรกิจรับซื้อเงาะ

ในการคำนวณรายได้ และต้นทุนขายของผู้ประกอบการเงาะ ผู้วิจัยคำเนินการโดยมี สมมติฐานที่พ่อค้ากลางสามารถจำหน่ายผลผลิตเงาะที่รับซื้อมาได้ทั้งหมด โดยไม่มีการสูญเสีย น้ำหนัก เนื่องจากจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการทุกระดับ พบว่าไม่มีผู้ประกอบการประเภทใด แจ้งว่ามีสัดส่วนการสูญเสียน้ำหนักของเงาะอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากเกษตรกรจะเป็นผู้รับภาระใน การเผื่อน้ำหนักเงาะไว้ตั้งแต่แรกแล้ว และหากตรวจพบว่าน้ำหนักเงาะที่ได้ไม่ครบ จะมีการหัก ค่าใช้จ่ายจากเกษตรกรเช่นกัน

รายได้ และต้นทุนสินค้าขายเฉลี่ยต่อฤดูกาลต่อราย ของพ่อค้าคนกลางในระบบการตลาด เงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง ปี 2550 แสดงใน*ตารางที่ 7.37* ดังนี้

ตารางที่ 7.37 รายได้เฉลี่ยต่อฤดูกาล ของพ่อค้าคนกลางในตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ชานี (ระยะเวลาประมาณ 3 เดือน)

	ขายส่ง	ตัวแทนค้า -	ตัวแทน	ขายส่ง	รวบ	ปลีก
รายการ	ฅถาด	ส่งตลาด	โรงงาน	แหล่งผลิต	ท้องถิ่น	
8 131118	ปลายทาง	ปลายทาง				
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
1. จำนวนวันรับซื้อ	84.50	74.29	85.83	73.89	63.33	55.73
เงาะต่อฤดูกาล (วัน)						
2. ปริมาณรับซื้อเฉลี่ย	26,880.00	17,428.57	31,333.33	23,818.18	9,222.22	850.37
ต่อวัน ปี2550 (กก.)						
3. ปริมาณรับซื้อรวม	2,271,360	1,294,768	2,689,340	1,759,925	584,043	47,391
ปี 2550 (กก.)						
$(3) = (1) \times (2)$						
4. ราคารับซื้อเฉลี่ย	9.41	8.43	5.17	7.41	6.47	8.36
(บาทต่อกิโลกรัม)						
5. ต้นทุนรับซื้อเงาะ	21,373,497.60	10,914,898.53	13,903,886.66	13,041,046.34	3,778,759.24	396,189. 59
เฉลี่ย(บาท) (5) = (3)						
X (4)						
6. ราคาขายเฉลี่ย	12.26	9.79	6.84	9.18	7.74	13.73
(บาทต่อกิโลกรัม)						
7. รายได้เฉลี่ย (บาท)	27,846,873.60	12,675,783.25	18,395,083.88	16,156,114.26	4,520,494.13	650,680.07
$(7) = (3) \times (6)$						

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

7.7 ส่วนเหลื่อมการตลาด และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

ส่วนเหลื่อมการตลาด หมายถึง ความแตกต่างระหว่างราคาที่ผู้บริโภคจ่ายกับราคาที่ ชาวสวนได้รับที่ฟาร์ม ซึ่งจะเท่ากับต้นทุนการตลาดบวกกำไรของคนกลางแต่ละระดับ ซึ่งได้แยก แสดงส่วนเหลื่อมการตลาดไว้ตามประเภทของพ่อค้าคนกลาง ดังนี้

ตารางที่ 7.38 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อ เงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 10)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	ร้อยละ
1) รายได้เฉลี่ย	27,846,873.60	100.00
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย	21,373,497.60	76.75
 กำไรขั้นคัน (1) – (2) 	6,473,376.00	23.25
4) ต้นทุนคงที่	1,001,970.47	3.60
ค่าเช่าสถานที่		
ค่าซ่อมบำรุงรถ		
ค่าแรงคงที่ เช่น เงินเดือนเสมียน แม่บ้าน		
ค่าเสื่อมราคา		
ดอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียน		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน		
5) ต้นทุนผันแปร	4,848,677.00	17.41
ค่าแรง – ขนเงาะ		
ค่าตอบแทนตัวแทน		
ค่าเช่ารถ		
ค่าเข้าพื้นที่ / ตลาด		
ค่าสาธารณูปโภค		
ค่าประกันสินค้ำ		
ค่าอาหารคนงาน		
ก่าวัสดุสิ้นเปลือง		
6) ค่าใช้จ่ายรวม (4) + (5)	5,850,647.47	21.01
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)	622,728.53	2.24
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)	2,271,360.00	
9) ผลตอบแทนต่อกก. (7)÷(8)	0.27	
10) จุดคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –	98,911.20	
ต้นทุนผันแปรต่อกก.)		

จากข้อมูลผลการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ใน*ตารางที่ 7.38* พบว่าจาก รายได้ที่ได้รับจากการจำหน่ายผลผลิตเงาะ ได้รับผลตอบแทนเพียงร้อยละ 2.24 เมื่อเทียบกับรายได้ รวม หรือคิดเป็นจำนวนเงิน 0.27 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม ต้นทุนที่มีผลต่อผลตอบแทนของ พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ต้นทุนผันแปร ที่มีต้นทุนสูงถึงร้อยละ 17.41 ของรายรับรวม โดยกว่าร้อยละ 70 ของต้นทุนผันแปร ถูกใช้เป็นค่าเช่ารถขนส่งเงาะ

ตารางที่ 7.39 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ที่ได้จากการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 7)

รายการ	จำนวนเงื	าน (บาท)	ร้อยละ	
1) รายได้เฉลี่ย		12,675,783.25		
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย		10,914,898.53	86.11	
3) กำไรขั้นต้น (1) – (2)		1,760,884.72	13.89	
4) ต้นทุนลงที่		367,485.14	2.90	
ค่าเช่าสถานที่	5,286.00			
ค่าซ่อมบำรุง	26,714.28			
ภาษีบำรุงท้องถิ่น	57.00			
ค่าเสื่อมราคา	269,230.78			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์	63,903.18			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน	2,293.90			
5) ต้นทุนผันแปร		1,183,286.00	9.33	
ค่าแรง – ขนเงาะ	298,857.00			
ค่าเช่ารถ	435,000.00			
ค่าน้ำมันรถ	423,714.00			
ค่าสาธารณูปโภค	10,572.00			
ค่าอาหารคนงาน	13,714.00			
ค่าวัสคุสิ้นเปลือง	1,429.00			
6) ค่าใช้จ่ายรวม (4) + (5)		1,550,771.14	12.23	
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)		210,113.58	1.66	
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)		1,294,768.47		
9) ผลตอบแทนต่อกก. (7)÷(8)		0.17		
10) จุดคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –		41,383.46		
ต้นทุนผันแปรต่อกก.)				

ที่มา : คำนวณจากแบบสอบถาม

จากข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ใน*ตารางที่ 7.39* พบว่า จากรายได้ที่ได้รับจากการจำหน่ายผลผลิตเงาะ ได้รับผลตอบแทนเพียงร้อยละ 1.66 หรือคิดเป็นจำนวน เงิน 0.16 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม เหตุที่ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางได้รับผลตอบแทน ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากพ่อค้าคนกลางกลุ่มนี้ได้รับกำไรขั้นต้นจากการคำเนินธุรกิจค้าเงาะเพียงร้อยละ 13.89 หรือ คิดเป็นจำนวนเงินเพียง 1.36 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม

ตารางที่ 7.40 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของตัวแทนโรงงาน ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อ เงาะในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 6)

รายการ	จำนวนเงิ	น (บาท)	ร้อยละ	
1) รายได้เฉลี่ย		18,395,083.88	100.00	
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย		13,903,886.66	75.58	
 กำไรขั้นต้น (1) – (2) 		4,491,197.23	24.42	
4) ต้นทุนคงที่		54,183.29	0.29	
ค่าเช่าสถานที่	20,167.00			
ค่าซ่อมบำรุง	6,666.67			
ภาษีบำรุงท้องถิ่น	643.00			
ค่าเสื่อมราคา	13,159.48			
คอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียน	2,919.00			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์	7,042.13			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน	3,586.01			
5) ค้นทุนผันแปร		2,488,781.00	13.53	
ค่าแรง – ขนเงาะ	261,250.00			
ค่าแรง – คัดแยก	12,000.00			
ค่าเช่ารถ	2,064,167.00			
ค่าเข้าพื้นที่ / ตลาด	60,000.00			
ค่าน้ำมันรถ	29,167.00			
ค่าสาธารณูปโภค	18,617.00			
ค่าขนย้ายเครื่องถำเถียงเงาะ	5,000.00			
ค่าประกันสินค้า	13,163.00			
ค่าอาหารคนงาน	25,417.00			
6) ค่าใช้จ่ายรวม (4)+(5)		2,542,964.29	13.82	
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)		1,948,232.94	10.59	
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)		2,689,339.71		
9) ผลตอบแทนต่อกก. (7)÷(8)		0.72		
10) จุดคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –		9,168.07		
ต้นทุนผันแปรต่อกก.)				

จากข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวแทนโรงงาน ในตารางที่ 7.40 พบว่าตัวแทนโรงงาน ได้รับผลตอบแทนจากการจำหน่ายผลผลิตเงาะ ได้รับผลตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงถึงร้อยละ 10.59 แต่หากคำนวณเป็นจำนวนเงิน กลับพบว่า ได้รับผลตอบแทนเพียง 0.72 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากราคาผลผลิตเงาะ ที่พ่อค้าคนกลางกลุ่มนี้จำหน่ายได้ มีราคาต่ำมาก แต่ เมื่อพิจารณาผลตอบแทนเฉลี่ยต่อรายต่อฤดูกาลกลับพบว่า ตัวแทนโรงงานได้รับผลตอบแทนในรูป ตัวเงินสูงที่สุด ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากตัวแทนโรงงานเป็นคนกลางที่มีปริมาณการรับซื้อเฉลี่ยต่อราย ต่อฤดูกาลสูงที่สุด ในขณะเดียวกัน กลับมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างต่ำมีเปรียบเทียบกับพ่อค้า คนกลางรายอื่น ๆ นั่นคือมีต้นทุนคงที่ในสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.29 ของรายได้รวมเท่านั้น ซึ่งเป็น สัดส่วนต้นทุนคงที่ที่ต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับพ่อค้าคนกลางอีก 5 ประเภทที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 7.41 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ที่ได้จากการดำเนิน ธุรกิจรับซื้อเงาะ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 11)

รายการ	จำนวนเง็	จำนวนเงิน (บาท)	
1) รายได้เฉลี่ย		16,156,114.26	100.00
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย		13,041,046.34	80.72
3) กำไรขั้นต้น (1) – (2)		3,115,067.92	19.28
4) ต้นทุนคงที่		253,168.43	1.57
ค่าเช่าสถานที่ และเต็นท์	4,546.00		
ค่าซ่อมบำรุง	13,199.99		
ค่าแรงคงที่ เช่น เงินเดือนเสมียน แม่บ้าน	21,682.00		
ภาษีบำรุงท้องถิ่น	80.00		
ค่าเสื่อมราคา	166,674.61		
คอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียน	30.59		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์	44,967.17		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน	1,988.07		
5) ต้นทุนผันแปร		2,081,016.00	12.88
ค่าแรง – ขนเงาะ	351,318.00		
ค่าแรง – คัดแยก	1,636.00		
ค่าสาธารณูปโภค	14,972.00		
ค่าเช่ารถ	1,683,636.00		
ค่าน้ำมันรถ	11,409.00		
ค่าอาหารคนงาน	17,773.00		
ค่าวัสคุสิ้นเปลือง และสารเคมี	272.00		

ตารางที่ 7.41 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 11) (ต่อ)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	ร้อยละ
6) ค่าใช้ถ่ายรวม (4) + (5)	2,334,184.43	14.45
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)	780,883.49	4.83
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)	1,759,925.32	
9) ผลตอบแทนต ื อกก. (7)÷(8)	0.45	
10) จุดคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –	31,646.05	
ด้นทุนผันแปรต่อกก.)		

จากข้อมูลผลการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ดัง*ตารางที่ 7.41* พบว่าจากรายได้ที่ ได้รับจากการจำหน่ายผลผลิตเงาะเฉลี่ยรายละ 16.16 ล้านบาทต่อฤดูกาล เป็นต้นทุนในการรับซื้อ เงาะเฉลี่ยร้อยละ 80.72 ของรายได้ มีต้นทุนการตลาดคงที่เพียงร้อยละ 1.57 ของรายได้ และมีต้นทุน ผันแปรร้อยละ 12.88 ของรายได้ โดยค่าเช่ารถเป็นต้นทุนที่มีสัดส่วนกว่าร้อยละ 80 ของต้นทุนผัน แปรของพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และมีค่าสูงถึงกว่าร้อยละ 10 ของรายได้จากการจำหน่ายเงาะ

เมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทน พบว่าคนกลางทางการตลาดระบบเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ ธานี กลุ่มนี้ มีกำไรขั้นต้นที่ร้อยละ 19.28 และได้รับผลตอบแทนเฉลี่ยต่อรายร้อยละ 4.83 ของรายได้หรือ คิดเป็นจำนวนเงินสูงถึงเฉลี่ยรายละ 1.76 ถ้านบาทต่อฤดูกาล หรือคิดเป็นผลตอบแทน 0.44 บาทต่อ ผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม

ตารางที่ 7.42 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้ารวบท้องถิ่น ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 9)

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	ร้อยละ
1) รายใค้เฉลี่ย	4,520,494.	13 100.00
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย	3,778,759.	24 83.59
3) กำไรขั้นต้น (1) – (2)	741,734.	89 16.41
4) ต้นทุนคงที่	40,482.	84 0.89
ค่าเช่าสถานที่	722.00	
ค่าซ่อมบำรุง	7,222.22	
ภาษีบำรุงท้องถิ่น	56.00	
ค่าเสื่อมราคา	20,285.43	

ตารางที่ 7.42 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้ารวบท้องถิ่น ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 9) (ต่อ)

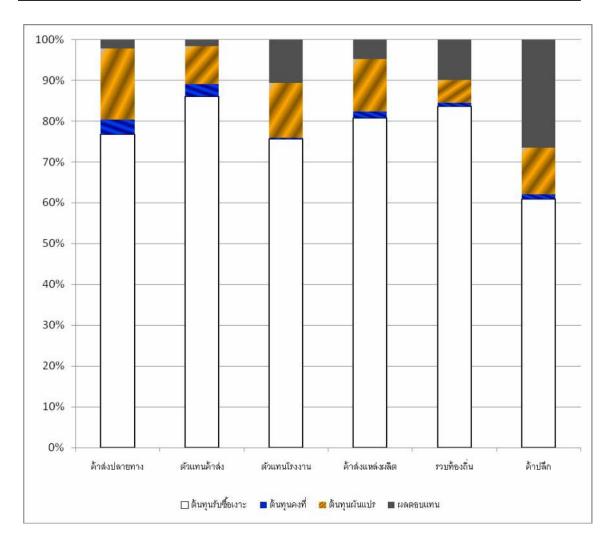
รายการ	จำนว _ั นเงิา	จำนวนเงิน (บาท)		
คอกเบี้ยเงินกู้เงินทุนหมุนเวียน	583.87			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์	11,198.44			
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน	414.88			
5) ต้นทุนผันแปร		250,345.00	5.54	
ค่าแรง – ขนเงาะ	14,667.00			
ค่าแรง – คัดแยก	172,083.00			
ค่าเช่ารถ	26,667.00			
ค่าน้ำมันรถ	29,333.00			
ค่าสาธารณูปโภค	5,267.00			
ค่าอาหารคนงาน	2,000.00			
ค่าสารเคมี	328.00			
6) ค่าใช้จ่ายรวม (4) + (5)		290,827.84	6.43	
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)		450,907.05	9.97	
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)		584,043.19		
9) ผลตอบแทนต่อกก. (7)÷(8)		0.77		
10) จุดคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –		5,538.01		
ต้นทุนผันแปรต่อกก.)				

จากข้อมูลผลการดำเนินงานของพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นใน*ตารางที่ 7.42* พบว่าพ่อค้ารวบ ท้องถิ่นมีรายได้จาการจำหน่ายเงาะเฉลี่ยรายละ 4.52 ล้านบาทต่อฤดูกาล โดยเป็นต้นทุนในการรับ ซื้อเงาะร้อยละ 83.59 เป็นต้นทุนคงที่เพียงร้อยละ 0.89 และเป็นต้นทุนผันแปรร้อยละ 5.54 คนกลาง ทางการตลาดกลุ่มนี้ได้รับผลตอบแทนสูงถึงร้อยละ 9.97 ของรายได้ หรือคิดเป็นจำนวนเงิน 584,043.19 บาทต่อฤดูกาล หรือคิดเป็นเงิน 0.77 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม

ตารางที่ 7.43 ส่วนเหลื่อมการตลาดเฉลี่ยต่อรายของพ่อค้าปลีก ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะ ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ปี 2550 (n = 11)

รายการ	จำนวนเงิน	จำนวนเงิน (บาท)	
1) รายได้เฉลี่ย		650,680.07	100.00
2) ต้นทุนรับซื้อเงาะเฉลี่ย		396,189.59	60.89
 กำไรขั้นต้น (1) – (2) 		254,490.49	39.11
4) ต้นทุนคงที่		7,160.89	1.10
ค่าเช่าสถานที่	472.73		
ค่าเสื่อมราคา	4,234.32		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในสินทรัพย์	2,382.75		
ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนในเงินทุนหมุนเวียน	71.09		
5) ต้นทุนผันแปร		74,459.04	11.44
ค่าน้ำมันรถ	7,158.18		
ค่าสาธารณูปโภค	854.67		
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	1,378.18		
ค่าเผือการสูญเสียน้ำหนักเงาะระหว่างรอจำหน่าย	65,068.01		
6) ค่าใช้จ่ายรวม (4) + (5)		81,619.93	12.54
7) ผลตอบแทนเฉลี่ย (3) – (6)		172,870.56	26.57
8) ผลผลิตเงาะที่จำหน่ายต่อฤดูกาล (กก.)		47,391.12	
9) ผลตอบแทนต่อกก. (7)÷(8)		3.65	
10) จุคคุ้มทุน (กก.) = ต้นทุนคงที่รวม ÷ (ราคาขายต่อกก. –		588.89	
ด้นทุนผันแปรต่อกก.)			

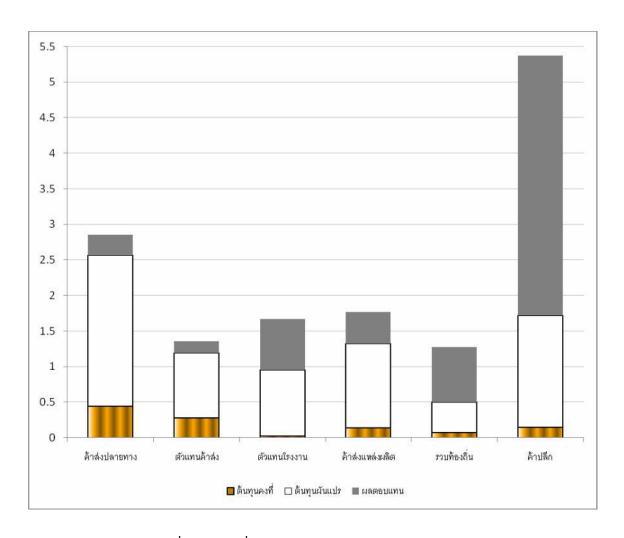
จากข้อมูลผลการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน*ตารางที่ 7.43* พบว่าจากรายได้ที่ได้รับจากการจำหน่ายผลผลิตเงาะ ได้รับผลตอบแทนสูงถึงร้อยละ 26.57 ต่อ รายได้ หรือคิดเป็นผลตอบแทนเฉลี่ย 3.65 บาทต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม ซึ่งเป็นพ่อค้าคนกลางที่ ได้รับผลตอบแทนสูงที่สุด ทั้งในรูปอัตราผลตอบแทนเทียบกับยอดขาย และในรูปของผลตอบแทน ต่อผลผลิตเงาะ 1 กิโลกรัม แต่เมื่อพิจารณาผลตอบแทนในรูปของตัวเงินกลับพบว่า พ่อค้าปลีกมี ผลตอบแทนเฉลี่ยต่อรายเพียง 172,870.56 บาทต่อฤดูกาลเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากพ่อค้าปลีกมีปริมาณ การขายเงาะต่อรายไม่สูงมาก และมีการจำหน่ายผลไม้หลากหลายชนิด ต่างจากคนกลางในระบบ การตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานีประเภทอื่นที่มีเงาะเป็นผลิตภัณฑ์หลักในธุรกิจ

กราฟที่ 7.1 สัดส่วนต้นทุนและผลตอบแทนแยกตามประเภทพ่อค้าคนกลาง

จากกราฟที่ 7.1 พบว่าพ่อค้าคนกลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีต้นทุน ที่สำคัญ ได้แก่ ต้นทุนในการรับซื้อเงาะ โดยเฉลี่ยมีต้นทุนในการรับซื้อเงาะเฉลี่ยร้อยละ 75 – 85 ต่อ ยอดขาย ยกเว้นพ่อค้าปลีกที่มีด้นทุนในการรับซื้อเงาะเพียงร้อยละ 60 เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ต้นทุนการตลาดคงที่ของพ่อค้าคนกลางมีสัดส่วนที่ต่ำมาก เฉลี่ยร้อยละ 1 ถึงร้อยละ 3 ต่อรายรับรวม มีเพียงพ่อค้าตัวแทนโรงงานเท่านั้นที่มีต้นทุนคงที่ต่ำที่สุด เพียงร้อยละ 0.29 เท่านั้น และในส่วน ของต้นทุนการตลาดผันแปรพบว่าพ่อค้าส่งตลาดปลายทางมีต้นทุนการตลาดผันแปรสูงที่สุดถึงกว่า ร้อยละ 17 ของรายรับรวม ในขณะที่พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน และพ่อค้าปลีก มีสัดส่วนของต้นทุนการตลาดผันแปรที่ใกล้เคียงกัน คือประมาณ ร้อยละ 9.5 – 13.5 ของรายรับรวม ในขณะที่พ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนการตลาดผันแปรต่ำที่สุด เพียงร้อยละ 5.54 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทน พบว่าพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง และ ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทางได้รับผลตอบแทนเฉลี่ยต่ำในสัดส่วนประมาณร้อยละ 2 ต่อรายรับรวม ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด พ่อค้าส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนประมาณร้อยละ 5 ของรายรับรวม ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด พ่อค้าส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนเราะมาณร้อยละ 5 ของรายรับรวม ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด พ่อค้าส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนโรงบลาตอบแทนประมาณร้อยละ 5 ของรายรับรวม ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยที่สุด พ่อค้าส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนประมาณร้อยละ 5 ของรายรับ

รวม พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และพ่อค้ารวบท้องถิ่น ได้ผลตอบแทนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของ รายรับรวม และพ่อค้าปลีกมีสัดส่วนของผลตอบแทนต่อรายรับรวมสูงที่สุดที่ร้อยละ 26.57

กราฟที่ 7.2 ส่วนเหลื่อมการตลาดแยกตามประเภทพ่อค้ำคนกลาง

จาก*กราฟที่ 7.2* แสดงส่วนเหลื่อมการตลาดแยกตามประเภทพ่อค้ำคนกลาง พบว่าพ่อค้ำ ปลีก เป็นคนกลางในระบบตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีส่วนเหลื่อมการตลาดสูงที่สุดที่ 3.65 บาทต่อกิโลกรัม ตามด้วยพ่อค้ำส่งตลาดปลายทางมีส่วนเหลื่อมการตลาดที่ 2.85 บาทต่อกิโลกรัม ส่วนพ่อค้ำขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนโรงงาน และตัวแทนพ่อค้ำส่งตลาดปลายทาง มีส่วนเหลื่อม การตลาดใกล้เคียงกันที่ 1.76, 1.67 และ 1.36 บาทต่อกิโลกรัมตามลำดับ ในขณะที่พ่อค้ำรวม ท้องถิ่นเป็นคนกลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีส่วนเหลื่อมการตลาดต่ำที่สุดที่ 1.27 บาทต่อกิโลกรัม ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนต่อกิโลกรัม และผลตอบแทนต่อกิโลกรัมแยกตาม ประเภทพ่อค้าคนกลาง พบว่าพ่อค้าส่งตลาดปลายทางมีต้นทุนเฉลี่ยต่อรายต่อกิโลกรัมเงาะสูงที่สุด ทั้งในส่วนของต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร ในขณะที่ตัวแทนโรงงานมีต้นทุนคงที่เฉลี่ยต่อราย

ต่อกิโลกรัมต่ำที่สุด และพ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อกิโลกรัมต่ำที่สุดที่ 0.43 บาท นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดเจนว่าพ่อค้าปลีก เป็นคนกลางทางการตลาดที่ได้รับผลตอบแทนเฉลี่ย ต่อกิโลกรัม ในการจำหน่ายเงาะสูงที่สุด ในขณะที่ตัวแทนค้าส่งตลาดปลายทางเป็นคนกลางใน ระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ชานีที่ได้รับผลตอบแทนเฉลี่ยต่อกิโลกรัม จากการจำหน่ายเงาะ ต่ำที่สุด

จากกราฟที่ 7.2 ยังเห็นได้ว่า ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อรายต่อกิโลกรัมของตัวแทนค้าส่งตลาด ปลายทาง ตัวแทนโรงงาน และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต มีค่าใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากพ่อค้าทั้ง 3 กลุ่มนี้มีต้นทุนผันแปรที่สำคัญ ได้แก่ ค่าขนส่งเงาะจากแหล่งผลิตในจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปยัง ปลายทางที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล เช่นเดียวกันนั่นเอง ในขณะที่พ่อค้าปลีกที่ทำการศึกษา เป็น กลุ่มพ่อค้าปลีกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม้จะมีต้นทุนค่าขนส่งจึงไม่สูงมาก แต่พบว่ามีต้นทุนค่าเผื่อ การสูญเสียน้ำหนักเงาะระหว่างรอจำหน่ายผลผลิตเงาะเพิ่มจากคนกลางรายอื่น ส่วนพ่อค้าส่งตลาด ปลายทางมีต้นทุนผันแปรสูงกว่าคนกลางทางการตลาดรายอื่น เป็นเพราะมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิ ค่าตอบแทนตัวแทน ที่ต้องจ่ายให้แก่ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต ค่ารถบรรทุกเข้าพื้นที่ตลาดกลางค้าส่ง และยังต้องรับภาระค่าขนส่งบางส่วนให้แก่ตัวแทนพ่อค้าส่ง ตลาดปลายทาง และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต ก่ารถบรรทุกเข้าพื้นที่ตลาดกลางค้าส่ง และยังต้องรับภาระค่าขนส่งบางส่วนให้แก่ตัวแทนพ่อค้าส่ง ตลาดปลายทาง และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต

7.8 การแข่งขันและกลยุทธ์การตลาดที่ใช้

สำหรับพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง และตัวแทนโรงงาน เมื่อรับซื้อเงาะมาแล้วส่วนใหญ่จะขายหมดใน 1 วัน เพราะปริมาณที่ รับซื้อส่วนใหญ่เป็นคำสั่งซื้อจากตลาดปลายทาง แต่บางครั้งอาจจะมีสินค้าตกค้างบ้างซึ่งเกิดจาก ความล่าช้าในการขนส่ง และบางครั้งมีปริมาณเงาะมากเกินไป จึงรับซื้อเกินปริมาณความต้องการ ของตลาด ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้อาจจะมีการเก็บสินค้าไว้ขายในวันถัดไป จึงต้องมีการใช้กลยุทธ์ด้านราคา เพื่อจูงใจผู้ซื้อให้ซื้อในปริมาณเพิ่มมากขึ้นโดยการลดราคาสินค้าลง เพื่อขายสินค้าให้หมด

สำหรับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางจะมีการใช้กลยุทธ์ด้านราคาในวันที่สินค้าเกิดขายไม่ หมดโดยการลดราคาสินค้าลงหรือขายส่งโรงงานแปรรูปเงาะ แต่วันที่ขายสินค้าไม่หมดมีน้อยมาก เพราะปริมาณการสั่งซื้อในแต่ละวันนั้น กะประมาณจากความต้องการซื้อของผู้บริโภค

สำหรับพ่อค้าปลีก จะมีใช้กลยุทธ์ด้านราคาโดยการกำหนดราคาสินค้าในระดับที่สูงใน ช่วงแรกเพราะเงาะยังคงอยู่ในคุณภาพที่ดี หลังจากนั้นถัดมาก็ค่อย ๆ ลดราคาลงตามคุณภาพของ สินค้าที่ลดลงเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคซื้อสินค้ามากขึ้น ทำให้สามารถขายสินค้าได้เร็วขึ้น

7.9 ปัญหาของระบบการตลาดเงาะและความต้องการความช่วยเหลือ

จากการสอบถามพ่อค้าคนกลางแต่ละระดับเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและความช่วยเหลือจาก ภาครัฐที่ต้องการ สามารถสรุปได้ดังแสดงใน*ตารางที่ 7.44*

7.9.1 ปัญหาและอุปสรรคในระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 7.44 ปัญหาและอุปสรรคในการรับซื้อเงาะที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีของคนกลางประเภทต่างๆ

ปัญหา	ประเภทของคนกลาง (ร้อยละ)						
	ปลีก	ตัวแทนขาย ส่งตลาด ปลายทาง	ขายส่ง แหล่ง ผลิต	รวบ ท้องถิ่น	ตัวแทน โรงงาน	ขายส่ง ตลาด ปลายทาง	
	(n=11)	(n=7)	(n=11)	(n=9)	(n=6)	(n=10)	
 การขาดแคลนเงินทุนในการ ดำเนินการ 	-	-	54.6	33.3	16.7	10	
2. เงินทุนคอกเบี้ยสูง	-	-	-	11.1	16.7	-	
3. ขาดแคลนแรงงานฝีมือ/ ทักษะ	-	42.9	36.4	77.8	66.7	40	
4. ตลาครับซื้อเงาะมีจำกัด	-	-	18.2	22.2	16.7		
5. ระบบคมนาคมไม่สะควก	-	-	-	-	-	30	
6. การแข่งขันด้านราคาในการซื้อ ระหว่างพ่อค้าคนกลาง	54.5	-	-	-	33.3	20	
7. ต้นทุนค่าขนส่งสูง	27.3	14.3	9.1	22.2	16.7	20	
8. จำนวนผู้ให้บริการขนส่งไม่ เพียงพอ	-	-	9.1	-	16.67	-	
10. ความไม่ซื่อสัตย์ของเกษตรกร	-	28.6	9.1	15.4	16.7	30	
11. อื่น ๆ	27.3	42.9	54.6	11.1	33.3	90	

หมายเหตุ ผลรวมร้อยละมากกว่า 100 เนื่องจากสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย

จาก*ตารางที่ 7.44* ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการรับซื้อเงาะส่วนใหญ่ คือ

1. ขาดแรงงานฝีมือ / ทักษะ เพราะเมื่อถึงช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิต ซึ่งส่วนใหญ่จะออก พร้อมกัน จึงส่งผลให้แรงงานที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวไม่เพียงพอ ต้องใช้แรงงานจากกลุ่มอื่นมาเพิ่ม ซึ่ง เป็นแรงงานกลุ่มที่ไม่มีทักษะในเก็บและคัดเลือกเงาะ ซึ่งปัญหาดังกล่าวกลุ่มพ่อค้ารวบท้องถิ่นและ ตัวแทนโรงงานให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ร้อยละ 77.8 และ ตัวแทนโรงงาน ร้อยละ 66.7

- 2. การขาดแคลนเงินทุนในการดำเนินการ เพราะส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับคนกลางที่รับซื้อ รายเล็กที่ไม่ทำเป็นอาชีพหลัก/ประจำ ซึ่งจะไม่มีเงินทุนสำหรับดำเนินกิจการรับซื้อเงาะ ซึ่งปัญหา ดังกล่าวกลุ่มพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ร้อยละ 54.6 และพ่อค้ารวบท้องถิ่น ร้อยละ 33.33
- 3. ความซื่อสัตย์ของชาวสวน มีการคละสินค้าที่ไม่มีคุณภาพลงในตะกร้าเคียวกันกับ สินค้าที่มีคุณภาพ หรือ การชั่งน้ำหนักที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวกลุ่มพ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทางให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ร้อยละ 30 และตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ร้อยละ 28.6
- 4. ต้นทุนค่าขนส่งสูง เนื่องจากประสบปัญหากับภาวะน้ำมันซึ่งมีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่ง ปัญหาดังกล่าวกลุ่มพ่อปลีกให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ร้อยละ 27.3 และพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น ร้อยละ 22.2
 - 5. ส่วนปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ได้แก่
 - 1) แรงงานมีความรับผิดชอบที่ต่ำ เพราะแรงงานที่เข้ามาทำงานเป็นแรงงานชั่วคราว มาทำงาน ปีละ 1 ครั้ง ซึ่งในแต่ละปีการเข้ามาก็มีการเปลี่ยนคนหมายความว่าอย่างไร จึงทำให้เกิดการขาดความรับผิดชอบและใส่ใจในการทำงาน
 - 2) ระบบการผลิต/ดูแลสวนไม่ได้มาตรฐานส่งผลทำให้สินค้าไม่ได้คุณภาพตามต้องการ จึงส่งผลต่อราคาที่ลดลงตามคุณภาพเช่นเดียวกัน
 - 3) มีความเสียเปรียบในต้นทุนค่าขนส่งสินค้าระหว่างทางใต้กับทางภาคตะวันออก เนื่องจากระยะ ทางไกลกว่าต้นทุนในการขนส่งสูงกว่า
 - 4) ชาวสวนนำผลผลิตมาส่งยังจุดรับซื้อล่าช้า ส่งผลการขนส่งไปยังตลาดปลายทางและ การขนส่งไปยังผู้บริโภคเกิดความล่าช้าไปด้วย ทำให้ราคาลดลง เนื่องจากไม่ สามารถขายได้ทันตามความต้องการในเวลาที่กำหนด เมื่อสินค้ามาถึงล่าช้า เกิน ระยะเวลาความต้องการ ผู้ขายจึงต้องลดราคาลงเพื่อให้สินค้าขายได้หมด
 - 5) เนื่องจากราคาที่รับซื้อเงาะใน อ.นาสาร จ.สุราษฎร์ธานี มีราคาสูง จึงมีการนำ ผลผลิตเงาะจากจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ชุมพร ซึ่งมี คุณภาพต่ำกว่า มาขายปะปนกับเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงส่งผลราคาเงาะใน จังหวัดตกต่ำลง
 - 6) การแทรกแซงราคาของภาครัฐทำให้ระบบกลไกราคาตลาดเสีย ส่งผลกระทบต่อ พ่อค้าคนกลาง
 - 7) ลูกค้าซื้อสินค้าไปแล้ว เมื่อขายหมดไม่นำตะกร้ามาคืน
 - 8) เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการกวดขันและเก็บส่วยในการขนส่งสินค้ามากเกินไป ภาวะ เศรษฐกิจที่ตกต่ำลง ส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง

7.9.2 ประเด็นความช่วยเหลือและหน่วยงานภาครัฐที่ต้องเข้ามาช่วยเหลือ

ก) การประกันราคาเงาะ

การประกันราคาเงาะให้สูงขึ้นและในปริมาณที่มากขึ้น คือ ต้องการให้ภาครัฐมี การประกันราคาเงาะให้สูงกว่าราคาตลาดที่ซื้อขาย เพื่อให้คุ้มทุนกับต้นทุนการผลิต และรับประกัน ราคาในปริมาณมากขึ้น เพื่อให้คลอบคลุมกับจำนวนผลผลิตที่ออกมา เพราะในปัจจุบันมีการจำกัด จำนวนผลผลิตของชาวสวนแต่ละรายที่มาติดต่อขายสินค้า

ต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการในการรับประกันราคาให้เกิดความยุติธรรม
กวามเท่าเทียมกันของเกษตรกรชาวสวนแต่ละราย และมีความรวดเร็วมากกว่าที่ผ่านมา เพราะหาก
เกิดความล่าช้าผลผลิตเงาะจะเกิดการเน่าเสีย เสื่อมคุณภาพ ไม่ได้ราคา ซึ่งภาครัฐควรช่วยเหลือโดย
การไปนำเงินที่เป็นงบประมาณสำหรับการประกันราคาเงาะไปช่วยเหลือชาวสวน โดยไปตั้งโต๊ะ
ประกันราคาสินค้าควบคู่กับพ่อค้าคนกลางซึ่งพ่อค้าคนกลางรับซื้อเท่าไร ก็ให้ภาครัฐเพิ่มจำนวนเข้า
ไปให้เท่ากับราคาที่ประกัน ซึ่งตรงนี้ภาครัฐก็จะได้ตัดปัญหาการซื้อสินค้าแล้วนำมาทิ้งให้สูญเปล่า
ประโยชน์หรือต้องมาหาแหล่งตลาดเพื่อขายต่อ และชาวสวนก็ได้รับผลประโยชน์โดยตรงอย่าง
ทั่วถึงทุกคน

ข) การสนับสนุนเงินทุน

พ่อค้าคนกลางในระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี บางรายขาดแคลน เงินทุนที่นำมาใช้ในการคำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะ หรือในช่วงที่มีผลผลิตออกมากจะหมุนเวียนเงินทุน ไม่ทัน จึงมีความต้องการเงินทุนมาใช้ในการคำเนินกิจการ หากภาครัฐเข้าช่วยในการหาแหล่งเงินกู้ ให้ก็จะส่งผลให้พ่อค้าคนกลางมีเงินทุนในการคำเนินกิจการและได้รับความยุติธรรมจากการเรียก เก็บคอกเบี้ยจากแหล่งให้กู้ซึ่งจะส่งผลให้พ่อค้าคนกลางมีต้นทุนในคอกเบี้ยไม่สูงมากนัก

ค) การขยายตลาดไปสู่ตลาดส่งออก

ภาครัฐควรเข้ามาช่วยเหลือในการหาตลาดในต่างประเทศ โดยการติดต่อคู่ค้าใน ประเทศต่าง ๆ ที่จะเข้ามาซื้อสินค้า เพื่อเข้ามารองรับสินค้าเกษตรที่ล้นตลาดหรือปริมาณความ ต้องการในประเทศที่เกิดการอิ่มตัว ซึ่งถ้าสามารถส่งสินค้าออกต่างประเทศได้ ก็จะส่งผลให้ราคา ของสินค้าที่ส่งออกต่างประเทศมีราคาที่สูงขึ้น และชาวสวนก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น

ง) การให้ความช่วยเหลือด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง

ภาครัฐควรเข้ามาให้การสนับสนุนภาคการเกษตร ในด้านระบบโลจิสติกส์ และ การขนส่งที่มีประสิทธิภาพ และต้นทุนต่ำ เพื่อให้สินค้าเกษตรซึ่งมีราคาต่อหน่วยต่ำ สามารถ แข่งขันได้ในภาวะที่ค่าขนส่งมีต้นทุนที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรมีการควบคุมพฤติกรรม ของเจ้าพนักงานของรัฐที่มีการเรียกเก็บส่วยในการขนส่งสินค้ามากเกินไป จึงควรจะยกเว้นสำหรับ รถบรรทุกสินค้าประเภทผักและผลไม้

จ) การพัฒนาคุณภาพของผลผลิต

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีกระบวนการให้ความรู้ ความเข้าใจการคูแล รักษา ตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์เงาะที่จะใช้ปลูก การเตรียมดิน การปลูก การปรับตกแต่ง คูแล บำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว มาตรฐานสินค้าส่งออก ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรได้มีความรู้ในการ ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ (ตาม GAP เงาะซึ่งจัดทำโดยกรมวิชาการเกษตร) ตอบสนองต่อความต้องการ ของตลาดและส่งผลต่อราคาผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นและเป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น โดยความมีการ วางแผนระยะยาว และมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ฉ) การขยายช่องทางการตลาดเงาะภายในประเทศ

ภาครัฐควรช่วยในการหาแหล่งของตลาดใหม่ หรือช่องทางในการกระจายสินค้า ให้มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสินค้าส่วนใหญ่จะส่งมายังตลาดในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นตลาดที่ค่อนข้างอิ่มตัว และราคามีการแข่งขันกันค่อนข้างน้อย ซึ่งตลาดดังกล่าวก็ส่งต่อไปทั่วประเทศ แต่ถ้ามีการตั้ง ตลาดรับซื้อทั่วประเทศกนกลางก็สามารถส่งไปยังตลาดปลายทางสุดท้ายเลย เช่น ส่งไปยังตลาด ภาคเหนือตอนบน – ล่าง ตลาดภาคอีสานตอนบน-ล่าง โดยตรงไม่ต้องผ่านตลาดในกรุงเทพฯ ก็จะ ช่วยลดต้นทุนในการผ่านคนกลางรายใหญ่ ส่งผลให้คนกลางรายย่อยและชาวสวนมีต้นทุนต่ำลงใน การที่จะผ่านคนกลางมีกำไรเพิ่มขึ้น และช่วยผู้บริโภคในการที่จะบริโภคสินค้าที่ถูกลงเพราะต้นทุน ในการเกิดขึ้นระหว่างระดับชั้นของคนกลางลดลง

ช) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เงาะแปรรูป

เพิ่มรูปแบบในการแปรรูปสินค้าเมื่อสินค้าล้นตลาด คือ เมื่อสินค้าเกิดล้นตลาด หรือไม่ได้ราคา ทางภาครัฐควรเข้ามาช่วยเหลือโดยการให้ความรู้ชาวสวนในการแปรรูปผลผลิตที่ ได้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้ามากขึ้นหรือเก็บไว้ได้ในระยะเวลานาน ซึ่ง สามารถขายนอกฤดูกาลส่งผลราคาสินค้าที่สูงขึ้น หรือส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแปรรูปเป็น อาหารสำเร็จรูปหลากหลายประเภท

ซ) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และตลาดกลางสินค้าเกษตร

ระบบสาธารณูปโภคในตลาดไม่ดี เนื่องจากตลาดที่ขายสินค้ายังเป็นตลาดของ เอกชน ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งภาครัฐควรเข้ามาช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ มากกว่านี้

ผู้บริโภคต่าง ผู้บริโภคในประเทศ พ่อค้าปลีก โรงงานแปรรูป พ่อค้าส่งปลายทาง ผู้ส่งขอก พ่อค้าส่งแหล่ง ตัวแทนโรงงาน ตัวแทนค้าส่งตลาด ปลายทาง พ่อค้ารวบท้องถิ่น เกษตรกร ในจังหวัด ในจังหวัด อำเภอบ้านนาสาร สุราษฎร์ชานี(50%) จังหวัดสุราษฎร์ชานี(35%) ใกล้เคียง (15%)

7.10 ระบบการตลาดเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม

ภาพที่ 7.2 วิถีการตลาดเงาะในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ชานี

จากภาพที่ 7.2 วิถีการตลาดเงาะในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการนำเสนอภาพ ที่มาของเงาะที่มีการซื้อขายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในช่วงฤดูกาลที่เงาะในภาคใต้ออกสู่ท้องตลาด และการกระจายตัวของเงาะไปยังคนกลางระดับต่างๆ ในประเทศ ซึ่งที่มาของเงาะที่มีการขายใน จังหวัดนั้น จะมีทั้งเงาะที่ผลิตในสุราษฎร์ธานีและจากจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งจะมีความแตกต่างกับ

ภาพที่ 7.1 ที่แสดงวิถีการตลาดเงาะของเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ชานีเฉพาะที่ทำการศึกษาจำนวน 95 รายที่มีการขายผลผลิตตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัมเท่านั้น เมื่อมีผลิตผลเงาะออกจากสวนเกษตรกร ที่ศึกษาแล้ว ได้มีการกระจายไปยังกลุ่มคนกลางประเภทใดบ้าง กี่ระดับ และมีสัดส่วนเท่าไร ซึ่งจะมี ความชัดเจนในการกระจายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคกลุ่มใดบ้าง การนำเสนอจึงไม่ได้ กล่าวถึงส่วนของผลผลิตเงาะที่มาจากจังหวัดอื่นในภาคใต้

ช่องทางการกระจายเงาะภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นเริ่มต้นที่ชาวสวน ซึ่งผลผลิตเงาะ ส่วนใหญ่เงาะที่ส่งขายจะเป็นเงาะในอำเภอนาสาร ประมาณ 35% เงาะในอำเภออื่น ๆ ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี อีก 50% และส่วนที่เหลือจะเป็นเงาะจากจังหวัดใกล้เคียง 15% เช่น นครศรีธรรมราช ชุมพร กระบี่ พังงา จะมีพ่อค้ามารับซื้อถึงสวน หรือกลุ่มเกษตรกรนำเงาะไปขายยังจุดรับซื้อต่าง ๆ ดังนี้

พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นจะมาทำการรับซื้อเงาะถึงสวน โดยจะมีการคัดคุณภาพและขนาด จากสวนเป็นที่เรียบร้อย หลังจากนั้นพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นก็จะนำเงาะนี้ ไปขายต่อให้กับพ่อค้าขาย ส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและตัวแทนโรงงาน นอกจากพ่อค้ารวบรวม ท้องถิ่นที่มารับซื้อเงาะที่สวนแล้ว ยังมีพ่อค้าปลีกที่มารับซื้อเงาะถึงสวนเช่นเดียวกัน แต่จะซื้อใน ปริมาณที่ ไม่มากนักและขายต่อยังผู้บริโภค นอกจากพ่อค้ารวบรวมท้องถิ่นและพ่อค้าปลีกจะมา รับซื้อถึงสวนแล้ว ชาวสวนเงาะเองก็เป็นผู้นำผลผลิตเงาะ ไปขายให้กับพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และตัวแทนโรงงานที่จุดรับซื้อ ซึ่งพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตนั้น รับซื้อทั้งเงาะตะกร้า และบางรายก็รับซื้อเงาะโรงงานด้วย

พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตขายเงาะต่อให้กับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง หรือ บริษัทผู้ส่งออก หรือตัวแทนโรงงาน หรือพ่อค้าปลีก ซึ่งพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางและพ่อค้าปลีก ก็จะขายต่อไป ยังผู้บริโภค ส่วนบริษัทผู้ส่งออก ก็นำสินค้าไปผ่านกระบวนการต่าง ๆ แล้วส่งต่อไปยังต่างประเทศ และตัวแทนโรงงานก็จะส่งเงาะต่อให้กับโรงงาน

ส่วนตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางเมื่อรับซื้อเงาะทั้งจากชาวสวนและพ่อค้ารวบรวม ท้องถิ่นแล้ว ก็ขายต่อให้กับพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ซึ่งพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางก็ขายต่อ ให้กับพ่อค้าปลีก หรือตัวแทนโรงงานในส่วนที่คุณภาพค้านสี ขน ไม่สวยและไม่สดแล้ว และ บางส่วนก็จะขายต่อให้ผู้บริโภค ส่วนใหญ่แล้วพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางจะขายให้กับพ่อค้าปลีก มากว่าคนกลางประเภทอื่น ๆ ส่วนพ่อค้าปลีกก็จะขายต่อให้กับผู้บริโภค

ตัวแทนโรงงานเมื่อได้รับซื้อเงาะโรงงานจากชาวสวน พ่อค้ารวบรวมท้องถิ่น พ่อค้าขาย ส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง และพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ก็นำส่งต่อ ให้กับโรงงานเพื่อผ่านกระบวนการแปรรูปต่อไป ผู้บริโภคในระบบตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในแต่ละพื้นที่จะผ่านคนกลางไม่เหมือน กัน ซึ่งเงาะสุราษฎร์ส่วนใหญ่ถูกส่งขายต่อไปยังตลาดปลายทาง (กรุงเทพฯ) และส่วนหนึ่งก็จะส่ง ขายภายในจังหวัดและจังหวัดในภาคใต้

ในจังหวัดสุราษฎร์ชานีนี้ก็มีตลาดกลางสำหรับที่กระจายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางคือ ตลาดโพชิ์หวาย ซึ่งเป็นตลาดที่มีพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ทำหน้าที่กระจายสินค้าให้กับพ่อค้า ปลีก และขายต่อยังผู้บริโภคภายในจังหวัดตามตลาดต่าง ๆ ส่วนในห้างสรรพสินค้า เช่น เทสโก้ โลตัส บิ๊กซี และแม็คโครในจังหวัดสุราษฎร์ชานี นั้น ได้ติดต่อซื้อขายกับสหกรณ์การเกษตรนาสาร ที่เป็นตัวแทนในการรับซื้อจากเกษตรกร และได้ส่งสินค้าตรงเข้าห้างสรรพสินค้าดังกล่าว

ในจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ก็จะมีตลาดขายส่งที่กระจายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลาง คือ ตลาดหัวอิฐ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ ตลาดหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นตลาดขายส่งใน การขายส่งผักและผลไม้ตลาดเหล่านี้ก็จะมีพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางเป็นผู้กระจายสินค้าให้กับ พ่อค้าปลีก โดยพ่อค้าปลีกขายต่อไปยังผู้บริโภคในตลาดจังหวัดต่าง ๆ ส่วนในห้างสรรพสินค้า เช่น เทสโก้โลตัส บิ๊กซี และแม็คโครของจังหวัดต่าง ๆ นั้น ให้สหกรณ์การเกษตรนาสารเป็น ตัวแทนในการรับซื้อจากชาวสวน และได้ส่งสินค้าตรงเข้าห้างสรรพสินค้าดังกล่าว เช่นเดียวกัน กับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดยมีฝ่ายจัดซื้อของห้างสรรพสินค้าดังกล่าว กำหนดยอดซื้อรวมทั้งประเทศ ในพื้นที่ จังหวัดทางภาคใต้นั้น ก็จะให้ตัวแทนส่งสินค้าตรงไปยังห้างสรรพสินค้าในแต่ละจังหวัดของภาคใต้ ส่วนในพื้นที่ภาคอื่นๆ ก็จะส่งไปยังสูนย์กระจายสินค้าของแต่ละห้าง และมีการกระจายสินค้าต่อไป ยังห้างสรรพสินค้าต่าง ๆในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ (จากการสัมภาษณ์ 2551)

บทที่ 8

ผลการประเมินสภาพแวดล้อมของระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการจัดประชุมสัมมนากลุ่มย่อย เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของ ระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และ เกษตรกร จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ณ โรงแรมนิภาการ์เด้นท์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผู้เข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อยจำนวนทั้งสิ้น 16 คน แล้วนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้นำเสนอเครื่องมือใน การประเมินสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อยได้ใช้ประกอบการนำเสนอความ คิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ SWOT เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจได้ง่ายในเวลาอันสั้น ไม่ต้องใช้ความรู้เฉพาะทาง ซึ่ง ค่อนข้างสอดคล้องกับกลุ่มผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนากลุ่มย่อยในครั้งนี้ ซึ่งบางส่วนเป็นเกษตรกร และพ่อค้าคนกลางในระบบตลาดเงาะ ที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือนี้มาก่อน โดย ในการประเมินสภาพแวดล้อมของระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินตามขั้นตอน ต่อไปนี้

- 1. การบรรยายความรู้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ด้วยเครื่องมือ การวิเคราะห์ SWOT ให้แก่ผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่มย่อยได้เข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้วิธีการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2. การวิเคราะห์สภาพแวคล้อม ภายหลังจากการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ สภาพแวคล้อมแล้ว คณะผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อยแต่ละท่านได้ทำการวิเคราะห์ สภาพแวคล้อม โดยแบ่งลำคับการวิเคราะห์สภาพแวคล้อมออกเป็น
- 2.1) ปัจจัยที่ส่งผลบวกต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาแต่ละท่านได้เขียนประเด็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบทางด้านบวก (โอกาส และจุดแข็ง) ต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลงในบัตรกระดาษสีเขียวที่แจกไว้ให้ กำหนดให้บัตร 1 ใบใช้เขียนปัจจัยเพียง 1 ปัจจัย โดยไม่จำกัดจำนวนข้อต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาแต่ละท่าน และ
- 2.2) ปัจจัยที่เป็นปัญหาของระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้ผู้ เข้า ร่วมสัมมนาแต่ละท่านได้เขียนประเด็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบทางด้านลบ (อุปสรรค และ จุดอ่อน) ต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ลงในบัตรกระดาษสีแดงที่แจกไว้ให้ กำหนดให้บัตร 1 ใบใช้เขียนปัจจัยเพียง 1 ปัจจัย โดยไม่จำกัดจำนวนข้อต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาแต่ละ ท่าน

- 3. การจัดกลุ่มปัจจัย และการนับความถี่ ดำเนินการโดยคณะผู้วิจัย โดยให้รวบรวมปัจจัย ต่าง ๆ ที่ได้จากการระดมสมองของผู้เข้าร่วมสัมมนา ในรูปของบัตรกระดาษสีแต่ละสีที่ได้มาจัด กลุ่มปัจจัย และนับความถี่ โดย
- 3.1) คณะผู้วิจัยอ่านบัตรกระดาษสีแต่ละใบ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกับผู้เข้า สัมมนาในแต่ละประเด็นที่มีการนำเสนอ เพื่อตรวจสอบให้เกิดความเข้าใจความหมายที่ตรงกัน ระหว่างคณะผู้วิจัย และผู้เข้าร่วมสัมมนา หากมีประเด็นใดที่คณะผู้วิจัยเข้าใจความหมายไม่ถูกต้อง ก็จะมีการนำมาเรียบเรียง เพื่อใช้จัดกลุ่มปัจจัยใหม่ให้ถูกต้อง และหากบัตรกระดาษใดมีประเด็น ปัจจัยนำเสนอมากกว่า 1 ประเด็น คณะผู้วิจัยก็จะได้นำมาแยกเขียนลงในบัตรกระดาษคนละใบ
 - 3.2) คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดกลุ่มปัจจัยที่มีประเด็นเหมือนกันเข้าไว้ด้วยกัน
- 3.3) นับความถี่ของปัจจัยแต่ละข้อจากจำนวนบัตรกระดาษที่ซ้ำกันในประเด็น ปัจจัยนั้น ๆ
- 4. การกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละปัจจัย ในขั้นตอนนี้คณะผู้วิจัยได้แบ่งผู้เข้าร่วม สัมมนาออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ 1 กลุ่ม ภาคเอกชนและเกษตรกร 2 กลุ่ม เพื่อให้แต่ละกลุ่มร่วมกันระดมสมอง ในการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของปัจจัยต่างๆ ที่ได้มาจาก ขั้นตอนที่ 3 โดยในการให้ค่าน้ำหนักคะแนน จะกำหนดคะแนนสูงสุดคือ 5 และกำหนดคะแนน ต่ำสุดคือ 1 ดังนี้
- 4.1) ปัจจัยเชิงบวก (โอกาส และจุดแข็ง) กำหนดให้ใช้เกณฑ์ของประโยชน์ที่ ได้รับ และความพร้อมในการตอบสนอง
 - 4.1.1. ประโยชน์ที่ได้รับ หมายถึง ประโยชน์ที่ระบบการตลาดเงาะจังหวัด สุราษฎร์ธานีได้รับจากปัจจัยที่กำหนดไว้ หากได้รับประโยชน์มาก ที่สุด จะให้คะแนนแท่ากับ 5 และหากได้รับประโยชน์น้อยที่สุด จะ ได้คะแนนแท่ากับ 1
 - 4.1.2. ความพร้อมในการตอบสนอง หมายถึง ความพร้อมทั้งด้าน
 บุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณ ในการนำปัจจัยที่กำหนดให้
 นั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์
 ธานี หากผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความพร้อม
 สูงมากที่สุด จะให้คะแนนเท่ากับ 5 และหากเห็นว่ามีความพร้อม
 น้อยที่สุด จะให้คะแนนเท่ากับ 1
- 4.2) ปัจจัยเชิงลบ (อุปสรรค และจุดอ่อน) กำหนดให้ใช้เกณฑ์ความรุนแรง ของ ปัญหา และความพร้อมในการแก้ไขปัญหา
 - 4.2.1 ความรุนแรงของปัญหา หมายถึง ระดับของผลกระทบของปัญหาที่ เกิดจากปัจจัยที่ระบุ ที่มีต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- หากเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากที่สุด จะให้คะแนนแท่ากับ 5 และ หากส่งผลกระทบน้อยที่สุด จะได้คะแนนเท่ากับ 1
- 4.2.2 ความพร้อมในการแก้ไขปัญหา หมายถึง ความพร้อมทั้งด้าน บุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณ ในการเข้าไปจัดการเพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่กำหนดให้ หากผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความพร้อมสูงมากที่สุด จะให้คะแนนเท่ากับ 1 และหากเห็นว่ามีความพร้อมน้อยที่สุด จะให้คะแนนเท่ากับ 5
- 5. ค่าความถี่และค่าน้ำหนักคะแนนของแต่ละปัจจัยที่กำหนดในที่ประชุมสัมมนากลุ่มย่อย จะถูกใช้วิเคราะห์ TOWS Matrix ต่อไป
- 5.1) คณะผู้วิจัยได้นำปัจจัยเชิงบวก มาแยกออกเป็นจุดแข็ง หรือโอกาส และนำ ปัจจัยเชิงลบ มาแบ่งออกเป็นจุดอ่อน หรือ อุปสรรค และนำค่าคะแนนประโยชน์ที่ได้รับ ความ พร้อมในการตอบสนอง ความรุนแรงของปัญหา และความพร้อมในการแก้ไขปัญหาที่ได้จากการ สัมมนากลุ่มย่อยทั้ง 3 กลุ่ม มาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัย ตามข้อมูลแสดงใน*ตารางที่ 8.1-8.4*
 - 5.2) การประเมินผลปัจจัยภายใน (จุดแข็ง และจุดอ่อน) โดย
 - 5.2.1) นำค่าความถี่ของแต่ละปัจจัยภายในแปลงเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก ให้ ความถี่รวมของปัจจัยภายใน (จุดแข็ง และจุดอ่อน) มีค่าเท่ากับ 1.00 และนำไปเทียบหาค่าถ่วงน้ำหนักของแต่ละปัจจัยต่อไป
 - 5.2.2) นำค่าถ่วงน้ำหนักที่ได้รับ ไปคูณกับคะแนนประโยชน์ที่ได้รับ ความพร้อมในการตอบสนอง ความรุนแรงของปัญหา และความ พร้อมในการแก้ไขปัญหา ของปัจจัยนั้น ๆ จะได้ค่าคะแนนถัวเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก
 - 5.2.3) รวมค่าคะแนนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของปัจจัยจุดแข็ง และปัจจัย จุดอ่อน
 - 5.3)การประเมินผลปัจจัยภายนอก (โอกาส และอุปสรรค) โดย
 - 5.3.1) นำค่าความถี่ของแต่ละปัจจัยภายนอกแปลงเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก กำหนดให้ความถี่รวมของปัจจัยภายนอก (โอกาส และอุปสรรค) มี ค่าเท่ากับ 1.00 และนำไปเทียบหาค่าถ่วงน้ำหนักของแต่ละปัจจัย ต่อไป
 - 5.3.2) นำค่าถ่วงน้ำหนักที่ได้รับ ไปคูณกับคะแนนประโยชน์ที่ได้รับ ความ พร้อมในการตอบสนอง ความรุนแรงของปัญหา และความพร้อม ในการแก้ไขปัญหาของปัจจัยนั้น ๆ จะได้ค่าคะแนนถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก

5.3.3) รวมค่าคะแนนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของปัจจัยโอกาส และปัจจัย อุปสรรค

5.4) การจัดทำ TOWS Matrix โดยนำค่าคะแนนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของปัจจัยจุด แข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มาเขียนเป็นแผนภาพ กำหนดให้ปัจจัยภายนอกอยู่บนแกน แนวตั้ง และปัจจัยภายในอยู่บนแกนแนวนอน จะได้แผนภาพเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ และ วางแผนทางกลยุทธ์ต่อไป

ภาพที่ 8.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

8.1 จุดแข็งตารางที่ 8.1 จุดแข็งของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ชานี และรายละเอียดค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้รับ

	จุดแข็ง	ความถื่	ประโยชน์ ที่ได้รับ ^{1/}	ความพร้อมใน การตอบสนอง ^{2/}
1	เงาะมีคุณภาพดีหวานกรอบ รสชาติดี และอร่อย	20	5.00	4.67
2	มีชื่อเสียงในฐานะแหล่งกำเนิดเงาะพันธุ์โรงเรียน	10	5.00	5.00
3	ผลผลิตเงาะของจังหวัดเป็นที่ต้องการของตลาดเมื่อเทียบกับเงาะ	6	5.00	5.00
	จากแหล่งผลิตในจังหวัดอื่น ๆ			
4	อำเภอนาสารเป็นศูนย์กลางตลาดเงาะของภากใต้ มีการคมนาคม	6	4.67	4.67
	สะควก			
5	เกษตรกรในจังหวัดมีคุณภาพ สามารถควบคุมการผลิตในระดับ	3	3.33	3.33
	สวนได้ตามคุณภาพ GAP			
6	ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถนำดันเงาะไปแปรรูปได้ทุกส่วน	2	2.33	2.33
	ทั้ง กิ่ง ก้าน เปลือก ลำต้น			

หมายเหตุ

- $^{\prime\prime}$ คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัจจัยที่มีประโยชน์มากที่สุด
- 2 คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัจจัยที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความพร้อมสูง

8.2 จุดอ่อนตารางที่ 8.2 จุดอ่อนของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี และรายละเอียดค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้รับ

	จุดอ่อน	ความถื่	ความรุนแรง ของปัญหา ^{1/}	ความพร้อมใน การแก้ไข ² ′
1	ผลผลิตขาดคุณภาพเนื่องจากวิธีเก็บเกี่ยวไม่ถูกต้อง	14	3.67	2.67
	การคัดเกรคไม่เป็นไปตามข้อตกลง			
2	ต้นทุนการขนส่งสูง ระยะทางใกลจากตลาดปลายทาง	8	4.67	4.67
3	ผลผลิตเงาะภาคใต้ ออกสู่ตลาดหลังภาคตะวันออก	5	4.00	4.67
4	ผลผลิตเงาะออกสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวนมาก	5	4.33	3.67
5	การรวมกลุ่มของเกษตรกรไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถสร้าง	4	3.33	2.67
	อำนาจต่อรองได้			
6	ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภครับประทานเงาะ หรือ	3	3.67	3.00
	ให้เป็นที่รู้จักของต่างประเทศ			
7	ปัญหาคุณภาพการผลิตเงาะเช่น ขาดการตัดแต่ง ขาดการ	3	3.67	2.00
	จัดการโรคพืช สวนขนาดเล็กขาดการดูแล			
8	การกระจายผลผลิตไม่ทั่วถึง มุ่งเข้าตลาคกลางในกรุงเทพ	2	3.67	2.67
	และปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่			
9	ไม่มีโรงงานแปรรูปในพื้นที่	1	3.00	3.33
10	การแข่งขันด้านราคาของพ่อค้าคนกลางในการเสนอขาย	1	2.00	2.67
	แก่ผู้ซื้อใน กทม. ส่งผลให้ราคาที่เกษตรกรได้รับตกต่ำ			

หมายเหตุ

- 1/ คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัญหาที่มีผลกระทบมาก
- $^{^{2}}$ คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัญหาที่มีความพร้อมในการแก้ปัญหาน้อย

8.3 โอกาสตารางที่ 8.3 ปัจจัยโอกาสของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี และรายละเอียดค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้รับ

	โอกาส	ความถื่	ประโยชน์ที่ ได้รับ ^{1/}	ความพร้อมใน การตอบสนอง ² ′
1	สภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศของจังหวัดสุราษฎร์ชานี	9	5.00	4.67
	มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกเงาะโรงเรียน			
2	ได้รับการสนับสนุน และความช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ	7	3.67	3.33
3	พื้นที่ปลูกและผลผลิตลดลง คาดว่าจะทำให้ราคาเงาะ เพิ่มขึ้น	1	3.33	3.00

หมายเหตุ

- ¹ คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัจจัยที่มีประ โยชน์มากที่สุด
- 2 คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัจจัยที่มีความพร้อมในการนำไปใช้ให้เกิดประ โยชน์มากที่สุด

8.4 อุปสรรค ตารางที่ 8.4 ปัจจัยอุปสรรคของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี และรายละเอียดค่าน้ำหนักคะแนนที่ได้รับ

	อุปสรรค	ความถื่	ความรุนแรง	ความพร้อม
	. 9		ของปัญหา¹′	ในการแก้ไข ^{2/}
1	ต้นทุนปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น อาทิ ปุ๋ย สารเคมีกำจัด	28	4.67	3.67
	ศัตรูพืช ค่าขนส่ง ค่าแรงงาน ต้นทุนระบบน้ำ			
2	ราคาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรไม่สามารถกำหนคราคาได้	18	4.67	4.00
3	เงาะ เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วมีอายุในการเก็บรักษาสั้น	12	4.67	4.00
4	ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในด้าน เงินทุนหมุนเวียนใน	11	3.67	3.00
	การรับซื้อเงาะ การแทรกแซงราคา			
5	สภาพแวคล้อมทางธรรมชาติเปลี่ยนแปลง	6	3.33	3.33
6	เกษตรกรมีพืชเศรษฐกิจอื่นทดแทน เช่นยางพารา ปาล์ม	5	4.00	3.67
	น้ำมัน เงาะจึงมีความสำคัญลดลง			
7	การสนับสนุนของภาครัฐไม่ทั่วถึง ขาดการต่อเนื่อง	4	3.67	3.67
8	ในฤดูกาล มีผลไม้อื่นออกสู่ตลาดพร้อมกัน เช่น ลำไย	4	3.67	3.67
	แอปเปิ้ล (ผลไม้นำเข้า)			
9	ผลเงาะสามารถนำไปแปรรูปได้ไม่หลากหลาย	3	4.00	3.67
10	มีการส่งออกน้อย ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ	3	4.67	4.33
11	เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ	2	4.00	4.33
12	ไม่มีการจำแนกแหล่งผลิตเงาะ ทำให้เงาะจากแหล่งที่มี	2	4.00	3.67
	คุณภาพด้อยกว่ามาทำให้ราคาเงาะตกต่ำลง			
13	ขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพในการเก็บเกี่ยว	1	4.00	3.33

หมายเหตุ "กะแนนสูงหมายถึงเป็นปัญหาที่มีผลกระทบมากที่สุด

8.5 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

จากการนำค่าความถี่ มาแปลงเป็นค่าน้ำหนัก เพื่อใช้ถ่วงน้ำหนักคะแนนค้านประโยชน์ / ความรุนแรงของผลกระทบที่ได้รับ และคะแนนค้านความพร้อมในการตอบสนอง / การแก้ปัญหา จะได้ผลออกมาเป็นการประเมินผลปัจจัยภายใน และการประเมินผลค้านปัจจัยภายนอก คังแสคงใน ตารางที่ 8.5 และตารางที่ 8.6

² คะแนนสูงหมายถึงเป็นปัจจัยที่มีความพร้อมในการแก้ปัญหาน้อย

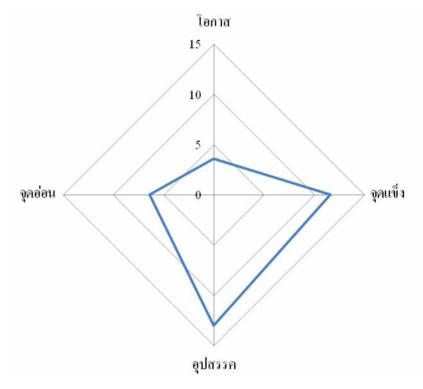
ตารางที่ 8.5 การประเมินผลปัจจัยภายใน

	ปัจจัยภายใน	ความถี่	ประโยชน์/ ความรุนแรง	ความพร้อม ตอบสนอง/ แก้ปัญหา	ถัวเฉลี่ย ถ่วง นน.
จุด	แข็ง	•			•
1	เงาะมีคุณภาพดีหวานกรอบ รสชาติดี และอร่อย	0.22	5.00	4.67	5.14
2	มีชื่อเสียงในฐานะแหล่งกำเนิดเงาะพันธุ์โรงเรียน	0.11	5.00	5.00	2.75
3	ผลผลิตเงาะของจังหวัดเป็นที่ต้องการของตลาดเมื่อ	0.07	5.00	5.00	1.75
	เทียบกับเงาะจากแหล่งผลิตในจังหวัดอื่น ๆ				
4	อำเภอนาสารเป็นศูนย์กลางตลาดเงาะของภากใต้ มีการ คมนาคมสะดวก	0.07	4.67	4.67	1.53
5	เกษตรกรในจังหวัดมีคุณภาพ สามารถควบคุมการผลิต ในระดับสวนได้ตามคุณภาพ GAP	0.03	3.33	3.33	0.33
6	ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถนำต้นเงาะไปแปรรูปได้ ทุกส่วน ทั้ง กิ่ง ก้าน เปลือก ลำต้น	0.02	2.33	2.33	0.11
					11.61
จุด	อ ่ อน				
1	ผลผลิตขาดคุณภาพเนื่องจากการเก็บเกี่ยว เช่น วิธีการ	0.15	3.67	2.67	1.47
	เก็บเกี่ยวไม่ถูกต้อง การคัดเกรคไม่เป็นไปตามข้อตกลง				
2	ระยะทางจากพื้นที่ไปยังตลาดปลายทางไกล และส่งผล	0.09	4.67	4.67	1.96
	ให้ต้นทุนการขนส่งสูง				
3	ผลผลิตเงาะภาคใต้ ออกสู่ตลาคภายหลังผลผลิตจากภาค ตะวันออก	0.05	4.00	4.67	0.93
4	ผลผลิตเงาะออกสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวนมาก	0.05	4.33	3.67	0.79
5	การรวมกลุ่มของเกษตรกรไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถสร้าง อำนาจต่อรองได้	0.04	3.33	2.67	0.36
6	ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภครับประทานเงาะ หรือให้เป็นที่รู้จักของต่างประเทศ	0.03	3.67	3.00	0.33
7	ปัญหาคุณภาพการผลิตเงาะเช่น ขาดการตัดแต่ง ขาดการ จัดการ โรคพืช สวนขนาดเล็กขาดการดูแล	0.03	3.67	2.00	0.22
8	การกระจายผลผลิตไม่ทั่วถึง มุ่งเข้าตลาดกลางใน กรุงเทพและปริมณฑลเป็นส่วนใหญ่	0.02	3.67	2.67	0.2
9	ไม่มีโรงงานแปรรูปในพื้นที่	0.01	3.00	3.33	0.1
10	การแข่งขันด้านราคาของพ่อค้าคนกลางในการเสนอขาย แก่ผู้ซื้อใน กทม. ส่งผลให้ราคาที่เกษตรกรได้รับตกต่ำ	0.01	2.00	2.67	0.05
	ภาพรวมปัจจัยภายใน	1.00			6.41

ตารางที่ 8.6 การประเมินผลปัจจัยภายนอก

	ปัจจัยภายนอก	ความถี่	ประโยชน์/ ความรุนแรง	ความพร้อม ตอบสนอง/ แก้ปัญหา	ถัวเฉลี่ย ถ่วง นน.				
โอเ	โอกาส								
1	สภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกเงาะ โรงเรียน	0.08	5.00	4.67	1.87				
2	ได้รับการสนับสนุน และความช่วยเหลือจากองค์กร ต่าง ๆ	0.06	3.67	3.33	0.73				
3	พื้นที่ปลูกลดลง ส่งผลให้ผลผลิตลดลง คาดว่าจะมีผล ทำให้ราคาผลผลิตเงาะเพิ่มสูงขึ้น	0.01	3.33	3.00	0.10				
			l		3.58				
อ๋ฦ	สรรค								
1	ต้นทุนปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น อาทิ ปุ๋ย สารเคมีกำจัด ศัตรูพืช ค่าขนส่ง ค่าแรงงาน ต้นทุนระบบน้ำ	0.24	4.67	3.67	4.11				
2	ราคาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาได้	0.16	4.67	4.00	2.99				
3	เงาะ เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วมีอายุในการเก็บรักษาสั้น	0.10	4.67	4.00	1.87				
4	ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในด้าน เงินทุนหมุนเวียน ในการรับซื้อเงาะ การแทรกแซงราคา	0.09	3.67	3.00	0.99				
5	สภาพแวคล้อมทางธรรมชาติเปลี่ยนแปลง	0.05	3.33	3.33	0.55				
6	เกษตรกรมีพืชเศรษฐกิจอื่นทดแทน เช่นยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะจึงมีความสำคัญลดลง	0.04	4.00	3.67	0.59				
7	การสนับสนุนของภาครัฐไม่ทั่วถึง ขาดการต่อเนื่อง	0.03	3.67	3.67	0.40				
8	ในฤดูกาล มีผลไม้อื่นที่ออกสู่ตลาดพร้อมกัน เช่น ลำไย แอปเปิ้ล (ผลไม้นำเข้า)	0.03	3.67	3.67	0.40				
9	ผลเงาะสามารถนำไปแปรรูปได้ไม่หลากหลาย	0.03	4.00	3.67	0.44				
10	มีการส่งออกน้อย ภาครัฐขาดการสนับสนุนด้านการ ส่งออก	0.03	4.67	4.33	0.61				
11	เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ	0.02	4.00	4.33	0.35				
12	้ ไม่มีการจำแนกแหล่งผลิตเงาะ ทำให้เงาะจากแหล่งที่มี คุณภาพด้อยกว่ามาทำให้ราคาเงาะตกต่ำลง	0.02	4.00	3.67	0.29				
13	ขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพในการเก็บเกี่ยว	0.01	4.00	3.33	0.13				
	ภาพรวมปัจจัยภายนอก	1.00			13.04				

ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ภาพที่ 8.2 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ระบบเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการนำค่าการประเมินผลปัจจัยภายนอก และการประเมินผลปัจจัยภายในมาแสดง ความสัมพันธ์ในรูปของแผนภูมิโครงข่าย จะได้ผลดังภาพที่ 8.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบการตลาด ของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีหากมองในเชิงศักยภาพภายใน พบว่ามีจุดแข็งโดดเด่นกว่าจุดอ่อน แต่ ในขณะเดียวกัน กลับมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคจำนวนมาก และมีผลกระทบต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานีสูงกว่าปัจจัยที่เป็นโอกาสต่อระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่ง สามารถวิเคราะห์ได้ว่าระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตกอยู่ในช่วงจังหวะที่ต้องอาศัย กลยุทธ์ Defensive หรือ Diversification เพื่อการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบการตลาดเงาะของ จังหวัด โดยการใช้จุดแข็งที่มีเพื่อปกป้องตนเองจากอุปสรรคที่เกิดขึ้น จุดแข็งที่สำคัญได้แก่ ความมี ชื่อเสียง คุณภาพ และการเป็นต้นกำเนิดของเงาะโรงเรียน ด้วยการรักษาและสร้างจุดขายทาง การตลาดจากจุดแข็งด้านนี้ เพื่อลบอุปสรรคด้านต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น และด้านราคาที่ลดต่ำลงอย่าง ต่อเนื่อง

าเทที่ 9

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ การผลิต และการตลาด จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อวิเคราะห์ระบบการตลาด วิถีการตลาดและ ต้นทุนการตลาดเงาะสดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บรวมรวมข้อมูลจากเอกสารของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน 12 คน การสัมภาษณ์ เกษตรกรและพ่อค้าคนกลางโดยใช้แบบสอบถาม ตลอดจนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้เกี่ยวข้อง กับระบบการตลาดเงาะของจังหวัดจำนวน 16 คน

สำหรับการสอบถามเกษตรกรโดยใช้แบบสอบถาม มีเกษตรกรที่ศึกษาจำนวน 116 คน แบ่งเป็นเกษตรกรรายใหญ่ และเกษตรกรรายเล็ก จากอำเภอบ้านนาสารจำนวน 84 คน และจาก อำเภอเวียงสระจำนวน 32 คน ส่วนพ่อค้าคนกลางที่สัมภาษณ์เป็นพ่อค้าที่รับซื้อผลผลิตเงาะจาก เกษตรกรในพื้นที่จำนวน 56 คน ได้แก่พ่อค้าปลีก พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง โรงงาน และผู้ ส่งออก และวิเคราะห์ผลการศึกษาโดยใช้สถิติพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อคำนวณ วิถีการตลาด ต้นทุนการตลาด และส่วนเหลื่อมการตลาดของผู้ค้าระดับต่างๆในตลาดเงาะจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี

9.1 สถานการณ์การผลิตและการตลาดเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ชานี

เงาะเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยเป็นถิ่นกำเนิดของเงาะโรงเรียน บ้านนาสาร จึงเป็นแหล่งผลิตเงาะที่สำคัญในภาคใต้ แต่ปัญหาราคาตกต่ำ และไม่มีตลาดรองรับ เพียงพอ ทำให้เกษตรกรโค่นเงาะทิ้งและนำพื้นที่ไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่าเช่น ยาง ปาล์มน้ำมัน โดยพบว่า ระหว่างปี 2545-2550 ปริมาณผลผลิตเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มี แนวโน้มลดลง อันเป็นผลมาจากพื้นที่ปลูกลดลง ประกอบกับราคาปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้นจากค่าปุ๋ย และน้ำมัน ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเงาะต่อกิโลกรัมเพิ่มสูงขึ้น

จากข้อมูลค้านสถิติราคาขายเงาะที่เกษตรกรในประเทศได้รับระหว่างปี 2545-2550 พบว่า การเปลี่ยนแปลงของราคาเงาะมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่ลดลงตามพื้นที่ปลูก ที่ลดลง อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของราคาเงาะมีความเป็นวัฏจักรขึ้นกับปริมาณผลผลิตที่ออก ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในแต่ละปี อีกทั้งพบว่าในระหว่างฤดูกาล ราคาเงาะค่อนข้างผัน ผวนอย่างมาก เนื่องจากเป็นผลไม้ที่เน่าเสียง่าย รักษาสภาพความสดได้ไม่นาน เงาะจึงเป็นสินค้าที่ ราคาถูกกำหนดกลไกของตลาดปลายทาง (อุปสงค์อุปทาน) แต่ไม่สะท้อนต้นทุนการผลิตที่ เกษตรกรลงทุน

สำหรับเกษตรกรชาวสวนเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มักประสบปัญหาได้รับราคาขายที่ ต่ำกว่าเงาะจากภาคตะวันออก เนื่องจากช่วงเวลาที่ผลผลิตเงาะทางใต้ออก ในระหว่างเดือน มิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม เป็นช่วงออกตามหลังเงาะภาคตะวันออก ประกอบกับช่วงเวลานั้นจะมี ผลไม้สดอื่นในตลาดที่ผู้บริโภคสามารถบริโภคทดแทนเงาะได้ อีกทั้งต้นทุนการผลิตเงาะต่อ กิโลกรัมในภาคใต้ก็สูงกว่าเงาะจากภาคตะวันออก ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนเงาะในภาคใต้ ได้รับ ผลตอบแทนจากการผลิตเงาะต่ำกว่าเกษตรกรในภาคตะวันออก และในบางปีก็ขาดทุนจนต้องทิ้ง ผลผลิตเงาะไว้บนต้นโดยไม่เก็บเกี่ยว ดังจะเห็นได้จากพื้นที่ปลูกที่ลดลงในภาคใต้อย่างต่อเนื่อง

ด้านการแปรรูปเงาะ พบว่า ไม่มีการแปรรูปเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่จะมี พ่อค้ามาหรือตัวแทนรงงานมารับซื้อเงาะและขายต่อให้โรงงานแปรรูปผลไม้ของเอกชนที่อยู่ ส่วนกลาง หรือจังหวัดใกล้เคียง เช่น ชุมพร ในส่วนของการแปรรูปเงาะโดยกลุ่มเกษตรกรใน จังหวัด ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากปัญหาขาดแคลนแรงงาน และไม่มีห้องเย็นเก็บรักษา สินค้า โดยเงาะที่ผ่านการแปรรูปจะมี 2 ลักษณะคือเงาะกระป้อง และเงาะสอดไส้สัปปะรดกระป้อง

ด้านการบริโภคเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ชานี พบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกับในภาพรวม ของประเทศ คือส่วนใหญ่เป็นการบริโภคผลสด ส่วนการบริโภคเงาะแปรรูป นิยมบริโภคในรูป เงาะกระป้องมากที่สุดและจะมีการบริโภคตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลตรุษจีน หรือมีงาน เลี้ยงโต๊ะจีนจะมีการบริโภคเงาะกระป้องเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เงาะกระป้องเป็นผลไม้กระป้องที่ผู้บริโภค นิยมมากที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่าในภาพรวมของประเทศผู้บริโภคที่มีฐานะดีและอยู่ในเมือง จะมี แนวโน้มที่จะบริโภคเงาะน้อยลง

สำหรับการส่งออกเงาะ พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นการส่งออกเงาะแปรรูป โดยมูลค่าการ ส่งออกเงาะกระป้องและเงาะสอดไส้สัปปะรดประมาณร้อยละ 55 และ 40 ของมูลค่าการส่งออก เงาะรวม โดยเฉพาะเงาะกระป้องมีทิสทางการขยายตัวที่ดี ส่วนการส่งออกเงาะสดมีแนวโน้ม ส่งออกได้น้อยลง เนื่องจากปัญหาไม่สามารถยืดอายุเวลารักษาความสดของเงาะได้

9.2 ระบบการตลาดเงาะระดับเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรจำนวน 116 คน โดยแบ่งเกษตรกรผู้ปลูกตามขนาดของพื้นที่ ปลูกเงาะออกเป็น 2 ขนาดคือ เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกเงาะขนาดเล็ก (พื้นที่ปลูกน้อยกว่า 6 ไร่) จำนวน 53 คน และเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกเงาะขนาดใหญ่ (พื้นที่ปลูกมากกว่าหรือเท่ากับ 6 ไร่) จำนวน 63 คน จาก 2 อำเภอคือ อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอเวียงสระ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกเงาะมักเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยค่อนข้างสูง 53 ปี เกษตรกรร้อยละ 50 มี อาชีพหลักคือทำสวนยางพารา โดยมีรายได้จาการปลูกเงาะเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 31 ของรายได้รวม ของครอบครัว มีพื้นที่ปลูกเงาะเฉลี่ยรายละ 9 ไร่ อายุเงาะเฉลี่ย 18 ปี เหตุจูงใจหลักที่ปลูกเงาะ เนื่องจากความเหมาะสมของพื้นที่ โดยร้อยละ 27 ของเกษตรกรมีแนวโน้มต้องการลดพื้นที่ปลูก เงาะลง หากราคาเงาะยังตกต่ำ

สำหรับกิจกรรมที่เกษตรกรปฏิบัติกับเงาะก่อนนำส่งขายพ่อค้า คือ การตัดแต่งส่วนของขั้ว กิ่งหรือก้าน การคัดเกรด และบรรจุตะกร้า การทำความสะอาดและรดน้ำเพื่อรักษาความชุ่มชื้น การคัดเกรดนับเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการขาย โดยร้อยละ 67 จะจ้างผู้อื่นคัดเกรด และร้อยละ 12 จะคัดเกรดนับเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการขาย โดยร้อยละ 67 จะจ้างผู้อื่นคัดเกรด และร้อยละ 12 จะคัดเกรดเอง หรืออาจเป็นการจ้างคัดเกรดพร้อมการเก็บเกี่ยวไปพร้อมกัน เงาะที่ขายเกษตรกรขาย จะมี 4 เกรดคือ เงาะตะกร้า เงาะโรงงาน เงาะคละ และเสษเงาะ ลักษณะการขายให้พ่อค้าจะมี 2 รูปแบบคือขายตามน้ำหนักคิดเป็นกิโลกรัม และขายเหมาสวน โดยร้อยละ 82 ของเกษตรกรนิยม ขายแบบกิโลกรัม สำหรับเงาะที่มีการขายตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม พบว่า ร้อยละ 63 ของปริมาณ ผลผลิตเงาะจะถูกนำไปขายให้พ่อค้าที่จุดรับซื้อชั่วคราว รองลงไปร้อยละ 35 พ่อค้าจะมารับซื้อที่ สวน โดยเกษตรกรรายเล็กนิยมขายให้พ่อค้าที่มารับซื้อที่สวนมากกว่าเกษตรกรรายใหญ่ จากการ สัมภาษณ์เกษตรกรที่สึกษา พบว่าไม่มีการรวมกลุ่มกันขายเงาะ โดยร้อยละ 56 ของเกษตรกรนิยม ขายให้พ่อค้าขาประจำ ทั้งนี้ราคาขาย เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจต่อการขายของ เกษตรกรรายใหญ่ ในขณะที่ความสะดวกในการขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับเกษตรกรรายเล็ก

ราคาเงาะที่เกษตรกรได้รับถูกกำหนดโดยพ่อค้าผู้รับซื้อ ร้อยละ 50 ของเกษตรกรขายเงาะ โดยไม่เคยรับทราบมาก่อนที่จะขาย จากการสอบถามความรู้เกี่ยวกับช่วงเดือนที่เงาะมีราคาต่ำสุด และสูงสุด พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79) รับรู้อย่างถูกต้องว่าเงาะมีราคาต่ำสุดในเดือน สิงหาคม อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 89 ของเกษตรกร ยังไม่ทราบว่าเดือนกันยายนคือช่วงเดือนที่เงาะมี ราคาขายสูงที่สุด นอกจากนี้ เกษตรกรร้อยละ 53 ระบุว่าไม่รู้ว่ามีแหล่งขายอื่นใดอีกนอกจากพ่อค้า ประจำที่รับซื้อ ทั้งนี้ ปัญหาการตลาดถูกจัดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดสำหรับเกษตรกร เนื่องจากราคา ผลผลิตเงาะตกต่ำและไม่แน่นอน ตลอดจนการไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอนและเพียงพอ

9.3 วิถีการตลาดและคนกลางในระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาวิถีการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ ธานี ในส่วนของเงาะที่มีการขายตาม น้ำหนักเป็นกิโลกรัม พบว่า เงาะจากสวนของเกษตรกร ร้อยละ 2 จะถูกขายตรงไปยังพ่อค้าปลีกใน พื้นที่ เพื่อการบริโภคสดในพื้นที่หรือภายในจังหวัด และร้อยละ 29 เกษตรกรจะขายตรงให้กับ ตัวแทนโรงงานเพื่อเข้าสู่ขบวนการแปรรูป ส่วนเงาะที่เหลือ เกษตรกรขายให้พ่อค้าคนกลาง ประเภทต่างๆ ได้แก่ ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง พ่อค้ารวบท้องถิ่น และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต กิดเป็นร้อยละ 40, 30 และ 1ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษา ตามลำดับ ซึ่งเงาะที่ผ่านพ่อค้าคน

กลางเหล่านี้จะถูกขายต่อไปเป็นทอดๆ ผ่านไปยังพ่อค้ากลุ่มต่าง ๆ ดังแสดงในภาพที่ 7.1 ซึ่งหาก พิจารณาปริมาณผลผลิตเงาะที่มีการขายผ่านพ่อค้ากลุ่มต่างๆ ในภาพรวมจะพบว่า มีการขายผ่าน พ่อค้าคนกลาง 8 ประเภท คือ พ่อค้าปลีก พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อ ค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง โรงงาน และผู้ส่งออก โดย หากพิจารณาสัดส่วนของปริมาณเงาะที่ผ่านคนกลางเหล่านี้ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58, 30, 13, 51, 38, 58, 40, และ 0.4 ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษา ตามลำดับ กล่าวโดยสรุป เงาะที่ผลิตโดย เกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ร้อยละ 60 จะถูกใช้เพื่อการบริโภคผลสดภายในประเทศ ที่ เหลือร้อยละ 40 จะถูกแปรรูปโดยโรงงานเอกชนเป็นเงาะกระป้อง โดยร้อยละ 38 ถูกแปรรูปและ ใช้สำหรับการบริโภคในประเทศ มีเพียงร้อยละ 2 ที่ส่งออกไปขายต่างประเทศในรูปผลิตภัณฑ์ เงาะกระป้อง สำหรับการส่งออกเงาะสด พบว่ามีการส่งเงาะสดโดยบริษัทผู้ส่งออก เพียงร้อยละ 0.4 ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษาเท่านั้น

ด้านการขนส่งเงาะของคนกลางที่สัมภาษณ์แยกได้ 2 รูปแบบคือ รูปแบบแรกผู้ขายจัดการ ส่งมอบ ด้วยการขนส่งไปเอง หรือจ้างบริษัทขนส่งให้ หรือทั้งขนส่งเองและจ้างด้วย และรูปแบบที่ 2 ผู้ซื้อรับผิดชอบในการขนส่งเอง

9.4 ต้นทุนการตลาดและส่วนเหลื่อมการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประกอบด้วยต้นทุนการตลาดที่เกิดกับเกษตรกรและพ่อค้าคนกลาง สำหรับต้นทุน การตลาด ที่สำคัญของเกษตรกร คือค่าคัดเกรด คิดเป็นร้อยละ 45 ของต้นทุนรวม ทั้งนี้เกษตรกรราย เล็กจะมีต้นทุนการตลาดต่อกิโลกรัมที่สูงกว่ารายใหญ่ เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตน้อย จึงขาด อำนาจในการต่อรองราคาค่าคัดเกรด รองลงไปคือต้นทุนค่าเผื่อน้ำหนักเงาะที่เกษตรกรต้องเผื่อให้ พ่อค้า เนื่องจากเงาะมีการรดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 18 ของต้นทุนรวม ทั้งนี้ต้นทุนการตลาดของ เกษตรกรรายใหญ่เท่ากับกิโลกรัมละ 0.94 บาท และรายเล็กเท่ากับ 1.43 บาท

ในส่วนการทำหน้าที่การตลาดของคนกลางในการเคลื่อนย้ายเงาะจากเกษตรกรไปสู่ ผู้บริโภค ต้นทุนการตลาดและกำไรจากการดำเนินการของคนกลางแต่ละประเภทที่แตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 9.1 สรุปต้นทุน ผลตอบแทนและจุดคุ้มทุนของพ่อค้าคนกลางระดับต่างๆ

	พ่อค้าขาย	ตัวแทนค้า	ตัวแทน	พ่อค้าขาย	พ่อค้า	พ่อค้า
	ส่งตลาด	ส่งตลาด	โรงงาน	ส่งแหล่ง	รวบ	ปลีก
รายการ	ปลายทาง	ปลายทาง		ผลิต	ท้องถิ่น	
	(10 ราย)	(7 ราย)	(6 ราย)	(11 ราย)	(9 ราย)	(11 ราย)
ร้อยละของต้นทุนต่อราคาขาย						
ต้นทุนในการรับซื้อเงาะเฉลี่ย (%)	76.75	86.11	75.58	80.72	83.59	60.89
ต้นทุนคงที่เฉลี่ย (%)	3.82	2.98	0.42	1.66	1.01	1.23
ต้นทุนผันแปรเฉลี่ย (%)	17.19	9.25	13.4	12.79	5.42	11.31
ผลตอบแทนเฉลี่ย (%)	2.24	1.66	10.59	4.83	9.57	26.57
ราคาขายต่อกิโลกรัม (บาท)	12.26	9.79	6.84	9.18	7.74	13.73
ราคารับซื้อต่อกิโลกรัม (บาท)	9.41	8.43	5.17	7.41	6.47	8.36
ต้นทุนคงที่ต่อกิโลกรัม (บาท)	0.44	0.28	0.02	0.14	0.07	0.15
ต้นทุนผันแปรต่อกิโลกรัม (บาท)	2.13	0.91	0.93	1.18	0.43	1.57
ต้นทุนการตลาดรวม (บาท/กก.)	2.57	1.19	0.95	1.32	0.50	1.72
ผลตอบแทนต่อกิโลกรัม (บาท)	0.28	0.17	0.72	0.45	0.77	3.65
จุดคุ้มทุน (กก.)	98,911.20	41,383.46	9,168.07	31,646.05	5,538.01	588.89

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนต้นทุน พบว่าต้นทุนในการรับซื้อเงาะเฉลี่ยคิดเป็นสัดส่วน ประมาณร้อยละ 60 ถึงร้อยละ 80 ของราคาขาย ในขณะที่คนกลางในระบบการตลาดเงาะจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีต้นทุนคงที่ในสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 4 ต่อราคาขายเท่านั้น แต่กลับมีต้นทุนผันแปร แตกต่างกันตั้งแต่ระหว่าง ร้อยละ 5 ถึงร้อยละ 17 ต่อราคาขาย โดยมีต้นทุนที่สำคัญ ได้แก่ ต้นทุนที่ เกี่ยวเนื่องกับค่าขนส่ง อาทิ ค่าน้ำมันรถ ค่าเช่ารถ เป็นต้น และต้นทุนค่าแรงงาน อาทิ ค่าแรงงาน ขนส่ง ค่าแรงงานคัดแยก ค่าอาหารคนงาน เป็นต้น นอกจากนี้ เฉพาะ ในส่วนของพ่อค้าปลีก ยังมี ต้นทุนค่าเผื่อการสูญเสียน้ำหนักระหว่างรอจำหน่าย เป็นต้นทุนที่สำคัญอีกรายการหนึ่ง โดยพ่อค้า รวบท้องถิ่นมีต้นทุนผันแปรต่ำสุด (ร้อยละ 5.42 หรือ กิโลกรัมละ 0.43 บาท) ในขณะที่พ่อค้าขายส่ง ตลาดปลายทางมีต้นทุนผันแปรสูงที่สุด (ร้อยละ 17 หรือกิโลกรัมละ 2.13 บาท) ทั้งนี้ต้นทุน การตลาดรวมต่อกิโลกรัมของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางจะมีค่าสูงที่สุด คือกิโลกรัมละ 2.57 บาท และพ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนต่ำสุดคือ 0.50 บาท

ในส่วนของผลตอบแทน พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง และพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนต่ำกว่าร้อยละ 5 ของราคาขาย ส่วนตัวแทนโรงงาน และพ่อค้ารวบท้องถิ่นได้รับผลตอบแทนประมาณสูงประมาณร้อยละ 10 ของราคาขาย และพ่อค้า ปลีกได้รับผลตอบแทนในสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 26 ของราคาขาย ดังนั้น พ่อค้าปลีก จึงเป็น คนกลางในระบบการตลาดเงาะที่ได้รับผลตอบแทนต่อกิโลกรัมสูงที่สุด คิดเป็นกิโลกรัมละ 3.65 บาท ในขณะที่พ่อค้ารวบท้องถิ่นได้รับผลตอบแทนต่อกิโลกรัมเงาะต่ำที่สุด เท่ากับกิโลกรัมละ 0.28 บาท

9.5 อุปสรรคการผลิตและการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ชานี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรและพ่อค้าทั้งในด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม การจัดการด้าน การตลาดและปัญหาอุปสรรคด้านการผลิตและการตลาดโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เกี่ยวข้องในระบบการตลาดเงาะของจังหวัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และการจัดประชุมเชิง ปฏิบัติการ เพื่อระดมความเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของเงาะ สามารถสรุปประเด็นที่น่าสนใจ เกี่ยวกับภาพรวมปัญหาด้านการผลิต การตลาด การบริโภค การส่งออกเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ ดังนี้

ปัญหาการผลิต

1) ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพ

- จังหวัดสุราษฎร์ชานีมีพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า เช่น ยาง ปาล์ม คนรุ่นใหม่จึง ไม่นิยมปลูกเงาะ เกษตรกรผู้ปลูกเงาะปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และปลูกเงาะเป็นอาชีพเสริม ดังนั้นเกษตรกรจึงไม่สนใจในการพัฒนาการผลิตเงาะให้มีคุณภาพ จะใส่ปุ๋ยหรือให้เวลาดูแล เมื่อ ราคาเงาะดีเท่านั้น
- ผลตอบแทนในการทำเงาะคุณภาพไม่ดึงดูดใจ เนื่องจากการทำสวนเงาะคุณภาพมี ต้นทุนสูง โดยเฉพาะการทำเงาะส่งออก หรือ เงาะ GAP ต้องใช้ต้นทุนสูงทั้งในรูปของเงินและ แรงงาน แต่ราคาที่ได้รับไม่แตกต่างกับเงาะทั่วไปมากนัก เช่น เงาะส่งออก เกษตรกรได้รับราคารับ ซื้อสูงกว่าเงาะธรรมดาเพียงกิโลกรัมละ 1 บาท ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพ เงาะหรือเข้าร่วมโครงการผลิตเงาะคุณภาพดังกล่าว

2) ปัญหาขาดเทคโนโลยี

- ค้านบรรจุภัณฑ์ เนื่องจากการขนส่งเงาะในปัจจุบัน ต้องบรรจุในลังหรือตะกร้า พลาสติกเพื่อให้สามารถรคน้ำในขณะขนส่ง จึงเกิดต้นทุนในการดูแลตะกร้าสูง เมื่อเปรียบเทียบ กับต้นทุนบรรจุภัณฑ์ของผลไม้ชนิดอื่น เช่น ลำไย ลองกอง ซึ่งสามารถบรรจุลงกล่องกระคาษได้ อีกทั้งเมื่อนำเงาะส่งถึงปลายทางแล้ว ต้องบรรทุกตะกร้าเปล่ากลับมาที่แหล่งผลิต เพื่อบรรจุเงาะ

รอบใหม่ไปส่งปลายทาง หรือปัญหาตะกร้าไม่พอเพียงกับการใช้งาน ตลอดจนไม่ได้รับตะกร้าคืน หรือตะกร้าถูกนำไปขายต่อ เป็นผลให้ต้นทุนการดำเนินงานด้านการตลาดของเงาะ สูงกว่าผลไม้ อื่นบางชนิด

- ด้านการยึดอายุเก็บเกี่ยว การชะลอการสุก เพื่อให้เงาะสามารถรอเก็บเกี่ยวบนต้น หรือมีการสุกแบบกระจายตัว ไม่กระจุกตัวสุกพร้อมกันจนผลผลิตล้นตลาด
- เทคโนโลยีหลังเก็บเกี่ยวเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาเงาะ ตลอดจนเทคโนโลยีในการ รักษาความสดเงาะระหว่างการขนส่ง แทนการรดน้ำ
- เทคโนโลยีในการควบคุมปริมาณการติดดอก ออกผลเงาะ ตลอดจนคุณภาพของ ผลผลิตให้มีความแน่นอนมากขึ้น
 - 3) ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต เช่น
- ปุ๋ยมีราคาแพง พ่อค้ำคนกลางขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการรับซื้อเงาะ โดยเฉพาะ กลุ่มพ่อค้ำขายส่งแหล่งผลิต และพ่อค้ำรวบท้องถิ่น
- ขาดแคลนแรงงานในการดูแลรักษาสวน และเก็บเกี่ยว ส่งผลกระทบต่อการเก็บ เกี่ยวเงาะทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณ เนื่องจากจำนวนคนงานมีจำกัด จึงไม่สามารถเคร่งครัดกับ คนงานในการเก็บเกี่ยวเงาะให้มีคุณภาพที่ดีได้ และส่งผลให้ต้นทุนของเกษตรกรสูงขึ้น
 - การระบาดของโรคแมลงศัตรูเงาะที่สำคัญ เช่น โรคราแป้ง เพลี้ยแป้ง
- การขาดแคลนน้ำในแหล่งปลูกเงาะบางพื้นที่ และบางปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วง ที่เงาะกำลังติดผล

ปัญหาการตลาดและการบริโภค

- 4) ราคาขายไม่แน่นอนและค่อนข้างต่ำ เนื่องจาก ราคาขายเงาะถูกกำหนดจากความ ต้องการของตลาด ราคาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาด และถูกกำหนดโดยพ่อค้าที่มี จำนวนจำกัด โดยไม่สะท้อนต้นทุนในการผลิต แม้การรวมตัวกันขายในรูปสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้ผลิต รายใหญ่กี่ยังไม่สามารถกำหนดราคาขายเงาะได้ เนื่องจาก
- ช่วงฤดูกาลที่ผลผลิตเงาะภาคใต้ออกสู่ตลาด เป็นช่วงฤดูกาลหลังจากเงาะภาค ตะวันออก ประกอบกับในช่วงคังกล่าวมีผลไม้อื่น เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง ออกมาพร้อมกัน ทำให้ความต้องการบริโภคเงาะลดลง ส่งผลให้ราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรประสบปัญหาขาดทุน
- ปัญหาการกระจายผลผลิตเงาะไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง พบว่ายังมีภูมิภาคที่มี
 ความต้องการเงาะ แต่เกษตรกรไม่มีความสามารถในการกระจายผลิตผลไปยังภูมิภาคเหล่านั้นได้
 เช่นขาดช่องทางการกระจายสินค้าไปภาคต่างๆ ของประเทศ ได้แก่ ภาคเหนือ และภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่การกระจายเงาะจากภาคใต้ไปยังภูมิภาคเหล่านี้ จะ
 อาศัยกลไกของพ่อค้าคนกลางเป็นสำคัญ

- คุณภาพเงาะไม่ได้ตามที่ตลาดต้องการ เนื่องจากปัญหาในการจัดการสวน ตลอดจน คุณภาพจะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลแต่ละปี ทำให้ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานสินค้าได้ ต้องปรับ เปลี่ยนไปตามฤดูกาล
- กลุ่มลูกค้าที่รับซื้อเงาะจากสหกรณ์ มีค่อนข้างจำกัด และมีไม่กี่ราย ทำให้ลูกค้ามี อำนาจในการต่อรองสูง เนื่องจากสหกรณ์ไม่มีทางเลือกมากนักในการระบายสินค้า
- 5) เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันขายน้อย ส่วนใหญ่จะขายผลผลิตให้พ่อค้าคนกลาง จาก การศึกษาจากกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างพบว่าไม่มีผู้ใดเป็นสมาชิก สกก. หรือ สกต.
- 6) เกษตรกรขาดความรู้ด้านการตลาด โดยเฉพาะความรู้ในเรื่องราคาขายและแหล่งขาย เกษตรกรร้อยละ 50 ระบุว่า ตนเองไม่เคยรับทราบราคาก่อนขาย จะรู้ก็เมื่อนำสินค้ามาส่งขายให้ พ่อค้าเท่านั้น และนอกเหนือจากเจ้าประจำที่ขายกันอยู่ ร้อยละ 61 ของเกษตรกรระบุว่าไม่รู้จะนำไป ขายที่อื่นใดอีก จึงเห็นได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เรื่องราคาและแหล่งจำหน่ายที่ค่อนข้างจำกัด
- 7) ความนิยมของผู้บริโภคลดลง จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสัดส่วนการ บริโภคเงาะของผู้มีรายได้สูง และผู้อาศัยอยู่ในเมือง ลดลง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเงาะเป็นผลไม้มีรส หวาน ซึ่งอาจไม่เหมาะกับกลุ่มคนในเมืองที่มีความต้องการรักษาสุขภาพ
- 8) ปัญหาไม่มีตลาครองรับเพียงพอ และความต้องการของตลาดไม่แน่นอน ตลาครองรับ น้อย มีพ่อค้ารับซื้อน้อย หรือซื้อได้ไม่หมด เมื่อเทียบกับปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ท้องตลาด ทำให้ เกษตรกรไม่มีทางเลือกหรือมีทางเลือกน้อยในการนำผลผลิตไปขายให้ ขาดอำนาจต่อรองค้านราคา เช่น ช่วงที่เงาะออกมาพร้อมกันจนล้นตลาด ทำให้เกษตรกรไม่สามารถขายผลผลิตได้ หรือ สามารถขายได้แต่ได้ราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น บางครั้งเกษตรกรต้องขายเงาะตะกร้า ในราคาของ เงาะโรงงานหรือเงาะคละ โดยเฉพาะ เกษตรกรรายเล็กที่ไม่มีรถของตนเอง ก็จะรอขายให้พ่อค้า ที่มารับซื้อที่สวนเท่านั้น ซึ่งบางปีถ้าไม่มีพ่อค้าเข้ามารับซื้อ เกษตรกรก็ประสบปัญหาไม่สามารถ ขายผลผลิตได้ การที่ผลผลิตมีมาก และผู้ซื้อมีน้อยมีสาเหตุหลักจาก
- เงาะจะมีระยะให้ผลที่ใกล้เคียงกันมาก และเป็นช่วงสั้นๆ ที่ต้องรีบเก็บเกี่ยว มี ระยะเวลาเพียง 2-3 เดือน
- ตลาดสามารถรองรับผลผลิตได้จำกัด เพราะพ่อค้าต้องลงทุนสูง เพื่อใช้ดำเนิน กิจกรรมตลาดเพียงระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือนต่อปีเท่านั้น และเมื่อสิ้นฤดูเงาะ ก็มีค่าใช้จ่ายในการ ดูแลรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ลงทุนไว้อีกด้วย เช่น ตะกร้า รถบรรทุก เป็นต้น
 - ไม่มีวิธีการเก็บรักษา หรือยืดอายุการเก็บรักษาเงาะที่เหมาะสม
 - เงาะนอกพื้นที่เข้ามาปะปน ทำให้เกิดภาวะเงาะในพื้นที่ล้นตลาด

ปัญหาความช่วยเหลือและนโยบายภาครัฐ

- 9) ปัญหาจากภาครัฐและมาตรการที่ไม่ชัดเจน
- การขาดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ ทำ ให้กลใกในการสร้างระบบเพื่อสนับสนุนการรวบรวม และการกระจายผลผลิตเงาะไปสู่ตลาด ปลายทางอย่างเป็นรูปธรรมที่ต้องทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ประสบ ความสำเร็จเท่าที่ควร
- การแก้ปัญหามุ่งดูแลปัญหาเฉพาะหน้า มุ่งเน้นนโยบายระยะสั้น และลงมือ แก้ปัญหาในลักษณะปีต่อปี มากกว่าการวางแผนเชิงรุกเพื่อพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง
- การแทรกแซงราคาของภาครัฐในระยะสั้น บางรูปแบบทำให้ระบบกลไกราคา ตลาดเสียไป อาทิเช่น การเข้าไปแทรกแซงโดยการชดเชยค่าขนส่งผลผลิตเงาะจากสหกรณ์ ไปยัง ห้างสรรพสินค้า ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ เป็นเหตุให้ราคาผลผลิตเงาะทั้งระบบลดต่ำลง เป็นต้น

ปัญหาการส่งออก

- 10) ปัญหาการส่งออกเงาะไปยังต่างประเทศ ปัจจุบันปริมาณเงาะส่งออกยังน้อย เนื่องจาก
 - ยังไม่ประสบผลสำเร็จในการหาวิธีรักษาความสดของเงาะ
- ชาวต่างประเทศยังไม่รู้จักหรือนิยมบริโภคเงาะ จึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อ เปิดตลาดเงาะ
- กระบวนการส่งออกเป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ และความรู้ อีกทั้ง ต้นทุนค่าขนส่งต่างประเทศมีราคาแพง สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรเองไม่สามารถดำเนินการได้ โดยตรง ยังต้องส่งออกไปในนามของบริษัทอื่น

ปัญหาการแปรรูป

11) ปัญหาการแปรรูปเงาะในพื้นที่ ยังขาดแรงงานในการจัดการแปรรูปเบื้องต้น (ปอก และคว้านเงาะ) ตลอดจนการไม่มีโรงงานแปรรูปเอกชนในพื้นที่จังหวัดด้วย

9.6 ประเมินสภาพแวดล้อมของระบบตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการประเมินผลปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในของระบบการตลาดเงาะ จังหวัด สุราษฎร์ธานี พบว่า มีจุดแข็งที่สำคัญได้แก่ การมีผลผลิตเงาะที่มีคุณภาพ รสชาติดี มีชื่อเสียง เป็น แหล่งกำเนิดของเงาะโรงเรียน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จึงเป็นเหตุให้เงาะโรงเรียนของจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีราคาสูงกว่าผลผลิตเงาะในแหล่งอื่น ส่วนจุดอ่อนที่สำคัญ ได้แก่ กรรมวิธีในการเก็บ เกี่ยวที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิธี การคัดเกรดที่ไม่เป็นไปตามข้อตกลง เป็นเหตุให้คุณภาพของเงาะ ลดลง ทั้งผลผลิตเงาะมีความเป็นฤดูกาลให้ผลผลิตพร้อมกันในปริมาณมาก ในช่วงเวลาอันสั้น เป็นเหตุให้ราคาผลผลิตตกต่ำ และระยะทางที่อยู่ใกลจากตลาดปลายทาง ทำให้มีต้นทุนการขนส่งที่ สูงขึ้น เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายนอก พบว่าโอกาสที่สำคัญของระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ ธานี ได้แก่ สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูก และการเป็นแหล่งผลิตและรวบรวมเงาะ ที่สำคัญในภาคใต้ ก่อนที่ผลผลิตเงาะจะกระจายส่งต่อไปยังตลาดปลายทาง โดยมีอุปสรรคที่สำคัญ ได้แก่ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ราคาเงาะตกต่ำและผู้ผลิตขาดอำนาจในการกำหนด ราคา

ผลการวิเคราะห์ด้วยแผนภูมิโครงข่าย พบว่า ธุรกิจเงาะตกอยู่ในช่วงจังหวะที่ด้องอาศัยกล ยุทธ์ Defensive หรือ Diversification เพื่อการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบการตลาดเงาะของ จังหวัด โดยการใช้จุดแข็งที่มีเพื่อปกป้องตนเองจากอุปสรรคที่เกิดขึ้น จุดแข็งที่สำคัญได้แก่ ความมี ชื่อเสียง คุณภาพ และการเป็นต้นกำเนิดของเงาะโรงเรียน ด้วยการรักษาและสร้างจุดขายทาง การตลาดจากจุดแข็งด้านนี้ เพื่อลบอุปสรรคด้านต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น และด้านราคาที่ลดต่ำลง

9.7 ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

จากผลการศึกษาทั้งหมด คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันในแก่ระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) การสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ผลผลิตเงาะ โรงเรียนนาสาร ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มี ความเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยใช้เอกลักษณ์ของพื้นที่เพื่อสื่อสารกับผู้บริโภคให้รับรู้และเชื่อมั่นในคุณภาพ และชื่อเสียงของเงาะนาสาร ที่เป็นพันธุ์เงาะที่ได้รับการยอมรับว่าอร่อยที่สุดในโลก มีกลิ่นหอม รสชาติหวาน เนื้อล่อนกรอบ ไม่ฉ่ำน้ำ แต่ผู้บริโภคส่วนใหญ่อาจจะยังไม่ทราบถึงจุดเด่นเหล่านี้ หากจังหวัดสามารถนำเสนอเอกลักษณ์ได้อย่างเด่นชัด ก็จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่เงาะนาสาร อาทิ การสร้างตราสินค้าของชุมชน และ/หรือการรับรองแหล่งผลิตของเงาะ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มุ่ง ตลาดกลุ่มที่ต้องการได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและรสชาติเป็นพิเศษ ตลอดจนการทำการตลาดขายตรง ถึงผู้บริโภค เพื่อเป็นการระบายผลผลิตเงาะที่สามารถกำหนดราคาได้
- 2) การรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อสร้างจุดขายที่ชัดเจน เพื่อเจาะตลาดเป้าหมายคนละกลุ่ม และ ไม่แข่งขันกันเอง อาทิ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ โดยวิธีเกษตรอินทรีย์ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ เพื่อการส่งออก กลุ่มเกษตรกรปลูกเงาะนอกฤดู เป็นต้น นอกจากนี้การสร้างความเข้มแข็งให้กับ กลุ่มเกษตรกร ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรือพื้นที่ใกล้เคียงกันให้รวมตัวกันในลักษณะคลัสเตอร์ (cluster) เพื่อร่วมกันขายและทำการตลาดร่วมกัน ก็จะสามารถสร้างเครือข่ายและอำนาจต่อรอง เพื่อกำหนดราคาขายเงาะของกลุ่ม ตลอดจนช่วยลดต้นทุนการดำเนินการด้านการตลาด การขนส่ง

ให้ต่ำลงจากการร่วมมือกัน การแสวงหาตลาดใหม่ๆ เพื่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคา เพิ่มอำนาจ ต่อรองให้กับกลุ่มเกษตรกร และช่วยระบายสินค้าของกลุ่มได้เร็วขึ้น

- 3) การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลการผลิต จะทำให้ทราบถึง พื้นที่ปลูก ข้อมูลการผลิตเงาะ ด้นทุนการผลิต และสามารถคาดการณ์ปริมาณผลผลิตเงาะในแต่ละ ปีได้ส่วงหน้าและถูกต้องมากขึ้น สามารถวางแผนจัดการกำหนดอุปทานตลาดเงาะที่เหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหาผลผลิตล้นตลาดในเชิงรุกได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในแง่การกระจายผลผลิต ไปพื้นที่ต่างๆ การหาคำสั่งซื้อเพื่อแปรรูปเงาะกระป้องส่งออก โดยนำเงาะที่เป็นอุปทานส่วนเกิน ไปจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริโภคเงาะ หรือการท่องเที่ยวของจังหวัด นอกจากนี้ ยังทำให้ ภาครัฐสามารถให้ความช่วยเหลือดูแลเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง ทั้งการถ่ายทอดความรู้การจัดการ สวนอย่างมีประสิทธิภาพ การลดต้นทุนการผลิต การจัดการผลผลิตเงาะให้มีคุณภาพ โดยภาครัฐ ควรจูงใจด้วยการให้การสนับสนุนด้านเงินทุน ปัจจัยการผลิต เพื่อให้เกษตรกรเต็มใจขึ้นทะเบียน กับภาครัฐ ทั้งนี้ในส่วนของข้อมูลอุปทานเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน่วยงานสำนักงาน เกษตรจังหวัด ร่วมกับสำนักงานเสรษฐกิจการเกษตร ได้ทำการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวเป็นประจำ ทุกปี เพื่อรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และต่อกรมส่งเสริมการเกษตร แต่ยังมีไม่มีการนำข้อมูล ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์เพื่อการวางระบบแก้ไขปัญหาผลผลิตล้นตลาดอย่างชัดเจน
- 4) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริโภคเงาะ โดยมุ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ภายในจังหวัด หรือจังหวัดท่องเที่ยวอื่นที่ใกล้เคียง ซึ่งนอกจากจะเป็นการกำจัดอุปทานเงาะส่วนเกิน ของระบบแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ของภาคใต้ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ เงาะไทยให้เป็นที่รู้จัก เพื่อประโยชน์ในการส่งออกต่อไป (กรณีตัวอย่าง การให้นักท่องเที่ยว ทดลองชิมและส่งเสริมให้กีวีเป็นผลไม้ประจำชาติของนิวซีแลนด์ การจัดเทศกาลปามะเขือเทศของ สเปน การนำฟักทองมาประดับตกแต่งในเทศกาลฮาโลวีนของตะวันตก เป็นต้น) เช่น การแจกเงาะ เป็นอาหารบนเครื่องบิน ตามจุดทัวร์ที่นักท่องเที่ยวแวะ
- 5) การกำหนดราคารับซื้อเงาะในแต่ละชั้นคุณภาพที่เป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยคำนึงถึง ต้นทุนเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการผลิตเงาะให้มีคุณภาพ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจเพียงพอแก่เกษตรกรที่จะ ผลิตและรักษาเงาะคุณภาพออกสู่ตลาด ตลอดจนการส่งเสริมให้มีการคัดคุณภาพและจัดชั้นคุณภาพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดตั้งแต่จุดรับซื้อในท้องถิ่น เพื่อช่วยให้เกษตรกรจำหน่าย ผลผลิตเงาะได้ในราคาที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในธรรมเนียมปฏิบัติการซื้อขายเงาะ ในจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี จะคัดเกรดคุณภาพเงาะเพียง 3 ชั้นคุณภาพ ได้แก่ เงาะตะกร้า เงาะโรงงาน และเศษเงาะ แต่ในความเป็นจริง เมื่อผลผลิตเข้าสู่ตลาดกรุงเทพฯ กลับมีการนำไปแบ่งชั้นคุณภาพของเงาะ ตะกร้าที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ เงาะส่งออก เงาะส่งขายห้างสรรพสินค้า ซึ่งจะมีราคาสูงกว่าเงาะตะกร้า ทั่วไป และเงาะตกเกรดสำหรับเงาะตะกร้าที่ผลไม่สวย หรือเป็นเงาะที่จำหน่ายข้ามวัน ซึ่งราคาจะต่ำ

กว่าเงาะตะกร้าทั่วไปเล็กน้อย จะทำให้เกษตรกรขายเงาะได้ในราคาที่สูงขึ้นและเป็นการสร้าง แรงจูงใจให้เกษตรกรดูแลและจัดการให้มีการผลิตเงาะคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

- 6) การควบคุมคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว เช่น การให้ความรู้ด้าน การเก็บเกี่ยวแก่แรงงานรับจ้างเก็บเกี่ยว นอกเหนือจากเกษตรกรเจ้าของสวน หรือการจัดทีม ให้บริการเก็บเกี่ยวของสหกรณ์แก่สมาชิก เพื่อลดปัญหาคุณภาพเงาะด้อยลงจากการเก็บเกี่ยวไม่ถูก วิธี เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72) เก็บเกี่ยวเงาะโดยวิธีการจ้างเก็บเกี่ยวเงาะเป็นหลัก อีกทั้งแรงงานเก็บเกี่ยวมักจะมีการเปลี่ยนอาชีพบ่อย ทำให้แรงงานที่มีอยู่เป็นแรงงานที่ขาดทักษะ การเก็บเกี่ยว
- 7) การให้บริการรับซื้อถึงสวน นอกเหนือจากการตั้งจุดรับซื้อชั่วคราว ตลอดจนการ ให้บริการเก็บเกี่ยว ขนส่ง ซึ่งเป็นบริการที่เกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีรถของตนเองต้องการมากที่สุด ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ สกก. และสกต. ขณะนี้ให้บริการเพียงเป็นจุดรับซื้อตามฤดูกาลเท่านั้น นอกจากนี้ ธุรกิจแจกและรับตะกร้าคืนตามสวน หรือรวบรวมตะกร้าจากพ่อค้าปลายทางกลับคืนสู่ แหล่งผลิต ก็นับเป็นอีกธุรกิจที่จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ผลิตและผู้ค้าระดับต่างๆ และกำลัง ได้รับความนิยมในการใช้บริการมากขึ้นโดยพ่อค้าคนกลาง
 - 8) การสนับสนุนให้มีการวิจัยในเรื่อง
- การชะลอการสุกของเงาะให้ช้ำออกไปสัก 2-3 เดือนหรือการกระจายการสุกให้ มีช่วงเวลาที่ยาวนานขึ้น ปัญหาในปัจจุบันคือเงาะจะสุกพร้อมกันในกลางเดือนสิงหาคมภายในเวลา 2 สัปดาห์ ในขณะที่ราคาเงาะจะเพิ่มสูงขึ้นในเดือนกันยายน
- การออกแบบบรรจุภัณฑ์และเทคโนโลยีในการขนส่งเงาะ เพื่อรักษาความสด ของเงาะระหว่างการขนส่งให้นานขึ้น ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีราคาถูกกว่าการใช้ตะกร้า พลาสติก เพื่อประโยชน์ในการลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มความสามารถในการกระจายผลผลิต ออกจากพื้นที่ไปได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ตลอดจนลดค่าใช้จ่ายและพื้นที่ขนส่งจากการ ขนส่งตะกร้าเปล่ากลับคืนแหล่งผลิต เช่น การขนส่งด้วยกล่องกระดาษโดยใช้รถบรรทุกที่มีห้อง เย็น แทนการใช้รถบรรทุกที่ต้องรดน้ำ ซึ่งต้องมีการศึกษาถึงต้นทุนและความคุ้มค่าดังกล่าวต่อไป
- การวิเคราะห์สารที่มีในเงาะไปใช้ประโยชน์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น สารโพลี อาร์มีนในเนื้อและเปลือกเงาะมีฤทธิ์ต้านมะเร็งลำไส้
- 9) การมีประกาศราคารับซื้อขายเงาะให้ทราบหน้าสถานที่รับซื้อ หรือประกาศราคากลาง ภายในจังหวัดและประชาสัมพันธ์ให้ชาวสวนในพื้นที่แหล่งผลิตรับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อ ประโยชน์ในการรับรู้ด้านราคาของเกษตรกร ก่อนตัดสินใจเก็บเกี่ยวขาย
- 10) การเพิ่มช่องทางในการระบายสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เช่นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แทนระบบการแก้ปัญหาด้วยการประกันราคาเงาะ ซึ่งมักส่งผลต่อผลไม้ ชนิดอื่น โดยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การขนส่งเพื่อเชื่อมโยงช่องทางการตลาดผักผลไม้ของ

ประเทศในภาคต่างๆ เข้าด้วยกันให้สามารถกระจายผลผลิตได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงทั้งประเทศ โดยควรมีตลาดรับซื้อกระจายในภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้าไปยัง ภาคต่างๆ ของประเทศได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านตลาดกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นตลาดที่ค่อนข้างอิ่มตัวและมี การแข่งขันด้านราคากันค่อนข้างน้อย เช่น ส่งขายตรงไปยังตลาดภาคเหนือตอนบน – ล่าง ตลาด ภาคอีสานตอนบน-ล่าง ก็จะช่วยลดต้นทุนการตลาดที่เกิดขึ้นระหว่างระดับชั้นของคนกลางลง ทำ ให้ราคาขายปลีกถูกลง จะช่วยแก้ปัญหาเงาะล้นตลาดในระยะยาว

- 11) การขยายตลาดส่งออก โดยเฉพาะเงาะแปรรูปซึ่งมีทิสทางการเดิบโตที่ดี และไม่มี ปัญหาการเก็บรักษา โดยเลือกประชาสัมพันธ์ในประเทศที่มีนักท่องเที่ยวนิยมมาประเทศไทย เนื่องจากจะมีความคุ้นเคยกับผลไม้ไทยบ้างแล้ว และคัดเลือกเอกชนผู้ส่งออกเงาะที่มีคุณภาพ ไป จัดแสดงสินค้าในต่างประเทศร่วมกับรัฐบาลไทย เพื่อสามารถพูดคุยกับลูกค้าได้โดยตรง จะทำให้ผู้ ส่งออกเงาะได้รับความเชื่อถือจากต่างประเทศ มากกว่าการที่เอกชนดำเนินการเปิดตลาดเองฝ่าย เดียว
- 12) จากปริมาณเงาะที่เกษตรกรขนส่งเองมีมากถึงร้อยละ 68 ของปริมาณผลผลิตเงาะ ทั้งหมดที่มีการขายตลอดฤดูกาล ดังนั้น การจัดตลาดนัดพบในพื้นที่แหล่งผลิต หรือการตั้งจุดรับ ซื้อขายระดับสวน เพื่อเป็นศูนย์กลางการพบกันระหว่างพ่อค้าคนกลางและเกษตรกร ในการ รวบรวมและรับซื้อผลผลิต จะสร้างบรรยากาศในการแข่งขันด้านราคา และเป็นตลาดทางเลือกแก่ เกษตรกร ดังที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกมาหลายปีแล้ว โดยชาวสวนต้องร่วมมือกันและในปัจจุบัน (ปี 2551) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต). สามารถอำนวยความสะดวกได้ในเรื่องนี้ โดยเลือก บริเวณที่เป็นที่สาธารณะที่มีการคมนาคมสะดวก และแหล่งนั้นจะสะดวกแก่ชาวสวนที่จะนำผลไม้ มาขายในสถานที่เดียวกันนี้ แทนที่จะรอให้พ่อค้าคนกลางเข้าไปรับซื้อถึงสวน คนกลางทุกประเภท สามารถเข้ามาติดต่อรับซื้อได้ที่จุดซื้อขายแห่งนี้ การมีผู้ซื้อและผู้ขายจำนวนมาก จะทำให้เกิด ภาวการณ์แข่งขัน ที่ทำให้ราคาซื้อขาย สะท้อนสภาวะอุปสงค์และอุปทานของผลไม้ในขณะนั้น ประเด็นสำคัญคือความร่วมมือของชาวสวนที่จะไม่ยอมขายระหว่างทางที่เดินทางมาขาย เพื่อบังคับ ให้ผู้ซื้อรวมตัวมาซื้อเฉพาะที่จุดซื้อของทานกลางก็จะกลายเป็นสถานที่บรรจุเพื่อรอการขนส่งไปขายต่อ แทน

เอกสารอ้างอิง

- กรมการค้าภายใน. 2551. **ราคาขายปลีกสินค้าเกษตร เงาะโรงเรียน.** ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก http://203.148.172.199/pricestat/report2.asp?mode=A&product=272 เข้าถึงเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2551
- กรมการค้าภายใน. 2551. **รายงานราคาสรุปรายสินค้า** : **ราคาเฉลี่ยรายเดือนของสินค้าในตลาด กรุงเทพฯ.** ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก http://trade.dit.go.th/pricestat/ เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2551
- กรมการค้าภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2551 ราคาเงาะ เข้าถึงได้ที่

 http://www.dit.go.th/suratthani/contentde.asp? Deptid=66&catid=165&detid=6344
 เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2551
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ .2551. ข้อมูลการส่งออก ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก http://agri.dit.go.th เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน 2551
 - กรมวิชาการเกษตร. 2550. **สถานการณ์ทั่วไปของเงาะ.** Online เข้าถึงได้จาก

 http://www.doae.go.th/plant/rambutan.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2551
 - กรมวิชาการเกษตร. 2546. เอกสารวิชาการ ศัตรูเงาะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - _____. 2550. ฐานความรู้ด้านพืช กรมวิชาการเกษตร : เงาะ. Online เข้าถึงได้จาก

 http://www.doa.go.th/pl_data/02_LOCAL/oard7/rambutant/main.html เข้าถึงเมื่อวันที่ 25

 สิงหาคม 2550
 - กรมส่งเสริมการเกษตร ศูนย์สารสนเทศ. 2550. Online เข้าถึงได้จาก http://production.doae.go.th เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2550

- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2551. **สถานการณ์ทั่วไปเงาะ.** Online เข้าถึงได้จาก http://www.doae.go.th/plant/rambutan.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2551
- กรมศุลกากร. 2551. **สถิติการนำเข้า-ส่งออก : Customs Report** . Online เข้าถึงได้จาก http://www.customs.go.th/Statistic/Index.jsp เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2551
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2551. **มหัศจรรย์ผลไม้ไทย.** Online เข้าถึงได้จาก

 http://www.moac.go.th/builder/fruit/index.php?page=460&clicksub=460 เข้าถึงเมื่อ 10

 มกราคม 2551
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2550. **ประวัติความเป็นมาเทศกาลเงาะโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.**Online เข้าถึงได้จาก
 http://202.142.223.167/th/culture/view.php?ItemID=99&GroupName=S เข้าถึงเมื่อวันที่
 25 สิงหาคม 2550
- กุศล แก้วพิพัฒน์. 2539. การวิเคราะห์ทางการเงินของการลงทุนในการทำสวนเงาะในจังหวัด สุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชนิดา รอดสวัสดิ์ และอารีวรรณ ใจเพ็ชร. 2543. การผลิตและการตลาดเงาะของเกษตรกรในภาคใต้. สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคใต้ กรมส่งเสริมการเกษตร.
- ชูชัย ชำนาญ ฉุ้นประดับ ศิริกุล ศรีแสงจันทร์ สุพิศ จิตรภักดี จตุรงค์ พรหมวิจิต และ หวน ทน งาน. 2548. การส่งเสริมและพัฒนาการผลิต การตลาดไม้ผลในเขตกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ชานี. กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ตลาดกลางสินค้าเกษตรแห่งประเทศไทย ตลาดไท. 2550 **สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีจับ**มือ สวทช หาทางแก้ปัญหาเงาะราคาต่ำ: คลังความรู้. Online เข้าถึงได้จาก
 http://www.talaadthai.com/web/resource/ เข้าถึงเมื่อ สิงหาคม 2550

- ทรงพล ทาเจริญ. 2550. เงาะ. Online เข้าถึงได้จาก http://agritech.doae.go.th/agri-media เข้าถึงเมื่อ วันที่ 25 สิงหาคม 2550
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2551 **อัตราดอกเบี้ยประจำวันของธนาคารพาณิชย์.** Online เข้าถึงได้จาก http://www.bot.or.th/thai/statistics/financialmarkets/interestrate/_layouts/application/inter est_rate/IN_Rate.aspx เข้าถึงเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2551
- ชีระสัน คุ้มวงศ์ .2550. **เงาะโรงเรียน.** Online เข้าถึงได้จาก

 http://school.obec.go.th/webkrusun/plant/title6/rambut.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม

 2550
- นิพนธ์ พัวพงศกร. 2548. บทนำ. ใน **โครงการศึกษาวิเคราะห์ระบบการบริหารจัดการตลาดผลไม้สด**และแปรรูปในภาคตะวันออก. มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย [Online]

 เข้าถึงได้จาก: http://www.info.tdri.or.th/reports/unpublished/fruit_paper.pdf
- นิพนธ์ พัวพงศกร และจันทนา ปานตั้น. 2548. บทที่ 3 แนวโน้มและเสถียรภาพของราคา และการ ผลิต. ใน โครงการศึกษาวิเคราะห์ระบบการบริหารจัดการตลาดผลไม้สดและแปรรูปในภาค ตะวันออก.มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. [Online] เข้าถึงได้จาก : http://www.info.tdri.or.th/reports/unpublished/fruit_paper.pdf
- บุญจิต ฐิตาภิวัฒนกุล. 2536. เอกสารการสอนชุดวิชาตลาดสินค้าเกษตรกรรมกับเศรษฐกิจไทย. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ไบโอ- อโกรไทย จำกัด (บริษัท). 2550. เจาะ. เข้าถึงได้จาก <u>http://www.bio-thai.com/use/rambutan.html เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2550</u>
- ผู้จัดการออนไลน์. 2550. เ**งาะภากใต้ฤดูกาลผลิตปี 50 ตกต่ำ.** วันที่ 4 กรกฎาคม 2550. Online เข้าถึง ใค้จาก http://www.manager.co.th/ เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550
- _____. 2551. **สุราษฎร์ธานีเตรียมมาตรการแก้ปัญหาราคาผลไม้ตกต่ำ**. Online เข้าถึงได้จาก http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9510000004238 เข้าถึงเมื่อ วันที่ 11 มกราคม 2551

- พิมพา ทองมีสี. 2547. **การวิเคราะห์ความไร้เสถียรภาพของการส่งออกผลไม้สดของไทย**. กรุงเทพ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร), วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เรื่องไร โตกฤษณะ และสมคิด ทักษิณาวิสุทธิ์. 2548. **แนวโน้มและเสถียรภาพของราคา และการ ผลิต.** ในโครงการศึกษาวิเคราะห์ระบบการบริหารจัดการตลาดผลไม้สดและแปรรูปใน ภาคตะวันออก. [Online] เข้าถึงได้จาก:

 http://www.info.tdri.or.th/reports/unpublished/fruit_paper.pdf
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2547. รายงานและแบบจำลองสินค้าเงาะ โครงการจัดทำระบบ คาดการณ์และเตือนภัยสินค้าเกษตร เสนอ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยคณะ เศรษฐศาสตร์
- ลัดดา พิศาลบุตร. 2536. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายและการ กระจายสินค้า.นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สมคิด ทักษิณาวิสุทธิ์. 2534. ห**ลักการตลาดสินค้าเกษตร.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร และ ทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สรชัย พิศาลบุตร. 2546. วิ**ธีวิจัยเชิงปฏิบัติ** บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด กรุงเทพฯ
- สุวิต ศรีไหม และคณะ. 2549. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาการเชื่อมโยงตลาดรวบรวมและ
 กระจายสินค้าเกษตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี คณะเทคโนโลยีและการจัดการ
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร่วมกับ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวรรณา ตุลยสินพงศ์ และคณะ . บทที่ 2 ความต้องการของตลาดและปริมาณผลผลิตของผลไม้ใน ภาคตะวันออก. ใน **โครงการศึกษาวิเคราะห์ระบบการบริหารจัดการตลาดผลไม้สดและ** แ**ปรรูปในภาคตะวันออก.**มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. [Online] เข้าถึงได้จาก : http://www.info.tdri.or.th/reports/unpublished/fruit_paper.pdf
- โสภณ ทองปาน. 2549: **สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน**. กรุงเทพฯ สารานุกรมไทยฉบับเยาวชนเล่ม ที่ 18

- สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2550. **ข้อมูลการปลูกพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี.** Online เข้าถึง ได้จาก http://suratthani.doae.go.th/data/data_suratthani.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2550
- _____. 2550. รายงานสถานการณ์ผลผลิต ภาคใต้ ปี 2550 จังหวัดสุราษฎร์ธานี. Online เข้าถึงได้ จาก http://suratthani.doae.go.th/songserm/fruit50/fruit_50.xls เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2551

สำนักงานเกษตรอำเภอบ้านนาสาร (2550) **ข้อมูลพื้นที่ปลูกเงาะแยกรายตำบล**

- สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2550. **ข้อมูลสารสนเทศจังหวัดสุราษฎร์ธานี.** Online เข้าถึงได้จาก http://www.suratthani.go.th/ เข้าถึงเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2550
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2550) ภาพรวมเศรษฐกิจจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 online เข้าถึงได้ที่ http://pcoc.moc.go.th/pcocsys/uploadfile/84/doc เข้าถึงเมื่อ 20 ตุลาคม 2551
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำมะ โนการเกษตร 2546 จังหวัดสุราษฎร์ธานี (online) http://webhost.nso.go.th: เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2550
- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2549. เจาะ RAMBUTAN, มาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารแห่งชาติ มกอช.12-2549. กรุงเทพ. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 8. 2548. รายงานประจำปี สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 9. 2551. เงาะ เข้าถึงได้ที่ http://www.oae.go.th/zone/zone9/
 เข้าถึงเมื่อวันที่ 16/7/2551
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ศูนย์สารสนเทศการเกษตร ส่วนปฏิบัติการข้อมูลการเกษตร ศูนย์
 ปฏิบัติการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร . 2551. ข้อมูลเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต
 และผลผลิตต่อไร่ ของเงาะแยกรายภาคและจังหวัด ปี 2545-2550. (Fax) เมื่อวันที่ 1
 กุมภาพันธ์ 2551
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2551) สถานการณ์และแนวโน้มสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2551 สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ศูนย์สารสนเทศการเกษตร. 2550. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร เข้าถึงใค้ที่ http:///www.oae.go.th
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร ส่วนวิจัย พืชสวน (2551) ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตของเงาะแยกรายปี ระหว่างปี 2545-2550. (Fax) เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2551
- สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน. 2550. **สถานการณ์รายเดือนเงาะ เดือน พฤษภาคม 2550.** Online เข้าถึงได้จาก

 http://agri.dit.go.th/web_dit_sec3/admin/uploadfiles/upload_files/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/upload_files/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/upload_files/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/upload_files/Rambu.pdf เข้าถึงเมื่อ

 junioadfiles/uploadfiles/uploadfiles/uploadfiles/uploadfiles/uploadfiles/uploadfiles/">junioadfiles/uploadfiles/up
- สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร. กรมการค้าภายใน. 2551. http://agri.dit.go.th สถานการณ์และ มาตรการเงาะ
- _____. 2550. ราคาขายปลีกเงาะโรงเรียน ตลาดกรุงเทพ. Online เข้าถึงได้จาก
 http://agri.dit.go.th/web_dit_main/home/index.aspx เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2550
- ศิณีย์ สังข์รัศมี.2549. การตลาดสินค้าเกษตร. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยา เขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ศูนย์สารสนเทศ กรมส่งเสริมการเกษตร. 2551. **รายงานภาวะการผลิตการเกษตรเปรียบเทียบรายปี.** Online เข้าถึงได้จาก http://production.doae.go.th เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2551

องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2550. **เงาะ (RamButan).** Online เข้าถึง ได้จาก http://www.mof.or.th/fruit-ngaw.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2550

อิทธิฤทธิ อึ้งวิเชียร. 2550. เงาะ. Online เข้าถึงได้จาก http://www.tistr.or.th เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2550

ภาคผนวก ก

ตารางภาคผนวกที่ 1. ราคาเกษตรกรขายได้เงาะโรงเรียนคละ

หน่วย : บาทต่อกิโลกรัม

ปี	เม•ถ•	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก•ย•	เฉลี่ย
2539	18.34	9.78	8.23	11.93	13.37	7.64	10.57
2540	50.00	18.90	14.43	6.31	10.37	11.74	14.90
2541	23.82	21.16	21.85	16.91	17.03	10.52	19.70
2542	29.04	15.36	8.53	13.30	15.16	18.17	13.25
2543	-	16.35	7.50	7.27	7.81	19.86	9.81
2544	19.04	8.70	12.75	13.44	7.21	8.00	11.04
2545	14.12	6.84	5.58	7.12	3.68	5.99	5.96
2546	25.00	27.57	9.82	5.65	5.76	6.18	10.17
2547	17.89	6.29	6.56	10.61	6.53	6.05	7.46
2548	13.10	7.49	8.09	9.49	5.95	7.66	7.97
2549	25.50	19.27	9.58	9.98	12.08	17.74	15.77
2550	12.01	11.22	8.00	8.77	4.13	6.48	8.84
2551	15.10	8.38	8.41	10.99	11	n.a.	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2551

ตารางภาคผนวกที่ 2 ราคาขายปลีกเงาะโรงเรียนในตลาดกรุงเทพฯ

หน่วย : บาทต่อกิโลกรัม

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม•ถ•	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
2539	0.00	0.00	0.00	0.00	32.00	19.78	14.11	19.74	21.21	19.31	0.00	0.00	21.03
2540	0.00	0.00	0.00	0.00	38.06	14.36	13.24	18.95	0.00	0.00	32.50	37.26	25.73
2541	0.00	0.00	0.00	39.17	31.11	26.14	35.60	33.75	22.66	29.15	0.00	0.00	31.08
2542	0.00	0.00	0.00	32.50	23.50	17.02	21.85	27.93	27.68	27.50	0.00	29.50	25.94
2543	25.23	27.97	30.00	-	26.70	13.57	13.76	16.14	30.00	0.00	38.21	37.50	25.91
2544	30.36	32.50	0.00	24.73	17.50	22.81	25.68	14.68	25.25	29.54	37.50	34.61	26.83
2545	37.02	37.50	37.50	32.50	14.98	11.10	15.00	13.17	17.33	21.50	0.00	0.00	23.76
2546	39.26	47.50	38.57	38.61	43.68	21.17	11.12	14.50	14.36	19.30	0.00	0.00	28.81
2547	0.00	0.00	0.00	30.00	13.82	13.40	20.34	16.75	16.61	17.63	25.17	0.00	19.22
2548	0.00	0.00	41.25	24.88	16.55	15.84	18.76	19.14	19.09	24.00	0.00	0.00	22.44
2549	0.00	0.00	0.00	0.00	29.28	19.97	18.29	22.07	32.71	0.00	0.00	0.00	24.46
2550	-	-	-	28.21	21.38	18.07	19.00	15.64	20.00	-	-	-	20.38
2551	-	-	-	37.50	17.97	15.45	21.26	-	-	-	-	-	23.05

ที่มา: สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน, 2550

ตารางภาคผนวกที่ 3 ราคาขายส่งสินค้าเกษตรเงาะโรงเรียน (กก.)

หน่วย : บาทต่อกิโลกรัม

 ปี	ม.ค.	ก.พ.		เม.ย.	9AI A		ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ฅ.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	 เฉลี่ย
	41•F1•	11• M•	41.41.	191-51-	M•FI•	₩• ₽•	11•11•	ы∙н•	11•8•	VI.YI.	M•8•	Д•Үі•	
2539	0.00	0.00	0.00	24.50	14.65	10.58	15.21	16.28	15.59	0.00	0.00	0.00	16.14
2540	0.00	0.00	0.00	0.00	28.44	10.12	8.88	15.78	0.00	0.00	27.00	28.90	19.85
2541	0.00	0.00	0.00	29.80	25.81	20.25	26.45	24.07	17.93	22.26	0.00	0.00	23.80
2542	0.00	0.00	0.00	22.50	18.06	10.93	17.95	23.93	21.30	21.00	0.00	0.00	19.38
2543	20.35	24.53	25.50	0.00	15.00	9.89	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	19.05
2544	19.95	25.50	0.00	15.95	10.58	16.24	19.03	10.45	18.58	21.02	26.50	24.50	18.94
2545	28.66	27.55	25.00	20.75	9.67	7.38	10.14	8.50	13.05	15.50	0.00	0.00	16.62
2546	30.13	37.50	29.38	29.75	31.84	12.69	7.02	10.20	9.70	14.90	0.00	0.00	21.31
2547	0.00	0.00	0.00	23.33	9.13	9.95	15.16	12.35	11.93	11.85	17.83	0.00	13.94
2548	0.00	0.00	32.63	15.64	10.95	11.23	13.50	13.23	13.66	19.50	0.00	0.00	16.29
2549	20.00	20.00	0.00	0.00	0.00	0.00	11.79	15.82	26.43	0.00	0.00	0.00	18.81
2550	-	-	-	21.29	15.20	12.48	13.00	10.67	14.10	22.50	-	-	15.61
2551	-	-	-	31.16	13.26	10.88	17.31	-	-	-	-	-	18.15

ที่มา: http://trade.dit.go.th/pricestat

ตารางภาคผนวกที่ 4 ร้อยละและปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดรายเดือน ปี 2546 – 2550

เดือน	25	546	25	547	2:	548	25	549	25	50*	ค่าเฉลี่ย
เดอน	ร้อยละ	ปริมาณ	(ร้อยละ)								
มกราคม	0.24	1,466	0.11	632	0.17	881	0.13	570	0.47	2,302	0.22
กุมภาพันธ์	0.52	3,177	0.1	574	0.31	1607	0.18	789	0.38	1,842	0.30
มีนาคม	0.46	2,810	0.15	862	0.32	1659	0.24	1,053	0.58	2,805	0.35
เมษายน	4.41	26,941	3.07	17,633	3.88	20113	3.58	15,702	14.93	72,715	5.82
พฤษภาคม	48.36	295,431	34.19	196,377	43.86	227360	41.27	181,005	31.7	154,352	40.11
มิถุนายน	9.61	58,707	23.41	134,460	17.33	89835	21.76	95,437	15.23	74,148	17.21
กรกฎาคม	10.16	62,067	8.09	46,466	9.33	48365	8.85	38,815	15.51	75,512	10.32
สิงหาคม	21.63	132,137	15.43	88,625	17.44	90405	15.03	65,920	18.55	90,326	17.78
กันยายน	3.85	23,520	11.46	65,823	6.04	31310	7.3	32,017	2.65	12,926	6.30
ตุลาคม	0.35	2,138	2.81	16,140	0.77	3991	1.02	4,474	-	-	1.02
พฤศจิกายน	0.18	1,100	0.77	4,423	0.31	1607	0.39	1,710	-	-	0.34
ธันวาคม	0.23	1,405	0.41	2,355	0.24	1244	0.25	1,096	-	-	0.23
รวม	100.00	610,899	100.00	574,370	100.00	518,377	100.00	438,588	100.00	486,928	100

ที่มา: สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน 2551

ตารางภาคผนวกที่ 5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเงาะสดแยกประเทศ ปี พ.ศ. 2546 – 2550

ปริมาณ : ตัน, มูลค่า : ล้ำนบาท

.1	254	6	2547	7	254	18	254	9	255	0
ประเทศ	ปริมาณ	มูลค่า								
มาเลเซีย	5,410	47.49	1,501	13.34	1,733	17.36	18	0.15	372	3.57
สหรัฐอาหรับ	67	3.96	27	1.65	33	1.38	48	1.93	117	8.62
เนเธอร์แลนค์	16	1.91	25	3.82	12	1.51	12	1.22	17	2.43
จิน	10	0.12	15	0.45	19	0.66	86	1.08	9	0.31
ฮ่องกง	0.3	0.011	107	1.64	49	1.49	22	0.52	13	0.41
เกาหลีใต้	0.3	0.015	7	0.23	48	2.98	155	6.34	221	8.51
สิงคโปร์	394	2.61	37	0.38	1	0.06	-	-	-	-
ลาว	349	2.23	105	0.55	16	0.14	50	0.26	14	0.097
กัมพูชา	0.2	0.006	3	0.061	-	-	-	-	991	8.93
อื่น ๆ	305	14.98	135	9.11	82	5.34	266	6.61	490	8.75
รวม	6,552	73.35	1,962	31.23	1,992	30.93	642	17.30	2,245	41.64

หมายเหตุ : อื่นๆ ได้แก่ แคนาดา เยอรมันนี สวิสเซอร์แลนด์ ไต้หวัน

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยความร่วมมือจากศุลกากรข้อมูลการส่งออก http://agri.dit.go.th

ตารางภาคผนวกที่ 6 ปริมาณและมูลค่าเงาะสอดไส้สัประรดแยกประเทศ ปี พ.ศ. 2546 – 2550

ปริมาณ : ตัน, มูลค่า : ถ้านบาท

	254	46	254	47	25	48	254		255	
ประเทศ	ปริมาณ	มูลค่า								
ใต้หวัน	427	17.75	388	14.57	578	23.57	530	22.80	48	1.49
สิงคโปร์	599	22.12	623	23.47	548	20.69	647	25.00	249	10.34
มาเลเซีย	655	20.59	481	15.97	720	25.41	448	16.29	450	15.16
ฮ่องกง	87	3.65	55	2.24	194	8.29	55	2.57	15	0.69
อเมริกา	228	8.85	266	9.77	202	7.63	271	9.17	749	41.16
อังกฤษ	39	1.70	53	2.57	129	5.84	67	2.66	21	0.75
ฝรั่งเศส	163	6.05	109	4.29	126	5.04	121	5.14	57	2.56
เนเธอร์แลนด์	33	1.32	52	2.01	38	1.46	31	1.32	20	1.09
ออสเตรเลีย	49	2.03	55	2.14	58	2.50	49	2.13	15	0.72
แคนาดา	28	1.17	55	1.89	70	2.49	76	2.81	33	1.95
ญี่ปุ่น	38	1.15	52	2.14	33	1.36	60	2.82	20	0.84
อื่นๆ	1,231	44.68	1,010	40.33	1,014	36.32	858	34.03	351	12.81
รวม	3,577	131.08	3,199	121.39	3,710	140.60	3,213	126.73	2,028	89.57

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยความร่วมมือจากศุลกากร ข้อมูลการส่งออก http://agri.dit.go.th

ตารางภาคผนวกที่ 7 ปริมาณและมูลค่าเงาะกระป้องแยกประเทศ ปี พ.ศ. 2546 – 2550

ปริมาณ : ตัน, มูลค่า : ล้านบาท

1 .	25	46	25	47	25	48	25	49	25	50
ประเทศ	ปริมาณ	มูลค่า								
ฮ่องกง	247	8.09	225	7.12	46	1.67	22	0.88	612	18.84
จิน	4,172	125.08	5,507	163.81	4,639	142.93	2,145	62.66	1,401	50.59
สหรัฐอเมริกา	557	21.44	539	19.54	432	16.25	845	27.58	5,670	193.27
สิงคโปร์	301	10.61	184	6.31	154	5.49	233	8.71	535	19.41
อังกฤษ	40	1.35	53	2.09	46	1.87	109	3.86	494	20.10
ฝรั่งเศส	119	4.02	109	3.80	128	4.80	113	4.60	970	36.15
ออสเตรเลีย	106	4.65	118	4.55	107	4.18	98	4.25	582	24.07
ใต้หวัน	41	1.53	43	1.57	58	2.41	86	3.43	706	17.41
มาเลเซีย	231	6.91	237	7.13	168	5.76	165	6.24	447	14.45
เนเธอร์แลนด์	185	7.90	107	4.61	73	2.95	82	3.45	592	17.94
ซาอุดิอารเบีย	32	1.03	43	1.38	42	1.41	46	1.56	121	3.92
แคนาดา	69	2.87	45	1.76	46	1.80	309	8.66	825	33.14
ญี่ปุ่น	187	5.67	78	2.96	82	3.25	66	2.41	493	16.74
อื่นๆ	776	25.10	963	30.74	1,207	39.56	1,013	33.41	5,662	181.84
รวม	7,063	226.24	8,251	257.35	7,182	232.64	5,310	170.82	18,498	629.02

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยความร่วมมือจากศุลกากร

ข้อมูลการส่งออก http://agri.dit.go.th

ตารางภาคผนวกที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเงาะสด แยกรายเดือน ปี 2546 – 2550

(ปริมาณ : ตัน , มูลค่า : ล้ำนบาท)

									`	
เดือน	ปี 2	546	ปี 2	547	ปี 2	548	ปี 2	549	ปี 25	550
เดอน	ปริมาณ	มูลค่า								
มกราคม	40	2.14	4	0.32	18	0.39	4	0.52	4	0.15
กุมภาพันธ์	7	0.73	5	0.38	7	0.22	2	0.23	29	1.47
มีนาคม	29	2.04	7	0.41	7	0.49	3	0.33	21	0.80
เมษายน	56	3.13	197	5.46	293	4.35	4	0.26	176	2.82
พฤษภาคม	86	3.73	1,035	10.63	973	12.55	45	0.79	637	8.81
มิถุนายน	1,601	16.91	305	4.20	525	6.51	219	3.38	613	7.79
กรกฎาคม	3,213	28.10	52	1.38	77	2.59	122	3.73	413	8.84
สิงหาคม	855	7.25	72	1.70	33	1.04	126	3.47	142	3.74
กันยายน	414	4.04	66	1.34	40	1.44	57	2.19	84	3.96
ตุลาคม	102	2.54	112	1.78	12	0.48	21	0.78	23	1.29
พฤศจิกายน	84	1.30	56	1.37	3	0.21	19	0.70	101	1.76
ซันวาคม	65	1.44	51	2.25	5	0.67	21	1.01		-
รวม	6,552	73.35	1,962	31.23	1,993	30.93	643	17.39	2,243	41.40

ที่มา : สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์, มกราคม 2551

ตารางภาคผนวกที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเงาะกระป้อง แยกรายเดือน ปี 2545 – 2550

(ปริมาณ : ตัน , มูลค่า : ล้านบาท)

เดือน	ปี 2	2545	ปี 25	46	ปี 25	47	ปี 2	548	ปี 2	549	ปี 2	2550
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
มกราคม	1,133	36.72	491.00	16.45	565.00	18.28	1,085	34.95	179	6.03	2,572	93.74
กุมภาพันธ์	323	10.37	533.00	17.01	787.00	23.41	217	6.75	450	14.84	1,035	30.43
มีนาคม	572	19.32	595.00	19.38	335.00	10.65	435	15.85	222	7.04	1,464	47.65
เมษายน	338	11.65	500.00	17.43	359.00	10.49	309	9.33	122	4.11	1,318	41.14
พฤษภาคม	738	25.61	183.00	6.01	1,099.00	32.32	430	12.78	277	7.59	1,091	37.31
มิถุนายน	1,090	36.87	363.00	11.08	1,504.00	45.02	524	15.91	225	7.37	1,432	50.22
กรกฎาคม	532	17.34	604.00	21.26	797.00	25.84	458	16.17	1,018	30.45	1,368	46.04
สิงหาคม	803	26.35	551.00	18.82	754.00	24.42	767	26.60	906	30.20	1,486	52.30
กันยายน	1,158	36.77	731.00	23.38	426.00	14.16	1,049	32.50	839	27.88	1,355	46.46
ตุลาคม	410	13.84	693.00	20.84	462.00	15.22	1,055	33.49	549	17.96	1,837	63.23
พฤศจิกายน	519	16.85	1,071.00	31.87	492.00	16.83	431	14.55	301	10.68	1,610	55.43
ชันวาคม	386	12.66	747.00	22.11	671.00	21.73	422	13.46	222	6.68		-
รวม	8,002	264.35	7,063.00	226.24	8,251.00	257.35	7,183	232.34	5,310	170.82	16,568	563.95

ที่มา : สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์, มกราคม 2551

ตารางภาคผนวกที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเงาะสอดไส้สับปะรด แยกรายเดือน ปี 2545 – 2550

ปริมาณ : ตัน , มูลค่า : ล้านบาท)

	ଶ .		ଶ .		<u>وا .</u>		ଶ୍.		وا .	- ,	وا .	
เดือน	ปี 2	545	ปี 2	546	บ 2	547	ปี 2	548	บ 2	549	ปี 2	550
011010	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
มกราคม	304	10.38	309	10.92	263	9.16	305	11.22	197	7.89	814	44.25
กุมภาพันธ์	52	2.49	336	11.53	180	5.80	183	6.42	191	6.93	70	2.15
มีนาคม	143	5.90	183	7.26	167	6.13	216	7.38	188	7.06	27	0.98
เมษายน	100	3.76	161	6.37	211	7.38	200	7.49	192	5.99	29	0.83
พฤษภาคม	407	13.17	178	6.93	179	6.43	194	7.42	241	8.76	59	1.63
มิถุนายน	616	22.67	258	9.47	223	8.21	381	14.08	180	7.04	91	3.24
กรกฎาคม	564	22.45	486	18.97	224	9.07	366	14.48	415	17.08	214	8.24
สิงหาคม	408	14.40	424	15.34	368	14.56	458	19.11	465	19.41	104	3.80
กันยายน	622	19.70	275	10.32	298	11.18	365	14.95	337	14.27	174	6.97
ตุลาคม	707	24.29	359	12.75	526	21.78	285	10.42	276	10.81	111	4.65
พฤศจิกายน	297	11.81	298	10.24	321	12.38	435	15.37	273	11.12	194.00	7.43
ธันวาคม	338	12.36	310	10.98	240	8.33	320	12.26	260	10.39	141	5.42
รวม	4,558	163.38	3,577	131.08	3,199	121.39	3,709	140.60	3,215	126.74	2,028	89.57

ที่มา : สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์, (2551)

ตารางภาคผนวกที่ 11 มูลค่าการส่งออกไม้ผลของประเทศ ระหว่างปี 2546 - 2550

หน่วยเป็น : ล้านบาท

ไม้ผล		มูลค่าก	ารส่งออก (ถ้า	นบาท)		ค่าเฉลี่ยการส่งออกระหว่างปี 2546-2550					
	2546	2547	2548	2549	2550	มูลค่าส่งออก (ล้านบาท)	สัดส่วนมูลค่า ส่งออก(ร้อยละ)	การขยายตัว (ร้อยละ)			
เขาะ	73.35	31.23	30.93	17.3	41.63	38.89	0.88	9.55			
มังคุด	295.14	439.28	699.73	262.77	728.51	485.09	9.73	55.73			
ทุเรียน	1,323.54	1,629.83	2,186.43	2,726.86	2,568.27	2,086.99	41.89	19.05			
ลิ้นจี่	146.43	177.59	253.76	281.86	173.01	206.53	4.22	9.16			
ลำไย	1,655.17	2,166.03	2,134.65	2,116.04	2,430.76	2,100.53	43.28	10.85			

ที่มา: กรมศุลกากร (2551)

ตารางภาคผนวกที่ 12 พื้นที่ให้ผลและพื้นที่ปลูกเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกรายอำเภอปี พ.ศ. 2545 – 2550

อำเภอ			พื้นที่ให้	ผล (ไร่)					พื้นที่ป	ลูก (ไร่)		
ด แมด	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2545	2546	2547	2548	2549	2550
เมือง	80	80	80	-	-	-	143	143	143	-	-	3
กาญจนคิษฐ์	4,913	4,913	4,913	5,672	5,672	3,404	5,981	5,981	5,981	5,672	5,672	3,404
คอนสัก	820	820	654	679	527	667	1,015	1,015	759	755	765	667
เกาะสมุย	178	178	185	185	185	185	178	178	185	185	185	185
เกาะพะงัน	129	131	132	119	119	119	135	135	135	119	119	119
ไชยา	425	570	591	1,215	486	456	570	980	983	1,315	782	752
ท่าชนะ	1,477	1,477	668	569	905	782	2,138	2,138	876	1,048	1,048	782
คีรีรัฐนิคม	2,567	1,375	1,346	893	893	934	2,602	1,872	2,602	994	994	934
บ้านตาขุน	2,054	2,061	1,345	461	1,074	731	5,295	5,295	1,911	461	1,398	731
พนม	2,700	2,700	5,096	4,708	3,990	3,288	6,212	6,212	5,344	4,778	4,778	3,288
ท่าฉาง	104	124	129	194	137	154	124	164	146	204	204	204
บ้านนาสาร	21,900	22,000	25,365	23,028	21,284	21,540	22,492	22,492	26,902	23,787	23,327	21,540
บ้านนาเดิม	2,500	2,800	2,830	3,568	3,568	3,503	3,011	3,011	3,011	3,568	4,175	3,503
เคียนซา	545	950	1,806	1,806	1,922	2,122	2,033	2,033	2,163	2,135	2,155	2,122
เวียงสระ	5,905	6,255	6,255	5,989	5,237	7,073	6,425	6,575	8,954	8,540	7,679	7,073
พระแสง	3,000	3,200	3,723	2,739	2,746	2,501	4,450	4,500	4,500	3,003	3,003	2,501
พุนพิน	1,427	1,726	1,794	1,184	1,130	1,140	1,499	1,887	1,887	1,184	1,184	1,140
หัยบุรี	1,060	2,522	640	381	798	735	1,555	3,742	988	880	880	735
กิ่ง อ.วิภาวดี	695	549	600	432	432	477	845	651	651	477	477	477
รวม	52,479	54,431	58,152	53,822	51,105	49,811	66,703	69,004	68,121	59,105	58,825	50,160

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2550

ตารางภาคผนวกที่ 13 ผลผลิตต่อไร่ ผลผลิตรวม เงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี แยกรายอำเภอปี พ.ศ. 2545 – 2549

 อำเภอ -		ผลผลิตเ	เฉลี่ย (กก.	.ต่อไร่)			ผลผ	งลิตรวม ((ตัน)	
9 II 11 9 -	2545	2546	2547	2548	2549	2545	2546	2547	2548	2549
เมือง	1,200	1,300	1,300	-	-	96	104	104	-	-
กาญจนคิษฐ์	1,400	1,400	1,400	830	174	6,878	6,878	6,878	4,708	989
ดอนสัก	1,187	1,500	1,500	1,175	561	973	1,230	981	798	296
เกาะสมุย	900	800	800	903	662	160	142	148	167	122
เกาะพะงัน	1,750	1,700	1,700	810	811	226	223	224	96	96
ไชยา	900	900	900	895	1,525	383	513	532	1,087	741
ท่าชนะ	2,100	2,300	2,500	1,200	279	3,102	3,397	1,670	683	252
คีรีรัฐนิคม	2,000	760	2,000	1,433	1,037	5,134	1,045	2,692	1,280	926
บ้านตาขุน	1,600	1,144	1,158	1,158	1,247	3,286	2,358	1,557	534	1,340
พนม	1,000	1,000	1,000	800	704	2,700	2,700	5,096	3,766	2,811
ท่าฉาง	500	500	500	1,200	332	52	62	65	233	46
บ้านนาสาร	1,600	1,650	1,000	900	468	35,040	36,300	25,365	20,725	9,965
บ้านนาเดิม	860	1,000	1,000	1,000	1,000	2,150	2,800	2,830	3,568	3,568
เคียนซา	550	1,800	600	824	561	300	1,710	1,084	1,488	1,078
เวียงสระ	1,050	1,100	1,100	898	514	6,200	6,881	6,880	5,378	2,691
พระแสง	1,100	1,100	1,000	823	3,769	3,300	3,520	3,723	2,254	1,014
พุนพิน	900	900	900	1,432	1,206	1,284	1,553	1,615	1,696	1,363
ชัยบุรี	1,000	1,000	1,300	792	683	1,060	2,522	832	302	545
กิ่งอ.วิภาวดี	800	800	750	1,000	722	556	439	450	432	312
ทั้งจังหวัด	1,179	1,192	1,179	1,004	903	72,880	74,377	62,726	49,195	28,155

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2550

หมายเหตุ: ไม่มีข้อมูลสำหรับผลผลิตรวมและผลผลิตเฉลี่ยแยกรายอำเภอสำหรับปี 2550

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้สัมภาษณ์เชิงลึก

	ชื่อ	สกุล	สังกัด	วันที่สัมภาษณ์
1	คุณสิทธิพร	ณ นคร	ผู้จัดการธกส.บ้านนาสาร	วันที่ 7 มกราคม 2551
2	คุณสุขสันต์	ภู่วัฒนา	สหกรณ์การเกษตรบ้านนาสาร	วันที่ 7 มกราคม 2551
3	คุณสุขุม	เจียมทวีบุญ	พ่อค้าขายส่งห้าง The Mall	วันที่ 15 มกราคม 2551
4	คุณจินตนา	หนูคว่ำแก้ว	กลุ่มเกษตรกร ต.คลองปราบ	วันที่ 15 มกราคม 2551
5	คุณพีระ	แก้วสุขศรี	ประธานกลุ่มผู้ปลูกเงาะปลอดสาร	วันที่ 15 มกราคม 2551
6	คุณอรุณ	ไม้ทิพย์	การค้าภายในจ.สุราษฎร์ธานี	วันที่ 18 มกราคม 2551
7	คุณจีรวิทย์	ทรัพย์โภคา	เกษตรกร อำเภอนาสาร	วันที่ 18 มกราคม 2551
8	คุณสมพล	จันทรกานต์	เจ้าหน้าที่ธกส.จว.สุราษฎร์ธานี	วันที่ 23 มกราคม 2551
9	คุณใจทิพย์	ค่านปรีชานั้นท่	จนท.เกษตรจังหวัด	วันที่ 25 มกราคม 2551
10	คุณนั้นทวัช	แก้วอำดี	สหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี	วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551
11	คุณอมร	ช่วยมิตร	สหกรณ์การเกษตรบ้านนาสาร	วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551
12	คุณฉัตรชัย	สงวนวงศ์	บริษัทสันติภาพ สาขาชุมพร	วันที่ 2 กรกฎาคม 2551
13	คุณชวัชชัย	เทพเลื่อน	ห้างบิ๊กซี สุราษฎร์ธานี	วันที่ 12 มกราคม 2552
14	คุณพงค์พณิช	บุญเกิด	ห้างบิ๊กซี สุราษฎร์ธานี	วันที่ 12 มกราคม 2552
14	คุณนฤมถ	พันธุ์มณี	ห้างแมคโคร สุราษฎร์ธานี	วันที่ 13 มกราคม 2552
15	คุณจันทร	ติดมา	ห้างโลตัส สุราษฎร์ธานี	วันที่ 13 มกราคม 2552

ภาคผนวก ค

กำหนดการประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรื่อง " แนวทางการพัฒนาการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี : ปัญหาอุปสรรค " วันจันทร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 ณ โรงแรมนิภาการ์เด้นท์ สุราษฎร์ธานี ห้องจัสมิน

8:30 – 9:00 น. 9:00 – 9:20 น.	ลงทะเบียน กล่าวแนะนำโครงการ "ระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี" และนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้น โดย ดร. สุทธิจิตต์ เชิงทอง หัวหน้าโครงการ คณะเทคโนโลยีและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
9:20 –10:00 น	แนะนำเทคนิกการวิเคราะห์สถานการณ์ อ. สิริภัทร โชติช่วง คณะเทคโนโลยีและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
10:00 – 11:00 น.	ระคมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมจากภาคส่วนต่าง ๆ ต่อปัญหาการตลาดเงาะ
11:00-11:30 น	แนะนำเทคนิคการวิเคราะห์สถานการณ์ (ต่อ)
11:30-12:30 น.	ระคมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมจากภากส่วนต่าง ๆ ต่อปัญหาการตลาดเงาะ
12:30 –13:30 u.	รับประทานอาหารเที่ยงร่วมกัน
13:30-14:15 น.	การประเมินลำดับความสำคัญของปัญหาและอุปสรรค อ. จิรยุทธ์ จันทนพันธ์ คณะเทคโนโลยีและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
14:15-15.30 น.	ปฏิบัติการประเมินความสำคัญของปัญหาอุปสรรค
15.30 น.	ปิดการประชุม

หมายเหตุ บริการอาหารว่าง เวลา 10.45 น. และ 15.00 น.

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	รายชื่อ	หน่วยงาน	เบอร์โทร
1	คุณ อรุณ ไม้ทิพย์	การค้าภายในจังหวัด	089-9739748
2	คุณสมพล จันทรกานต์	ธกส.สุราษฎร์ธานี	077-222-440
3	คุณนันทวัช แก้วอำดี	สหกรณ์จังหวัด	077-223-149
4	คุณไพบูลย์ อาขุศิริ	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้าธกส.สุราษฎร์ธานี จำกัด	077-222-426
5	คุณ สุขุม เจียมทวีบุญ	พ่อค้ำคนกลางในพื้นที่	081-892-4427
6	ผญ.นพล บัวเจริญ	พ่อค้ำคนกลางในพื้นที่	086-684-9745
7	คุณจีรวิทย์ โภคากร	ตัวแทนเกษตรกร	081-0796287
8	คุณการุณต์ ทองสกุล	ตัวแทนเกษตรกร	087-265-2992
9	คุณรัชนี อำนวย	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	081-476-5009
10	คุณสมยศ แซ่เล่า	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	081-6062034
11	คุณโชติ อุคมรัตน์	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	081-476-7076
12	คุณจำลอง สมทรง	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	084-445-7541
13	คุณพันตรี วิวัฒน์	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	081-606-4683
14	คุณราตรี อุคมรัตน์	พ่อค้าคนกลางในพื้นที่	086-273-7904
15	คุณสุขสันต์ ภู่วัฒนา	สหกรณ์การเกษตรบ้านนาสาร	077-341-049
16	คุณจรัส ชาสวัสดิ์	พ่อค้ำคนกลางในพื้นที่	

ผลการวิเคราะห์ SWOT จากการจัดสัมมนาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551

ปัจจัยเชิงสบ (อุปสรรค และจุดอ่อน)		· ความ ถื่	ผลกระทบ ที่ ผู้ประกอบการ จะ ได้รับจากปัจจัย ข้างต้น		ค่า เฉลี่ย	ความพร้อม ในการ แก้ปัญหาที่เกิดจาก ปัจจัยข้างต้น		ค่าเฉลี่ย		
				<>			น้อย <> มาก			
				4<3				<4<		
				·<				<1	3	
	 จุดอ ่ อน		G1	G2	G3		G1	G2	G3	
	ผลผลิตขาคคุณภาพ เนื่องจากการ									
1	้ เก็บเกี่ยว เช่น วิธีการเก็บเกี่ยวไม่	14	4	3	4	3.67	3	3	2	2.67
	ถูกต้อง การคัดเกรด									
	ระยะทางจากพื้นที่ไปยังตลาด									
2	ปลายทางใกล และส่งผลให้	8	5	5	4	4.67	5	4	5	4.67
	ต้นทุนสูง									
	ผลผลิตเงาะออกสู่ตลาดใน									
3	ช่วงเวลาเดียวกัน จำนวนมาก	5	4	5	4	4.33	3	3	5	3.67
4	ผลผลิตออกที่หลังภาคตะวันออก	5	4	4	4	4.00	4	5	5	4.67
	การรวมกลุ่มของเกษตรกรไม่									
5	เข้มแข็ง ไม่สามารถสร้างอำนาจ ต่อรองได้	4	4	3	3	3.33	2	3	3	2.67
	ปัญหาคุณภาพการผลิตเงาะเช่น									
6	ขาดการตัดแต่ง การจัดการโรคพืช	3	4	4	3	3.67	2	2	2	2.00
	สวนขนาดเล็กขาดการดูแล									
	ขาดการประชาสัมพันธ์ ให้									
7	ผู้บริโภค หันมารับประทานเงาะ	3	4	4	3	3.67	2	3	4	3.00
	ง หรือให้เป็นที่รู้จักของต่างประเทศ									
	การกระจายไม่ทั่วถึงทั้งประเทศ									
8	เข้ากทม.อย่างเดียว	2	4	3	4	3.67	2	4	2	2.67
	การตัดราคาของพ่อค้ำกันเอง เพื่อ									
_	นำ เสนอราคาให้ผู้ซื้อใน กทม. ทำ		_						_	
9	ให้เกษตรกรอยู่ไม่ได้ (กคราคา	1	2	2	2	2.00	2	4	2	2.67
	เกษตรกร)									
1 0	ไม่มีโรงงานแปรรูปในพื้นที่	1	3	3	3	3.00	3	3	4	3.33

	ปัจจัยเชิงลบ		ผลเ	กระทบ	ที่		921	มพร้อม	. 1	
(อุปสรรค และจุดอ่อน)		ความ ถี่			ค่า เฉลี่ย	การแก้ปัญหาที่เกิด จากปัจจัยข้างต้น			ค่าเฉลี่ย	
			มาก <> น้อย				น้อย	<>	มาก	
			5<	5<4<3<			5<4<3<			
			-2	<]	1		-2<1			
	อุปสรรค		G1	G2	G3		G1	G2	G3	
1	ต้นทุนปัจจัยการผลิตสูง อาทิ ปุ๋ย และยาปราบศัตรูพืช ค่าขนส่ง	28	4	5	5	4.67	3	4	4	3.67
	ค่าแรงงาน ระบบน้ำ									
	รากาผลผลิตตกต่ำ ผู้ผลิต									
2	(เกษตรกร) ไม่สามารถกำหนด ราคาได้	18	5	5	4	4.67	3	4	5	4.00
3	เงาะมีอายุในการเก็บรักษาสั้น	12	5	5	4	4.67	4	4	4	4.00
4	ขาดการสนับสนุน จากภาครัฐใน ด้าน เงินทุนหมุนเวียนในการ ดำเนินธุรกิจรับซื้อเงาะ, การ แทรกแซงราคา	11	4	5	2	3.67	4	3	2	3.00
5	สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เปลี่ยนแปลง	6	3	3	4	3.33	3	3	4	3.33
6	มีพืชทดแทน เช่นยางพารา ปาล์ม น้ำมัน เงาะจึงกลายมาเป็นพืชรอง	5	4	5	3	4.00	4	3	4	3.67
7	การสนับสนุนของภาครัฐ ไม่ทั่วถึง ขาดการต่อเนื่อง	4	3	4	4	3.67	3	4	4	3.67
8	ผู้บริโภคมีผลไม้อื่นที่ออกในช่วง เคียวกันทดแทน เช่น ถำไย แอป เปิ้ล ผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ	4	3	3	5	3.67	3	3	5	3.67
9	ผลเงาะสามารถนำไปแปรรูปได้ไม่ หลากหลาย	3	4	5	3	4.00	4	4	3	3.67
10	มีการส่งออกน้อย ภาครัฐขาดการ ช่วยเหลือด้านการส่งออก	3	5	5	4	4.67	5	4	4	4.33
11	เศรษฐกิจใม่ดี	2	3	5	4	4.00	3	5	5	4.33
12	เงาะจากที่อื่นเข้ามาปะปน ทับเงาะ สุราษฎร์ฯ ทำให้ราคาต่อคุณภาพ เสีย	2	4	4	4	4.00	4	4	3	3.67
13	ขาดแคลนแรงงานเก็บเกี่ยว	1	4	5	3	4.00	4	3	3	3.33

	ปัจจัยเชิงบวก (โอกาส และจุดแข็ง)		ประโยชน์ ที่ ผู้ประกอบการจะ ได้รับจากปัจจัย ข้างต้น		ค่าเฉลี่ย	การตอบสนอง ใน การแก้ปัญหาที่เกิด จากปัจจัยข้างต้น		ค่าเฉลี่ย		
			มาก <> น้อย 5<1			มาก <> น้อย 5<4<3 <2<1		3		
	จุดแข็ง		G1	G2	G3		G1	G2	G3	
1	เงาะมีคุณภาพดีหวานกรอบ รสชาติดี และอร่อย	20	5	5	5	5.00	5	4	5	4.67
2	มีชื่อเสียงในฐานะแหล่งกำเนิด	10	5	5	5	5.00	5	5	5	5.00
3	เงาะสุราษฎร์ฯเป็นที่ต้องการของ ตลาดเมื่อเทียบกับเงาะจากที่อื่น เงาะต่างจังหวัดในภาคใต้	6	5	5	5	5.00	5	5	5	5.00
4	เกษตรกรคุณภาพคูแลสวนตาม คุณภาพ GAP	3	5	3	2	3.33	5	2	3	3.33
5	สามารถนำไปแปรรูปได้ทุกส่วน	2	2	3	2	2.33	2	2	3	2.33

	ปัจจัยเชิงบวก (โอกาส และจุดแข็ง)	์ ความ ถี่	ถื่ ได้รับจากปัจจัย ข้างต้น		ผู้ประกอบการจะ ได้รับจากปัจจัย ข้างต้น		แก้ปั ปัจ	การตอบสนอง ในการ แก้ปัญหาที่เกิดจาก ปัจจัยข้างต้น		ค่า เฉลี่ย
			มาก <> น้อย 5<		มาก <> น์อย 5<4<3<		มาก <> น้อย 5<4<3<		<	
	~		2<1							
	โอกาส		G1	G2	G3		G1	G2	G3	
1	สภาพพื้นที่มีความเหมาะสมใน การเพาะปลูกเงาะโรงเรียนทั้งด้าน ภูมิประเทศและภูมิอากาศ	9	5	5	5	5.00	5	4	5	4.67
2	มีความช่วยเหลือจากองค์กร	7	5	2	4	3.67	5	1	4	3.33
3	อำเภอนาสารเป็นศูนย์กลางตลาด เงาะ การคมนาคมสะควก	6	5	5	4	4.67	5	5	4	4.67
4	พื้นที่ปลูกลคลง ผลผลิตลคลง มี ผลทำให้ราคาสูงขึ้น	1	3	4	3	3.33	3	3	3	3.00

ภาคผนวก ง.

บทความสำหรับการเผยแพร่

บทคัดย่อภาษาไทย การตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ชานีและแนวทางการพัฒนา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตลาดเงาะ โดยเก็บข้อมูลจาก 1) การสำรวจข้อมูลด้านการตลาด และต้นทุนการตลาดจากเกษตรกรจำนวน 116 รายและพ่อค้าคนกลางจำนวน 63 ราย จาก 2 อำเภอ หลักคือ บ้านนาสาร และเวียงสระ 2) เอกสารของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 3)จัดประชุมเชิง ปฏิบัติการเพื่อรวบรวมปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สถานการณ์ การวิเคราะห์ต้นทุนการตลาด และการวิเคราะห์ เชิงกลยุทธ์

ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณผลผลิตเงาะของจังหวัด มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากพื้นที่ปลูกและ ปริมาณผลผลิตต่อไร่ลดลง ประกอบกับราคาปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น เกษตรกรจึงหันไปปลูกพืชอื่น ที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า ด้านราคาเงาะขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตที่ออกในแต่ละปี แต่ไม่ขึ้นกับ ต้นทุนที่เกษตรกรลงทุน ปัญหาราคาเงาะผันผวนและตกต่ำเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เกษตรกร ขาดทุนและต้องการลดพื้นที่ปลูกเงาะลง ส่วนการบริโภคเงาะสดมีแนวโน้มลดลงจากปริมาณ ผลผลิตที่ลดลง ด้านการส่งออกเงาะกระป้องมีทิศทางการขยายตัวที่ดี ทั้งนี้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีโรงงานแปรรูปผลไม้ การแปรรูปเงาะทำโดยโรงงานอุตสาหกรรมเอกชนที่อยู่ในจังหวัด ใกล้เคียงและส่วนกลางของประเทศ ช่องทางการกระจายเงาะที่สำคัญ คือส่งขายในรูปเงาะสด พบว่าร้อยละ 82 เป็นการขายตามน้ำหนักเป็นกิโลกรัม และที่เหลือเป็นการขายเหมาสวน ราคา ขาย เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดต่อการตัดสินใจขายของเกษตรกรรายใหญ่ ในขณะที่ความ สะดวกในการขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญของเกษตรกรรายเล็ก ต้นทุนการตลาดที่สำคัญของเกษตรกร คือค่าคัดเกรด (ร้อยละ 45) ทั้งนี้เกษตรกรรายเล็กจะมีต้นทุนการตลาดที่สูงกว่ารายใหญ่เนื่องจาก ขาดอำนาจในการต่อรองราคา รองลงไปคือต้นทุนค่าเผื่อน้ำหนักเงาะ(ร้อยละ 18) โดยเฉลี่ยต้นทุน การตลาดของเกษตรกรรายใหญ่ กิโลกรัมละ 0.94 บาท และรายเล็กเท่ากับ 1.43 บาท เงาะจะขาย ผ่านพ่อค้าคนกลางทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เพื่อนำส่งเข้าสู่ตลาดหลักในกรุงเทพใน รูปการบริโภคสด โดยพ่อค้าคนกลางในระบบการตลาดเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย คนกลางทั้งหมด 8 ประเภท คือ พ่อค้ารวบท้องถิ่น ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทน

โรงงาน พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง พ่อค้าปลีก โรงงาน และผู้ส่งออก จุดแข็งของเงาะจังหวัดสุราษฎร์ชานีคือ เป็นแหล่งกำเนิดของเงาะโรงเรียน เงาะมีคุณภาพ รสชาติดี มีชื่อเสียง จุดอ่อนที่สำคัญ ได้แก่ กรรมวิธีเก็บเกี่ยวที่ยังไม่ถูกหลักวิธี เงาะให้ผลผลิต ปริมาณมากพร้อมกันในช่วงเวลาอันสั้น แนวทางหลักในการพัฒนาตลาดเงาะควรมุ่งที่การรวมกลุ่ม กันของผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบการตลาดเงาะ เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ผลผลิตเงาะของจังหวัดสุ ราษฎร์ชานีให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : เงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต้นทุนการตลาด วิถีการตลาด การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์

ABSTRACT

THE MARKETING OF RAMBUTAN IN SURAT THANI PROVINECE AND A GUIDELINE FOR DEVELOPMENT

The study aimed to analyze the situations on rambutan production, marketing, consumption, and processing in Suratthani. It also analyzed the marketing channels, costs and margins of middlemen on marketing fresh Rambutan. Data was collected through: 1) A survey on marketing practices of 116 farmers in Amphur Bannasan and Wiengsa, Suratthani, 2) Personal interviews with 53 middlemen on marketing behaviors and costs, 3) Depth interviews on exporters, processor and related government sectors on the potential of rambutan market 4) A workshop on problems and constraints of marketing rambutan in Suratthani. In addition, the secondary data obtained through government and library source were also used. Descriptive analysis, marketing costs, margin analysis and SWOT analysis as well as TOWS Matrix were used.

The productions of rambutan in Suratthani during 2002-2007 has been gradually declined, and all indications were that this would continue. The change could be attributed to the lower planting area, less yield as well as the higher inputs price (fuel and fertilizer), which resulted in higher production costs. According to the price and yield statistics, the rambutan price, however, tended to be fluctuated and showed the inverse relationship to its quantity and no relation to the farmer costs. The price reduction had a serious impact to the farmers in the South than those in other parts of Thailand. About 27 percent of farmers indicated that they would reduce their production due to the lack of price incentives.

The utilizations of rambutan were mainly in the fresh forms. The constant rate of rambutan consumptions reflected on the lower quantity consumed as the rambutan supply has been decreasing so far. The rambutan available in Suratthani were both grown locally and shipped-in. Since there was no a rambutan processing plant in Suratthani, most rambutan have been processed through the plants in the vicinity and in the central part of country. Processing rambutan by local farmers have not successful due to the lacks of labor and freeze room. The rambutan mainly exported in form of rambutan in syrup, which showed the significant growth in export. However, export the fresh Rambutans faced the consistent decline due to the limited periods of post-harvesting.

The farmer operations have involved in skimming, sorting and watering. Field grown rambutans were subject to four grades: first quality in a basket, processing rambutan, unsorted

rambutan (mixed), scraps rambutan. Farmers sold rambutan in two patterns: 1) sold by weight in kilogram (82%) and 2) take all of whole yield for one price. The study showed that almost two-third of rambutan sold by weight were shipped to temporary buying point by farmers, the remainder were pick up at the farm by middlemen. The small farmers preferred to sell their products at the farm as they had no the own truck. The resulted also showed that none of farmers sold the products directly to producers or sold as a farmer group. Selling price was the most important factors for larger farmers, whereas product transportation did so for smaller farmers. In addition, the farmers had limited knowledge on selling prices and selling points. More than half indicated that they knew neither selling prices nor other middlemen. Marketing was perceived as a major problem due to fluctuating and lower price as well as the fewer market available. The major marketing costs of farmers stemmed from grading. It accounted for 45 percent of total cost, followed by 18 percent of contingency weight loss. The marketing costs for large and small farmers were 0.94 and 1.43 baht, respectively.

The rambutan marketing system in Surat Thani composes of 8 groups of middleman: local merchants, representatives of wholesaler, representatives of the manufacturer, local wholesalers, wholesaler, retailers, and exporters. The marketing channels for fresh rambutan can be explained as follows. Farmers sold the fresh rambutan to local traders, local wholesalers, representatives of wholesaler, representatives of manufacturer, and retailers. Next, local trader sold the rambutan to local wholesaler, representatives of wholesaler, and representatives of manufacturer. Whereas local wholesalers purchased rambutan from farmers and local merchants, they sold their goods to wholesalers and representatives of manufacturer. Manufacturer's representatives bought rambutan from farmers, local traders, local wholesalers as well as the representatives of wholesaler and sold all of their products to the manufacture directly. Wholesalers bought rambutan from their representatives as well as the local wholesalers to sale to retailers, manufacturers, and end-users. The manufacturers were supplied by both their representatives and wholesalers in order to process them into fruit canned. Retailers bought rambutan from farmers, local wholesalers, and wholesalers and sold to consumers. As a result, end-users consume rambutan from retailers, wholesalers, and local wholesalers whereas the exporters bought rambutan from local wholesalers. From the study, there were two types of transportation which were having their own vehicles and hiring the others, however, whatever types of transportation they used, the buyer had to afford for that.

The important strengths of the marketing system of rambutan, Surat Thani were its original, quality, taste, and reputation, whereas the weakness caused by the inappropriate harvest methods and the short harvesting periods. The essential opportunity stemmed from the favorable cultivated environment. The critical threat was the dramatically increasing in the production costs. These forced Surat Thai Rambutan marketing system to exercise the defensive or diversification strategies using the strengths to prevent and overcome the effect of the obstacle.

The crucial suggestion was to raise the competitive advantages by clustering the related parties in the system to create extinguish and uniqueness of original rambutan planted in Surat Thani.

Key Word: rambutan, Suratthani province, marketing costs, marketing channels, strategic factor analysis

การตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ชานีและแนวทางการพัฒนา The Marketing of Rambutan in Surat Thani Provinece and a Guideline for Development

สุทธิจิตต์ เชิงทอง $^{1/}$ สุชาติ เชิงทอง $^{2/}$ จิรยุทธ์ จันทนพันธ์ $^{1/}$ และสิริภัทร โชติช่วง $^{1/}$ Suthijit Choengthong, Suchart Choengthong, Siripat Chodchuang, and Jirayut Chantanaphant

1/ Department of Management Sciences, Faculty of Art and Management Sciences,

^{2/} Department of Bioproduction, Faculty of Science and Industrial Technology

Prince of Songkla University, Surat Thani Campus

บทน้ำ

"เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมมะ" คำขวัญประจำจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี แสดงให้เห็นความสำคัญของเงาะที่มีต่อจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดที่มีการผลิตไม้ผล ที่สำคัญของประเทศ โดยเงาะ เป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่มีสำคัญมากในลำดับต้นๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ ธานี ในปี 2550 จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูก เงาะ มังคุด และทุเรียน ที่ให้ผลผลิตแล้ว เท่ากับ 48,015 12,663 และ 34,152 ไร่ ตามลำดับ (สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2550) มีมูลค่า ผลิตภัณฑ์จากเงาะ มังคุดและทุเรียน เท่ากับ 433.4, 77.6 และ 331.91 ล้ำนบาทตามลำดับ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต 8 2550) นอกจากนี้พื้นที่ปลกเงาะในจังหวัดสราษฎร์ธานี คิด เป็นร้อยละ 11 ของพื้นที่ปลกเงาะที่ให้ผลผลิตแล้วของทั้งประเทศ โดยมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ใน อำเภอบ้านนาสาร เวียงสระ กาญจนคิษฐ์ และพนม อย่างไรก็ตาม พื้นที่ปลกคังกล่าวมีแนวโน้ม ลดลง เนื่องจากเกษตรกรได้เปลี่ยนไปปลูกไม้ผลชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา เกิดภาวะราคาเงาะตกต่ำ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตเงาะเพิ่มขึ้น ทำให้ผลตอบแทน โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ปลูกเงาะในภาคใต้ซึ่งมักได้รับขายเงาะค่อนข้างต่ำ จากการผลิตเงาะลดลง เนื่องจากผลผลิตออกมากในช่วงที่เงาะมีราคาตกต่ำ เกษตรกรจึงขาดการดูแลเอาใจใส่สวนเงาะ ขาด เงินทุน และขาดแคลนแรงงาน ส่งผลให้เงาะที่ผลิตได้มีคุณภาพลดลง สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ราคาเงาะ ตกต่ำ เกิดจากการที่ผลผลิตเงาะออกตามหลังเงาะจากภาคตะวันออก และผลผลิตออกกระจุกตัว ในช่วงสั้นๆ ทำให้ผลผลิตกระจายออกจากแหล่งผลิตไม่ทัน และส่งผลให้ราคาที่เกษตรกรได้รับลด ้ต่ำลง การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบตลาด โดยพิจารณาทีละขั้นตอนจนครบทั้งระบบว่าเงาะที่ออก จากสวนเกษตรกรไปสู่ผู้บริโภคต้องผ่านคนกลางในตลาคคือใครบ้าง และแต่ละคนมีหน้าที่หลัก ด้านการตลาดอย่างไรในการกระจายเงาะไปสู่ผู้บริโภค มีปริมาณและเส้นทางของการกระจาย สินค้าออกจากแหล่งผลิต ต้นทุนการขนส่ง ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากแต่ละกิจกรรมทาง การตลาคมากน้อยอย่างไร จะทำให้สามารถเข้าใจลักษณะของระบบตลาคเงาะ ตลอคจนอุปสรรค ในการกระจายผลผลิตเงาะออกจากพื้นที่ปลูกของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะช่วยใน การวางแผนการผลิตและการจำหน่ายเงาะของเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนแนวทาง ในการพัฒนาปรับปรุงด้านการตลาดเงาะให้มีต้นทุนที่ต่ำลง เพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภค นอกจากนี้ การวิเคราะห์สถานการณ์การส่งออกและการแปรรูปจะทำให้ทราบถึงโอกาสและอุปสรรคในการ ส่งออกและการแปรรูปเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ทางการตลาด วิถีการตลาด ต้นทุนและส่วนเหลื่อมการตลาด เงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - 2) เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาธุรกิจเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล

- 1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์การตลาดเงาะ วิถีการตลาดและต้นทุนการตลาด ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกร อำเภอบ้านนาสาร และเวียงสระ จำนวน 116 ราย โดยใช้ แบบสอบถาม โดยแบ่งเกษตรกรเป็น 2 กลุ่มตามขนาดพื้นที่ปลูกเงาะที่ให้ผลผลิตแล้ว คือขนาด ใหญ่มีพื้นที่มากกว่า 6 ไร่และ ขนาดเล็กมีพื้นที่น้อยกว่า 6 ไร่
- 2. สำรวจระบบการตลาด วิถีการตลาดและต้นทุนการตลาดระดับพ่อค้าคนกลาง จำนวน 53 ราย โดยเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลด้านการเงิน และการรับ ซื้อเงาะจากเกษตรกรที่ศึกษา
- 3) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระคมความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการ พัฒนาตลาดเงาะของจังหวัดจากผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 16 คน ประกอบด้วย เกษตรกร พ่อค้า ระดับต่างๆ พาณิชย์จังหวัด และนักวิชาการจากสถาบันการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การวิเคราะห์วิถีการตลาด ศึกษาการเคลื่อนย้ายของเงาะจากเกษตรกรไปสู่ผู้บริโภคว่า ผ่านผู้ทำหน้าที่การตลาดประเภทใดบ้าง หรือจำนวนเท่าไรในแต่ละระดับ เพื่อหาค่า ร้อยละของแต่ละช่องทางการจำหน่าย
- 2) การวิเคราะห์ต้นทุนการตลาด หมายถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ค้าแต่ละระดับได้ใช้ จ่ายออกไปเพื่อทำการเคลื่อนย้ายเงาะจากมือเกษตรกรไปสู่มือผู้บริโภค ซึ่ง ประกอบด้วยต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร
- 3) การเสนอแนะกลยุทธ์ โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ โดยนำผลจากการระดมความเห็นในการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการวิเคราะห์

SWOT และ TOW Matrix ซึ่งปัจจัยต่างๆจะถูกกำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละ ปัจจัยในช่วงน้ำหนัก ระหว่าง 0-1 โดยกำหนดให้ 0= ไม่มีความสำคัญ และ 1 มี ความสำคัญมากที่สุด โดยผลรวมของน้ำหนักของทุกๆ ปัจจัยจะต้องมีค่าเท่ากับ 1 นอกจากการกำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัยแล้ว ปัจจัยเหล่านี้จะถูก ประเมินเพื่อให้คะแนนที่แตกต่างกัน ตามเกณฑ์พิจารณา ความสำคัญของปัญหา ความ พร้อมในการแก้ไข ทั้งนี้ คะแนนประเมินจะอยู่ระหว่าง 1-5 โดยกำหนดให้ 1= ตอบสนองน้อยที่สุด และ 5= ตอบสนองมากที่สุด ผลคูณของน้ำหนักและคะแนน ประเมินที่ได้ จะเป็นค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของแต่ละปัจจัย ผลรวมของค่าคะแนนถ่วง น้ำหนักที่คำนวรได้ของแต่ละปัจจัยจะอยู่ระหว่าง1-5 ซึ่งปัจจัยที่มีค่าคะแนนถ่วง น้ำหนักที่คำนวรได้ของแต่ละปัจจัยจะอยู่ระหว่าง1-5 ซึ่งปัจจัยที่มีค่าคะแนนถ่วง น้ำหนักสูง จะถูกนำไปเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไข โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำมา วิเคราะห์ในรูปแบบของตารางโอกาส อุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อนำไปสู่การ นำเสนอกลยุทธ์ทางเลือกที่เหมาะสม

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรจำนวน 116 ราย และกลุ่มพ่อค้ำคนกลางของระบบการตลาด เงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 56 ราย พบว่า วิถีการตลาดเงาะที่มีการขายตามน้ำหนักเป็น กิโลกรัม ในภาพรวม มีการขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 8 ประเภท คือ พ่อค้าปลีก พ่อค้ารวบท้องถิ่น พ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทาง ตัวแทนโรงงาน พ่อค้าขายส่งตลาด ปลายทาง โรงงาน และผู้ส่งออก โดยร้อยละ 2 ของปริมาณเงาะที่ออกจากสวนเกษตรกร จะถูก ขายตรงไปยังพ่อค้าปลีกในพื้นที่ เพื่อการบริโภคสดในพื้นที่หรือภายในจังหวัด และร้อยละ 29 ถูกขายตรงให้กับ ตัวแทนโรงงานเพื่อเข้าสู่ขบวนการแปรรูป ส่วนเงาะที่เหลือ เกษตรกรขายให้ พ่อค้าคนกลางทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ได้แก่ ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาดปลายทาง พ่อค้า รวบท้องถิ่น และพ่อค้าส่งแหล่งผลิต คิดเป็นร้อยละ 40, 30 และ 1 ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษา ตามลำดับ ซึ่งเงาะที่ผ่านพ่อค้าคนกลางเหล่านี้จะถูกขายต่อไปเป็นทอดๆ ผ่านไปยังพ่อค้ากลุ่มต่าง ๆ โดยตลาดหลักจะอยู่ในกรุงเทพ ได้แก่ ตลาดไท ปากคลองตลาด ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการ บริโภคแล้ว สรุปได้ว่า เงาะที่ผลิตโดยเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ร้อยละ 60 จะถูกใช้ เพื่อการบริโภคผลสดภายในประเทศ ที่เหลือร้อยละ 40 จะถูกแปรรูปโดยโรงงานเอกชนเป็นเงาะ กระป้อง โดยร้อยละ 38 ถูกแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เงาะกระป้องสำหรับการบริโภคในประเทศ มี เพียงร้อยละ 2 ที่ส่งออกไปขายต่างประเทศในรูปผลิตภัณฑ์เงาะกระป๋อง สำหรับการส่งออกเงาะ สด พบว่ามีการส่งเงาะสดโดยบริษัทผู้ส่งออก เพียงร้อยละ 0.4 ของปริมาณผลผลิตเงาะที่ศึกษา เท่านั้น

ด้านต้นทุนและผลตอบแทนการตลาดเงาะของพ่อค้าที่รับซื้อเงาะจากเกษตรกร จะมีต้นทุน การตลาดเกิดขึ้นกับเกษตรกรและพ่อค้าคนกลาง สำหรับต้นทุนการตลาดที่สำคัญของเกษตรกร คือค่าคัดเกรด คิดเป็นร้อยละ 45 ของต้นทุนรวม ทั้งนี้เกษตรกรรายเล็กจะมีต้นทุนการตลาดที่สูงกว่า รายใหญ่เนื่องจากขาดอำนาจในการต่อรองราคา รองลงไปคือต้นทุนค่าเผื่อน้ำหนักเงาะที่เกษตรกร ต้องเผื่อให้พ่อค้า เนื่องจากเงาะมีการรดน้ำ คิดเป็นร้อยละ 18 ของต้นทุนรวม ทั้งนี้ต้นทุนการตลาด ของเกษตรกรรายใหญ่เท่ากับกิโลกรัมละ 0.94 บาท และรายเล็กเท่ากับ 1.43 บาท

ในส่วนของต้นทุนการตลาดสำหรับพ่อค้าคนกลาง พบว่า ด้นทุนค่ารับซื้อเงาะคือต้นทุน หลัก กิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 60-80 ของราคาขาย รองลงไปคือ ต้นทุนผันแปร ได้แก่ ด้นทุนที่เกี่ยวเนื่องกับค่าขนส่ง อาทิ ค่าน้ำมันรถ ค่าเช่ารถ เป็นต้น และ ด้นทุนค่าแรงงาน อาทิ ค่าแรงงานขนส่ง ค่าแรงงานคัดแยก ค่าอาหารคนงาน และต้นทุนค่าเผื่อการสูญเสียน้ำหนักระหว่าง รอจำหน่ายสำหรับพ่อค้าปลีก ซึ่งต้นทุนผันแปรของพ่อค้าแต่ละประเภท จะมีความแตกต่างกัน ตั้งแต่ระหว่าง ร้อยละ 5 – 17 ของราคาขาย เช่น พ่อค้ารวบท้องถิ่นมีต้นทุนผันแปรต่ำสุด (ร้อยละ 5.42 หรือ กิโลกรัมละ 0.43 บาท) ในขณะที่พ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางมีด้นทุนผันแปรสูงที่สุด (ร้อยละ 17 หรือกิโลกรัมละ 2.13 บาท) ในขณะที่ต้นทุนคงที่ของคนกลางแต่ละประเภท จะมีค่า ไม่ต่างกันมากนัก คือสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 4 ต่อราคาขายเท่านั้น ในภาพรวม ต้นทุนการตลาดรวม ต่อกิโลกรัมของพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางจะมีค่าสูงที่สุด คือกิโลกรัมละ 2.57 บาท และพ่อค้า รวบท้องถิ่นมีต้นทุนต่ำสุดคือ 0.50 บาท

ในส่วนของผลตอบแทน พบว่า พ่อค้าขายส่งตลาคปลายทาง ตัวแทนพ่อค้าส่งตลาค ปลายทาง และพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิตได้รับผลตอบแทนต่ำกว่าร้อยละ 5 ของราคาขาย ส่วนตัว แทนโรงงาน และพ่อค้ารวบท้องถิ่นได้รับผลตอบแทนสูงประมาณร้อยละ 10 ของราคาขาย และ พ่อค้าปลีกได้รับผลตอบแทนในสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 26 ของราคาขาย ดังนั้น พ่อค้าปลีก จึง เป็นคนกลางในระบบการตลาดเงาะที่ได้รับผลตอบแทนต่อกิโลกรัมสูงที่สุด คิดเป็นกิโลกรัมละ 3.65 บาท ในขณะที่ตัวแทนพ่อค้าขายส่งตลาดปลายทางได้รับผลตอบแทนต่อกิโลกรัมเงาะต่ำที่สุด เท่ากับกิโลกรัมละ 0.17 บาท

ปัญหาอุปสรรคการผลิตและการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรและพ่อค้าทั้งในค้านสภาพเสรษฐกิจสังคม การจัดการค้าน การตลาดและปัญหาอุปสรรคค้านการผลิตและการตลาดโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เกี่ยวข้องในระบบการตลาดเงาะของจังหวัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และการจัดประชุมเชิง ปฏิบัติการ เพื่อระคมความเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของเงาะ สามารถสรุปประเด็นที่น่าสนใจ เกี่ยวกับภาพรวมปัญหาค้านการผลิต การตลาด การบริโภค การส่งออกเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ ดังนี้

1) ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพ

- จังหวัดสุราษฎร์ชานีมีพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า เช่น ยาง ปาล์ม คนรุ่นใหม่จึง ไม่นิยมปลูกเงาะ เกษตรกรผู้ปลูกเงาะปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และปลูกเงาะเป็นอาชีพเสริม ดังนั้นเกษตรกรจึงไม่สนใจในการพัฒนาการผลิตเงาะให้มีคุณภาพ จะใส่ปุ๋ยหรือให้เวลาดูแล เมื่อ ราคาเงาะดีเท่านั้น
- ผลตอบแทนในการทำเงาะคุณภาพไม่ดึงคูดใจ เนื่องจากการทำสวนเงาะคุณภาพมี ต้นทุนสูง โดยเฉพาะการทำเงาะส่งออก หรือ เงาะ GAP ต้องใช้ต้นทุนสูงทั้งในรูปของเงินและ แรงงาน แต่ราคาที่ได้รับไม่แตกต่างกับเงาะทั่วไปมากนัก เช่น เงาะส่งออก เกษตรกรได้รับราคารับ ซื้อสูงกว่าเงาะธรรมดาเพียงกิโลกรัมละ 1 บาท ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพ เงาะหรือเข้าร่วมโครงการผลิตเงาะคุณภาพดังกล่าว

2) ปัญหาขาดเทคโนโลยี

- ค้านบรรจุภัณฑ์ เนื่องจากการขนส่งเงาะในปัจจุบัน ต้องบรรจุในลังหรือตะกร้า พลาสติกเพื่อให้สามารถรดน้ำในขณะขนส่ง จึงเกิดต้นทุนในการดูแลตะกร้าสูง เมื่อเปรียบเทียบ กับต้นทุนบรรจุภัณฑ์ของผลไม้ชนิดอื่น เช่น ลำไย ลองกอง ซึ่งสามารถบรรจุลงกล่องกระดาษได้ อีกทั้งเมื่อนำเงาะส่งถึงปลายทางแล้ว ต้องบรรทุกตะกร้าเปล่ากลับมาที่แหล่งผลิต เพื่อบรรจุเงาะ รอบใหม่ไปส่งปลายทาง หรือปัญหาตะกร้าไม่พอเพียงกับการใช้งาน ตลอดจนไม่ได้รับตะกร้าคืน หรือตะกร้าถูกนำไปขายต่อ เป็นผลให้ต้นทุนการดำเนินงานด้านการตลาดของเงาะ สูงกว่าผลไม้ อื่นบางชนิด
- ด้านการยึดอายุเก็บเกี่ยว การชะลอการสุก เพื่อให้เงาะสามารถรอเก็บเกี่ยวบนต้น หรือมีการสุกแบบกระจายตัว ไม่กระจุกตัวสุกพร้อมกันจนผลผลิตล้นตลาด
- เทคโนโลยีหลังเก็บเกี่ยวเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาเงาะ ตลอดจนเทคโนโลยีในการ รักษาความสดเงาะระหว่างการขนส่ง แทนการรดน้ำ
- เทคโนโลยีในการควบคุมปริมาณการติดดอก ออกผลเงาะ ตลอดจนคุณภาพของ ผลผลิตให้มีความแน่นอนมากขึ้น

3) ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต เช่น

- ปุ๋ยมีราคาแพง พ่อค้าคนกลางขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการรับซื้อเงาะ โดยเฉพาะ กลุ่มพ่อค้าขายส่งแหล่งผลิต และพ่อค้ารวบท้องถิ่น
- ขาดแคลนแรงงานในการดูแลรักษาสวน และเก็บเกี่ยว ส่งผลกระทบต่อการเก็บ เกี่ยวเงาะทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณ เนื่องจากจำนวนคนงานมีจำกัด จึงไม่สามารถเคร่งครัดกับ คนงานในการเก็บเกี่ยวเงาะให้มีคุณภาพที่ดีได้ และส่งผลให้ต้นทุนของเกษตรกรสูงขึ้น
 - การระบาดของโรกแมลงศัตรูเงาะที่สำคัญ เช่น โรคราแป้ง เพลี้ยแป้ง

- การขาดแคลนน้ำในแหล่งปลูกเงาะบางพื้นที่ และบางปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วง ที่เงาะกำลังติดผล
- 4) ราคาขายไม่แน่นอนและค่อนข้างต่ำ เนื่องจาก ราคาขายเงาะถูกกำหนดจากความ ต้องการของตลาด ราคาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาด และถูกกำหนดโดยพ่อค้าที่มี จำนวนจำกัด โดยไม่สะท้อนต้นทุนในการผลิต แม้การรวมตัวกันขายในรูปสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้ผลิต รายใหญ่ก็ยังไม่สามารถกำหนดราคาขายเงาะได้ เนื่องจาก
- ช่วงฤดูกาลที่ผลผลิตเงาะภาคใต้ออกสู่ตลาด เป็นช่วงฤดูกาลหลังจากเงาะภาค ตะวันออก ประกอบกับในช่วงดังกล่าวมีผลไม้อื่น เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง ออกมาพร้อมกัน ทำให้ความต้องการบริโภคเงาะลดลง ส่งผลให้ราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรประสบปัญหาขาดทุน
- ปัญหาการกระจายผลผลิตเงาะไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง พบว่ายังมีภูมิภาคที่มี ความต้องการเงาะ แต่เกษตรกรไม่มีความสามารถในการกระจายผลิตผลไปยังภูมิภาคเหล่านั้นได้ เช่นขาดช่องทางการกระจายสินค้าไปภาคต่างๆ ของประเทศ ได้แก่ ภาคเหนือ และภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่การกระจายเงาะจากภาคใต้ไปยังภูมิภาคเหล่านี้ จะ อาศัยกลไกของพ่อค้าคนกลางเป็นสำคัญ
- คุณภาพเงาะไม่ได้ตามที่ตลาดต้องการ เนื่องจากปัญหาในการจัดการสวน ตลอดจน คุณภาพจะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลแต่ละปี ทำให้ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานสินค้าได้ ต้องปรับ เปลี่ยนไปตามฤดูกาล
- กลุ่มลูกค้าที่รับซื้อเงาะจากสหกรณ์ มีค่อนข้างจำกัด และมีไม่กี่ราย ทำให้ลูกค้ามี อำนาจในการต่อรองสูง เนื่องจากสหกรณ์ไม่มีทางเลือกมากนักในการระบายสินค้า
- 5) เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันขายน้อย ส่วนใหญ่จะขายผลผลิตให้พ่อค้าคนกลาง จาก การศึกษาจากกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างพบว่าไม่มีผู้ใดเป็นสมาชิก สกก. หรือ สกต.
- 6) เกษตรกรขาดความรู้ด้านการตลาด โดยเฉพาะความรู้ในเรื่องราคาขายและแหล่งขาย เกษตรกรร้อยละ 50 ระบุว่า ตนเองไม่เคยรับทราบราคาก่อนขาย จะรู้ก็เมื่อนำสินค้ามาส่งขายให้ พ่อค้าเท่านั้น และนอกเหนือจากเจ้าประจำที่ขายกันอยู่ ร้อยละ 61 ของเกษตรกรระบุว่าไม่รู้จะนำไป ขายที่อื่นใดอีก จึงเห็นได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เรื่องราคาและแหล่งจำหน่ายที่ค่อนข้างจำกัด
- 7) ความนิยมของผู้บริโภคลดลง จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสัดส่วนการ บริโภคเงาะของผู้มีรายได้สูง และผู้อาศัยอยู่ในเมือง ลดลง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเงาะเป็นผลไม้มีรส หวาน ซึ่งอาจไม่เหมาะกับกลุ่มคนในเมืองที่มีความต้องการรักษาสุขภาพ
- 8) ปัญหาไม่มีตลาครองรับเพียงพอ และความต้องการของตลาคไม่แน่นอน ตลาครองรับ น้อย มีพ่อค้ารับซื้อน้อย หรือซื้อได้ไม่หมด เมื่อเทียบกับปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ท้องตลาด ทำให้ เกษตรกรไม่มีทางเลือกหรือมีทางเลือกน้อยในการนำผลผลิตไปขายให้ ขาดอำนาจต่อรองค้านราคา เช่น ช่วงที่เงาะออกมาพร้อมกันจนล้นตลาด ทำให้เกษตรกรไม่สามารถขายผลผลิตได้ หรือ

สามารถขายได้แต่ได้ราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น บางครั้งเกษตรกรต้องขายเงาะตะกร้า ในราคาของ เงาะโรงงานหรือเงาะคละ โดยเฉพาะ เกษตรกรรายเล็กที่ไม่มีรถของตนเอง ก็จะรอขายให้พ่อค้า ที่มารับซื้อที่สวนเท่านั้น ซึ่งบางปีถ้าไม่มีพ่อค้าเข้ามารับซื้อ เกษตรกรก็ประสบปัญหาไม่สามารถ ขายผลผลิตได้ การที่ผลผลิตมีมาก และผู้ซื้อมีน้อยมีสาเหตุหลักจาก

- เงาะจะมีระยะให้ผลที่ใกล้เคียงกันมาก และเป็นช่วงสั้นๆ ที่ต้องรีบเก็บเกี่ยว มี ระยะเวลาเพียง 2-3 เดือน
- ตลาดสามารถรองรับผลผลิตได้จำกัด เพราะพ่อค้าต้องลงทุนสูง เพื่อใช้ดำเนิน กิจกรรมตลาดเพียงระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือนต่อปีเท่านั้น และเมื่อสิ้นฤดูเงาะ ก็มีค่าใช้จ่ายในการ ดูแลรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ลงทุนไว้อีกด้วย เช่น ตะกร้า รถบรรทุก เป็นต้น
 - ไม่มีวิธีการเก็บรักษา หรือยืดอายุการเก็บรักษาเงาะที่เหมาะสม
 - เงาะนอกพื้นที่เข้ามาปะปน ทำให้เกิดภาวะเงาะในพื้นที่ล้นตลาด
 - 9) ปัญหาจากภาครัฐและมาตรการที่ใม่ชัดเจน
- การขาดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ ทำ ให้กลใกในการสร้างระบบเพื่อสนับสนุนการรวบรวม และการกระจายผลผลิตเงาะไปสู่ตลาด ปลายทางอย่างเป็นรูปธรรมที่ต้องทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ประสบ ความสำเร็จเท่าที่ควร
- การแก้ปัญหามุ่งคูแลปัญหาเฉพาะหน้า มุ่งเน้นนโยบายระยะสั้น และลงมือ แก้ปัญหาในลักษณะปีต่อปี มากกว่าการวางแผนเชิงรุกเพื่อพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง
- การแทรกแซงราคาของภาครัฐในระยะสั้น บางรูปแบบทำให้ระบบกลไกราคา ตลาดเสียไป อาทิเช่น การเข้าไปแทรกแซงโดยการชดเชยค่าขนส่งผลผลิตเงาะจากสหกรณ์ ไปยัง ห้างสรรพสินค้า ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ เป็นเหตุให้ราคาผลผลิตเงาะทั้งระบบลดต่ำลง เป็นต้น
 - 10) ปัญหาการส่งออกเงาะไปยังต่างประเทศ ปัจจุบันปริมาณเงาะส่งออกยังน้อย เนื่องจาก
 - ยังไม่ประสบผลสำเร็จในการหาวิธีรักษาความสดของเงาะ
- ชาวต่างประเทศยังไม่รู้จักหรือนิยมบริโภคเงาะ จึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อ เปิดตลาดเงาะ
- กระบวนการส่งออกเป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ และความรู้ อีกทั้ง ต้นทุนค่าขนส่งต่างประเทศมีราคาแพง สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรเองไม่สามารถคำเนินการได้ โดยตรง ยังต้องส่งออกไปในนามของบริษัทอื่น
- 11) ปัญหาการแปรรูปเงาะในพื้นที่ ยังขาดแรงงานในการจัดการแปรรูปเบื้องต้น (ปอก และคว้านเงาะ) ตลอดจนการไม่มีโรงงานแปรรูปเอกชนในพื้นที่จังหวัดด้วย

ผลการประเมินสภาพแวดล้อมระบบการตลาดเงาะ

จากการประเมินผลปัจจัยภายนอก และการประเมินผลปัจจัยภายในของระบบการตลาด เงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่ามีจุดแข็งที่สำคัญได้แก่ การมีผลผลิตเงาะที่มีคุณภาพ รสชาติดี มี ชื่อเสียง เป็นแหล่งกำเนิดของเงาะโรงเรียน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จึงเป็นเหตุให้เงาะโรงเรียนของ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีราคาสูงกว่าผลผลิตเงาะในแหล่งอื่น ส่วนจุดอ่อนที่สำคัญ ได้แก่ กรรมวิธีใน การเก็บเกี่ยวที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิธี เป็นเหตุให้คุณภาพของเงาะลดลง ทั้งผลผลิตเงาะมีความเป็น ฤดูกาลให้ผลผลิตพร้อมกันในปริมาณมาก ในช่วงเวลาอันสั้น เป็นเหตุให้ราคาผลผลิตตกต่ำ และ ระยะทางที่อยู่ไกลจากตลาดปลายทาง ทำให้มีต้นทุนสูงขึ้น เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายนอก พบว่า โอกาสที่สำคัญของระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสม ในการเพาะปลูก และการรวบรวมผลผลิตเงาะในภาคใต้ เพื่อกระจายไปยังตลาดปลายทางในภาค อื่น ๆ ของประเทศ โดยมีอุปสรรคที่สำคัญได้แก่ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสวนทาง กับราคาผลผลิตที่ตกต่ำลง

ผลการวิเคราะห์ด้วยแผนภูมิโครงข่าย พบว่า ธุรกิจเงาะตกอยู่ในช่วงจังหวะที่ต้องอาศัยกล ยุทธ์ Defensive หรือ Diversification เพื่อการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบการตลาดเงาะของ จังหวัด โดยการใช้จุดแข็งที่มีเพื่อปกป้องตนเองจากอุปสรรคที่เกิดขึ้น จุดแข็งที่สำคัญได้แก่ ความมี ชื่อเสียง คุณภาพ และการเป็นต้นกำเนิดของเงาะโรงเรียน ด้วยการรักษาและสร้างจุดขายทาง การตลาดจากจุดแข็งด้านนี้ เพื่อลบอุปสรรคด้านต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น และด้านราคาที่ลดต่ำลงอย่าง ต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาระบบการตลาดเงาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการศึกษาทั้งหมด คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันในแก่ระบบการตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ผลผลิตเงาะ โรงเรียนนาสาร ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มี ความเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยใช้เอกลักษณ์ของพื้นที่เพื่อสื่อสารกับผู้บริโภคให้รับรู้และเชื่อมั่นในคุณภาพ และชื่อเสียงของเงาะนาสาร ที่เป็นพันธุ์เงาะที่ได้รับการยอมรับว่าอร่อยที่สุดในโลก มีกลิ่นหอม รสชาติหวาน เนื้อล่อนกรอบ ไม่ฉ่ำน้ำ แต่ผู้บริโภคส่วนใหญ่อาจจะยังไม่ทราบถึงจุดเด่นเหล่านี้ หากจังหวัดสามารถนำเสนอเอกลักษณ์ได้อย่างเด่นชัด ก็จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่เงาะนาสาร อาทิ การสร้างตราสินค้าของชุมชน และ/หรือการรับรองแหล่งผลิตของเงาะ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มุ่ง ตลาดกลุ่มที่ต้องการได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและรสชาติเป็นพิเศษ ตลอดจนการทำการตลาดขายตรง ถึงผู้บริโภค เพื่อเป็นการระบายผลผลิตเงาะที่สามารถกำหนดราคาได้

- 2) การรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อสร้างจุดขายที่ชัดเจน เพื่อเจาะตลาดเป้าหมายคนละกลุ่ม และ ไม่แข่งขันกันเอง อาทิ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ โดยวิธีเกษตรอินทรีย์ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ เพื่อการส่งออก กลุ่มเกษตรกรปลูกเงาะนอกฤดู เป็นต้น นอกจากนี้การสร้างความเข้มแข็งให้กับ กลุ่มเกษตรกร ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรือพื้นที่ใกล้เคียงกันให้รวมตัวกันในลักษณะคลัสเตอร์ (cluster) เพื่อร่วมกันขายและทำการตลาดร่วมกัน ก็จะสามารถสร้างเครือข่ายและอำนาจต่อรอง เพื่อกำหนดราคาขายเงาะของกลุ่ม ตลอดจนช่วยลดต้นทุนการดำเนินการด้านการตลาด การขนส่ง ให้ต่ำลงจากการร่วมมือกัน การแสวงหาตลาดใหม่ๆ เพื่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคา เพิ่มอำนาจ ต่อรองให้กับกลุ่มเกษตรกร และช่วยระบายสินค้าของกลุ่มได้เร็วขึ้น
- 3) การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลการผลิต จะทำให้ทราบถึง พื้นที่ปลูก ข้อมูลการผลิตเงาะ ต้นทุนการผลิต และสามารถกาดการณ์ปริมาณผลผลิตเงาะในแต่ละ ปีได้ล่วงหน้าอย่างถูกต้องมากขึ้น สามารถวางแผนจัดการกำหนดอุปทานตลาดเงาะที่เหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหาผลผลิตลั้นตลาดในเชิงรุกได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในแง่การกระจายผลผลิต ไปพื้นที่ต่างๆ การหาคำสั่งซื้อเพื่อแปรรูปเงาะกระป้องส่งออก หรือการนำเงาะที่เป็นอุปทาน ส่วนเกินไปจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริโภคเงาะ หรือการท่องเที่ยวของจังหวัด นอกจากนี้ ยัง ทำให้ภาครัฐสามารถให้ความช่วยเหลือดูแลเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง ทั้งการถ่ายทอดความรู้การจัดการสวนอย่างมีประสิทธิภาพ การลดด้นทุนการผลิต การจัดการผลผลิตเงาะให้มีคุณภาพ โดย ภาครัฐควรจูงใจด้วยการให้การสนับสนุนด้านเงินทุน ปัจจัยการผลิต เพื่อให้เกษตรกรเต็มใจขึ้น ทะเบียนกับภาครัฐ ทั้งนี้ในส่วนของข้อมูลอุปทานเงาะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน่วยงาน สำนักงานเกษตรจังหวัด ร่วมกับสำนักงานเสรษฐกิจการเกษตร ได้ทำการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เป็นประจำทุกปี เพื่อรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และต่อกรมส่งเสริมการเกษตร แต่ยังมีไม่มีการ นำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประโยชน์เพื่อการวางระบบแก้ไขปัญหาผลผลิตล้นตลาดอย่างชัดเจน
- 4) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการบริโภคเงาะ โดยมุ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ภายในจังหวัด หรือจังหวัดท่องเที่ยวอื่นที่ใกล้เคียง ซึ่งนอกจากจะเป็นการกำจัดอุปทานเงาะส่วนเกิน ของระบบแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ของภาคใต้ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ เงาะ ไทยให้เป็นที่รู้จัก เพื่อประโยชน์ในการส่งออกต่อไป (กรณีตัวอย่าง การให้นักท่องเที่ยว ทดลองชิมและส่งเสริมให้ก็วีเป็นผลไม้ประจำชาติของนิวซีแลนด์ การจัดเทศกาลปามะเขือเทศของ สเปน การนำฟักทองมาประดับตกแต่งในเทศกาลฮาโลวีนของตะวันตก เป็นต้น) เช่น การแจกเงาะ เป็นอาหารบนเครื่องบิน ตามจุดทัวร์ที่นักท่องเที่ยวแวะ
- 5) การกำหนดราคารับซื้อเงาะในแต่ละชั้นคุณภาพที่เป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยคำนึงถึง ต้นทุนเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการผลิตเงาะให้มีคุณภาพ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจเพียงพอแก่เกษตรกรที่จะ ผลิตและรักษาเงาะคุณภาพออกสู่ตลาด ตลอดจนการส่งเสริมให้มีการคัดคุณภาพและจัดชั้นคุณภาพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดตั้งแต่จุดรับซื้อในท้องถิ่น เพื่อช่วยให้เกษตรกรจำหน่าย

ผลผลิตเงาะได้ในราคาที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในธรรมเนียมปฏิบัติการซื้อขายเงาะ ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี จะคัดเกรดคุณภาพเงาะเพียง 3 ชั้นคุณภาพ ได้แก่ เงาะตะกร้า เงาะโรงงาน และเศษ เงาะ แต่ในความเป็นจริง เมื่อผลผลิตเข้าสู่ตลาดกรุงเทพฯ กลับมีการนำไปแบ่งชั้นคุณภาพของเงาะ ตะกร้าที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ เงาะส่งออก เงาะส่งขายห้างสรรพสินค้า ซึ่งจะมีราคาสูงกว่าเงาะตะกร้า ทั่วไป และเงาะตกเกรด (เงาะตะกร้าที่ผลไม่สวย หรือเป็นเงาะที่จำหน่ายข้ามวัน) ซึ่งราคาจะต่ำกว่า เงาะตะกร้าทั่วไปเล็กน้อย จะทำให้เกษตรกรขายเงาะได้ในราคาที่สูงขึ้นและเป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้เกษตรกรดูแลและจัดการให้มีการผลิตเงาะคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

- 6) การควบคุมคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว เช่น การให้ความรู้ด้าน การเก็บเกี่ยวแก่แรงงานรับจ้างเก็บเกี่ยว นอกเหนือจากเกษตรกรเจ้าของสวน หรือการจัดทีม ให้บริการเก็บเกี่ยวของสหกรณ์แก่สมาชิก เพื่อลดปัญหาคุณภาพเงาะด้อยลงจากการเก็บเกี่ยวไม่ถูก วิธี เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72) เก็บเกี่ยวเงาะโดยวิธีการจ้างเก็บเกี่ยวเงาะเป็นหลัก อีกทั้งแรงงานเก็บเกี่ยวมักจะมีการเปลี่ยนอาชีพบ่อย ทำให้แรงงานที่มีอยู่เป็นแรงงานที่ขาดทักษะ การเก็บเกี่ยว
- 7) การให้บริการรับซื้อถึงสวน นอกเหนือจากการตั้งจุดรับซื้อชั่วคราว ตลอดจนการ ให้บริการเก็บเกี่ยว ขนส่ง ซึ่งเป็นบริการที่เกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีรถของตนเองต้องการมากที่สุด ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ สกก. และสกต. ขณะนี้ให้บริการเพียงเป็นจุดรับซื้อตามฤดูกาลเท่านั้น นอกจากนี้ ธุรกิจแจกและรับตะกร้าคืนตามสวน หรือรวบรวมตะกร้าจากพ่อค้าปลายทางกลับคืนสู่ แหล่งผลิต ก็นับเป็นอีกธุรกิจที่จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ผลิตและผู้ค้าระดับต่างๆ และพ่อค้า คนกลางให้ความนิยมในการใช้บริการมากขึ้น
 - 8) การสนับสนุนให้มีการวิจัยในเรื่อง
- การชะลอการสุกของเงาะให้ช้ำออกไปสัก 2-3 เดือนหรือการกระจายการสุกให้ มีช่วงเวลาที่ยาวนานขึ้น ปัญหาในปัจจุบันคือเงาะจะสุกพร้อมกันในกลางเดือนสิงหาคมภายในเวลา 2 สัปดาห์ ในขณะที่ราคาเงาะจะเพิ่มสูงขึ้นในเดือนกันยายน
- การออกแบบบรรจุภัณฑ์และเทคโนโลยีในการขนส่งเงาะ เพื่อรักษาความสด ของเงาะระหว่างการขนส่งให้นานขึ้น ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีราคาถูกกว่าการใช้ตะกร้า พลาสติก เพื่อประโยชน์ในการลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มความสามารถในการกระจายผลผลิต ออกจากพื้นที่ไปได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ตลอดจนลดค่าใช้จ่ายและพื้นที่ขนส่งจากการ ขนส่งตะกร้าเปล่ากลับคืนแหล่งผลิต เช่น การขนส่งด้วยกล่องกระดาษโดยใช้รถบรรทุกที่มีห้อง เย็น แทนการใช้รถบรรทุกที่ต้องรดน้ำ ซึ่งต้องมีการศึกษาถึงต้นทุนและความคุ้มค่าดังกล่าวต่อไป
- การวิเคราะห์สารที่มีในเงาะไปใช้ประโยชน์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น สารโพลี อาร์มีนในเนื้อและเปลือกเงาะมีฤทธิ์ต้านมะเร็งลำไส้

- 9) การมีประกาศราคารับซื้องายเงาะให้ทราบหน้าสถานที่รับซื้อ หรือประกาศราคากลาง ภายในจังหวัดและประชาสัมพันธ์ให้ชาวสวนในพื้นที่แหล่งผลิตรับทราบอย่างทั่วถึง เพื่อ ประโยชน์ในการรับรู้ด้านราคางองเกษตรกร ก่อนตัดสินใจเก็บเกี่ยวงาย
- 10) การเพิ่มช่องทางในการระบายสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เช่นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แทนระบบการแก้ปัญหาด้วยการประกันราคาเงาะ ซึ่งมักส่งผลต่อผลไม้ ชนิดอื่น โดยการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การขนส่งเพื่อเชื่อมโยงช่องทางการตลาดผักผลไม้ของ ประเทศในภาคต่างๆ เข้าด้วยกันให้สามารถกระจายผลผลิตได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงทั้งประเทศ โดยควรมีตลาดรับซื้อกระจายในภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้าไปยัง ภาคต่างๆ ของประเทศได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านตลาดกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นตลาดที่ก่อนข้างอิ่มตัวและมี การแข่งขันด้านราคากันค่อนข้างน้อย เช่น ส่งขายตรงไปยังตลาดภาคเหนือตอนบน ล่าง ตลาด ภาคอีสานตอนบน-ล่าง ก็จะช่วยลดต้นทุนการตลาดที่เกิดขึ้นระหว่างระดับชั้นของคนกลางลง ทำ ให้ราคาขายปลีกถูกลง จะช่วยแก้ปัญหาเงาะล้นตลาดในระยะยาว
- 11) การขยายตลาคส่งออก โดยเฉพาะเงาะแปรรูปซึ่งมีทิศทางการเติบโตที่ดี และไม่มี ปัญหาการเก็บรักษา โดยเลือกประชาสัมพันธ์ในประเทศที่มีนักท่องเที่ยวนิยมมาประเทศไทย เนื่องจากจะมีความคุ้นเคยกับผลไม้ไทยบ้างแล้ว และคัดเลือกเอกชนผู้ส่งออกเงาะที่มีคุณภาพ ไป จัดแสดงสินค้าในต่างประเทศร่วมกับรัฐบาลไทย เพื่อสามารถพูดคุยกับลูกค้าได้โดยตรง จะทำให้ผู้ ส่งออกเงาะได้รับความเชื่อถือจากต่างประเทศ มากกว่าการที่เอกชนดำเนินการเปิดตลาดเองฝ่าย เดียว
- 12) จากปริมาณเงาะที่เกษตรกรขนส่งเองมีมากถึงร้อยละ 68 ของปริมาณผลผลิตเงาะ ทั้งหมดที่มีการขายตลอดฤดูกาล ดังนั้น การจัดตลาดนัดพบในพื้นที่แหล่งผลิต หรือการตั้งจุดรับ ซื้อขายระดับสวน เพื่อเป็นศูนย์กลางการพบกันระหว่างพ่อค้าคนกลางและเกษตรกร ในการ รวบรวมและรับซื้อผลผลิต จะสร้างบรรยากาศในการแข่งขันด้านราคา และเป็นตลาดทางเลือกแก่ เกษตรกร ดังที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกมาหลายปีแล้ว โดยชาวสวนต้องร่วมมือกันและในปัจจุบัน (ปี 2551) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต). สามารถอำนวยความสะดวกได้ในเรื่องนี้ โดยเลือก บริเวณที่เป็นที่สาธารณะที่มีการคมนาคมสะดวก และแหล่งนั้นจะสะดวกแก่ชาวสวนที่จะนำผลไม้ มาขายในสถานที่เดียวกันนี้ แทนที่จะรอให้พ่อค้าคนกลางเข้าไปรับซื้อถึงสวน คนกลางทุกประเภท สามารถเข้ามาติดต่อรับซื้อได้ที่จุดซื้อขายแห่งนี้ การมีผู้ซื้อและผู้ขายจำนวนมาก จะทำให้เกิด ภาวการณ์แข่งขัน ที่ทำให้ราคาซื้อขาย สะท้อนสภาวะอุปสงค์และอุปทานของผลไม้ในขณะนั้น ประเด็นสำคัญคือความร่วมมือของชาวสวนที่จะไม่ยอมขายระหว่างทางที่เดินทางมาขาย เพื่อบังคับ ให้ผู้ซื้อรวมตัวมาซื้อเฉพาะที่จุดซื้อขายเท่านั้น พ่อค้าคนกลางที่เคยจัดตั้งจุดรับซื้ออยู่ก่อนแล้ว ก็ สามารถมารับซื้อได้ จุดรับซื้อของคนกลางก็จะกลายเป็นสถานที่บรรจุเพื่อรอการขนส่งไปขายต่อ แทน

เอกสารอ้างอิง

- กรมการค้าภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2551 ราคาเงาะ เข้าถึงได้ที่

 http://www.dit.go.th/suratthani/contentde.asp? Deptid=66&catid=165&detid=6344 เข้าถึง
 เมื่อ 10 เมษายน 2551
- สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2550. **ข้อมูลการปลูกพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี.** Online เข้าถึง ได้จาก http://suratthani.doae.go.th/data/data_suratthani.htm เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2550 สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. Online เข้าถึงได้จาก http://www.suratthani.go.th/ เข้าถึงเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2550
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 8. 2551. ราคาสินค้าเกษตรรายเดือนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เข้าถึง ได้ที่ http://www.oae.go.th/zone/zone8/zone/pricemonth/price surat Rambutans.htm เข้าถึง เมื่อวันที่ 16/7/2551

ภาคผนวก จ.

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์

- 1. ผลการศึกษาเบื้องต้นของโครงการ นำเสนอต่อกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง ตามรายละเอียดในการจัด สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ณ โรงแรมนิภาการ์เค้นท์ จังหวัด สุราษฎร์ธานี เมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2551 (แสดงในภาคผนวก ค.)
- 2. นำเสนอผลการศึกษาในรูปโปสเตอร์ ในงานประชุมวิชาการและนิทรรศการ "การพัฒนา อย่างสมคุลและรอบค้านบนฐานความรู้" ระหว่างวันที่ 12-13 มิถุนายน 2551 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จ. สุราษฎร์ธานี
- 3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาเงาะที่ได้จากการศึกษา ได้นำไปเป็นประเด็นในการจัดประชุม กลุ่มย่อย กรณีศึกษาเรื่อง ระบบการตลาดเงาะ **เรื่อง ทางรอดทางเลือกเงาะโรงเรียนเมือง** สุราษฎร์ธานี ดังมีรายละเอียดแสดงดังต่อไปนี้

รายละเอียดการจัดประชุมกลุ่มย่อยกรณีศึกษาระบบการตลาดเงาะ เรื่อง ทางรอดทางเลือกเงาะโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ชานี

ในงานประชุมวิชาการและนิทรรศการ "การพัฒนาอย่างสมดุลและรอบด้านบนฐานความรู้"

13 มิถุนายน 2551 เวลา 10.30-15.00 น. ณ อาคารคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จ. สุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการสร้างตราสินค้าเกษตร ทั้งด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจนประสบความสำเร็จ ตลอดจนเพื่อรับฟังแนวคิด และแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากผู้เป็นแกนนำในการบุกเบิกจนเกิดตราสินค้าขึ้น

วิทยากร 4 ท่าน เสวนาระหว่าง 10.30-12.30 น.

- กุณปัจฉิมา ธนสันติ ผู้อำนวยการสำนักเครื่องหมายการค้า ดูแลงานค้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
 โทร 077-272503 มือถือ 081-9797638
- กุณฤดี สุทธินุ่น ผู้บุกเบิกตราสินค้า หอยนางรมสุราษฎร์ธานี สหกรณ์ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร 077-244712 มือถือ 086-7408680
- กุณอดิสักดิ์ ธีรธร ผู้บุกเบิกตราสินค้าไข่เค็มไชยา
 รองนายก อบต. เลม็ด
 108 หมู่ 6 ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 โทรมือถือ 089-1954399
- คร. ลัคคาวัลย์ กรรณนุช ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าว กรมการข้าว กรุงเทพมหานคร
 มือถือ 086-9946547 fax 02-5615286

ประเด็นเสวนาของวิทยากร

- 1. การจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างไร
- 2. จัดการอย่างไรจึงประสบความสำเร็จ จนเกิดตราสินค้าของกลุ่มได้ : บทเรียนและแนวคิด ในการจัดการ
- ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น : มุมมองเพื่อการพัฒนาสู่อนาคต

ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน อ.สุทธิจิตต์ เชิงทอง นักวิจัยโครงการระบบการตลาดเงาะจังหวัด สุราษฎร์ธานี โทร 086-9454100 คณะเทคโนโลยีและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสราษฎร์ธานี

กลุ่มบุคคลเป้าหมาย : จำนวน 30 คน

สำหรับการเชิญผู้เข้าร่วมฟังรายการเสวนา เพื่อรับฟังข้อมูลและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการ สร้างตราสินค้าสำหรับเงาะโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างเวลา 10.30 - 15.00 น. รวม ประมาณ 30 คน ประกอบด้วย

- 1. ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อความระบุขอความร่วมมือสำนักงาน เกษตรจังหวัดจัดส่งผู้นำเกษตรกรด้านเงาะโรงเรียนจากอำเภอพนม บ้านนาสาร บ้านนาเดิม และ เวียงสระ อำเภอละ 3 คน รวม 12 คน
- 2. ทำหนังสือถึงประธานสหกรณ์การเกษตรบ้านนาสาร จำกัด และ ประธานสหกรณ์ การเกษตร บ้านนาเดิม จำกัด เพื่อเชิญประธาน ผู้จัดการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการตลาดเงาะ สหกรณ์ละ 3 คน รวม 6 คน ที่อยู่ (1) สหกรณ์การเกษตร อำเภอบ้านนาสาร ตำบลนาสาร อำเภอ บ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120 โทรศัพท์ 077-342-092 fax 077-249-036 (2) สหกรณ์ การเกษตรบ้านนาเดิม จำกัด 232/11 หมู่ 2 ตำบลบ้านนา อำเภอนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84240 โทรศัพท์ 077-359195 Fax 077-252180
- 3. ทำหนังสือถึง ประธานสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. สุราษฎร์ธานี จำกัด (สกต สุราษฎร์ธานี) เพื่อเชิญประธาน ผู้จัดการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการ การตลาดเงาะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่อยู่ในสังกัด จำนวน**รวม 3 คน** โทรศัพท์ 077-222-663 Fax 077-222-426 หรือ 081-7289216 ที่อยู่ สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. สุราษฎร์ธานี จำกัด 258 ถนนตลาดใหม่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

- 4. เรียนเชิญนายกเทศมนตรีอำเภอบ้านนาสาร และอำเภอบ้านนาเดิม หรือตัวแทน แห่งละ 1 คน รวม 2 คน
- 5. จดหมายถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เพื่อเชิญบุคลากร ของ ธ.ก.ส. ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการตลาดเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เข้าร่วมประชุม ประมาณ **4 คน** FAX 077-222439 ที่อยู่ ธ.ก.ส. สุราษฎร์ธานี อ. เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 6. เรียนเชิญคุณสุขุม เจียมทวีบุญ เกษตรกรผู้นำด้านเงาะของจังหวัด โทร 081-8924427 ร้านทวีบุญพาณิชย์ 110-112 ถนนนาสารนอก อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ชานี 84120 **จำนวน 1 กน**
- 7. ทำหนังสือถึงสำนักงานเกษตรจังหวัด และสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการตลาดหรือการผลิตเงาะของจังหวัด เพื่อเข้าร่วมหน่วยงานละ 1 คน รวม 2 คน

รวมผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น (วิทยากร คณะทำงาน ผู้เข้ารับฟัง) ประมาณ 37 คน

ภาคผนวก ฉ.

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้ และกิจกรรมที่ดำเนินการมาและผลที่ได้รับ
ตลอดโครงการ

	แผนที่วางไว้	กิจกรรม	ผลที่ได้รับตลอด	
วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ที่ดำเนินการ	โครงการ
1. วิเคราะห์	1. การวิเคราะห์สภาพ	1.1.1 ศึกษาข้อมูลจาก	ตามแผนและได้	บรรลุวัตถุประสงค์
สถานการณ์	แวค ล้้อม	เอกสาร ค้านการผลิต	ขออนุมัติเพิ่มการ	ข้อ 1 เกิดเครื่อข่าย
การผลิต		การบริโภค การส่งออก	รวบรวมข้อมูล	ในการทำงาน
การบริโภค		และการแปรรูป	โดยจัดประชุม	ร่วมกันกับองค์กร
การส่งออก	2. การวิเคราะห์ปัจจัย	1.1.2 สัมภาษณ์เชิงลึก	เชิงปฏิบัติการ	อื่นในจังหวัด
และการแปร	เชิงกลยุทธ์	กลุ่มผู้แปรรูป ผู้ส่งออก	เพื่อวิเคราะห์	ตลอดจนนำ
รูปเงาะ		1.1.3 การวิเคราะห์	สภาพแวคล้อม	ข้อเสนอแนะจาก
ในจังหวัด		สภาพแวคล้่อม	ร่วมกับ	การศึกษาจัดประชุม
สุราษฎร์ธานี		1.2.1 การวิเคราะห์	ผู้เกี่ยวข้องใน	ย่อยกรณีศึกษาทาง
		ปัจจัยเชิงกลยุทธ์	จังหวัด	รอดทางเลือกธุรกิจ
		1.2.2 จัดทำรายงาน		เงาะเพื่อให้ข้อมูลแก่
		เบื้องต้น		เกษตรกรเงาะใน
				จังหวัด
2. ศึกษาระบบ		2.1.1 ศึกษาข้อมูล	ทำได้สำเร็จตาม	บรรลุวัตถุประสงค์
ตลาด วิถีการ		เบื้องต้นจากเอกสาร	แผนแต่ล่าช้ำกว่า	ข้อ 2 และรับทราบ
ฅลาคและ		และในพื้นที่ 2 อำเภอที่	เวลาตามแผน	ประเด็นปัญหาจาก
ต้นทุนการ		คัดเลือก	เนื่องจากผู้วิจัยที่	ผู้ประกอบการใน
ฅลาดเงาะสด		2.1.2 สุ่มตัวอย่าง	รับผิดชอบงาน	ระดับต่างๆ และเกิด
ในจังหวัด		เกษตรกร และวางแผน	ได้ขอลาศึกษาต่อ	แนวคิดในการนำ
สุราษฎร์ธานี		การเก็บข้อมูล	ต่างประเทศ	ข้อเสนอแนะที่ได้
		2.1.3จัดทำแบบสอบถาม	ระหว่างการจัดทำ	จากการศึกษา มาลง
		และทคสอบการใช้งาน	รายงานผล	ปฏิบัติร่วมกับ
		2.1.4 เก็บข้อมูลระคับ		หน่วยงานในพื้นที่
		เกษตรกร		
		2.1.5 ตรวจสอบแบบ-		
		สอบถาม วิเคราะห์		
		ข้อมูลเบื้องต้น และ		
		เขียนรายงาน		

	แผนที่วางไว้	กิจกรรม	ผลที่ได้รับตลอด	
วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมรอง	ที่ดำเนินการ	โครงการ
		2.2.1 กำหนดตัวอย่าง		เช่น การจัดโครงการ
		2.2.2 จัดทำแบบสอบ-		แนะนำการบริโภค
		ถามและทคสอบการ		เงาะแก่นักท่องเที่ยว
		ใช้งาน		จังหวัดสุราษฎร์ธานี
		2.2.3 สัมภาษณ์พ่อค้า		
		คนกลาง (ผู้รวบรวม		
		ตัวแทน ผู้ค้าส่ง		
		ผู้แปรรูป ผู้ส่งออก)		
		2.2.4 ตรวจสอบข้อมูล		
		วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น		
		และเขียนรายงานฉบับ		
		สมบูรณ์		
		2.2.5 จัดทำรายงาน		

คำขวัญประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี

"เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ใข่แดง แหล่งธรรมะ"

แสดงถึงความสำคัญของเงาะ ไม้ผลเศรษฐกิจที่ สำคัญของจังหวัด สถานที่กำเนิดของพันธุ์เงาะ โรงเรียนนาสารที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับดาน คุณภาพและรสชาติของความอร่อย แต่พื้นที่ ปลูกเงาะในจังหวัดสุราษฎร์ ธานีมีแนวโน้มที่ ลดลง เนื่องจากราคาที่ตกต่ำมาอย่างต่อเนื่อง จึงมีการโค่นเงาะทิ้งเพื่อปลูกพืชอื่น ที่ให้ผล ตอบแทนดีกว่า

